

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 86

Δασικός Κώδιξ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΔΑΣΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Κεφάλαιον Α'

Γενικοί ὁρίσμοί.

Ἄρθρον 1.

Ὅρισμός τοῦ δάσους, μερικῶς δασοσκεπῶν καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν.

1. Δάσος εἶναι πᾶσα ἔκτασις ἐδάφους καλυπτομένη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ ἀγρίων ξυλωδῶν φυτῶν, οἰωνδήποτε διαστάσεων καὶ ἡλικίας, δυναμένη διὰ δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως, νὰ παραγάγῃ δασικὰ προϊόντα καπονομαζόμενα εἰδικώτερον εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων.

2. Μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις ἢ μερικῶς δασοσκεπῆ λιβάδια (δασικαὶ ἐκτάσεις, δασικοὶ βοσκότοποι, δασικαὶ βοσκαὶ) εἶναι ἐκτάσεις καλυπτόμεναι ὑπὸ ἀραιᾶς καὶ πενήχρας δασικῆς

ξύλωδους ὑψηλῆς ἢ θαμνώδους βλαστήσεως οἰασθήποτε δασικῆς διαπλάσεως.

3. Χορτολιβαδικὰ ἐδάφη (δασικὰ ἐδάφη) εἶναι τὰ ἄνευ ξυλωδους ὑψηλῆς ἢ θαμνώδους βλαστήσεως, ἀλλὰ μετὰ χορτολιβαδικῆς (πρώδους) ἢ καὶ ἐκ φρυγάνων συστάδος ἐδάφη, εἴτε ἐντὸς δασῶν εἴτε ἐπὶ κορυφῶν ἢ κλιτύων ὄρεων, ἀλπικῶν ἢ μὴ.

Ἄρθρον 2.

Διάκρισις δασικῆς ἰδιοκτησίας.

1. Τὰ δάση, τὰ δασικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ βοσκαί, διακρίνονται ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιοκτησίας εἰς δημόσια καὶ μὴ δημόσια (ιδιωτικά).

2. Δημόσια εἶναι τὰ δάση, τὰ δασικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ βοσκαί, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Κράτος. Μὴ δημόσια δὲ (ιδιωτικά) τὰ δάση, τὰ δασικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ βοσκαί, αἱ ἀνήκουσαι ἀποδεδειγμένως εἰς ἰδιώτας ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου.

Κεφάλαιον Β'

Ἀναγνώρισις μὴ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 3.

Προϋποθέσεις ἀναγνώσεως.

1. Ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῆς Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων τῆς Ἐπαρχίας Δομοκοῦ καὶ τοῦ Νομοῦ Ἄρτης, ὅσα πρὸ τῆς προσαρτήσεως αὐτῶν ἐτέλουν ἔκπαλαι ὑπὸ τὴν νομὴν τῆς ὀλότητος τῶν κατοίκων χωρίων ἢ συνοικισμῶν, ὑφισταμένων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ν. 4178 τῆς 15)19.6.1929 περὶ κωρώσεως καὶ τροποποιήσεως

του από 11 Μαΐου 1929 ν. 2)τος «περί δασικού κώδικος». χρησιμοποιούμενα ή τυγχάνοντα εκμεταλλεύσεως υπό αυτών και τών όποιων τὰ αποδεικτικά έξουσιάζσεως ή ιδιοκτησίας έγγραφα είτε δέν σώζονται κατά τὰς διατάξεις τής νομοθεσίας, υπό τὸ κράτος τής οποίας έξεδόθησαν, νὰ αποτελέσουν πλήρη απόδειξιν υπάρξεως δασικής ιδιοκτησίας, λόγω χαρακτηρισμού τής σχετικής δασικής εκτάσεως ως άγρου, έσσης κλπ. δύνανται νὰ αναγνωρισθούν ως ιδιοκτησία τής ολόκληρης τών κατοίκων τών χωρίων ή τών συναικισμών, τών κατά τὰ άνωτέρω χρησιμοποιησάντων ή και καρπωθέντων ταύτα, αναγνωριζόμενων και ως νομικών προσώπων. Η διάταξις αὕτη ισχύει και επί δασών, τών όποιων τὰ αποδεικτικά έγγραφα είναι εκδοδεμένα εικονικώς επί ονόματι φυσικών προσώπων ή και καρπωθέντων αυτά χωρίων ή συναικισμών.

2. Κατά τὰς διατάξεις τής προηγούμενης παραγράφου κρίνονται και τὰ δάση τής Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων τής Επαρχίας Δομοκού και τού Νομού Άρτης, τὰ διακατεχόμενα κατά τήν δημοσίευσιν τού ν. 4173)1929 υπό κοινοτήτων, χωρίων ή συναικισμών, επί τής βάσει αποδεικτικών έγγραφων εκδοδεμένων πρό τής προσαρτήσεως τών ως άνω Χωρών εις τήν Ελλάδα.

3. Η κατά τὰ άνωτέρω αναγνωρισθείσα ή αναγνωριζόμενη ιδιοκτησία ως και ή κατά τὸ άρθρον 63 τού ν. 4173)1929 αναγνωρισθείσα τοιαύτη, δέν δύναται νὰ μεταβιβασθῆ, υποθηκυσθῆ ή καταχευθῆ οὐδ' υπόκειται εις τούς περιορισμούς τού άρθρου 34.

4. Αί παράγραφοι 1 και 2 τού παρόντος άρθρου δέν εφαρμόζονται επί δασών άνηκόντων εις άνταλλαγέντας.

*Άρθρον 4.

Διαδικασία αναγνώρισεως.

1. Η κατά τὸ άρθρον 3 αναγνώρισις δικαιωμάτων χωρεί πάντοτε δι' άποφάσεως τού Υπουργού Γεωργίας μετά γνώμην τού παρά τῷ Υπουργείῳ Γεωργίας Συμβουλίου Ίδιοκτησίας Δημοσίων Δασών, κρίνοντος επί τής βάσει παντός αποδεικτικού μέσου κατά τήν διαδικασίαν τού άρθρου 9.

2. Η σχετική αίτησις μετά τών αποδεικτικών υποβάλλεται εις τὸν άρμόδιον δασάρχη, όστις προβαίνει εις τήν απαιτούμενην έρευναν και υποβάλλει τὸ πόρισμα εις τὸ Υπουργείον Γεωργίας.

3. Δέν δύναται νὰ αναγνωρισθῆ κατά τὸ άρθρον 3 ως ιδιοκτησία μείζων τών 15.000 στρεμμάτων έκτασις δασικώς εκμεταλλεύσιμος, μη ύπολογιζομένης εις αὐτήν τής μερικῶς δασοσκεπῆς εκτάσεως εκ θαμνώδους βλαστήσεως. Η έκτασις αὕτη δύναται νὰ αξιολογηθῆ διὰ τὰ κοινοτικά δάση μέχρι 30.000 στρεμμάτων, εφ' όσον τὰ επί τών δασών τούτων δικαιώματα άπειδεικνύονται εκ τών έγγραφών τού Τουρκικοῦ κτηματολογίου.

4. Όποτεδήποτε διαπιστωθῆ ότι ή αναγνωρισθείσα επί τής βάσει τών διατάξεων τού άρθρου 63 τού ν. 4173)1929 ή τού άρθρου 3 τού παρόντος ιδιοκτησία δασικῶς εκμεταλλευσίμου εκτάσεως υπερβαίνει τὸ ἔμβασθόν τών 15.000 στρεμμάτων, ή επί πλέον έκτασις περιλαμβάνεται υπὲρ τού Δημοσίου διὰ πράξεως τού Υπουργού Γεωργίας, διαχωριζομένη διὰ πρωτοκόλλου τής άρμόδιας δασικής αρχῆς. Ταύτα ισχύουν και διὰ τὰ άντιθέτως μέχρι τής ισχύος τού ά. ν. 2124 τής 30.11)4. 12.1938 (περί έμμηνας τού άρθρου 28 ν. 4173 «περί δασικού κώδικος», προσθήκης εις τὸν ά. ν. 1700)1939 «περί δασικῶν μεταφορικῶν έγγκαταστάσεων» και τροποποιήσεως διατάξεων τινων τών περί δασών νόμων), κριθέντα διὰ δικαστικῶν άποφάσεων ως πρός τὰ αὐτὰ θέματα, κηρυσσομένον άνεκτελέστου.

5. Αί μεταξὺ τού Δημοσίου και τών κοινοτήτων, χωρίων ή συναικισμών εκκρεμούσαι τυχόν δίκαι περί νομῆς ή κυριότητος τών εν άρθρῳ 3 δασών, δέν καθίσταυν άνεκτελέστου τὸ Συμ-

βούλιον Ίδιοκτησίας Δημοσίων Δασών νὰ επιληφθῆ τής εκδικάσεως τών κατά τήν άνωτέρω παρ. 2 αιτήσεων.

*Άρθρον 5.

Συνέπεια αναγνωρίσεως.

1. Τὸ Δημοσίον οὐδεμίαν υπέχει εὐθύνην άποζημιώσεως τών αναγνωρισθέντων ή αναγνωρισθσομένων ως ιδιοκτητῶν δασών, δασικῶν εδάφῶν ή δασικῶν εκτάσεων όπουδήποτε τού Κράτους κειμένων, είτε ή αναγνώρισις έγινετο παρά τού τέως Διοικητικοῦ Δικαστηρίου είτε παρά τού Υπουργού Γεωργίας κατά τὰ εν άρθρῳ 9 οριζόμενα άμαχῆτως τεκμαιρομένης τής νομίμου και εν δικαίῳ παρά τού Δημοσίου διαχειρίσεως και καρπώσεως τού δάσους, τού δασικοῦ εδάφους ή τής δασικής εκτάσεως, κατά τὸν άχρι τής αναγνώρισεως χρόνον. Τὸ αὐτὸ ισχύει και προκειμένου περί αναγνώρισεως δάσους, δασικοῦ εδάφους ή δασικής εκτάσεως ως μπαλταλικίου επί τής βάσει τού άρθρου 63 τού ν. 4173)1929.

2. Η κατά τὸ παρόν και προηγούμενον άρθρον γενομένη ή γενησομένη αναγνώρισις τού δάσους ως μη δημοσίου ή μπαλταλικίου, λύει αὐτοδικαίως τήν μισθωσιν του, εφ' ής διαταχθῆ διοικητικῶς ή άποβολή τού μισθωτοῦ, δικαιουμένου εις άποζημιώσιν μόνον διὰ τὰς δαπάνας τὰς αναφερομένας εις τήν συντελεσθείσαν εκμετάλλευσιν, εφ' όσον δέν ἔλαθε τὸ προῖόν τής. Η διάταξις τού άρθρου 98 τού από 19)30.11.1928 προεδρικοῦ διατάγματος (περί διαχειρήσεως Δασών, κηρονομισμῶν και τρόπου βλοτομίας, Δασικής φορολογίας και μισθώματος, διαθέσεως δασικῶν προϊόντων, ενοικιάσεως φέρου ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογῆς και ρητινακαλλιέργειας κλπ.), τηρεῖται εν ισχύϊ.

*Άρθρον 6.

Διάθεσις εσόδων.

1. Τὰ εσοδα εκ τών δασών, τών περιεργουμένων κατά τὰς διατάξεις τού παρόντος κώδικος ή περιελθόντων κατά τὰς προϊσχυσάσας αὐτοῦ σχετικὰς διατάξεις εις τήν κυριότητα τών κοινοτήτων, χωρίων ή συναικισμών διατίθενται κατά σειράν προτιμῆσεως:

α) Δι' έξοδα φυλάξεως, συντηρήσεως, όρροθετήσεως και καλής διαχειρίσεως τών δασών τούτων.

β) Δι' έξοδα δασικής εκπαιδεύσεως και άνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων.

γ) Δι' έργα οδοποιίας ή ύδραυλικά.

2. Διατάγμα. εκδιδόμενον επί τής προτάσει τών Υπουργῶν Γεωργίας και Εσωτερικῶν, καθορίζει τὸν τρόπον τής έποπτείας τής συμφώνως πρός τὰ άνωτέρω διαθέσεως τών εκ τών δασών τούτων εσόδων.

*Άρθρον 7.

*Αναγνώρισις αὐτοτελῶν δασυλλίων.

1. Αὐτοτελῆ δασύλλια εκτάσεως οὐχί μείζονας τών 50 στρεμμάτων, περιλαμβανόμενα μεταξὺ γεωργικῶς ή δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων εκτάσεων, κειμένων εντός καθαρῶς άγροτικῶν περιοχῶν, μη γειτνιαζουσῶν μετά δημοσίων δασών, δύναται νὰ αναγνωρισθούν δι' άποφάσεως τού Υπουργού Γεωργίας ως ιδιοκτησία τών κατοίκων τούτων, εφ' όσον εεβαιούται δι' ήτιολογημένων εκθέσεων τών άρμόδιων δασάρχου και περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ότι διατελῶν από τριακονταετίας υπό τήν ανεπίληπτον νομῆν και κατοχήν αὐτῶν και τών δικαιοπαρόχων των. Τὸ Δημοσίον οὐδεμίαν υπέχει εὐθύνην δι' ενίκησιν ή αϊανθήποτε άλλην αίτίαν.

2. Ειδικῶς διὰ τὰς Νέας Χώρας δύναται ὁ Υπουργός Γεωργίας νὰ αναγνώρισῃ ως ιδιοκτητῆ τοιαῦτα δασύλλια, περιορίζων τήν έκτασιν μέχρις έκαστῶν στρεμμάτων, εφ' όσον εκ τών Τουρκικῶν κτηματολογικῶν ειλίων άποδεικνύεται ότι οι διεκδικούντες ή οϊ προκάτοχοι αὐτῶν ἦσαν ιδιοκτῆται ή νομείς πρό τού έτους 1912.

3. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται νὰ παραπέμψη πρὸς γνωμοδότησιν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν περιπτώσεις διεκδικήσεων τῶν προηγουμένων παραγράφων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 8.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἀναγνωρίσεως.

1. Δάση, μερικῶς δασοσκεπείσ ἐκτάσεις καὶ χορτολιβαδικὰ ἐδάφη, κείμενα εἰς τὰς περιφέρειας τῶν νήσων Λέσβου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἰδιοκτησία τῶν διεκδικούντων ταῦτα, ἐφ' ὅσον βεβαιῶται δι' ἠτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ὅτι ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομίην τῶν αἰτούντων καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των. Τὸ Δημόσιον οὐδέμιαν ὑπέχει εὐθύνην δι' ἐκτίμησιν ἢ οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν.

2. Ἡ ἔκτασις, ἐπὶ τῆς ὁποίας φύονται καστανοδένδρα, ἀναγνωρισθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ. 2501 τῆς 31.7.3.8. 1953 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ Δασῶν Νόμων), ὡς μὴ δημόσια, δι' ἀποφάσεως τοῦ τέως Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ τέως Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παραχωρεῖται κατὰ πλήρη κυριότητα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν καστανοδένδρων, ἐφ' ὅσον ἡ μίξις τῶν καστανοδένδρων ἐναντι τῶν ἄλλων δασικῶν εἰδῶν εἶναι ἀπὸ 0,5 καὶ ἄνω.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 9.

Διεκδικήσις δικαιωμάτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

Ἐπὶ αἰτήσεις, ἀφορωσῶν εἰς τὴν διεκδίκησιν ἢ ἀμφισβήτησιν κυριότητος ἢ οἰουδήποτε ἑτέρου δικαιώματος ἐπὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν καὶ παντὸς εἶδους ἀκινήτου ἐντὸς αὐτῶν εὐρισκαμένου, ἴδια δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἀ. ν. 1539 τῆς 24.12.1938 (περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων), ὡς οὗτος ἐκαστοτε ἰσχύει, εἰσαγωμένον εἰς αὐτὸ ὑποθέσεων, γνωμοδοτεῖ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖο Γεωργίας Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 10 ἕως 13.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 10.

Λειτουργία Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

1. Τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν:

α) Ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου, ὡς Προέδρου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

β) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

γ) Τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖο Γεωργίας Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους.

δ) Ἐνὸς ἑτέρου Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ε) Ἐνὸς Ἐφέτου τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν.

2. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται δις τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπιν προσλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. θεωρεῖται δὲ νομίμως συγκαροτημένον καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρόντα τέσσαρα τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἀρεοπαγίτης ἢ ἐφέτης καὶ εἰς νομικὸς σύμβουλος.

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀδείας τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχει περίπτωση, ἢ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου παράστασις τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν πληρεξουσίων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀφορώσεως εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεως.

4. Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου, ὑπόκειται δὲ πάντοτε εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δυναμένου νὰ ἀποδεχθῇ ἢ μὴ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀλλ' ἐπὶ ὠφελείᾳ τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ νὰ τροποποιήσῃ ταύτας εἰς βάρους τοῦ Δημοσίου.

5. Διεκδικήσεις ἢ ἀμφισβητήσεις ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον 9 προβλεπόμενων, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνετελεσθῆσεν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἐγνωμάτευσεν ἤδη τὸ Συμβούλιον καὶ ἐξέδωκε τὴν περὶ ἔγκρισεως ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν πράξιν του ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, δὲν δύναται νὰ ἐπανεισκαθῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου, εἰμὴ ἀπαξί μόνον καὶ ἐντὸς ἑτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀπορρίψεως ἢ τροποποιήσεως τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

6. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ συντάσσεται καὶ τροποποιεῖται κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 11.

Ἐξαιρέσεις μελῶν.

1. Περιπτώσεις ἐξαιρέσεως ἢ κωλύματος μέλους τινὸς τοῦ Συμβουλίου εἶναι:

α) Συγγένεια ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

β) Ἐνδιαφέρον ἐν τῇ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑποθέσει κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὰ ἐξαιρούμενα τακτικά μέλη ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωματικῶν καὶ τούτων ὑπαγομένων εἰς ἐξαιρέσιν ὀρίζονται περαιτέρω ἀναπληρωταί. Δὲν δύναται ὁμοῦ νὰ ζητηθῇ ἢ ἐξαιρέσεις πλέον τῶν τεσσάρων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 12.

Τρόπος εἰσηγήσεως.

1. Μετὰ τὴν εἰσαγωγήν τῆς υποθέσεως εἰς τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ὀρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν παρ' αὐτῷ εἰσηγητῶν. Ὁ ὀρισθεὶς εἰσηγητῆς εἰς ἐπομένῃν συνεδρίασιν εἰσηγεῖται ἐγγράφως ἐπὶ τῆς υποθέσεως, μεθ' ἧς ἐκδίδεται ἡ γνωμοδότησις.

2. Δύναται ἐν τούτοις τὸ Συμβούλιον, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐπιβάλλεται συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων ἢ συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν ἤδη ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ ἐξέτασις ἑτέρων προσώπων, προκαθέντων ἢ μὴ ὡς μαρτύρων, νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγήν τῶν στοιχείων ἢ τὴν διεξαγωγήν τῆς μαρτυρικῆς ἐξετάσεως, ἢ ὁποία εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐνεργεῖται ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὰ προτίμησιν δασικῶν ἢ καὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐνθα καίται τὸ κτήμα οικονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰρηνοδίκου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 10 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ αὐτῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καταχωρίζεται εἰς εἰδικὸν βιβλίον, περίληψις δὲ τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀ. ν. 1539)1938, ὡς οὗτος ἐκαστοτε ἰσχύει, ἔχουν ἐφαρμογήν καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 13.

Ὑποβολὴ αἰτήσεων.

1. Πᾶς αἰτούμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγνώρισιν κυριότητος ἢ ἑτέρου ἐμπραγματεύου δικαιώματος ἐπὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν θετείται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεώς του νὰ συνυπαβάλῃ

και γραμμάτιον εισπραξέως υπέρ του δημοσίου ταμείου, το πασόν του οποίου όρίζεται δια κινήσεως αποφάσεως των Ύπουργών Γεωργίας και Οικονομικών.

2. Εάν το συμβούλιον γνωμοδοτήσει υπέρ της αναγνωρίσεως του αιτουμένου δικαιοώματος ως ανήκοντος εις τον υποβαλλόντα την αίτησιν, έγκριση δέ την γνωμοδότησιν εν όλω ή εν μέρει ο Ύπουργός Γεωργίας, αυτή καθ' ή μέρος ήθελε έγκριδή υπό του Ύπουργού εκτελείται δια πρωτοκόλλου παραδόμεως υπό του άρμοδίου δασάρχου ή οικονομικού έφόρου ή άλλου υπαλλήλου όριζόμενου υπό του Ύπουργείου Γεωργίας, μεταβιβαζόμενον κύριοδικαίως εις τον προς όν ή απόδοσις όλων των άγωγών των άπαιρουσών εκ του αναγνωρισθέντος δικαιώματος και άνευ ούδεμιás εσθύνης του Δημοσίου δι' ένίκησιν ή άλλην αίτίαν.

Κεφάλαιον Γ'

Παραχώρησις δασικών εκτάσεων δια γεωργικούς και κοινωφελείς σκοπούς.

Άρθρον 14.

Φύσις και είδος παραχωρουμένων εκτάσεων.

1. Δημόσιαι εκτάσεις, είτε δασών, είτε μερικώς δασοκτεπίεις, είτε και χορτολιβαδιών, πληρούσαι τους κατά την έπομένην παράγραφον όρους, δύνανται να παραχωρηθούσιν κατά κυριότητα εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου δι' απόφασεως της οικείας άρχής. Είς νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και εις δημοσίας έν γένει ύπηρεσίας επιτρέπεται παραχώρησις τούτων εκτάσεων μόνον δια τους έν έδαφίω στ' της έπομένης παραγράφου σκοπούς και άνευ δημοπρασίας. Είς περίπτωσιν όμως άνεγέρσεως ένκλησιών, σχολείων, νοσοκομείων του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή δημοσίων οικημάτων, ή παραχώρησις πραγματοποιείται άνευ καταβολής τιμημάτων. Αί παραχωρούμεναι εκτάσεις περιέρχονται εκ νέου και άνευ άλλης τινός διατυπώσεως εις την διαχείρισιν του Ύπουργείου Γεωργίας, άμα ως ήθελεν έκλειψει ο σκοπός, δια τον όποιον παραχωρήθησαν.

2. Δημόσιαι εκτάσεις δυνάμεναι να παραχωρηθούσιν κατά την προηγουμένην παράγραφον του άρθρου τούτου είναι αι μη προστατευτικά και αι μη έχουσαι σημασίαν από δασοπονικής άπόψεως, ειδικώτερον δέ:

α) Αί κατάλληλοι δια μόνιμον γεωργικήν ή δενδροοικονομικήν εκμετάλλευσιν.

β) Αί καλυπτόμεναι υπό άγρίων ύπωροφύρων ή καρποφόρων δένδρων, θυμαρίων δι' έμβελιασμού να έξήμερωθούσιν και καλλιεργηθούσιν, έφ' όσων ο αριθμός κατά στρέμμα των δένδρων τούτων δέν είναι κατά μέσον όρον έλάττων των όκτώ.

γ) Αί κατάλληλοι δι' άνέγερσιν κυρίων δασικών βιομηχανιών ή δασικών έν γένει: επιχειρήσεων, μετά των περιοχών των κυρίων τούτων.

δ) Αί αναγκιούσαι δια μεταλλευτικές έργασίας ή μεταλλευτικές εκμεταλλεύσεις.

ε) Αί άνηγκάζει δια την άνέγερσιν οικιών ή ξενοδοχείων μετά των παραρτημάτων των ή καταφυγίων όρειοκτών ή άλλου φύσεως οικοδομημάτων.

στ) Αί άπαικίτοι δι' εκκατάστασιν κοινωφελών έργων, ως σχολείων, ένκλησιών, πλατειών, άγορών, πάρκων κλπ.

ζ) Αί αναγκάζει δι' εκκατάστασιν μελισσοκομείων, πτηνοτροφείων ή άλλων συναφών επιχειρήσεων.

3. Η παραχώρησις δημοσίων εκτάσεων δια σκοπούς δενδροκομικούς δύναται να έξαρτηθή, επί επικλινών έδαφών, από την κατασκευήν θαμνιδίων (πεζουλίων) δια την συγκράτησιν του έδάφους, ή δέ δια σκοπούς γεωργικής εκμεταλλεύσεως δέν επιτρέπεται, έφ' όσων ή κλίσις του έδάφους υπερβαίνη τα 30ε) ο.

4. Δέν επιτρέπεται ή παραχώρησις των, κατά τάς παραγράφους 1 και 2 περιπτώσεις α, β και ζ του παρόντος άρθρου, εκτάσεων, έφ' όσων αυται κείνται εις τό μέσον και ούχι εις την

παρυφήν ή τό άκρον των δασών. Όμοίως δέν παραχωρουύνται, δια τους αναφερομένους εις τάς περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε' και ζ' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου σκοπούς, εκτάσεις κείμεναι έντός της περιφερείας τέως διοικήσεως πρωτευούσης ή εις άλλας περιφερείας, καθοριζόμενας δια διατάγματος.

Άρθρον 15.

Ανώτατον όριον έμβαδού παραχωρουμένων εκτάσεων.

1. Το έμβαδόν της εκτάσεως, ή οποία δύναται να παραχωρηθή κατά τάς ανωτέρω διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εις τό αυτό πρόσωπον, δέν δύναται να υπερβή:

α) Δια γεωργικήν ή δενδροοικονομικήν εκμετάλλευσιν τα 40 στρέμματα.

β) Δι' εκκατάστασιν μελισσοκομείων, πτηνοτροφείων ή άλλων συναφών επιχειρήσεων τα 10 στρέμματα.

γ) Δι' άνέγερσιν οικιών παραθερισμού ή ξενοδοχείων μετά των παραρτημάτων των ή καταφυγίων όρειοκτών ή αναλόγου φύσεως οικοδομημάτων τα 5 στρέμματα.

2. Εκτάσεις συνεχείς μεγαλύτεραι των ως άνω οριζόμενων διατίθενται εις ομάδα οικογενειών, του κατά οικογένειαν ποσού στρεμμάτων μη δυναμένου να υπερβή τα ανωτέρω όριζόμενα ανώτατα όρια.

3. Κατά πάσας τάς λοιπάς έν τώ άρθρω 14 παρ. 2 αναφερόμενας περιπτώσεις, τό έμβαδόν της παραχωρουμένης εκτάσεως δέν να είναι άνάλογον προς τον επιδιωκόμενον σκοπόν.

4. Δέν έχουν εφαρμογήν τα εις τάς παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου όριζόμενα, ως προς την παραχωρητέαν κατά μέγιστον όριον έκτασιν, όταν ή παραχώρησις γίνεται άνευ δημοπρασίας, επί τώ λόγω ότι ύφίστανται υπέρ του εις όν ή παραχώρησις περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως επί της προς παραχώρησιν εκτάσεως κατά τα έν τώ άρθρω 18 παρ. 2 περίπτωσις ζ' όριζόμενα.

5. Αί εκτάσεις του άρθρου 14, επί των οποίων άσκήται περιορισμένον δικαίωμα καρπώσεως νομίμως αναγνωρισθέν, παραχωρούνται μόνον εις τον άσκούντα τό δικαίωμα τούτο.

Άρθρον 16.

Άρμόδιαι προς παραχώρησιν άρχαι.

1. Άρμόδιαι άρχαι προς παραχώρησιν των κατά τό άρθρον 14 εκτάσεων, επί τή αίτήσει των ένδιαφερομένων, είναι:

α) Δια τάς κατάλληλους προς γεωργικήν και δενδροοικονομικήν καλλιέργειαν εκτάσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 14:

αα) Ο προϊστάμενος του δασαρχείου δασάρχης της περιφερείας, έν τή οποία κείται ή προς παραχώρησιν έκτασις, εάν τό έμβαδόν ταύτης δέν υπερβαίνη τα 5 στρέμματα.

ββ) Ο περιφερειακός διευθυντής δασών, εάν ή έκτασις είναι μείζων των 5 ούχι δέ και των 15 στρεμμάτων.

γγ) Ο νομάρχης της περιφερείας, εάν ή έκτασις είναι μείζων των 15 ούχι δέ και των 100 στρεμμάτων, μετά σύμφωνον γνώμη των άρμοδίων δασικών άρχών.

β) Δια τάς παραχωρήσεις εκτάσεων της κύτης παραγράφου 2 του άρθρου 14 έμβαδού μείζονος των 100 στρεμμάτων άρμόδιος είναι ο Ύπουργός Γεωργίας. Η προς γεωργικήν ή δενδροοικονομικήν καλλιέργειαν παραχώρησις δημοσίων δασικών εκτάσεων έχουσών οικοπεδικήν άξίαν, ως κειμένων πλησίον πόλεων ή χωρίων, δύναται να επιτραπή μόνον παρά του Ύπουργού Γεωργίας, κατόπιν ενθέσεως του άρμοδίου δασάρχου.

2. Δια την παραχώρησιν δημοσίων δασικών εκτάσεων ύπερβαίνουσών τα 100 στρέμματα άπαιτείται και γνωμάτευσις επιτροπής άποτελουμένης εκ του άρμοδίου δασάρχου ή έτέρου δασολόγου δημοσίου υπαλλήλου όριζόμενου υπό τούτου και του άρμοδίου διευθυντού γεωργίας ή έτέρου γεωπόνου δημοσίου υπαλλήλου όριζόμενου υπ' αούτου.

3. Διάταγμα καθορίζει τον χρόνον της υποβολής των κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσεων, τὸ καταβλητέον χρηματικὸν παράβολον καὶ τὰς περιπτώσεις τῆς ἐπιστροφῆς τούτου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 17.

Προσφυγὴ κατ' ἀποφάσεων παραχώρησης.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων πρὸς παραχώρησιν ἀρχῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπορρίπτονται ἢ τροπεποιῶνται αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, περὶ παραχώρησης ἐκτάσεων τοῦ ἄρθρου 14, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ μόνον ἐνώπιον τῆς ἀμέσως ἀνωτέρας ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἥτοι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δασάρχου ἐνώπιον τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου νομάρχου, κατὰ τῶν ἀποφάσεων δὲ τοῦ νομάρχου ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 18.

Περιπτώσεις παραχώρησης διὰ δημοπρασίας ἢ ἄνευ δημοπρασίας.

1. Ἡ παραχώρησις ἐκτάσεων τοῦ ἄρθρου 14 ἐνεργεῖται κατόπιν δημοπρασίας.

2. Κατ' ἐξίρρασιν ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ γίνῃ παραχώρησις τοιαύτων ἐκτάσεων:

α) Εἰς δήμους ἢ κοινότητας εἰς τὴν περίπτωσιν στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14.

β) Εἰς ἀκτήμονας ἢ ἀνεπαρκῆ ἰδιοκτησίαν κερτιμένους καλλιεργητάς, κατοίκους χωριῶν ἢ κωμοπόλεων, ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν.

γ) Εἰς κατοίκους χωριῶν ἢ κωμοπόλεων στερουμένους ἰδιοκτητοῦ οἰκίας ἢ οἰκοπέδου, διὰ τὴν ἀνάγκησιν τοιαύτης ὡς καὶ εἰς μελισσοκόμους, πτηνοτρόφους, κτηνοτρόφους, μυλωδροῦς ἢ ἄλλους μικροβιοτέχνους, στερουμένους καταλλήλου ἐκτάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ἢ κωμοπόλεως τῆς μονίμου κατοικίας των διὰ τὴν συναφῆ πρὸς τὸ ἀσκούμενον ἐπάγγελμα ἐγκατάστασιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας κατὰ τόπον ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, τῆς ὁποίας μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ ἀρμοδῖος δασάρχης, δημοσιὰ δασικὴ ἐκτασις μέχρις ἐνδὸς τοῦ πολὺ στρέμματος μετὰ προηγούμενον καθορισμὸν ταύτης ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καθορίζεται καὶ τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων ὡς ἂν ἐκτάσεων, τὸ ὁποῖον καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις εἰς τρεῖς ἴσας ἀτόκους ἐτησίαις δόσεις κατατιθέμενον ὑπὲρ τοῦ Κεντροῦ τοῦ Γραμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποπληρωμῆς τοῦ καθορισθέντος τιμήματος ἐντὸς τῆς τασσομένης κατὰ τὰ ὡς ἂν προθεσμίας, ἡ παραχώρησις ἀνακαλεῖται.

δ) Διὰ μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἢ μεταλλευτικὰς ἐργασταστάσεις.

ε) Δι' ἐγκατάστασιν δασικῶν βιομηχανικῶν καὶ δασικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει.

στ) Δι' ἀνάγκησιν καταφυγῶν ὄρειαιτῶν.

ζ) Εἰς τοὺς ἀσκηύτας ἐπὶ τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, ὡς ρητινέσεως, βοσκή, συλλογῆς καρπῶν, ξυλεύσεως κλπ. νομίμως ἀναγνωρισθέντα.

η) Εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἀγροτικῶν ἀκινήτων συνεχόμενων πρὸς τὴν ἐκτασιν ἢ ὁποῖα πρόκειται νὰ παραχωρηθῇ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτασις αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15 στρέμματα. Ἡ παραχώρησις ἐπιτρέπεται μόνον διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀποκλειομένης τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχω-

ρήσεως δι' ἄλλον σκοπὸν. Ἐπὶ συνεχόμενης ἐξ ἀδιαίρετου ἰδιοκτησίας δὲν δύναται ἡ πρὸς παραχώρησιν ἐκτασις νὰ ὑπερβῇ τὰ 15 στρέμματα δι' ἄλλους τοὺς συνιδιοκτητῆτας.

3. Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἄνευ δημοπρασίας παραχώρησις δὲν ἀποκλείει τὸ δικαίωμα τῶν εἰς αὐτὴν ἐγγένεστο αὐτῆς, ὅπως γίνουσι ἀγορασταὶ ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 19.

Τρόπος καταβολῆς τιμήματος.

1. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ ἐπόμενα ἐκτάσεων καταβάλλεται εἴτε ἐσ' ἕπαξ εἴτε εἰς ἐτησίαις δόσεις, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶν τὰς πέντε.

2. Προκειμένου περὶ παραχώρησης πρὸς δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς δέκα ἐτησίαις δόσεις.

3. Διάταγμα καθορίζει λεπτομερέστερον τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἢ εἰς δόσεις καταβολὴ τοῦ τιμήματος, τὸν χρόνον καταβολῆς τῶν δόσεων, τὴν υπογραφήν ὁμολογιῶν διὰ τὰς ὀφειλουμένας δόσεις, τὸν καταβλητέον τόκον καὶ τὰς συναφεῖς ὑποχρεώσεις.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 20.

Προθεσμία καταβολῆς τιμήματος.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχώρησης, καλεῖται ὁ ζητήσας τὴν παραχώρησιν νὰ καταβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως τὸ ὅρισθὲν τίμημα ἢ τὴν πρώτην δόσιν αὐτοῦ καὶ νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἢ περὶ παραχώρησης ἀπόφασις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μηδέποτε ἐκδοθεῖσα, ἐκπίπτει δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 3 καταβληθὲν παράβολον. Δύναται οὖν ἕστων ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ, ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν αὐτῶν στοιχείων, νὰ ἀποφασίσῃ ἐκ νέου τὴν παραχώρησιν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἐὰν τοῦτο ὑποβάλῃ νέαν αἴτησιν μετὰ γραμματικῆς καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ παραβόλου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 21.

Ὑποχρεώσεις ἀγοραστοῦ ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ὁ ἀναδειχθεὶς τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειοψηρίασμα ἢ τὴν πρώτην δόσιν αὐτοῦ καὶ νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης ἐναντι τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅστις ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τῆς ἐγγυήσεως καὶ παντὸς δικαιώματός του, ἢ δὲ ἀρμοδία ἀρχὴ ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ὡς δημοσίου ἐσόδου, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παράγραφος 3 κατατεθέντος παραβόλου, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὴν δημοπρασίαν κατατεθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐγγυήσεως.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 22.

Ἐκδοσις τίτλων κυριότητος.

1. Καταβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἄνευ δημοπρασίας ἀγοραστοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότητος τῆς πρώτης δόσεως τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορασθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐκτάσεως καὶ υπογραφιστῶν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ὁμολογιῶν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις, ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τούτου προσωρινὸς τίτλος δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ ἀγοραστὴς ἐγκαθίσταται εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Μόνον μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ἀποκτᾷ ἡ ἀγοραστὴς καὶ τὴν κυριότητα τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐκδιδόμενου ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ὀριστικοῦ τίτλου.

3. Μόνον ο όριστικός τίτλος είναι επιδεικτικός μεταγραφής εις τὰ οικεία τίθλια μεταγραφῶν.

4. Ἄν τοῦ όριστικοῦ τίτλου προηγήθῃ προσωρινός, οὗτος ἰσχύει εἰς χαρτοσήμανσιν.

5. Τοὺς τίτλους, εἴτε προσωρινούς εἴτε όριστικούς, ἐκδίδουν καὶ κατὰ τὸ άρθρον 16 ἀρχαί. Οἱ τίτλοι παραμένουν εἰς τὴν ἐκδίδουσαν ἀρχὴν τοῦ παραχωρησιοῦχου λαμβάνοντος ἀντίγραφον τούτων, ὑποκείμενον εἰς χαρτοσήμανσιν, κατὰ τὰ περι χαρτοσημάνσεως ἀντιγράφων ἐκάστοτε ἰσχύοντα.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 23.

Περιπτώσεις χορηγήσεως προσωρινοῦ καὶ όριστικοῦ τίτλου.

1. Ἐὰν ἡ παραχώρησις γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν γεωργικῆς ἢ δειδροκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως, εἴτε δι' ἐμβολιασμὸν ἀγρίων δένδρων, εἴτε διὰ φυτεύσεως ἡμέρων καρποφόρων ἢ ὄπωροφόρων δένδρων, δὲν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ἄνευ δημοπρασίας ἀγοραστοῦ ἢ τοῦ τελευταίου πλειοθότου όριστικὸς τίτλος, ἀλλὰ μόνον προσωρινός, ἔστω καὶ ἂν καταβλήθῃ παρ' αὐτοῦ ὀλόκληρον τὸ τίμημα. Δυνάμει τοῦ προσωρινοῦ τούτου τίτλου ἐγκαθίσταται οὗτος εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Ὁ όριστικός τίτλος ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἀφοῦ προηγουμένης βεβαιώθῃ δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ὅτι ἐπραγματοποιήθῃ ἡ ἐκχέρωσις καὶ γεωργικὴ καλλιέργεια ἢ ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ ἡ φύτευσις ἡμέρων ὄπωροφόρων ἢ καρποφόρων, συμφώνως πρὸς τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸ ἐπόμενον άρθρον.

3. Ὁμοίως προσωρινός τίτλος ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ δατικῆς ἐκτάσεως εἰς τὰς περιπτώσεις ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 14, παρέχων εἰς αὐτὸν μόνον δικαίωμα ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ νομῇ τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως. Ὁ όριστικός τίτλος ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅτι ὁ ἀγοραστὴς συμφωνῶν πλῆρως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παραχωρήσεως, τοὺς ὁποίους ἡ παραχωρούσα ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὸν προσωρινὸν τίτλον.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 24.

Ἵποχρεώσεις ἀγοραστῶν ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων.

1. Ὁ εἰς ὃν παραχωρήθῃ δημοσία δατικὴ ἔκτασις, πρὸς τὸν σκοπὸν γεωργικῆς ἢ δειδροκομικῆς αὐτῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν ἐκχέρωσιν καὶ γεωργικὴν καλλιέργειαν ἢ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ τὴν φύτευσιν ἡμέρων καρποφόρων ἢ ὄπωροφόρων τοιούτων ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἐβδόμῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ προσωρινὸς τίτλος. Πρακτικῶς τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἰσὺ τοῦ νομάρχου μέχρι ἐνὸς εἰσέτι ἔτους, κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν.

2. Ἐὰν παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πιστοποιηθῇ δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅτι ὁ εἰς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις δὲν ἐνήργησε τὴν ἐκχέρωσιν καὶ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν ἢ τὸν ἐμβολιασμὸν ἢ τὴν φύτευσιν, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, κοινοποιουμένης αὐτῷ ἐπὶ ἀποδείξει, ἔκπτωτος παντὸς δικαίωματος ἐπὶ τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς τῆς νομῆς αὐτῆς, μὴ δικαιούμενος εἰς ἀποζημίωσιν δι' οἰκονομικὰς δαπάνην εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως εἴτε δι' οἰκονομικὰς ἄλλων λόγων. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μὴ ληξιπροθέσμως δόσεις, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ ταύτας, ἀκυρωμένων τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν.

3. Θεωρεῖται ὅτι συνετελέσθη, ἢ μὲν γεωργικὴ καλλιέργεια ἂν ἐκαλλιεργήθησαν γεωργικῶς τὰ 4)5 τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ δὴ τοῦ καλλιεργήσιμου τιμήματος αὐτῆς, ὁ δὲ ἐμβολιασμὸς ἢ ἡ φύτευσις, ἂν ἔχουν ἐμβολιασθῇ ἢ φυτευθῇ τὰ 4)5 τοῦ συνόλου τῶν πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων καὶ ἔχῃ ἐκχερωθῆ ἀνάλογος ἔκτασις. Τὸ σύνολον τῶν

πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων εἶναι ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἐπιδεικτικῆς δειδροκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπιφανείας τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν ὄκτω.

4. Ὁ εἰς ὃν παραχωρήθῃ δατικὴ ἔκτασις διὰ τὸν κατὰ τὰς περιπτώσεις ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 14 σκοπὸν ὑποχρεοῦται ὅπως ἐκπληρώσῃ τοῦτον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως του εἰς τὴν νομὴν τῆς ἐκτάσεως, ἄλλως ἐκπίπτει τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως δικαιωμάτων του, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὀριζομένων.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 25.

Συνέπειαι καθυστέρησεως καταβολῆς δόσεων τιμήματος.

1. Ἡ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη καθυστέρησις τῆς ἐξοφλήσεως δόσεως τινὸς τοῦ τιμήματος συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπὸ παντὸς δικαίωμάτος του ἐπὶ τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως καὶ τὴν διοικητικὴν τούτου ἀποβολὴν ἐκ τῆς νομῆς αὐτῆς. Ὅπως δὲν δικαιούται ἀποζημίωσιν δι' οἰκονομικὰς δαπάνην εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη, εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως εἴτε δι' οἰκονομικὰς ἄλλων λόγων. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μὴ ληξιπροθέσμως δόσεις, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ ταύτας, ἀκυρωμένων τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔκπτωσις ἐπέρχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἢ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεως μείζονος τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Γεωργίας, κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀγοραστὴν.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 26.

Πρόσθετοι ὅροι παραχωρήσεως.

1. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως ἔχῃ διατεθῆ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα τῆς ὀλοστομίας ἢ τῆς βραχέως ἢ ρητινεύσεως ἢ οἰκονομικὰς ἄλλο δικαίωμα, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ ἀνεχθῇ τὴν μίσθωσιν ἢ ἐκμεταλλευσὴν μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Δύναται ὁ εἰς ὃν παραχωρήθῃ δατικὴ ἔκτασις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος νὰ μεταβιβάσῃ τὰ δικαιώματά του εἰς ἄλλον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐθύνεται ἄλληληγγύως μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του.

3. Τὸ Δημόσιον μὲ οὐδεμίαν βαρύνεται ὑποχρέωσιν τοῦ ἐκπεσόντος ἀγοραστοῦ ἔναντι τρίτων.

4. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν εὐθύνῃν ὑπέχει ἔναντι τοῦ ἀγοραστοῦ δι' ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἐπιστρέφεται τὸ καταβληθὲν τίμημα ἢ αἱ καταβληθείσαι ἔναντι αὐτοῦ δόσεις καὶ διαγράφονται τὰ ὀφειλόμενα. Ἐπὶ μερικῆς ἐκπλήρωσεως ἐπιστρέφεται ἀνάλογον ποσόν.

5. Μέχρις οὗ καταβληθῇ ὀλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ τὸ τίμημα τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, τὸ Δημόσιον δικαιούται νὰ ἀποβάλῃ διοικητικῶς πάντα τρίτον ἀφαιρέτως καταλαμβάνοντα ταύτην.

* Ἄ ρ θ ρ ο ν 27.

Ἀναπροσαρμογὴ τιμήματος.

Δημόσια δατικὰ ἐκτάσεις, παραχωρηθεῖσαι προσωρινῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 857 τῆς 15)29.9.1937 (περὶ παραχωρήσεως δημοσίων καὶ κοινοτικῶν δατικῶν ἐκτάσεων διὰ σκοποῦς γεωργικῶν καὶ δειδροκομικῶν ἐκμεταλλεύσεως), διὰ γεωργικὴν ἢ δειδροκομικὴν καλλιέργειαν, διὰ τὰς ὁποίας, ἂν καὶ καταβλήθῃ τὸ τίμημα ἐξ ὀλοκληροῦ πρὸ τοῦ ν. 18 τῆς 9)10.11.1944 (περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως), δὲν ἐξεδόθη τὸ οἰκείον παραχωρητήριον ἐκ λόγων ὀφειλομένων εἰς τὴν κατοικικὴν περίσθον, παραχωροῦνται όριστικῶς, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἠξιοποιήθησαν. Ἐὰν ἔχῃ κατα-

εληθῆ μέρος τοῦ τιμήματος, ἢ ὀριστικὴ παραχώρησις λαμβάνει χώραν μετὰ τὴν καταβολὴν καὶ τοῦ ὑπολοίπου, ἀναπροσαρμοζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κρατουσῶν οικονομικῶν συνθηκῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 28.

Παραχώρησις δασῶν παρεμβοληθέντων μεταξὺ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων ἢ κειμένων μακρὰν δασικῶν συμπλεγμάτων.

1. Δημόσια δάση, μερικῶς δασοσκεπτεῖς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα ἐπιφανείας οὐχὶ μείζονος τῶν 150 στρεμμάτων, ἀνευ σπουδαίας σημασίας ἀπὸ δασοπονικῆς ἢ προστατευτικῆς ἀπόψεως καὶ εἴτε παρεμβάλλονται μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δενδροκαμικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν, εἴτε κείνται μακρὰν δημοσίων δασικῶν συμπλεγμάτων, δύναται νὰ ἐκποιηθῶν διὰ δημοπρασίας ἢ νὰ παραχωρηθῶν κατὰ κυριότητα ἀνευ δημοπρασίας α) κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς ἀσκούοντας ἐπὶ τούτων ἐκτάσεων περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, οἷον ρητινεύσεως, βοσκῆς, συλλογῆς καρπῶν, ξυλεύσεως κλπ. καὶ β) μέχρις ἐκτάσεως 15 στρεμμάτων εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην κτήματος συνεχόμενου πρὸς τὴν ὑπὸ παραχώρησιν ἐκτασιν.

2. Ὁ ἀσκῶν περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ κτημάτων τῆς προηγουμένης παραγράφου δικαιούται νὰ ζητήσῃ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 9 τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνευ δημοπρασίας ἐξαγορὰν τοῦ κτήματος ἀντὶ τιμήματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

3. Ὅσον ἄρθρῳ εἰς τὸν τρόπον ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγοραστοῦ, τὸν τρόπον καταβολῆς τοῦ τιμήματος, τὴν ἔκδοσιν ὀριστικοῦ ἢ προσωρινοῦ τίτλου, τὰς συνεπειὰς καθυστερήσεως καταβολῆς δόσεων τοῦ ἀντιτίμου, τοὺς προσθέτους ὄρους παραχώρησεως, τὴν φορολογίαν κλπ. διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο παραχωρήσεις ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τῶν ἄρθρων 21—23, 25 καὶ 26. Διάταγμα δύναται νὰ καθορίζῃ λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου ταύτης.

Ἄρθρον 29.

Ἀντικατάστασις κτημάτων καταλαμβανομένων πρὸς κάτασκευὴν ἀντιπλημμυρικῶν καὶ λοιπῶν ἔργων.

1. Ἴδιοκτητὰ ἀγροτικῶν κτημάτων, καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς κάτασκευὴν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων ἢ ἔργων διευθετήσεως ἢ εὐθυγραμμίσεως τῆς κοίτης ποταμῶν καὶ χειμάρρων, ὡς καὶ καταληφθέντων προηγουμένως δι' ὁμοίους σκοπούς, ἐφόσον δὲν ἀπεζημιώθησαν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δικαιούονται νὰ ζητήσουν ὅπως, ἀντὶ τῆς εἰς χρῆμα ἀξίας τῶν καταληφθέντων κτημάτων των, παραχωρηθῶν εἰς αὐτοὺς εἰς ἀντάλλαγμα ἴσης ἐκτάσεως καλλιεργήσιμου γαίαι τοῦ Δημοσίου δασοσκεπτεῖς ἢ καὶ γεροστόποι ἐπιδεικτικοὶ ἐκχερῶσεως καὶ καλλιεργεῖας ὑπεδεικνυόμενοι ὑπ' αὐτῶν.

2. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην γνώμην τῶν προϊσταμένων τῆς γεωργικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας τῆς περιφερείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ κείνη ἢ ζητούμενη πρὸς παραχώρησιν, ἀντὶ τῆς ὡς ἄνω χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ἔκτασις.

Ἄρθρον 30.

Παραχώρησις ἐξ ἀδαιρέτου μεριδίου τοῦ Δημοσίου.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐκτάσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Δημοσίον εἶναι συγκύριον ἐξ ἀδαιρέτου μετὰ ἰδιωτῶν, διὰ τὸ εἰς τὸ Δημοσίον ἀνήκον μερίδιον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ παραχωρηθῆ εἰς τὸν ἐξ ἀδαιρέτου συνιδιοκτῆτην καὶ ἀνευ δημοπρασίας.

2. Ἐὰν ὁ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτῆτης καλούμενος ὑπ' αὐτοῦ δηλώσῃ, ἐντὸς ἀναπροσπικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσκλητέσεως, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, δύναται τὸ μερίδιον τοῦτο νὰ παραχωρηθῆ κατόπιν δημοπρασίας εἰς ἄλλον. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει τὸ Δημοσίον, ἐὰν ὁ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτῆτης κηρυχθῆ ἔκπτωτος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 20 ὀριζόμενα ἢ δηλώσῃ μὲν ἐμπροθέσμως ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, δὲν ἐπακολούθησῃ ὁμως ἐντὸς ταυτῆς προθεσμίας ἐκ μέρους αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐνεργεῖα πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς παραχώρησεως. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ συνιδιοκτῆτης τοῦ Δημοσίου ἀπέλλυσιν ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον δικαίωμα προτιμήσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ εἰς τὸ Δημοσίον ἀνήκοντος 1) ἢ ἐξ ἀδαιρέτου τῶν δασῶν τῶν Νέων Χαρῶν, πρὸς τῆς ὁποίας προβλέπονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 ἕως 40.

4. Παραχώρησις τοῦ εἰς τὸ Δημοσίον ἀνήκοντος ἐξ ἀδαιρέτου μεριδίου δὲν ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἢ συνιδιοκτῆτης ἔκτασις δὲν πληροῖ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 2.

Ἄρθρον 31.

Διάθεσις δασικῶν ἐκτάσεων δι' ἀεροδρόμια.

Πρὸς ἴδρυσιν ἀεροδρομίων ἐπιτρέπεται ἢ διάθεσις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἔστω καὶ ἂν αὐταὶ δὲν πληροῦν τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 14. Αἱ ἐκτάσεις αὗται τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 32.

Νομιμοποιήσις γενομένων παραχωρήσεων ἐκ τοῦ κτήματος Μανολάδας.

1. Παραχωρήσεις ἐκ τοῦ δημοσίου κτήματος Μανολάδας γενομέναι πρὸς γεωργούς, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ α.ν. 857) 1937, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰσχυρασθῶν διατάξεων τῆς δασικῆς νομοθεσίας, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενομέναι, ἔστω καὶ ἂν καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκύπτῃ ἀκυρότης τῶν τοιαύτων παραχωρήσεων, χωρὶς δὲ περαιτέρω ἢ ἔκδοσις τῶν οἰκείων παραχωρητηρίων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Ἐὰν διὰ τὰς ἀνωτέρω παραχωρήσεις εἶχε καθορισθῆ τίμημα πρὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1941, ἢ ὑφισταμένη τυχὸν ὀφειλὴ θεωρεῖται ἀποσβεσθεῖσα δυνάμει τοῦ ν. 18) 1944. Ἐὰν τοιοῦτο τίμημα δὲν εἶχε καθορισθῆ, ἐφαρμύζονται αἱ οἰκείαι διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Παραχωρήσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, γενομέναι πρὸς κοινότητα, θεωροῦνται ὡς γενομέναι πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν κατοίκων αὐτῶν διὰ δικαιοῦς τῶν παραχωρηθεισῶν ἐκτάσεων.

4. Ἐκτάσεις τοῦ δημοσίου κτήματος Μανολάδας, καταληφθεῖσαι καθ' οἰονδήποτε τρόπον παρ' ἀγροτῶν μέχρι τῆς 31.12.1947 καὶ κατεχόμεναι ἔκπτε συνεχῶς μέχρι σήμερον παρ' αὐτῶν ἢ τῶν γενικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων των, παραχωροῦνται εἰς τοὺς κατέχοντας καὶ καλλιεργούντας ἢ ἐκμεταλλευομένους κτηνοτροφικῶς ταύτας κατέχους των ὡς κάτωθι: α) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξ οἰασθῆτος αἰτίας ἀτομικὴν γεωκτησίαν μέχρι 50 στρεμμάτων παραχωρεῖται ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν κατεχόμενης δημοσίας ἐκτάσεως, ὅση ἔκτασις, ὅση ἀπαιτεῖται ὥστε, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἀτομικῆς ὡς ἄνω γεωκτησίας των, τὸ σύνολον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 90 στρέμματα. β) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξ οἰασθῆτος αἰτίας ἀτομικὴν γεωκτησίαν ἀπὸ 50 στρεμμάτων μέχρι 150 παραχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν κατεχόμενης ἀδαιρέτως δημοσίας ἐκτάσεως, ἔκτασις ἐκ 30 στρεμμάτων. Ἡ τυχὸν πέραν τῶν ἀνωτέρω ὀρίων ἀπομένονσα εἰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρω δικαιούχων δημοσίας ἔκτασις διατίθεται ὑπὲρ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ἀκτινῶν καλλιεργητῶν. Ἡ πα-

παχώρησις ενεργείται δι' αποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἀποφαινομένης περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τὰ ἴδια ἔτη ἐπὶ τῆ βάσει παντὸς προσηκόντος ἀποδεικτικῶς στοιχείου. Τὸ κατὰ στρέμμα τίμημα τῶν κατὰ τὰ ἴδια παραχωρουμένων ἐκτάσεων ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὸ 1)β) τῆς τρεχούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως ἀξίας. Τὸ τίμημα ἐξοφλεῖται εἰς ἕξ ἰσας ἐτησίαις ἀτόκους δόσεις καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἐν τοῦ τιμήματος ποσοστὸν 10ο) περιέρχεται εἰς τὸ Ἐλεῖδιον Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 33.

Καθορισμὸς λεπτομερειῶν διὰ διαταγμάτων.

Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐκτάσεων, αἱ καταβλητέαι ἐγγυήσεις πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν, ὁ τύπος καὶ τὰ συστατικά στοιχεῖα τοῦ προσωρινοῦ καὶ ὀριστικοῦ τίτλου, ὡς καὶ τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀναγκαῖα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ κειμένου κεφαλαίου.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Δ'

Συνιδιοκτησία ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 34.

Παραχώρησις 1)5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 14β) τοῦ ἀπὸ 15)22.10.1926 Διατάγματος «Ἀγροτικὸς Νόμος», ὡς ἀθροιστικῶς ἠρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17)17.4.1935 Ν.Α. «περὶ ἀθροιστικῆς ἠρμηνείας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου», δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου δύναται νὰ παραχωρηθῆ εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων πέμπτων τοῦ δάσους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ καὶ κατόπιν αἰτήσεως ἢ ἀποδοχῆς ὑπὸ τούτων τῆς παραχωρήσεως.

2. Τὸ δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ 1)5 δὲν ὁρίζεται:

α) Ἐπὶ μὴ δημοσίων δασῶν συνολικῆς ἐκτάσεως κατ' ἰδιοκτησίαν μέχρι πέντε στρεμμάτων, παρεμβαλλομένων ἐντὸς γεωργικῆς ἢ βενδραγωγικῆς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου θεωρεῖται ὡς μὴ ὁφιστάμενον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 841 τῆς 20.11)22.12.1941 (περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεισῶν συνθηρῶν).

β) Ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν, τὰ ὅποια ἀναγνωρίζονται ὡς ἰδιοκτησίαι τοῦ νομικοῦ προσώπου δήμου ἢ κοινότητος.

γ) Ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πύου Πεντικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 1804 τῆς 5)19.9.1944 (περὶ ἐπιτάξεως τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ νόμου 6242 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους).

δ) Ἐπὶ οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτηταὶ ἐξ ἀδιαρέτου εἶναι πλείονες τοῦ ἐνὸς, εἰς δὲ ἢ περισσώτεροι ἐκ τούτων δὲν ἠθέλων ζητήσῃ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀναλογουμένου εἰς τὸ μεριδίον τῶν 1)5 τοῦ Δημοσίου, ἢ δὲν ἠθέλων ἀποδεχθῆ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κειμένου κεφαλαίου γενομένην παραχώρησιν, δύναται τὸ Διμήσιον νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἀναλογουμὸν 1)5 εἰς τινὰ τῶν ὑπολοίπων συνιδιοκτητῶν αἰτούντων ἢ ἀποδεχόμενον τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχώρησιν.

4. Τὸ ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο γενομένης παραχωρήσεως τοῦ 1)5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου εἰσπραττόμενον τίμημα εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα δασικῆς ὁδοποιίας, μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, κρατικῆς ἐκμετάλλευσος καὶ δασικῶν βελτιώσεων ἐν γένει.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 35.

Καθορισμὸς τιμήματος ἐξαγορᾶς.

1. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ παραχωρουμένου 1)5 ενεργείται καὶ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοσίων περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ δασάρχου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δασικῆς ἐπιμητικῆς ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων, πινάκων ὑλοσταμίας, μισθωτηρίων ἢ σιγῆς, ρητινεύσεως ἢ ἄλλης καρπώσεως καὶ τῶν συνθηρῶν συνδέσεως τῶν ξυλωδῶν συστάδων ὄλων τῶν περιόδων ἢ κλάσεων ἡλικίας ἢ διαμέτρου τοῦ δάσους. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκχερσοθεισῶν ἐκτάσεων τοῦ δάσους λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρὸ τῆς ἐκχερσώσεως κατάστασις αὐτῶν.

2. Ὡς μίσθωμα διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς χρηματικῆς πρῆξου λαμβάνεται τὸ ἐν δημοπρασίᾳ ἐπιτυχηθῆν τοιοῦτον εἰς τὸ δάσος τοῦτο ἢ εἰς παραπλήσιον ἢ ὑπὸ παρομοίας συνθήκας τελοῦν δημοσίον δάσος κατὰ τὰ τρία προηγούμενα τῆς ἐκμῆσεως δασικὰ διαχειριστικὰ ἢ δασοπονικὰ ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ὁ μέσος ὅρος τῶν μισθωμάτων δημοσίων δασῶν τοῦ διασχείου κατὰ τὰ προηγούμενα τῆς ἐκτιμήσεως τρία δασοπονικὰ ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τούτων ὁ μέσος ὅρος τῶν διὰ τὸ πινάκος διατιμήσεως τῆς τελευταίας τριετίας ὁριζουμένων μισθωμάτων.

3. Ἐν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξευριστικῆς διαδικασίας ἀφαιρούμενα τὰ τυχὸν βαρύνοντα τὸ δάσος περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως καὶ οἱ ἐκ βαρύνοντες τὸ δάσος καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτῶν δασικὰ προϊόντα νόμιμοι φέροι, ὡς καὶ πρὸς ποσοστὸν 10ο)α) λόγῳ ἐξόδων διαχείρισεως, διοικήσεως καὶ ἐπιτήδεως. Τὸ ἐπιτόκιον πρὸς κεφαλαιοποίησιν τῆς καθαρᾶς πρῆξου διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δάσους ὁρίζεται εἰς 10ο)α).

4. Ἐπὶ τῆ βάσει τῆς κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους τοῦ κειμένου ἁρθρου ἐκτιμήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Ἰπουργὸς Γεωργίας καθορίζει τὸ πληρωτέον τίμημα τοῦ 1)5 εἰς μεταλλικὰ δραχμῆς, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς τρεχούσης αὐτῶν ἀξίας καὶ γνωστοποιεῖ ταύτην μετ' ἀναλυτικοῦ πίνακος τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως εἰς τὸν αἰτησάμενον τὴν παραχώρησιν ἰδιοκτητῆ τῶν 4)5, ὁ ὁποῖος ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, ἀν ἀποδέχεται τὴν ὁρισθεῖσαν τιμὴν ἢ νὰ ὑποβάλῃ τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ὁ Ἰπουργὸς Γεωργίας καὶ ἀνακαίρει τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτητῆν. Ἐὰν οὗτος ἐν τὸς μὴνδς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δηλώσῃ ἀποδοχὴν, ἐκδίδεται ἢ περὶ παραχωρήσεως ἀπόφασις κοινοποιουμένη εἰς αὐτόν. Τῆς σέσειν ἐλάττωσε τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χρυσίνην ταυτήν ὁρίζει ὁ Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 36.

Τρόπος καταβολῆς τιμήματος.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τιμήματος τοῦ 1)5 γίνεται, εἴτε ἐφ' ἑαυτὸ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ παραχωρήσεως ἀποφάσεως, ὁπότε τὸ ὑπολογισθῆν τίμημα μειωτῆται κατὰ 30ο)α), εἴτε εἰς δέκα ἰσας ἐτησίαις χρεωλυτικῶς δόσεσι. Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται ἐντὸς μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐν ᾗ συγχρόνως ὑπογράφονται ὁμολογίαι διὰ τὰς ἑφελαόμενας ὑπολοίπων δόσεις, αἱ ὅποια εἶναι ἐξοφλητέαι τῇ 1ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπὶ ἐκάστης ὀφειλομένης δόσεως ὑπολογίζεται καὶ τόκος 5ο)α) ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς ὁμολογίας μέχρι τῆς ἡμέρας λήξεως αὐτῆς ἀναγραφόμενος ἰδιαίτερως ἐπὶ τῆς ὁμολογίας. Εἰς περίπτωσιν ἐξοφλήσεως τῆς ὁμολογίας πρὸ τῆς λήξεώς της, ἐκπίπτει ὑπὲρ τοῦ ἐξοφλουμένου ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τόκος.

"Α ρ θ ρ ο ν 37.

"Εκδόσεις τίτλου ιδιοκτησίας.

Μετά την καταβολή της πρώτης δόσεως και την υπογραφή των όμολογιών εκδίδεται υπέρ του όφειλέτου προσωρινός τίτλος, δυνάμει του οποίου εὔτος ἐγκυβίσταται εἰς τὴν νομὴν τοῦ 1)5 τοῦ δάσεως, ὑποχρεούμενος τοῦ λοιποῦ, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεριδίου τούτου, εἰς τὴν καταβολὴν δημοσίου δασικοῦ φόρου ἕως ἐπὶ μὴ δημοσίου δάσεως. Τὸ προσωρινὸν παραχωρητήριον εκδίδεται ἐπὶ τοῦ νομίου τέλους χαρτοσήμου. Τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραζομένου μεριδίου ἀποκτᾷ ὁ ἀγοραστής μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐξέβλησιν τοῦ χρέους αὐτοῦ, ὅποτε εκδίδεται ἐπ' ὄνομασί του ὀριστικὸς τίτλος μεταγραφόμενος εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 38.

Συνέπειαι καθυστερήσεως δόσεων.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῆς καταβολῆς δόσεως τινος, υπολογίζεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ὀχλήσεως τόκος υπερημερίας. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τριῶν κατὰ σειράν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὀφειλομένων δόσεων, ὁ ὀφειλέτης ἐκπίπτει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ὀχλήσεως τοῦ δικαιώματος ἀγορᾶς, ὁ δὲ Ὑπουργὸς Γεωργίας προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν ἀνακρίνωσιν, ὅτι ἐπικουσεν ὑπάρχουσα ἢ παραχώρησις, διὰ τὴν ὅποιαν εἶχεν ἐκδοθῆ τὸ προσωρινὸν παραχωρητήριον. Αἱ ἐν τῷ μεταξῦ καταβληθεῖσαι δόσεις καταπίπτουν αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὡς συναρμολογηθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ δάσεως κατὰ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου.

"Α ρ θ ρ ο ν 39.

Δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς διανομὴν.

Ἐντὸς ἑτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος, ἐὰν ὁ συνιδιοκτήτης τῶν 4)5 δὲν ἠτήσατο ἢ δὲν ἀπεδέχθη τὴν κατὰ τὸ παρὸν κεφάλαιον παραχώρησιν τοῦ 1)5 ἢ κατέστη ἐκπτώσις κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, τὸ Δημοσίον δικαιοῦται, ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως διαχωρίσῃ τὸ ἀνήκον εἰς αὐτὸ 1)5, νὰ αἰτήσεται τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 785 καὶ ἐπαμέσθεν τοῦ κώδικος πολιτικῆς δικονομίας (ἀ.ν. 44 τῆς 20)26. 6.1967 «Κώδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ Εἰσαγωγικῆς αὐτοῦ Νόμου», κλητευομένου καὶ τοῦ συνιδιοκτήτου. Ἡ διανομὴ γίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Δημοσίου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμολίου δικαστηρίου, ὑποκειμένης μόνον εἰς ἕξερσιν, ἢ ὅποια κοινοποιεῖται εἰς τὸν συνιδιοκτήτην 20 ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου. Πραγματογνώμονες διὰ τὴν διανομὴν διορίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τρεῖς ἀνώτεροι δημόσιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι δικαιοῦμενοι τῆς διὰ τοὺς πραγματογνώμονας ἀμοιβῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμολίου μονομελοῦς πρωτοδικείου. Ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς περὶ διανομῆς δίκης ἐν γένει τὸ 1)2 βαρύνει τὸν συνιδιοκτήτην τῶν 4)5 καθ' ὅσον καὶ ἐπιδικάζονται. Ἡ διανομὴ ὡς πρὸς τὸ 1)5 δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐξωδίκως, συμβαλλομένου τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν τῶν 4)5, ἐὰν συμφωνήσουν περὶ αὐτῆς τὰ μέρη καὶ οἱ συνιδιοκτήται ἀποδεχθῶν τὴν ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας διανομὴν.

"Α ρ θ ρ ο ν 40.

Συνιδιοκτησία τοῦ Δημοσίου μέχρι τοῦ ἡμίσεος.

Τὰ περὶ παραχωρήσεως, δικαστικῆς καὶ ἐξωδίκου διανομῆς διὰ τοῦ παρόντος κεφαλαίου καθοριζόμενα σχετικῶς πρὸς τὸ 1)5 συνιδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ καθ' ἑνὸς ἑκάστου τρόπου καὶ πασῶν τῶν μέχρι 50ο)ο συνιδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασίων, μερικῶς δασοκαπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιεθιδίων.

Κεφάλαιον Ε'

Εἰδικαὶ περιπτώσεις παραχωρήσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 41.

Παραχώρησις νομῆς δημοσίων δασῶν εἰς δήμους καὶ κοινότητες.

1. Δάση ἢ τμήματα δασῶν ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν 2000 στρεμμάτων, ὑπερκειμένα πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν καὶ ἔχοντα χαρακτηριστὰ προστατευτικῶν τῶν ὑποκειμένων πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου κατὰ νομὴν εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα τῶν οικείων δήμων ἢ κοινοτήτων, ἐφ' ἔσον ἀναλομβάνουν ταῦτα τὴν μερίμναν τῆς προστασίας καὶ κανονικῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν, τοῦ Δημοσίου διατηροῦντες τὴν ψιλὴν κυριότητα τῶν δασῶν τούτων.

2. Ἐπιτροπὴ, ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐκ τριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως ὁ ἀρμόδιος δασάρχης, καθορίζει διὰ πρόξενός της τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δάση. Κατὰ τῆς πρόξεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν νομάρχην καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους δήμους ἢ κοινότητας ἐνστάσεις, κρινομένη ὑπὸ δευτεροβάθμιου ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης ἐπίσης ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐκ τριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως εἰς δασικὸς ὑπάλληλος ἀνώτερος ὅμοιος κατὰ βαθμὸν τῶν μελῶν τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς. Μετὰ τῆς ἐνστάσεως, ἐξαίρεται τῆς ἀκουσμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, συνυποβάλλεται γραμμᾶτιον παρακαταθήκης τῶν ἐξόδων μεταβάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

3. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν δασῶν τούτων διατίθενται συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 6.

"Α ρ θ ρ ο ν 42.

Παραχώρησις νομῆς δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

1. Τὰ κατὰ τὸν ν. 6320 τῆς 10)17.10.1934 (περὶ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ σκοποὺς ἐκπαιδευτικούς, ἐρευνῶν κλπ.) καὶ τὸ εἰς ἐπιτέσειν αὐτοῦ ἐκδοθὲν π.δ. 15)28.12.34 (περὶ παραχωρήσεως κατὰ Νομὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Δημοσίων δασῶν διὰ σκοποὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ ἐρευνῶν) παραχωρηθέντα κατὰ νομὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης : α) Δημόσια δάση τῆς περιφέρειας Περτουλίου ἐκτάσεως 30000 περίπου στρεμμάτων καὶ β) Τμήμα Δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας τῶν Κοινοτήτων Βραστᾶμων (τέως Βραστῶν) καὶ Ταξιάρχου τῆς Ἡπαιτίας Χαλκιδικῆς ἰσῆς περίπου ἐκτάσεως, μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτῶν δημοσίων νομημάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Δασολογίας, διεξαγωγῆς δασικῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν ὡς καὶ ὑποδειγματικῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τούτων, διέπονται, ἔσον ἀφορᾷ εἰς τὴν καθόλου διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 82.

2. Ἡ παραχώρησις ὑπόκειται εἰς ἀνάληξιν : α) Ἐφ' ἔσον πιστοποιηθῆ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ δύο Καθηγητῶν τῆς Δασολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ δύο ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ὅτι δὲν ἐκπληροῦται ὁ σκοπὸς τῆς παραχωρήσεως τούτων, β) Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Συγκλήτου γενομένη μετὰ τὴν γνώμην τῆς εἰσελίας Σχολῆς τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου καὶ γ) Ἐν περιπτώσει καταργήσεως τοῦ Τμήματος Δασολογίας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

3. Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργήσῃ ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἀπατεματισμῶν, ὁροθέτησιν καὶ τοπογράφησιν τῶν παραχωρουμένων δασῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα διὰ τὰ δημόσια δάση διατάγματα ἢ τὰ πρὸς τούτα ἐκδιδόμενα.

Κεφάλαιον ΣΤ'

Ἀποτελεσματισμός, ὁροθέτησις καὶ χαρτογράφησις.

Ἄρθρον 43.

Διαδικασία ἀποτελεσματισμοῦ καὶ ὁροθετήσεως.

1. Πάντα τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου δημόσια δάση, ὡς καὶ τὰ δασικὰ ἢ μὴ ἐδάφη, τὰ προαριζόμενα πρὸς ἀνάπτυξιν δάσους, ἀποτεσματίζονται καὶ ὁροθετοῦνται ὀριστικῶς παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἢ πλείονων ὑπαλλήλων, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ τῶν δασάρχου καὶ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος (ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν), εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁσίων ὑπάγεται τὸ ἀποτεσματίζομενον καὶ ὁροθετούμενον δάσος, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν ἡμέρων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενων σχετικῶν πρωτοκόλλων ἀποτεσματισμοῦ καὶ ὁροθετήσεως.

2. Τὰ σχετικὰ πρωτόκολλα κοινοποιῶνται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἱ ὅποιοι δικαιούνται ἐντὸς μῆνός ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτεσματισμοῦ ἢ ὁροθετήσεως. Αἱ ἐνστάσεις αὐτὰς ἐκδικάζονται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ οἰκείου δασαρχείου, μετὰ πρόκλησιν τοῦ ἐνισταμένου, δικαιουμένου νὰ παραστή, παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ ἑτέρου ἄλλης περιφέρειας, τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου Α' κατηγορίας, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ νομάρχου, ἔχοντας τοὐλάχιστον βαθμὸν ὅον.

3. Μετὰ τὸν ὀριστικὸν ἀποτεσματισμὸν τῶν δημοσίων δασῶν δὲν δύναται νὰ ἀποκηρῖθῃ διακατοχὴ δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀποτεσματισθέντος δάσους, εἴτε δι' ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων τῶν ἐντὸς τοῦ δάσους ἰδιοκτησιῶν ἢ τῶν συναρουσῶν πρὸς τοῦτο, εἴτε δι' ἐκχερῶσεως. Οἱ προβαίνοντες εἰς τοιαύτην ἐπέκτασιν ἢ ἐκχερῶσιν ἀποβάλλονται δικαιοδικῶς, τῆς ἀπλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συνταχθέντος διαγράμματος ἀποτεσματισμοῦ ἀποτελοῦσης ἀνάγκητον τεκμήριον περὶ τῆς γενομένης αὐθαίρετου καταλήψεως.

4. Τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις τῶν μετεχόντων τῆς ἐπιτροπῆς δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ὀρίζονται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ κωμικοῦ κώδικος καὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ οἰκείου νομοῦ.

Ἄρθρον 44.

Χαρτογράφησις.

1. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν ἀποτεσματισμὸν ἐνεργεῖται καὶ χαρτογράφησις, συντασσόμενου χάρτου, περιλαμβανόντος καὶ κτηματολόγιον τῶν ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δασῶν καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, κεκμένων ἰδιωτικῶν κτήσεων.

2. Πᾶσα χαρτογράφησις δάσους ἐνεργουμένη κατόπιν ὀριστικῶν ἀποτεσματισμῶν δύναται νὰ ἐκτελεθῇ καὶ δι' ἐργολαβίας, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης, εἴτε ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἴτε ἐκ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Διὰ χαρτογραφῆσεις παραμεθορίων δασῶν, ἀποκλείεται ἡ ἀνάθεσις ἐργολαβίας εἰς ἕνα ἢ εἰς δύο εἰσαρτίας ἢ ἄλλοδαπούς. Βλὲς τὰς σχετικὰς δημοπρατίας γίνονται δεκτοὶ μόνον μηχανικοὶ ἢ τοπογράφοι. οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀποδειχθέντως ἐντελέσει ἐπιτεταμένως δασικὰς ἢ ἀγροτικὰς τοπογραφῆσεις. Οἱ ἄλλοι ὑποχρεῖσθαι, τὰ λοιπὰ πρᾶγματα καὶ αἱ καταβαλλόμεναι ἐγγυήσεις ὑπὸ τῶν ἐργολάβων καὶ αἱ ἐφαρμοστέαι μέθοδοι διὰ τὸν τριγωνισμὸν καὶ τὴν τοπογράφησιν, τὰ ἀνεκτὰ ἔσονται ἀκριβεῖας αὐτῶν, ὁ ἀστυόμενος ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας ἔλεγχος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως ρυθμίζονται διὰ διατάγματος συμφωνίας καὶ τῷ ἄρθρῳ 48 παρ. 2. Βλὲς τὰς ὡς ἄνω ἐργολαβίας γίνονται δεκτοὶ καὶ δασολόγοι, ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἐργολήτου δασικῶν ἔργων, χορηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 45.

Ἀμφισβήτησις περὶ τὰ ὅρια.

Ἡ ὁροθέτησις καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων ἀμφισβήτησις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀναγνωριζομένων ὡς ἀνηκόντων εἰς κοινότητα, χωρία ἢ συναικισμοὺς δασῶν πρὸς ἕτερα δάση ἀνήκοντα εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα οὐχὶ ὅμως εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς καὶ ἡ διανομὴ μεταξὺ πλείονων τοούτων ἀναγνωριζομένων ὡς συνιδιοκτητῶν, γινομένη ἀναλόγως τοῦ νομίμου πληθυσμοῦ, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου, ἀπορριπτομένου ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνότων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἔφεσιν, κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις, ἐκδικαζομένην ἐπίσης ἐκ τῶν ἐνότων.

Ἄρθρον 46.

Δαπάνη.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἀποτεσματισμοῦ καὶ τῆς ὁροθετήσεως ἐκτελεῖται κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦς ἡμέρους ἰδιοκτητῆς ἀναλόγως τοῦ ἀναπτύγματος τῶν ὁρίων. Περὶ τῆς ἀναλογούσης εἰς ἕκαστον δαπάνης συντάσσεται εἰδικὴ πράξις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτεσματισμοῦ καὶ ὁροθετήσεως. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἡμέρου ἰδιοκτητοῦ νὰ καταβάλῃ τὴν βαρύνουσαν αὐτὸν δαπάνην, ἐβασιῶνται αὐτὴ καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 47.

Προσωρινὴ ὁροθέτησις.

1. Μέχρις ὀριστικῆς ὁροθετήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 δημοσίων δασῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωρινὴ τριαύτη, παρουσίᾳ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἡμέρων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενου περὶ ταύτης πρωτοκόλλου, περιλαμβανόντος τὰς τυχόν ἐγειρομένας ἐνστάσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὰ ὅρια εἴτε ὡς πρὸς τὰ κτήματα τοῦ ὁροθετουμένου δάσους ἢ ἐδάφους.

2. Ὁ προσωρινὸς ἀποτεσματισμὸς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους ὡς δημοσίου ἢ μὴ χωρὶς νὰ ἐπιβῇ τὰ κατὰ τὴν ὑπόβληθεισῶν ἐνστάσεων ἐγειρόμενα ζητήματα ἰδιοκτησίας, οὐδὲ νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς στοιχεῖον διὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκδικασίν τῶν ζητημάτων τούτων.

Ἄρθρον 48.

Ρύθμισις λεπτομερειῶν.

1. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας καὶ συγκροτήσεως τῶν δασικῶν συνεργείων, ὀριστικῆς ὁροθετήσεως τῶν δασῶν, τὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλων ὁροθετήσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω περὶ ὁροθετήσεως διατάξεων ρυθμίζονται διὰ διαταγμάτων.

2. Διὰ διαταγμάτων καθορίζεται ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια, περὶ τῶν ὁσίων τὸ ἄρθρον 44 παρ. 2. ὡς καὶ ἡ συγκρότησις τῶν ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ὁροθετήσεως ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προσωρινοῦ ἀποτεσματισμοῦ, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 47.

Κεφάλαιον Ζ'

Ἐξαγορά, ἀνταλλαγὴ καὶ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 49.

Ἐξαγορά καὶ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν δασῶν.

1. Δάση ἰδιωτικά, εἰς τὰ ὅποια ἀπηγορεύθησαν ἐπ' ἀόριστον χρόνον ὀριζομένη ἢ ἅπασαι αἱ ἐξ αὐτῶν κερπώσεις, δύναται νὰ ἀγορασθῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἢ νὰ ἀπαλλοτριωθῶν ἀναγκαστικῶς ὑπ' αὐτοῦ.

2. Διὰ λόγους δασικῆς πολιτικῆς, δύναται τὸ Δημόσιον νὰ ἀγοράσῃ ἰδιωτικὰ δάση. Τὸ τίμημα καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς ἀγορᾶς καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται ἐτησίως πρὸς τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σκοπὸν πίστωσις, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείων, συναπτομένου διὰ συμβάσεως, κυρουμένης δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἀγορὰν ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 50.

Ἀνταλλαγὴ καὶ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προῆθῃ εἰς ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων παρακειμένων ἢ περιεχομένων εἰς δάση ὑποβληθέντα εἰς τεχνικὴν διαχείρισιν, ἐφ' ὅσον προβλέπεται τούτο ὑπὸ ἐγκεκριμένου διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ διαχειριστικῆς ἐκθέσεως τοῦ δάσους. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζεται κατὰ τὰς κειμένας περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν κτημάτων διατάξεις.

2. Κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἰδιωτικῶν ἀγρῶν ἢ ἄλλων κτημάτων, εὐρισκόμενων ἐντὸς δασῶν, μὲ δημοσίας δασικὰς ἐκτάσεις κειμένας ἐγγυὲς συνοικισμῶν, μακρὰν πόντως τῶν πόλεων, ἐφ' ὅσον διὰ τινὰ λόγον, δὲν εἶναι χρήσιμοι εἰς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

3. Διὰ λόγους γεωργικῆς καὶ δασικῆς πολιτικῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ δασοπονίας, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν δημοσίων ἐκτάσεων, δασικῶν ἢ μὴ, μὴ χρησιμοποιῶν εἰς τὸ Δημόσιον, δι' ἀξιολόγων δασικῶν ἢ μὴ ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ ὀργανισμοῦ. Ἡ ἀπόφασις, περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς, τῶν ὄρων αὐτῆς καὶ τῶν συναφῶν λεπτομερειῶν, ἐκδίδεται ἐκάστοτε μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐκτάσεων καὶ πρότασιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ὑπουργοῦ ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς περιφερείας τῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν δημοσίας ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 51.

Ἀπαλλοτριώσεις δι' ἐγκατάστασιν φυτωρίων.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ ἐπέκτασιν δασικῶν φυτωρίων κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 195 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 52.

Ἀπαλλοτριώσεις διὰ δασικὰς ὁδοὺς κλπ.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 226 ἔργα κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ μεταφορικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργοστασίων, κτιρίων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας εἶναι δημοσίας ὠφελείας καὶ τὰ ἀναγκαζόμενα κτήματα διὰ τὴν κατασκευὴν, συντήρησιν, βελτίωσιν καὶ ἐπέκτασιν αὐτῶν, τὴν λήψιν ὑλικῶν κλπ. ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς, τῶν σχετικῶν ἀποζημιώσεων βαρυνουσῶν τὸν εἰδικὸν διὰ τὸ ἔργον προϋπολογισμὸν.

Ἄρθρον 53.

Ἀπαλλοτριώσεις δι' ἀναδασωτικὸς σκοποῦς.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται καὶ διὰ σκοποῦς ἀναδασώσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ τρίτῳ Βιβλίῳ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαλλοτριώσεις δασῶν ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν.

Ἐδάφη ἢ δάση ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀπαλλοτριωθῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, ὅπου τούτο ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 55.

Διαδικασία ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσας σχετικαὶ διατάξεις.

Κεφάλαιον Η'

Δικαιώματα ἐπὶ δασῶν.

Ἄρθρον 56.

Διατήρησις ὑφισταμένων δικαιωμάτων.

1. Τὰ δικαιώματα συλλογῆς ρητίνης, συλλογῆς θαλασσιδοκάρπου, βοσκῆς, ξυλεύσεως κλπ., ὅσα ἀπεκτήθησαν ἐπὶ δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ τῆς ἔκπαισι ἀσκήσεως τῶν παραμένον σαβαστῶν, δὲν δύναται ἑμὲς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τούτων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, οὔτε τὴν λήψιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀναγκαίων προστατευτικῶν μέτρων πρὸς ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὑλοτομίαν.

2. Εἰς τὰς περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ρητίνευσις ἐνεργεῖται ὡς δικαίωμα, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὁριζόμενα, ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς ἐκμισθούται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τῶν κατοίκων δικαίωμα ρητινεύσεως ἀνευ ὑποχρεώσεως καταβολῆς μισθώματος.

3. Τὰ ἐπὶ δημοσίων δασῶν, παραχωρηθέντα μετὰ τὸ ἔτος 1922 δυνάμει παραχωρητηρίων εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ὑφιστάμενα πρὸ τῆς παραχωρήσεως τούτων δικαιώματα ρητινοσυλλογῆς, συλλογῆς θαλασσιδοκάρπου, βοσκῆς, ξυλεύσεως κλπ. θεωροῦνται ὡς μὴ καταργηθέντα διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους γενομένης παραχωρήσεως, τῶν κατοίκων δυναμένων νὰ ἀσκῶν ἐλευθέρως τὰ δικαιώματα ταῦτα.

4. Δικαιώματα ἐκχερῶσεως καὶ ξυλεύσεως, τὰ ὁποία ἐνεκλήθησαν ὡς ἐν τῶν ὑφισταμένων σχέσεων ἀποκατασταθέντες ἀκτήμονες καλλιεργηταὶ ἐπὶ μὴ ἀπαλλοτριωθεισῶν ἢ μὴ διανεμηθεισῶν δασικῶν ἐκτάσεων τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 1—3, περιλαμβανομένων εἰς ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα δυνάμει τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, διατηροῦνται ὡς καὶ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἄρθρον 57.

Περιορισμὸς, καθυστερισμὸς καὶ ἀπόσβεσις δικαιωμάτων ἐπὶ δασῶν.

1. Περιορισμένα δικαιώματα κροπόσεως ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, δύναται ἐπὶ τῇ προτάσει ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ δασοκλήμονος:

α) Νὰ περιορισθῶν προσωρινῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἰκανότητος καὶ παραγωγικότητος τοῦ δάσους.

β) Νὰ διασαφηνισθῶν μονίμως καὶ νὰ καθορισθῶν καθ' ὅρια καὶ ἔκτασιν.

γ) Νὰ ἀποσβεσθῶν διὰ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ὅπου σοβαροὶ κοινωνικοὶ λόγοι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀπόσβεσιν ταύτην.

2. Προκαίμενου περὶ δημοσίων δασῶν, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον στοιχεῖον α προσωρινὸς περιορισμὸς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς ἐν τῶν ἀρμοδίων δικάρχου καὶ εἰρηνοδίκου καὶ ἐνὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νομάρχου.

3. Ένώπιον τής επιτροπής καλείται ο ενδιαφερόμενος να υποβάλει τὰς ένστάσεις του.

4. Η κατά τὰς διατάξεις τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου αναγκαστική απόλλοτρισις ή απόθεσις περιορισμένων ως άνω δικαιωμάτων επί δημοσίων δασών ενεργείται εφαρμοζομένων αναλόγως τών διατάξεων τών άρθρων 49 και 50.

5. Προκειμένου περι δημοσίων δασών, ο κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου περιορισμός, ο καθορισμός ή ή απόθεσις, ενεργούνται ελευθέριως διά συμβιβασμού μεταξύ τών ενδιαφερομένων, έγκρινομένου πάντως υπό του νομάρχου. Μη επιτυγθέντος συμβιβασμού δύναται να ρυθμισθούν ταύτα διά προσφυγής τών ενδιαφερομένων εις τὰ άρμόδια δικαστήρια.

6. Προκειμένου περι μη δημοσίων δασών εφαρμόζονται αναλόγως τὰ έν παραγράφους 2—4 του παρόντος άρθρου όριζόμενα.

Κεφάλαιον Θ'

Άστικά διατάξεις.

Άρθρον 58.

Νομή επί δασών.

1. Επί τών άδειστών και επί τών δημοσίων έν γένει δασών θεωρείται νομώς το Δημόσιον, έστω και άν ούδεμίαν ένηργήσαν επ' αυτών πράξιν νομής.

2. Ούδεις δύναται να άποιήση δικαίωμα νομής δι' έγκερσάσεως, ύλοτομίας, σποράς ή οισσθήπυτε άλλης πράξεως επί δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή άνηκόντων εις ιδρύματα έν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χοροτολιβαδικών έδαφών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή μερικώς δασοσκεπών λιβαθίων.

3. Νομή παρά τρίτου θεωρείται άκαιμένη επί τών δασών, τών μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή λιβαθίων και τών χοροτολιβαδικών έδαφών μόνον διά τής, κατά τὰς εκάστους ισχύουσας διατάξεις, επί τής βάσει άδειών τής δασικής άρχής, ύλοτομίας ή έμμεταλλείσεως αυτών ως ιδιωτικών εκτάσεων.

4. Μόνη ή βραχή επί δημοσίων δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή λιβαθίων και χοροτολιβαδικών έδαφών ούδέποτε θεωρείται ως πώξις νομής ή οίονει νομής δουλείας βραχής.

5. Μόνη ή ύπαρξις οισσθήπυτε τίτλου δέν θεωρείται καθ' έαυτήν ως δικαστογική πράξις.

Άρθρον 59.

Αυθαίρετος κατάληξις δασών κλπ. κατά την έμπόλεμον περίσθον.

1. Δάση, δασικά εκτάσεις ή δασικά έδάφη αυθαίρετως καταληφθέντα ή έγκερσθέντα κατά την διάρκειαν τής από τής 28 Οκτωβρίου 1940 έμπόλεμου καταστάσεως θεωρούνται ότι ούδέποτε έπυσαν άνηκόντα κατά νομήν εις τόν άρχικόν διοικητήν (Δημόσιον, ιδιωτήν ή νομικόν πρόσωπον δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου).

2. Οι ενεργήσαντες οισσθήπυτε φύσεως δικαστογικές πράξεις ή οι αυθαίρετως προθέντες εις οισσθήπυτε ενεργείας έντός τών ως άνω εκτάσεων, ως και πᾶς τρίτος έκλον τυχόν δικαιώματα παρά τούτων λογίζονται ως ούδέποτε ενεργήσαντες τοιαύτας πράξεις, εκ τών όποιων ούδεμίαν έπέργεται συνέπεια υπέρ του ενεργήσαντος, όστις θεωρείται καθ' άμέλητην τμηρήτην και ως άμωσως διοικητικώς άποβλήθεις.

3. Πᾶσα παρ' αυτών καταβληθεύσα δαπάνη έγκερσάσεως, καλλιεργείας, ανεγέρσεως κτισμάτων κλπ. παραμένει εις όφελος του ιδιοκτήτου του άνηκτους, ούδεμίαν όφείλοντος άποζημίωσιν.

Άρθρον 60.

Κατάτμησις δασικής ιδιοκτησίας.

1. Άπαγορεύεται ή κατάτμησις τής δασικής ιδιοκτησίας, είτε διά διανομής μεταξύ τών εξ αυθαίρετου συνιδιοκτηστών ή δικαιούχων, είτε διά πωλήσεως ή οισσθήπυτε άλλης πρά-

ξεως, άνευ προηγουμένης άδείας του Υπουργού Γεωργίας, επί πωνή απόλυτου άκυρότητος τής σχετικής δικαιοπραξίας. Η άδεια του Υπουργού συνάπτεται εις τήν σχετικήν συμβολαιογραφικήν πράξιν, έν τή όποία γίνεται μεία αυτής. Η διάταξις αυτή ισχύει αναλόγως και προκειμένου περι δημοσίων δασών, επί τών όποιων τρίτοι άσούν περιορισμένα δικαιώματα δουλείας, ως ρητνοσυλλογής, βραχής κλπ.

2. Προκειμένου περι κατατήσεως μοναστηριακών δασών, δασικών έδαφών και έν γένει δασικών εκτάσεων, έντός τής υπό τής άνωτέρω παραγράφου άπαιτουμένης άδείας, έχουν εφαρμογήν και τὰ έν άρθρω 148 καθοριζόμενα.

Κεφάλαιον Ι'
Δικονομική διατάξεις.

Άρθρον 61.

Πρωτόκολλον Διαδικασία διοικητικής άποβολής.
Ένδικα μέσα.

1. Κατά του επιχειρουόντος έγκερσών, ύλοτομίας, σποράν ή οισσθήπυτε άλλην πράξιν επί δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή άνηκόντων εις ιδρύματα έν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χοροτολιβαδικών έδαφών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή μερικώς δασοσκεπών λιβαθίων, συντάσσεται παρά του άρμοδίου δασάρχου πρωτόκολλον διοικητικής άποβολής κοινοποιούμενον προς τόν καθ' ου άπευθύνεται. Το πρωτόκολλον ταύτο θεωρείται ότι άπεδέχθη, ο καθ' ου άπευθύνεται ήμολογών την επί του δάσου κυριότητα και νομήν του Δημοσίου, δήμου, κοινότητας, μόνης, ιδρύματος, εάν έντός προθεσμίας 30 ήμερών από τής κοινοποιήσεως του πρωτοκόλλου, μη παρευτεινομένης λόγω άπουσάσεως, δέν άκήση κατ' αυτου άνακοπήν.

2. Η κατά του πρωτοκόλλου διοικητικής άποβολής άνακοπή άσκειται κατά του Δημοσίου ή κατά τών έν τή παρ. 1 του παρόντος άρθρου νομικών προσώπων, εις τὰ όποια άνήκει ή έκτασις, επ' τής επιχειρείται ή παράνομος ενεργεία, άπευθύνεται δε ένώπιον του άρμόδιου εκ τής τοποθεσίας του άνηκτους ειρηνοδικείου.

3. Διά την προδικασίαν και την έκδικασιν τής άνακοπής έχει εφαρμογήν ή ειδική διαδικασία τών άρθρων 727 έως 747 του κώδικος πολιτικής δικονομίας (ά. ν. 44) 1967). Προς συζήτησιν τής άνακοπής αντίγραφον αυτης μετά κλήσεως κοινοποιείται προς τόν οικονομικόν έφορον τής οικείας περιφέρειας ως εκπρόσωπον του Δημοσίου, εάν πρόκειται περι εκτάσεως του Δημοσίου, άλλως δε προς τόν εις τόν κοινοποιηθέν πρωτόκολλον αναφερόμενον ως δικαιούχον νομικόν πρόσωπον, κατ' άμφοτέρας δε τὰς περιπτώσεις και προς τόν άρμόδιον δασάρχην. Κατάθεσις παραβόλου ή έγγραφη τής άνακοπής εις τόν διεβλίον διεκδικήσεων δέν άπαιτείται. Το έθρος τής αποδείξεως υπέχει ο άνακόπων, μετά τών προσταγομένων δε άποδεικτικών μέσων συνεκτιμώνται και οι υπό τών δασαρχών, δασονόμων, ή δασοκόμων ενεργούμενα διοικητικά έξετάσεις.

4. Κατά τής αποφάσεως του ειρηνοδικείου επιτρέπεται έξεσις άπευθυνομένη ένώπιον του άρμόδιου μονομελούς πρωτοδικείου, μη επιτρεπομένης παραπομπής τής υπόθέσεως εις τόν πολυμελές πρωτοδικεϊόν. Η έξεσις άσκειται κατά τὰς κοινὰς διατάξεις έντός 30 ήμερών προθεσμίας από τής αποδέξεως τής αποφάσεως. Κατά τής αποφάσεως του μονομελούς πρωτοδικείου ούδέν ένδικον μέσον χωρεί.

5. Αι διά του παρόντος άρθρου τασσόμενα προθεσμία δέν παρευτεινόνται λόγω άπουσάσεως. Επί κλήσεως προς τόν Δημόσιον κηρούνται αι ειδικαι προς εμφάνισιν αυτου προθεσμιαί.

6. Η άνακοπή δέν άναστέλλει τήν εκτέλεσιν του πρωτοκόλλου άποβολής, δύναται όμως τόν μονομελές πρωτοδικεϊόν να άναστέλλη την εκτέλεσιν, αιτήσει του άνακόπου μέχρις έκδόσεως τελεσιδικίου αποφάσεως επί τής άνακοπής.

7. Η κατά την διαδικασίαν του άρθρου ταύτου άπόφασις δέν έμποδίζει τήν επιδίωξιν τών εκατέρωθεν δικαιωμάτων κατά την τακτικήν διαδικασίαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαί διατάξεις—Δασοπονικαί μελέται.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 62.

Γενικαί διατάξεις διαχειρίσεως.

1. Ἡ δασοπονία καὶ ἡ ἐδαφοπονία καθόλου εἰς τὰ δημόσια ἢ μὴ δημόσια δάση, ἀσπείται, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδόμενων διαταγμάτων καθοριζόμενα, πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων δασοπονικῶν καὶ ἐδαφοπονικῶν σκοπῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δασοκτημόνου καὶ ἐδαφοκτημόνου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἐξυηρητέουσας τὸ ἐθνικὸν συμφέρον δασοπολιτικὰς ἀξιώσεις, τὸσον τῆς αὐξήσεως τῆς δασικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐκ τῶν δασῶν ὠφελειῶν, ὅσον καὶ τῆς δικαιοτέρας διανομῆς τῶν ἐκ τῶν δασῶν ἀπολαμβανόμενων δασικῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ὠφελειῶν μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ ἔθνους, δασικῶν παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν.

2. Εἰς δάση ἢ δένδρα προοριζόμενα δι' ἐξωραϊσμὸν ἱερῶν, ἱστορικῶν, καλλιτεχνικῶν χώρων (ἄλση, πάρκα κλπ.) ἢ εἰς προστατευτικά τοιαῦτα, ἡ δασικὴ περιποίησις καὶ ἡ ἐν γένει ἐπιμετᾶλλουσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τρόπον μὴ παραβλάπτοντα τὸν κύριον σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται.

3. Τὰ δάση ἀπὸ ἀπόψεως δασοκομικῆς καὶ διαχειριστικῆς διακρίνονται κατὰ διαχειριστικὰς μορφὰς εἰς σπερμοφυῆ, (ὕψηλά ἢ ὑψίκορμα), εἰς πρεμνοφυῆ (χαλαμαλά ἢ βραχύκορμα) καὶ εἰς διφυῆ (πολυώροφα ἢ σύνθετα). Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια ὑλοτομιῶν συνεπαγομένων μετατροπῆν δάσους σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς εἰς μορφήν διφυῆ ἢ σπερμοφυοῦς καὶ διφυοῦς εἰς πρεμνοφυῆ.

4. Κατὰ τὴν ἀσκησιν τὸσον τῆς δασοπονίας ἐπὶ τῶν δημοσίων δασῶν ὅσον καὶ τῆς δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοπονιῶν καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως ἐφαρμόζεται δι' ἀναγεννητικῶν καὶ ἀναγωγικῶν ὑλοτομιῶν ἢ ἀναθεσάσεων ἢ σπερμοφυῆς μορφῆς ἐπὶ ἐκτάσεως: α) Τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων ἐκάστου δημοσίου δάσους. β) Τοῦ ἡμίσεος ἐκάστου δημοσίου, κοινοτικοῦ ἢ μοναστηριακοῦ. γ) Τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν ὀλότητα τῶν κατοίκων ἐνὸς χωρίου ἢ εἰς μέρος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι εἶναι μέλη τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τῶν οἰκογενειῶν τοῦ χωρίου καὶ κατὰ ποσοστὸν ἰδιοκτησίας μείζον τοῦ ἡμίσεος τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ δάσους. δ) Τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνήκοντος εἰς κοινοφυεῖν ἐν γένει πρόσωπα. ε) Τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἐκάστου δάσους ἰδιωτῶν δασοκτημόνων. στ) Τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἐκάστου δάσους ἰδιωτῶν δασοκτημόνων συνιδιοκτητῆτος μετὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ ποσοστὸν ἕλασσον τοῦ ἡμίσεος. Διὰ διατάγματος καθορίζεται τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἐκτάσεως δάσους, πέραν τῆς ὁποίας ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 63.

Δασοπονικαί μελέται.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, ὁργανώνουσα τὴν δασοπονίαν πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν ὑπὸ ταύτης ἐπιδιωκομένων σκοπῶν καὶ ἰδίᾳ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν δασῶν καὶ ἐγγύτησιν διηρηκτοῦς ἀπολήψεως καρπῶσεων, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει: α) Δασοπονικῶν ἢ δασικῶν διαχειριστικῶν σχεδίων μονίμων ἢ προσωρινῶν. β) Δασοπονικῶν ἢ δασικῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων. γ) Πινάκων ὑλοτομίας καὶ δ) Δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

2. Διὰ διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν ἐν γένει.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 64.

Δασοπονικὰ σχέδια καὶ ἐκθέσεις.

1. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις ἐγκρίνονται, ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιῶνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμοδότησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ ἰσχύουν, τὰ μὲν μόνιμα δασοπονικὰ σχέδια διὰ περίοδον δέκα ἐτῶν, τὰ δὲ προσωρινὰ τοιαῦτα καὶ αἱ ἐκθέσεις διὰ περίοδον πέντε ἕως δέκα ἐτῶν.

2. Τὰ μόνιμα δασοπονικὰ σχέδια δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶν ἢ τροποποιηθῶν ἐντὸς τοῦ χρόνου ἰσχύος αὐτῶν, μόνον ἐὰν ἔλαθον χώρον ἐξαιρετικὰ καὶ ἀπρόβλεπτα γεγονότα (θεομηνία, πυρκαϊὰ καὶ ἀποξήρανσις μερικῆ ἢ ὀλικῆ), ἐπιβεβαιούμενα δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

3. Τὰ προσωρινὰ δασοπονικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις δύνανται: α) Νὰ τροποποιηθῶν κατὰ τὸν χρόνον ἰσχύος αὐτῶν, ὅταν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποδειχθῆ ἔμπράκτως, θεβαιουμένων τούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶν ἄνευ σοβαρᾶς ἐλάθης τοῦ δάσους, ὡς καὶ ἂν πιστοποιηθῆ καταφανῶς παραδρομὴ κατὰ τὴν ἐγκρίσιν καὶ β) Νὰ ἀναθεωρηθῶν διὰ τῆς συντάξεως ὀριστικῶν δασοπονικῶν σχεδίων καὶ δι' ἐτέρους ἀποχρῶντας λόγους, καθοριζομένους διὰ διατάγματος, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 65.

Πίνακες ὑλοτομίας.

Οἱ πίνακες ὑλοτομίας καταρτίζονται καὶ ἐγκρίνονται διὰ περίοδον ἐνὸς μέχρι πάντε ἐτῶν, ἐφ' ὅσον καταρτίζονται ἐπὶ τῇ βάσει δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως, ἄλλως ἰσχύουν διὰ περίοδον ἐνὸς ἔτους.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 66.

Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

1. Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις τῶν δασαρχῶν, ἐκδιδόμεναι ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, δύναται διὰ λόγους δασοπολικούς, προστατευτικούς, τουριστικούς, αἰσθητικούς καὶ ἐν γένει κοινῆς ὠφελείας νὰ ρυθμίσουν ἢ περιορίσουν μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως κατὰ χώρον, χρόνον καὶ τρόπον ὡς καὶ κατὰ ἐξυλεόμενα χωρία, κομπούλεις καὶ πόλεις πᾶσαν ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίαν, συλλογὴν ἢ κατασκευὴν δασικῶν προϊόντων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 177 καὶ 178 ὡς καὶ τὴν ὑλοτομίαν, κλάδευσιν ἢ ἐκρίζωσιν παντὸς δένδρου, θάμνου, φρυγάνου καὶ χόρτου φουμένου ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δονδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, χορτολιβαθίων, μερικῶς δασοκετῶν ἐκτάσεων καὶ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ. Αἱ ὡς ἄνω ὑλοτομίαι καὶ κλάδευσις δύναται νὰ ἀφορῶν καὶ εἰς δένδρα δονδροκετιχῶν, δημοσίων ἢ μὴ.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δύναται νὰ ἐκδοθῶν δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἀπαγορευθῆ ἢ ρητίνευσις ἐπὶ ὀρισμένον ἢ ἀόριστον χρονικὸν διάστημα εἰς δάση προστατευτικά, εἰς πάρκα, δάση περὶ χώρους ἱστορικούς, ἐθνικούς, λουτροπόλεις, εἰς δάση εὐρισκόμενα ἐκατέρωθεν τῶν δημοσίων ὁδῶν, ἰδίᾳ τῶν παρουσιαζουσῶν μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν μέχρι βάθους 50 τὸ πλεῖον μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν ὁδῶν αὐτῶν ἢ εἰς δάση ἐνθα ἐνηργηθῆ ἐντονος ρητίνευσις ἢ ἐν γένει διὰ δασοκομικούς ἢ διαχειριστικούς λόγους.

3. Διὰ διαταγμάτων ὀρίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑλοτομίας, συλλογῆς ἢ κατασκευῆς δασικῶν προϊόντων καὶ πάσης καρπώσεως δάσους, διὰ τὰς προθεσμίας καὶ λοιπὰς λεπτομερείας τὰς ἀναφερομένας εἰς τοὺς πίνακας ὑλοτομίας, τὰ πρωτόκολλα ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ δάσος, τοὺς ὄρους τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρῶσεων τῶν ἐργολάβων ὑλοτομίας ἐντὸς δημοσίων

δασών, τὰ πρωτόκολλα ἐξελέγξαι τῶν δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν ἐν γένει.

4. Αἱ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἰσχύουν μόνον μετὰ τὴν ἐπιμελεία τοῦ δασάρχου. Δημοσιεύειν αὐτῶν διὰ τεχνικολογίης εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινωτικὸν κατ᾽ἀσθημα τῶν οἰκείων πόλεων, κωμπούλεων καὶ χωρίων. Ὁ ἀρμόδιος δασάρχης μεριμνᾷ διὰ τὴν εὐρύτεραν τούτων δημοσιότητα, εἴτε διὰ τοῦ τύπου εἴτε δι' ἄλλου προσφθέρου τρόπου.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 67.

Διαχειρίσεις δασῶν βαρυνομένων διὰ δουλειῶν.

Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, βεβαρημένα διὰ κεκτημένων περιορισμένων δικαιωμάτων καρπώσεως ἢ χρήσεως ὑπὲρ τρίτων, ὡς συλλογῆς ρησίης, συλλογῆς θαλασσοκαρπύου, ἐοπίης, ξυλεύσεως κλπ., ἢ ἀσκίης τῶν δικαιωμάτων τούτων δέον νὰ ἐνεργῆται κατὰ τρόπον μὴ παρεμποδίζοντά τὴν ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος κατὰ τὰ λοιπὰ διαχειρίσεων τοῦ δουλεύοντος δάσεως πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ λήψιν τῶν ἀναγκαίων προστατευτικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὑλοτομίαν.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 68.

Δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος.

Ἡ ἔναρξις καὶ λήξις τοῦ δασικοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους διὰ τὰ δημόσια καὶ μὴ δάση καθορίζεται δι' ἄλλην τὴν Ἐπικρατίαν ἢ διὰ περιφερείας ταύτης διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Διαχειρίσεις προστατευτικῶν δασῶν.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 69.

Προστατευτικὰ δάση.

1. Προστατευτικὰ δάση καὶ γαῖαι ἐν γένει, καλλιεργήσιμα ἢ μὴ, τῶν ὁποίων ἡ καθόλου διαχείρισις ὑπόκειται εἰς εἰδικούς περιορισμούς χάριν τοῦ δημόσιου συμφέροντος, εἶναι:

α) Τὰ ἐπὶ κατοφερειῶν φύμενα δάση, δασικὰ ἐκτάσεις, ἑσπλάττοι, οἵτινες προστατεύουν τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔδαφος.

β) Τὰ χρησιμεύοντα πρὸς προστασίαν τοῦ ἔδαφους τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν τόπων κατὰ τῶν καταπτώσεων χιόνος, χυμῶν ἢ λίθων ἢ κατὰ τῆς παρασύρσεως τοῦ χώματος ἐπὶ τῶν ὄρεων καὶ τῶν κλιτύων, ὡς καὶ τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἀνωτέραν ζώνην τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐπὶ τῶν ὄρεων.

γ) Τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἔδαφους κατὰ πλημμυρῶν ἢ κατὰ χειμάρρων καὶ ποταμῶν, ἐπίσης δὲ τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν προστασίαν τῶν παραλίων ἐκ τῶν ὑποθαλάσσιων διαβρώσεων καὶ ἀμμοχυσίων. Ὡς τοιαῦτα δὲ χαρακτηρίζονται οἱ δασικαὶ συστάδες καὶ τὰ τμήματα τὰ κείμενα ἐπὶ τῶν ὄχθων ἢ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν καὶ ρευμάτων ἐπὶ ζώνης πλάτους 50 μέτρων καὶ

δ) Τὰ προστατευτικὰ πηγῶν, ρευμάτων, ὁδῶν, σιδηροδρόμων ἢ κατοικημένων τόπων ὡς καὶ τὰ παρακείμενα τοπίων ἱστορικῆς ἑξίας, ἰδρυμάτων ἢ μνημείων τῆς ἀρχαίας ἢ συγκρίνου τέχνης καὶ λουτροπόλεων ἢ ἀσκληπιείων.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων καὶ γαιῶν, τὰ μὲν ὑπὸ στοιχεῖα α—γ χαρακτηρίζονται ἁπλῶς προστατευτικὰ, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον δ, ὡς ἀπολύτως προστατευτικὰ.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 70.

Διαδικασία χαρακτηρισμοῦ δασῶν ὡς προστατευτικῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν εἰδικῶν περιορισμῶν τῆς διαχειρίσεως ἐπὶ τῶν προστατευτικῶν ἐν γένει δασῶν καὶ γαιῶν ὡς καὶ τῶν προστατευτικῶν ἐν γένει μέτρων, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει ὁ παρὼν κώδικς, προαπαιτεῖται χαρακτηρισμοὺς αὐτῶν ὡς τοιούτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, εἴτε ἀπεπαγγελῆτως, εἴτε κατὰ τὴν προτάσεως τῶν νομαρχῶν, τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν, διευθύνσεων σιδηροδρόμων.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 71.

Εἰδικαὶ διατάξεις διαχειρίσεως τῶν προστατευτικῶν δασῶν.

1. Ἐπὶ προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ μετατροπὴ καὶ ἀλλαγὴ τοῦ εἴδους τῆς φυτείας.

2. Ἐντὸς τῶν προστατευτικῶν δασῶν οἰσθῆποτε μορφῆς ἀπαγορεύονται ὑλοτομίαι διασπῶσαι τὴν συνοχὴν τῶν συστάδων καὶ ἀπογυνοῦσαι τὸ ἔδαφος. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς ταῦτα, ἐὰν μὲν εἶναι σπερμοφυτὴ μόνον ἢ κατ' ἐπιλογὴν ὑλοτομία κατὰ τὸ πλῆθος προσημάνσεως, ἐὰν δὲ εἶναι πρεμνοφυτὴ ἢ ὑλοτομία κατὰ μικρὰ τμήματα, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 40 τετραγωνικὰ μέτρα, ἢ κατὰ στενάς λωρίδας παραλλήλους πρὸς τὰς ἰσοῦσας καμπύλας τοῦ ἔδαφους.

3. Ἐπὶ τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ ἀναδασώσεως αὐτῶν, δύναται ὁ νομάρχης, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, νὰ διατάξῃ τὴν ἐκδοσὴν κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἀστυνομικῆς διατάξεως ἀπαγορευούσης πᾶσαν ξύλευσιν καὶ γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν.

4. Τὸ ἔδαφος τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων τῶν ὑπὸ στοιχείων δ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 69 εἰς οἰονδήποτε καὶ ἂν ἀνήκῃ, σταθεροποιεῖται κατ' ὑπόδειξιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς διὰ δασώσεως τοῦ ἔδαφους καὶ διὰ τῆς διευθετήσεως τῶν χειμάρρων καὶ τῶν ὀρηκτικῶν ρυακίων.

5. Ὁ νομάρχης, κατόπιν γνώμης τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, δύναται εἰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων ἢ εἰς κλιτύς λόφων, βουνῶν καὶ ὄρεων, ἐκπληροῦσας προστατευτικὸν σκοπὸν, νὰ καθορίξῃ τὴν μορφήν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων, εἴτε εἰς δασικὴν εἴτε εἰς δενδροκομικὴν μετὰ ἢ ἄνευ κατασκευῆς θαυμίδων (πέζουλιῶν) εἴτε εἰς ἀροτραίαν εἴτε εἰς λιθιδιαν, εἴτε εἰς ὀρισμένην μικτὴν τοιαύτην. Ὁ παραβαίνων τὴν οὕτω καθορισθεῖσαν μορφήν ἐκμεταλλεύσεως τιμωρεῖται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 268.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 72.

Ἀπαλλοτριώσεις μὴ δημοσίων προστατευτικῶν δασῶν.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν δὲν δύναται νὰ ὑποχρεοῦνται πρὸς λήψιν οἰονδήποτε δασοπονικῶ ἢ δασοπολιτικῶ μέτρου συνεπαγομένου δαπάνης ἄνευ συγκαταθέσεώς των.

2. Ἐὰν ἡ τυχὸν ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἐμφανίζεται ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν προστασίαν τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τούτων δὲν συγκατατίθενται νὰ ἐκτελέσουν ταῦτα, δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμῶν, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δικαιούται νὰ ἀπαλλοτριώσῃ τὰ δάση καὶ τὰς γαίας ταύτας, κατὰ τὰς περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάξεις.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Γ'

Διαχειρίσεις παραμεθορίων δασῶν.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 73.

Ἄδεια στρατιωτικοῦ διοικητοῦ δι' ἐγκέρσεως καὶ βοσκῆν.

Προκειμένου περὶ ἐγκέρσεως δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς παραμεθορίους περιοχάς, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων, προαπαιτεῖται καὶ ἔγγραφος ἄδεια τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς περιοχῆς, ἐκδιδόμενη κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Οἰοία ἄδεια, ἐκδιδόμενη ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν βοσκῆσιν ζώων ἐντὸς οἰονδήποτε δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς τὰς αὐτὰς περιοχάς.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 74.

Τρόπος ἐγκρίσεως καρπώσεων καὶ μίσθωσις τούτων.

1. Προκειμένου περὶ καρπώσεως δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, κειμένων ἐντὸς τῶν παραμεθορίων περιοχῶν, πρὸ πάσης ἐγκρίσεως, προκαλεῖται γνωμοδότησις τοῦ οἰκείου σώματος στρατοῦ

ή μεραρχίας, υποχρεωτική δια τὸν ἐγκρίνοντα τὴν κάρπωσιν Ἰπουργόν Γεωργίας, νομάρχην ἢ τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, περὶ τοῦ ἐὰν λόγῳ ἀσφαλείας τῆς Χώρας δὲν κωλύουν τὴν ἐνέργειαν τῆς καρπώσεως ἢ δὲν ὑπαγορεύουν ὅπως κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς καρπώσεως τηρηθῶν ὠρισμένοι ὄροι ρητῶς καθοριζόμενοι ἐν τῇ γνωμοδοτήσει.

2. Προκαίμενον περὶ διαδέσεως διὰ δημοπρασίας τῆς καρπώσεως δημοσίου δάσους, κειμένου ἐντὸς παραμεθορίου περιοχῆς, δύναται νὰ μετέχη ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐνόπιον τῆς ὁποίας διεξάγονται αἱ δημοπρασίαι καὶ ἀξιωματικὸς ὑπὸ τοῦ οἰκείου σώματος στρατοῦ ἢ μεραρχίας ὀριζόμενος, εἴτε παγίως διὰ πάσας τὰς δημοπρασίας, εἴτε συγκεκριμένως διὰ δημοπρασίας ἀφορώσας εἰς ὠρισμένα δάση. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἔχει καθήκον νὰ εισηγῆται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διατυπῶναι ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις του εἰς περιπτώσιν διαφωνίας, τὸν ἀποκλεισθὲν ὡς πλειοψηφῶν ἀτόμων ἐπικινδύνων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.

3. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς οἰκείας μεραρχίας ἢ σώματος στρατοῦ ἢ ἀρμοδία δασικὴ ἀρχὴ ὑποχρεούται νὰ ἀναστειλῇ πᾶσαν ἐργασίαν ἐνεργουμένην εἰς δάση, κείμενα εἰς παραμεθορίου περιοχάς, ἐφ' ὅσον παραβιάζονται οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὄροι οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, καὶ ἀναφέρεται δὲ σχετικῶς εἰς τὴν προϋπάρχουσαν τῆς ἀρχὴν ἀπεκδεχόμενη τὰς διαταγὰς τῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 75.

Ἰποχρεώσεις ὑλοτόμων.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐργασθῇ ὑλοτόμος ἢ ἀνδρακοποιὸς εἰς τὰς παραμεθορίου περιοχάς, ἐὰν δὲν εἶναι ἐφοδιασμένος δι' εἰδικῆς ἀδείας ἐκδιδόμενης ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ τομέως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ἐργασθῇ.

2. Ὁ διοικητὴς τοῦ συνοριακοῦ τομέως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦνται ὑλοτομίαι, δικαιούται νὰ ἀπομακρύνῃ πάραυτα πάντα ἐργάτην ὑλοτόμον ἢ ἀνδρακοποιόν, ὅστις ἤθελεν ἀποκαλυφθῆ στερούμενος τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰδικῆς ἀδείας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 76.

Διαχείρισις δασῶν κειμένων εἰς περιοχὰς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν ἔργων.

Δάση ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ περιελθόντα εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ κατόπιν ἀπαλλοτριώσεως ἢ κατεχόμενα παρ' αὐτοῦ ὑπὸ προσωρινὴν ἐπίταξιν καὶ κείμενα ἐντὸς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν περιοχῶν καὶ ἀπηγορευμένων ζωνῶν, ὡς καθορίζονται αὐταὶ ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὄχυρῶν θέσεων, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν διαχείρισιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῶν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν ἀ.ν. 376 τῆς 14)18.12.1936 (περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὄχυρῶν θέσεων), 1400 τῆς 11)17.10.1938 (περὶ διαχείρισεως τῶν ἐντὸς ἀπηγορευμένων ζωνῶν Ν. Ὁχυρῶν δημοσίων κτημάτων) καὶ 1839 τῆς 17)22.7.1939 (περὶ διαχείρισεως τῶν ἐντὸς τῶν Ἀπηγορευμένων ζωνῶν τῶν Ἀμυντικῶν Περιοχῶν Δημοσίων κτημάτων), ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 77.

Δικαιοπραξίαι ἐπὶ δασῶν παραμεθορίων περιοχῶν, παρακτίων περιοχῶν κλπ.

Αἱ δικαιοπραξίαι δασῶν, κειμένων εἰς παραμεθορίου περιοχάς, νήσους ἢ νησίδας ἢ παρακτίους περιοχάς, ὡς ἐρίζονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχάς κλπ. διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 1366 τῆς 2)7.9.1938 (περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχάς κλπ.) καὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἀ.ν. 1629 τῆς 14)18.2.1939 (περὶ συμπληρώσεως καὶ προσδήμης διατάξεων εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον ὑπ' ἀριθ. 1366)1938 (περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχάς κλπ.), ὡς οὗτοι ἐκάστοτε ἰσχύουν.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Διαχείρισις Ἐθνικῶν δρυμῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 78.

Σκοπὸς καὶ ἴδρυσις ἔθνικῶν δρυμῶν.

1. Πρὸς προστασίαν τῆς γλωρίδος, βελτίωσιν καὶ αὔξησιν τῆς δασικῆς καὶ χορτολιβαδικῆς, ἰδίᾳ ἀλπικῆς βλαστήσεως, προστασίαν καὶ αὔξησιν τῆς πανίδος, διατήρησιν τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν, προστασίαν τῶν φυσικῶν καλλονῶν, ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ καὶ ἐνέργειαν ἐπιστημονικῶν, ἰδίᾳ φυτογεωγραφικῶν καὶ δασικῶν ἐρευνῶν, δύναται νὰ ἱδρῶνται ἀνὰ τὴν Χώραν διὰ διαταγμάτων, μέχρι πάντες ἔθνικοι δρυμοὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων Ὀλύμπου, Παρνασσῶ καὶ ἄλλων, τῶν ὁποίων ἢ ἐν γένει περιφέρεια καθορίζεται διὰ τῶν αὐτῶν ἢ ὁμοίων διαταγμάτων.

2. Ἐθνικοὶ δρυμοὶ δύναται νὰ ἱδρῶσιν εἰς νήσους, πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ ἔκτασις τῶν δρυμῶν τούτων δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ὀριζομένης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 79.

Πυρὴν καὶ λοιπὴν περιοχὴ ἔθνικοῦ δρυμοῦ.

Ἐκαστος ἔθνικὸς δρυμὸς ἀποτελεῖται:

α) Ἀπὸ τὸν πυρῆνα τοῦ ἢ τὸν καθ' ἑαυτὸν ἔθνικὸν δρυμὸν ἐκτάσεως 3.000 ἑκταρίων περίπου.

β) Ἀπὸ τὴν περὶ τὸν ὡς ἄνω πυρῆνα δασικὴν εἴτε καὶ χορτολιβαδικὴν ἔκτασιν, μὴ δυναμένην νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 4.000 ἑκταρίων, ἢ ἐκμετάλλευσιν τῆς ὁποίας ὀργανοῦται κατὰ τρόπον συμβάλλοντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ πυρῆνος τοῦ ἔθνικοῦ δρυμοῦ ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 80.

Καρπώσεις, ἐκτροφεῖα θηραμάτων καὶ θήρα.

1. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 78 σκοπῶν ἀπαγορεύεται ἐντὸς τοῦ πυρῆνος τοῦ ἔθνικοῦ δρυμοῦ:

α) Ἡ φθορὰ καὶ ἀλλοιώσις τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν καὶ φυσικῶν καλλονῶν.

β) Ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ καὶ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ ἡ συλλογὴ φυτικῶν εἰδῶν.

γ) Ἡ ἔσση καὶ παντὸς ζώου.

δ) Ἡ θήρα παντὸς ζώου.

καὶ ε) Ἡ ἀνόρυξις καὶ ἐκμετάλλευσιν λατομείων.

2. Κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου δασάρχου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐξαιρετικῶς διὰ τεχνικούς ἢ ἐπιστημονικούς σκοποὺς ἢ περιορισμένη ὑλοτομία, ὡς καὶ ὁ φόνος ἐπιβλαβῶν ζώων, ἀποκλειστικῶς διὰ δασικῶν ὀργάνων ἐγκρίσει καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου. Ἐπίσης ἐξαιρετικῶς, κατόπιν ἀδείας τοῦ δασάρχου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ συλλογὴ μὴ σπανιζόντων φυτικῶν εἰδῶν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματα καθοριζόμενα.

3. Εἰς τοὺς ἔθνικοὺς δρυμοὺς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν ὑλοτομία ἐπιλογικῆ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς δασικῆς τέχνης ἐντὸς τοῦ πυρῆνος αὐτῶν, ἐὰν αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς ὑλοτομίας ταύτης εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν κατασκευὴν δασικοῦ δρόμου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δι' αὐτοκινήτου προσέλασιν εἰς τὸν πυρῆνα τῶν ἔθνικῶν τούτων δρυμῶν. Διὰ τοὺς ἤδη συνεστημένους ἔθνικοὺς δρυμοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἀπαραίτητον ὀδικὸν δίκτυον δὲν συνετελέσθη ἐντὸς τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς συστάσεώς των δεκαετίας, λόγω τῶν ἀνωμαλιῶν ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἢ ὡς ἄνω δεκαετία ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος.

4. Διὰ διατάγματος δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρῆνος ἢ συλλογῆ ἢ ἡ ἐκρίζωσις σπανίων φυτικῶν εἰδῶν χαρακτηριστικῶν τῆς γλωρίδος τοῦ τόπου. Ἡ συλλογὴ ἢ ἡ ἐκρίζωσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου, δι' ἐπιστημονικούς σκοποὺς.

5. Ἡ θήρα εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ πυρήνος περιφέρειαν τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, ἐφ' ἧσον αὕτη δὲν ἀπαγορεύεται ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ἐνεργεῖται μόνον ὑπὸ κατοίκων τῆς οἰκίας κοινότητος, ἐπὶ τῇ θάψει εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου. Ἐντὸς τοῦ πυρήνος τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν δύναται νὰ ἰδρύνωνται ἐκτροφεῖα πρὸς πολλαπλασιασμὸν σπανιζόντων ἢ ἐκλιπόντων θηραμάτων, ὅποτε ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ θήρα καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρήνος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 81.

Ἐκτέλεισις δασικῶν ἔργων.

Δι' ἀντεπιστάσεως ἢ διὰ δημοπρασίας κανονικῆς ἢ προχειροῦ ἢ διὰ συνεταιρισμοῦ ἔργατων δύναται νὰ ἐκτελεσθῶν ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἀναδασώσεις καὶ νὰ κατασκευασθῶν ὁδοί, ὁδοσημάνσεις καὶ κτίρια ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

Κεφάλαιον Ε'

Διαχειρίσις δασῶν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 82.

Διοικήσις καὶ διαχειρίσις.

Ἡ διοικήσις καὶ διαχειρίσις τῶν κατὰ τὸν νόμον 6320) 1934 ἀπερὶ παραγορῆσεως τῆς χρήσεως δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ σκοποῦς ἐκπαιδευτικοῦς, ἐρευνῶν κλπ.» καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεισιν αὐτοῦ διατάγματος τῆς 15)28.12.34 παραγορῆθέντων κατὰ νομὴν δημοσίων δασῶν τῶν περιφερειῶν Περτουλίου — Τρικάλων καὶ τῶν Κοινοτήτων Βραστᾶμων (τέως Βραστῶν) καὶ Ταξιάρχου Χαλκιδικῆς, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει καὶ τὸ ἀρθρον 42, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὅς ἐνω νόμου ὡς καὶ τοῦ νόμου 1881 τῆς 28)30.7.1951 (περὶ ἰδρύσεως παρὰ τῆ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ταμείου Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν δασῶν), ἡ δὲ ἐπιμετᾶλλευσις αὐτῶν γίνεται, εἴτε δι' ἀντεπιστάσεως, εἴτε κατ'ἐπιτοίχην διατίθενται διὰ δημοπρασίας, εἴτε κατ'ἐπιτοίχην δημοπρασίας συμφώνως πρὸς εἰδικὰς διατάξεις, ὁριζούμενας διὰ διατάγματος, κατὰ παρέκκλισιν τῶν δασικῶν ἢ ἄλλων νόμων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 83.

Δασοπоникаὶ μελέται.

Ἐὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ὑποχρεοῦται ὅπως διὰ τὰ ὅς ἐνω δάση καταρτίσῃ μόνιμον δασοπониκὸν ἢ δασικὸν διαχειριστικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἐφαρμόζεται κατ'ἐπιτοίχην ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Μέχρι τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ μόνιμου δασοπониκοῦ σχεδίου, ἡ διαχειρίσις αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῇ θάψει προσωρινῶν δασοπониκῶν σχεδίων ἐγκρινόμενων ὡς καὶ τὰ μόνιμα τοιαῦτα.

Κεφάλαιον ΣΤ'

Ἐνέργεια ὑλοτομιῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 84.

Προσήμενοις ὑλοτομητέων δένδρων.

1. Ἐἰς τὰ σπερμωφουῶς διαχειριστικῆς μαρφῆς δημόσια καὶ μὴ δάση ὡς καὶ εἰς τὰ διφυοῦς τοιαύτης, προκειμένου περὶ τοῦ ἀνωτέρου ὁρθοῦ αὐτῶν, ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται κατ'ἐπιτοίχην προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων δένδρων. Ὁ καθαρισμὸς ὅμως καὶ ἡ ἀραιώσεις νεαρῶν συστάδων σπερμωφουῶς ἢ διφυοῦς δάσους, ἐνεργεῖται ἄνευ προσημάνσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν καὶ τὰς ὁδηγίας δασικοῦ ὄργανου.

2. Διὰ διατάγματος καθορίζονται λεπτομερέστερον τὰ τῆς προσημάνσεως ἐν γένει εἰς τὰ δάση, αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι δαπάναι ὡς καὶ ἡ ἐπίπτωσις αὐτῶν. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου ἰσχύουν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 139 καὶ αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 140 τοῦ νόμου 4173)1929.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 85.

Ἄδειαι ὑλοτομίας.

1. Οὐδεὶς ὑλοτόμος δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ δασικὰ προϊόντα ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, πρὸς ἐμπορίαν ἢ ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐὰν δὲν ἐφοδιασθῇ προηγουμένως δι' ἀδείας ὑλοτομίας. Ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται, προκειμένου περὶ δημοσίου δάσους, κατ'ἐπιτοίχην καταβολῆς μισθώματος, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίου δάσους, κατ'ἐπιτοίχην καταβολῆς δημοσίου δασικοῦ φόρου. Ἄδεια ὑλοτομίας ἐκδίδεται ἀτελῶς εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 176 προβλεπομένης περιπτώσεις. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν ὡς ἐνω διατάξεων δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια ὑλοτομίας εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀρθρων 177 καὶ 178 προβλεπομένης περιπτώσεις.

2. Ἡ ἄδεια ὑλοτομίας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ θάψει ἐγκυριζόμενων δασοπониκῶν σχεδίων ἢ κινάκων ὑλοτομίας καὶ εἰδικῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς λεπτομερέστερον καθορίζεται διὰ διατάγματος.

3. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἐκ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ, δικαιούται ὁ ὑπὲρ τοῦ ἢ ἄδειαι νὰ καταβάλῃ μέχρι 30)ο τοῦλάχιστον τοῦ ἀντιστοίχου μισθώματος ἢ φόρου, τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ καταβαλλομένου κατὰ τὴν ἐξέλεγεξιν τῶν ἀδειῶν.

4. Αἱ ἄδειαι ὑλοτομίας, εἰς τὰς περιπτώσεις ἀναδεικνύονται δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας ὡς μισθωταὶ δημοσίων καὶ μὴ δασῶν, δύναται νὰ ἐκδίδωνται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζικῆς διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐκάστοτε καταβλητέον μισθώμα ἢ φόρον μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων προσθέτων ποσοστῶν ὑπὲρ τρίτου προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ μισθώμα ἢ ὁ φόρος μετὰ τῶν προσθέτων ὡς ἐνω ποσοστῶν καταβάλλονται κατὰ τὴν ἐξέλεγεξιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ὁριζούμενων δασικῶν προϊόντων, καὶ τὸ πολὸν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐνεργηθῇ ἐξέλεγεξις.

5. Αἱ ἄδειαι ὑλοτομίας, ἐφ' ἧσον εἶναι μερικαὶ καὶ δὲν ἀφορῶν εἰς ὀλόκληρον τὸ καταβλητέον μισθώμα ἢ φόρον διὰ τὸ ἐξ ἐκάστου δάσους ἐτησίως ἢ περιοδικῶς παραγορῆσόμενον ποσὸν καὶ εἶδος δασικῶν προϊόντων, ἰσχύουν μόνον διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων. Ἐθὺς δὲ ὡς τὸ ποσὸν τοῦτο παραγορῆθῇ, μεταφραθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξέλεγεξως καὶ καταμετρηθῇ, συντασσομένου πρὸς τοῦτο τοῦ πρωτοκόλλου ἐξέλεγεξως ἢ θεωρουμένων καὶ ἐλεγχόμενων τῶν ἀδειῶν τούτων, εἰς τὰς περιπτώσεις, κατ' ἧς δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξέλεγεξως, παύσειν αὐτοδικαίως ἰσχύουσαι δι' ὑλοτομίας εἰς τὸ δάσος καὶ χρησιμεύουν μετὰ τοῦ ἀποκόμματος πρωτοκόλλου ἐξέλεγεξως εἰς τὸν ὑλοτόμον ὡς δικαιολογητικῶν τῆς ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξέλεγεξως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποδημιεύσεως μεταφραθῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

6. Ἄδειαι ὑλοτομίας, ἐκδοθεῖσαι διὰ καταβολῆς ὀλοκληροῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος μισθώματος ἢ φόρου, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται μετὰ τὴν ἐκδοσὴν τῶν ἀντιπροσωπορῆν ἢ ἀξιομείωσιν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου διὰ τὰ εἰς αὐτὰς ἀναγραφόμενα ποσὰ δασικῶν προϊόντων.

7. Ἐἰς ἀδείας ὑλοτομίας, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁποίων καταβληθῆ ποσοστὸν μόνον τοῦ μισθώματος ἢ φόρου, χωρεῖ ἀναπροσωπορῆν ἢ ἀξιομείωσις κατὰ τὴν ἐξέλεγεξιν, μόνον διὰ τὸ ὑπερβλημένον εἰσέτι ποσόν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 86.

Ἄδειαι ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων.

Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, διὰ τὴν ἐνεργεῖαν ὑλοτομίας, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀπαιτεῖται καὶ ἐγγραφὸς ἄδεια τοῦ δασοκτημόνου ἢ, ἐφ' ἧσον οὗτος δὲν εὕρεται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου. Ἡ ἄδεια αὕτη δέον νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη πάσης αἰρέσεως ἢ ὄρου, πλὴν τῶν ἐκ τῶν δασικῶν νόμων καὶ τῆς δασικῆς ἀρχῆς τυχόν ἐπιβαλλομένων, ἐν οὐδεμίᾳ

δὲ περιπτώσει ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ἐκ μέρους τοῦ χορηγήσαντος αὐτήν. Ἀποβάλλει ὅμως πᾶσαν ἰσχύν διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον, ἐὰν παρατηρήθῃ ταύτης ρητῶς ὁ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἢ ἐὰν τελεσίδικος ἢ προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδιδομένη ἐπὶ παραρᾶς μεταξὺ τοῦ ἐκδόντος καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀδεία, σχετικῶς πρὸς τὸ ἐκχωρηθὲν διὰ τῆς ἀδείας δικαίωμα ὑλοτομίας, ἢ θάλασσιν ἐπιφέρει τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Διὰ διατάγματος καθορίζεται ὁ τύπος, κατὰ τὸν ὁποῖον δέον νὰ εἶναι συντεταγμένη ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἀδεία τοῦ δασοκλήμονος.

Ἄρθρον 87.

Ἐγκατάστασις ὑλοτόμων.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑλοτομία, ἡ συλλογὴ ἢ κατασκευὴ δασικῶν προϊόντων, εἰς μὲν τὰ δημόσια ἢ τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διακατεχόμενα δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ διὰ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ μίθια δάση ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικά, μοναστηριακά, κοινοτικά, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ λοιπὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ διακατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, προσέτι δὲ καὶ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἢ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου.

2. Ὁ τρόπος συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, τὸ περιεχόμενον, ὁ χρόνος ἰσχύος καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ διατάγματος, μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 131 τοῦ ν. 4173)1929.

Ἄρθρον 88.

Ἐγκατάστασις μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχὴ.

1. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ διακατοχὴ ἀμφισβητεῖται ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀξιούται διαδήποτε δουλεία ἢ οἶονε νομῆ αὐτῆς, τῆς ὁποίας ἡ ὑπαρξίς ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀπεριορίστου καὶ ἐλευθέρου δικαιώματος ὑλοτομίας ἢ τοῦ συστήματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον αὐτὴ δέον νὰ πραγματοποιηθῇ, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς διακατοχῆς ἢ τῆς ὑπαρξίσεως τῆς οἰονε νομῆς δουλείας, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου ὡς προέδρου, τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐν ἣ τὸ δάσος περιφερείας ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παραδιδομένη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισημαίνεται γραμμᾶτιον παρακαταθήκης χρηματικοῦ ποσοῦ καλύπτοντος τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενας ἐκαστοτε δαπάναις δι' ἡμερησίαν ἀποζημιώσιν καὶ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὀριζόμενου ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς. Ἄν ἡ αἴτησις αὕτη ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, αἱ σχετικαὶ δαπάναι τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς βαρύνουν τὸ Δημόσιον καταβαλλόμεναι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῆς ἀκροᾶται τῶν διαδίκων, καλεῖ καὶ ἐξετάζει ἐνόρκως μάρτυρας, αἰτεῖται στοιχεῖα παρ' ἰασηδῆποτε ἀρχῆς, ἐξετάζει τίτλους καὶ ἐξαναλεῖ πᾶσαν ἀναγκαίους ἐνεργεσίαν πρὸς μέρωσιν πεποιθήσεως. Ἡ γνωμοδότησις ἐκδίδεται ἡτιολογημένη ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπιμελείᾳ τοῦ ἰδίου.

3. Κατὰ τῆς γνωμοδότησεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ μὴ δικαιωθέντος, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφερείας, ἐν ἣ τὸ δάσος, κατατιθεμένη εἰς τὸν γραμματέα τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου ἐντὸς ἀναρπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της.

4. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ὀρίζει διὰ πράξεσ του ἐπὶ τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς δικαίωμα οὐχὶ πέραν τῶν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς προσφυγῆς, ἢ τις κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τοὺς λοιποὺς ἀμφισβητούντας ἐν ἀντιγράφῳ δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίας ἰσχύουν καὶ κατ' ἄς περιπτώσεις δυνάμει ἐδικῶν νόμων ἀναγράφονται μείζονες προθεσμίας διαδικασίας καὶ κλητεύσεως ὑπὲρ ὠρισμένων διαδίκων, πλην τοῦ Δημοσίου, δι' ὃ ἰσχύουν αἱ ἐδικαὶ δι' αὐτὸ διατάξεις.

5. Ἡ προσφυγὴ ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἐκ τῶν ἐνόρκων ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς, ἀποκλειομένης τῆς ἀνακοπῆς ὡς καὶ τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἐκδιδομένη ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἰσχύει προσωρινῶς μέχρις ἐκδόσεως τελεσίδικου ἀποφάσεως κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, περὶ τῆς νομῆς ἢ κυριότητος ἢ περὶ τῆς ὑπαρξίσεως δουλείας, ἢ οἶονε νομῆς αὐτῆς.

6. Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν προσεβλήθη διὰ προσφυγῆς ἐμπροθέσμου, ἢ, ἢ ἐπὶ τῆς τυχόν ἀσκηθείσης προσφυγῆς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ὑποχρεοῖ τὴν δασικὴν ἀρχὴν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑλοτομίαν εἰς τὸν ἀναγνωρισθέντα διακατοχὸν ἢ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναγνωριζομένην δι' αὐτὸν οἶονε νομῆν δουλείας καὶ ρυθμίση τὰ τῆς ὑλοτομίας οὕτως ὥστε νὰ μὴ θίγωνται αὐταί, προσαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν ἐγκριζομένων ἢ ἐγκριθεσομένων διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων.

7. Τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω συνεπίεας συνεπάγεται καὶ ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐκδιδομένη ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς ἐν ἣ τὸ δάσος περιφερείας, διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἢ ὡς ἄνω διακατοχὴ ἢ ἡ ὑπαρξίς τῆς δουλείας ἢ τῆς οἶονε νομῆς αὐτῆς.

8. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 89.

Ἐπιτροπὴ ὑλοτόμων.

Οἱ δασοκλήμονες, οἱ ἐκμεταλλεῖται τῶν δασῶν ὑλοτόμοι καὶ γενικῶς οἱ ἐνεργούντες ὑλοτομίας εἰς τὰ δάση ὀφείλουν κατὰ τὴν διενέργειαν τούτων νὰ τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσας τὰς διατάξεις τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς πρὸς τὴν μέθοδον καὶ τὸν τρόπον ὑλοτομίας, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος τοῦ καθοριζομένου ὡς ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν δασικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 90.

Ἐλεγχος ὑλοτομιῶν.

Σύνταξις πρωτοκόλλου ἐξελέξεως.

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν ἀγρῶνως τὰς διενεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας των ὑλοτομίας καὶ νὰ προβαίνουν ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς ἔλεγχον καὶ καταμέτρησην τοῦ παραχθέντος ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος, εἰς τὸ δάσος ἢ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως καθορισθέντα τόπον ἐξελέξεως τῶν δασικῶν προϊόντων, διὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλου ἐξελέξεως ἐξ ἡριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου. Εἰς τὸ δ' ὡς ἡθελε βεβαιωθῇ ὅτι ἀπελήφθη ἢ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ δασοκλήμονος ἢ τοῦ ὑλοτόμου τὸ καθοριζόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων ὑπὸ τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων ἢ καὶ ἐγκριτικῶν διαταγῶν, οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ διατάσσουν ἀμέσως τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ὑλοτομίας.

2. Οί δασοκτήμονες ή οι ένοικιστάι δασών ύλοτόμοι ή γενικώς οι ύλοτόμοι οι ένεργούντες ύλοτομίας, έάν τυχόν πραγματοποιήσουν ποσά μεγαλύτερα τών καθοριζόμενων υπό τών πινακίων ύλοτομίας, τών δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή έγκριτικών διαταγών, όφείλουν πρό τής τελικής έξελέγξεως νά δηλώσουν έγγραφώς εις τήν άρμοδιαν δασικήν άρχήν τó προκύψαν πλεόνασμα δασικών προϊόντων, τιμωρούμενοι άλλως κατά τάς διατάξεις τού άρθρου 268. Η προσπάθεια άπακρύψεως τού πλεονάσματος θεωρείται ως έπιβαρυντική αίτία.

3. Τó πρωτόκολλον έξελέγξεως συντάσσεται υπό δύο δασικών υπαλλήλων, έκτός άν άλλως ήθελε καθορισθή δι' άποφάσεως τού νομάρχου.

* Α ρ θ ρ ο ν 91.

Περιπτώσεις μή συντάξεως πρωτοκόλλου έξελέγξεως.

Πρωτόκολλον έξελέγξεως δέν συντάσσεται, προκειμένου περί: α) Τών άτελών, άλλ' έγκρίσει τής δασικής άρχής διενεργουμένων ύλοτομιών. β) Τών δι' έπαγγελματίας διατιθεμένων άνθράκων σιδηρουργίας, τών θαλασιδίων, κερατίων, λιγνιτοεργών, κάρβυνης, τής ρητίνης και τών καυσόξυλων τών χρησιμοποιοιμένων εις κεραμοποιεία κλπ. ως και γ) Τής πρòς άσβεστοποιείαν καυσίμου ύλης. Ός δικαιολογητικόν τής μέχρι τού τόπου τής πρώτης άποθημεύσεως μεταφοράς τών άνωτέρω δασικών προϊόντων χρησιμεύει ή άτελής άδεια ύλοτομίας διά τά άτελώς άποληφθέντα και ή άδεια ύλοτομίας διά τά λοιπά πρòς έμπορίαν τοιαύτα.

* Α ρ θ ρ ο ν 92.

Σφράγις έξελεγχόμενης ξυλείας.

Η ξυλεία κατά τήν έξελέγξιν σφραγίζεται διά τής σφύρας τού δασαρχείου.

* Α ρ θ ρ ο ν 93.

Καταλογοισμοί δι' ύλοτομίας καθ' ύπερβασιν έγκεκριμένου λήμματος.

1. Έπιφυλασσομένης τής διατάξεως τού άρθρου 90, έάν επί τού ποσού τού καθορισμένου ως έτησίου ή περιοδικού λήμματος, διά τών πινακίων ύλοτομίας, δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή επί τού ποσού τών έγκριτικών διαταγών προκύψη πλεόνασμα μέγρι 10ο), προκειμένου περί μή καυσίμου ξυλείας, και 20ο) προκειμένου περί τών άλλων δασικών προϊόντων, έπιβάλλεται επί τού πλεονάσματος, ό νόμιμος δασικός φόρος, επί τή βάσει τής διατιμήςσεως τής ισχυούσης κατά τόν χρόνον τής ένεργείας τής τελικής έξελέγξεως, ή μισθώμα διά τά εκ δημοσίων δασών άποληφθέντα προϊόντα, εκδιδομένων συμπληρωματικών άδειών. Είς τó πλεόνασμα προστίθεται και ό κύβος τών χρησίμων ύπολειμμάτων καθώς και τού χρησίμου τμήματος τών πρέμνων, τά όποια ό ύλοτόμος έγκατέλειψεν εις τó δάσος, έάν τυχόν ταύτα δέν έχουν καταλογισθή κατά τάς γενόμενάς τυχόν μερικές έξελέγξεις.

2. Τó ύπερ τά άνωτέρω όρια πλεόνασμα κατάσχετα και δημεύεται. Δικαιούται όμως ό ύλοτομήσας νά αιτήσεται τήν μή κατάσχεσιν τού πλεονάσματος, επί τή καταβολή τετραπλού φόρου επί τή βάσει τής διατιμήςσεως τής ισχυούσης κατά τόν χρόνον τής ένεργείας τής τελικής έξελέγξεως ή τετραπλού μισθώματος, έάν πρόκειται περί δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών, έπιφυλασσομένης τής ποινικής διώξεως τού παραβάτου συμφώνως τή άρθρω 268.

3. Αί ως άνω διατάξεις δέν έχουν εφαρμογήν προκειμένου περί πλεονασμάτων προκυπτόντων κατά τάς ύλοτομίας δασικών προϊόντων άνευ καταβολής δασικού φόρου ή μισθώματος.

4. Κατ' έξάίρεσιν εις τά κατ' έκτασιν και άποφιλωτικώς διά παραγωγήν ξυλανθράκων ή καυσόξυλων ύλοτομούμενα πρεμναφυούς μορφής δάση και διφυούς μορφής τούτα, προκειμένου περί ύλοτομίας τού ύπορφου, έάν ήθελε παραχθή ποσόν επί πλέον τού τυχόν καθορισθέντος υπό τών πινακίων ύλοτομίας, δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή έγκριτικών δια-

ταγών έτησίου ή περιοδικού λήμματος, διά τó πλεόνασμα τούτο καταβάλλεται ό κεκανονισμένος δασικός φόρος, έφ' όσον τούτο προέρχεται εκ μή δημοσίου δάσους, επί τή βάσει τής διατιμήςσεως τής ισχυούσης κατά τόν χρόνον τής ένεργείας τής τελικής έξελέγξεως, άλλως καταβάλλεται μισθώμα. Τó αύτό ισχύει και διά τó πλεόνασμα τών έκχερουμένων εκτάσεων, έφ' όσον διά τής έγκριτικής διαταγής έχει καθορισθή έκτασις και ένδεικτικώς τó ύλοτομητέον ποσόν δασικών προϊόντων.

5. Είς τάς κατά ποσόν έπιτραπέισας ύλοτομίας ξυλανθράκων ή καυσόξυλων τών ως άνω διαχειριστικής μορφής δασών, έάν προκύψη πλεόνασμα μέγρι 20ο), καταβάλλεται επί τής εκ τού πλεονάσματος άκαθαρίστου προσόδου, φόρος, επί τή βάσει τής διατιμήςσεως τής ισχυούσης κατά τόν χρόνον τής ένεργείας τής τελικής καταμετρήσεως ή τó μισθώμα έάν τó προϊόν προέρχεται εκ δημοσίου δάσους. Έάν τó πλεόνασμα ύπερβαίη τó 20ο), εφαρμόζονται αι διατάξεις τής παρ. 2 τού παρόντος άρθρου.

* Α ρ θ ρ ο ν 94.

Καταλογοισμός πλεονάσματος άδειών ύλοτομίας, δι' ός δέν συντάσσεται πρωτόκολλον έξελέγξεως.

Διά τó πλεόνασμα τών επί καταβολή δασικού φόρου ή μισθώματος δασικών προϊόντων, τών μή ύποκειμένων εις σύνταξιν πρωτοκόλλου έξελέγξεως, ρητίνης, θαλασιδίων και κερατίων, ό καταλογοισμός κατά τάς έξελέγξεις γίνεται επί τού όπισθεν κενού μέρους τού άποκόμματος και τού στελέχους άδειας τής ύλοτομίας. Όμοίως άναγράφεται και τó πλεόνασμα τών άτελών ύλοτομιών τó εύρεθέν κατά τάς έξελέγξεις επί τού όπισθίου κενού μέρους τού άποκόμματος και στελέχους τής άτελοϋς άδειας ύλοτομίας.

* Α ρ θ ρ ο ν 95.

Πλεονάσματα και έλλείμματα μερικών και τελικών έξελέγξεων.

1. Προκειμένου περί μερικής έξελέγξεως, έπιτρέπεται πλεόνασμα μέγρι ίσου ποσού πρòς τó τών άδειών, τού επί πλέον άποδιδομένου επί καταβολή διπλού φόρου ή μισθώματος. Έάν ό υπάιτιος άρνηθή τήν τοιαύτην καταβολήν, τó πέραν τού διπλασίου πλεόνασμα κατάσχετα και δημεύεται, ό δέ υπάιτιος τιμωρείται κατά τάς διατάξεις τού άρθρου 268.

2. Έάν κατά τήν τελικήν έξελέγξιν τών δασικών προϊόντων προκύψη έλλειμμα, έπιστρέφεται τó διά τó ποσόν τού έλλείμματος καταβληθέν τυχόν μισθώμα ή φόρος.

* Α ρ θ ρ ο ν 96.

Ένστασις κατά τού πρωτοκόλλου έξελέγξεως.

Κατά τού πρωτοκόλλου έξελέγξεως έπιτρέπεται ένστασις υπό τού ύλοτόμου ένώπιον τού δασάρχου, έάν ό συντάκτης είναι δασοφύλαξ, δασοκόμος ή δασονόμος, ένώπιον τού περιφερειακού διευθυντού δασών, έάν ό συντάκτης είναι δασάρχης, ένώπιον δέ τού νομάρχου, έάν ό συντάκτης είναι περιφερειακός διευθυντού δασών και τού νομάρχου είναι ύποχρεωτική διά τόν ύλοτόμον.

* Α ρ θ ρ ο ν 97.

Άναθεώρησις καταλογοισμών.

1. Έπί τών κατά τάς διατάξεις τού παρόντος κώδικος ένεργουμένων καταλογοισμών, ό νομάρχης δικαιούται και όταν έτι τά καταλογοισθέντα έβεβαιώθησαν ως δημόσιον έσοδον, νά άναθεωρή επί τή αίτήσει τού καταλογοισθέντος τά διαταχθέντα παρ' αύτού ή τών δασικών άρχών και νά αίρη ή νά τροποποιή ταύτα, διά παράβασιν νόμου ή κεπλανημένην εκτίμησιν τού πραγματικού, μετά προηγουμένην έξέτασιν τού περιφερειακού διευθυντού δασών και γνώμην αύτού.

2. Η αίτησις περί άναθεωρήσεως ύποβάλλεται έντòς άνατρεπτικής προθεσμίας έξ μηνών άπό τής κοινοποιήσεως τής

καταλογιστικής πράξεως ή τῆς εἰδοποιήσεως περὶ τῆς βεβαιώσεως ἢ τῆς προσκλήσεως διὰ τὴν πληρωμὴν, μετὰ παραβόλου ἴσου πρὸς τὸ δέκατον τοῦ ποσοῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἀφορᾷ ὁ καταλογισμὸς. Τὸ παράβολον εἰσάγεται ἀμέσως ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

3. Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀναστέλλει τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν ἐπὶ ἀνακοπῇ κατὰ τῆς προσκλήσεως.

4. Αἱ ἀναστολαὶ αὗται παύουν ἅμα τῇ ἐκδόσει ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Γενομένης ὅμως δεκτικῆς τῆς ἀναθεωρήσεως ὀλικῶς, ἀκυροῦται ὁ καταλογισμὸς καὶ διαγράφεται ἡ βεβαιωθείσα ἀπαίτησις, ἂν δὲ μερικῶς, ἐνεργεῖται ἡ βεβαιώσις διὰ τὸ ποσὸν εἰς τὸ ὅποιον περιωρίσθη ὁ καταλογισμὸς.

5. Αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν ἔχη ἐκδοθῆ τελεσίδικος δικαστικὴ ἀπόφασις ἀπορρίπτουσα τὴν ἀσκηθεῖσαν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς προσκλήσεως.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 98.

Εὐθύνη δασικῶν ὑπαλλήλων διὰ κανονικὴν ἐνέργειαν ὑλοτομιῶν κλπ.

1. Δασικοὶ ὑπάλληλοι, μὴ παρακολουθοῦντες ἐνδελεχῶς τὰς ἐνεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας των ὑλοτομίας ἢ τὰς ἐνεργουμένας μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἐὰν τοῦτο ἤθελε πιστοποιηθῆ δι' ἐκθέσεως περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ τοῦ δασάρχου, ἢ ἐκθέσεως δασάρχου ἢ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ δασονόμων, δασοκόμων καὶ δασοφυλάκων, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ τῆς ποινῆς τοῦ προστίμου μέχρι καὶ τῆς ὀριστικῆς παύσεως.

2. Δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει, συντάσσοντες ἐκ προθέσεως πρῶτόκολλα μηνύσεως ἐναντίον ὑλοτόμων, ὑλοτομούντων κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀτελείας τοῦ παρόντος ἀτελῶς μὲν ἄλλα νομίμως, τιμωροῦνται ποινικῶς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 229 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως δασικῶν προϊόντων δασικοὶ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ἐκδίδοντες τὰς ἀδείας ὑλοτομίας, εὐθύνονται ἀτομικῶς καὶ εἰς ὀλόκληρον μετὰ τῶν ὑλοτόμων διὰ τὴν ἐπὶ ἔλαττον βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, τὸν δὲ καταλογισμὸν τῶν ἐπὶ ἔλαττον βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖ εἰς ὅρος τῶν ὄν τὰ δασικὰ προϊόντα ὑλοτόμων, ὁ νομάρχης διὰ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Τὰ οὕτω καταλογιζόμενα ποσὰ εἰσπράττονται διοικητικῶς, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 99.

Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα.

1. Τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐντὸς τῶν δασῶν ἀδέσποτων δασικῶν προϊόντων διατάσσει ὁ δασάρχης. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας ἐγκρίνει ὁ δασάρχης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμῶν, ἄλλως ὁ ἀρμόδιος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν.

2. Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς πλειοδοτεῖ, διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δασάρχου, ἄλλως καταστρέφονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὅταν βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ δασάρχου ὅτι ταῦτα εἶναι προϊόντα συστηματικῆς λαθροῦλοτομίας καὶ ὅτι ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας διάθεσις αὐτῶν εἶναι ἀνέφικτος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Ζ'

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 100.

Ρύθμισις μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

1. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται αἱ διατυπώσεις πρὸς μεταφορὰν τῶν νομίμως ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων καὶ ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν μεταφορῶν τούτων.

2. Αἱ διατυπώσεις αὗται καὶ ὁ ἐλεγχος δύνανται διὰ τῶν ἐκδιδόμενων διαταγμάτων νὰ περιορισθῶν μέχρι πλήρους καταργήσεως δι' ὀρισμένα εἶδη μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων ἢ δι' ὀρισμένας περιφερείας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 101.

Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

Δι' ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων δύνανται νὰ ὀρίζονται αἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας ὀφείλου νὰ ἀκολουθοῦν οἱ μεταφέροντες δασικὰ προϊόντα, ἢ χρονικὴ διάρκεια, ἐντὸς τῆς ὁποίας δεῖν νὰ ἐνεργοῦνται αἱ μεταφοραὶ καὶ αἱ ἐκφορτώσεις δασικῶν προϊόντων, ἢ ὑποχρέωσις τῆς ζυγίσεως τῶν τοιούτων προϊόντων καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἀποτελεσματικὸν ἐλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς ἐνεργουμένης μεταφορᾶς.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Η'

Ρητινεύσις.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 102.

Ρητινεύσις δασῶν.

Τὰ τῆς ρητινεύσεως τῶν δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, ἦτοι τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου ρητινεύσεως, τὰ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητινεύσεως δημοσίων δασῶν, τὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς ρητινῆς, τὰ τοῦ ἐλέγχου ρητινεύσεως καὶ καταλογισμοῦ τῶν παρανόμως ρητινευόντων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ρυθμίζονται διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Θ'

Βοσκή ἐντὸς δασῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 103.

Παραχώρησις δικαιώματος βοσκῆς ἐντὸς δημοσίων δασῶν εἰς δήμους καὶ κοινότητες.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς βοσκῆς εἰς δημόσια δάση, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἀπαγορευθῆ αὐτὴ ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς διοικήσεως, καὶ αἱ ἐκ τῆς τυχρὸν ἐκμισθώσεως αὐτῆς πρόσδοδοι περιέρχονται εἰς τὰς οἰκείας κοινότητας ἢ δήμους. Ἐξαίρουνται τὰ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως δημοσίων κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐνοικιαζόμενα διὰ βοσκὴν δάση, μερικῶς δασοσκεπῆ λιβάδα καὶ χορτολιβάδα.

2. Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τοιούτων ἢ καὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων κοινοὶ κύριοι ἢ νομεῖς εἶναι καὶ ἔλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἢ τῆς κομπούλεως, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κείναι τὸ δάσος, ἢ μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ τὸ μὴ πεδινὸν χορτολιβάδον, δικαιούνται οἱ κάτοικοι τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων νὰ βοσκούν τὰ ἴδια αὐτῶν μικρὰ ἢ μεγάλα ζῶα, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν περὶ διαθέσεως δασικῶν διατάξεων τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας.

3. Αἱ πρόσδοδοι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον βοσκῆς διατίθενται κυρίως δι' ἔργα ἀναδασώσεως ἴδια εἰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων καὶ δασικῆς ὁδοποιίας ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα ἐντὸς τῶν οἰκείων δήμων

και κοινοτήτων. Διά τας δαπάνας αναδασώσεως και δασοποιίας αναγράφονται υπαχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκάστης κοινότητος ἢ δήμου ἀπὸ 25 ἕως 500) ε τῶν προσόδων τούτων, αἱ ὁποῖαι, εἰσπραττέμεναι μερίμνη τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀποδίδονται παρὰ τούτου εἰς τὰ οἰκεία ταμεία γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν τῶν νομῶν, ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ διατίθενται ὡς ἀνωτέρω. Τὰ ἔργα ταῦτα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὀργάνων. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται διὰ διατάγματος.

4. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διακηρύξεως καὶ τὴν διενέργειαν τῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῶν ὡς ἄνω δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκῶν, ὡς καὶ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ὁλότητα τῶν κατόικων τοῦ χωρίου ἢ κομποπόλεως, τὰ οἰκεία δημοτικά ἢ κοινοτικά συμβούλια ἢ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ὁλότητος ὑποχρεοῦνται νὰ συμφασοῦνται πρὸς τὰς ἐπὶ τῇ θέσει τῆς κοινῆς περὶ δασῶν νομοθεσίας τεχνικὰς ὑποδείξεις τοῦ οἰκείου δασάρχου, δικαιουμένου νὰ παρίσταται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου του κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 104.

Βοσκὴ εἰς δάση συνεπέα ὑλοτομιῶν, ἐκτελέσεως ὑδρονομικῶν ἔργων κλπ.

1. Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, μερικῶς δασοσκεπῆ λιβάδια ἢ ὄρεινους βοσκοτόπους καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα ἢ εἰς μέρος αὐτῶν εὐρισκόμενα, ἴδια μετ' ἐνεργηθείσαν ὑλοτομίαν εἰς κατάστασιν φυσικῆς ἢ τεχνητῆς ἀναγεννήσεως, δύναται πρὸς βελτίωσιν τῆς δασοποιίας καὶ λιβαδοποιίας αὐτῶν νὰ καθορισθῇ διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως ὁ ἀριθμὸς συνολικῶς καὶ κατ' οἰκογένειαν καὶ τὸ εἶδος τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων τῶν δυναμένων νὰ βόσκουν ὀλικῶς ἢ μερικῶς ἢ νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ βοσκῆ ὠρισμένου ἢ καὶ παντὸς εἴδους ζώου.

2. Δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως δύναται νὰ ἀπαγορευθῆ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἢ βοσκῆ: α) Εἰς δάση, μερικῶς δασοσκεπῆ ἐκτάσεις ἢ χορτολιβάδα, ἔχοντα ἀρχαιολογικὴν ἢ ιστορικὴν σπουδαιότητα, ἢ προοριζόμενα διὰ φυσικὴν προστασίαν ἢ ἐκτροφὴν θηραμάτων ἢ σπανίων ζώων καὶ πτηνῶν.

β) Διὰ λόγους ὑγιεινῆς, αἰσθητικῆς ἢ ἐξωραϊσμοῦ εἰς δάση πέριξ πόλεων, λουτροπόλεων, χωρίων, συνοικισμῶν, ὡς καὶ πέριξ ἐκκλησιῶν, νοσοκομειῶν ἐν γενεῇ ἐγκαταστάσεων ἢ ἐγκαταστάσεων κοινωφελῶν ὀργανισμῶν.

γ) Εἰς περιοχὰς ἐκτελουμένων ἔργων ἀποξηράνσεως γαιῶν ἐνθα ἐνηργηθείσαν ἢ ἐνεργοῦνται ἀναδασώσεις.

Ἄρθρον 105.

Βοσκὴ εἰς ἀναδασωτέας ἐκτάσεις.

1. Ἐπὶ πάσης ἐκτάσεως κηρυχθείσης ἀναδασωτέας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἀπαγορεύεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἐκδιδομένης αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δασάρχου, ἢ βοσκῆ παντὸς ζώου.

2. Ἐντὸς τῶν αὐτῶ ἀπηγορευμένων εἰς τὴν βοσκὴν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ὅργανα τῆς δασοφυλακῆς, ἀγροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας νὰ προβαίνουν εἰς τὸν φόνον ἢ τὴν σύλληψιν τῶν παρανόμως βοσκόντων ζώων, ἐφαρμοζομένων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σύλληψιν, τὴν πληρωμὴν συλλήπτρων καὶ τὴν παροχὴν βοήθειας κατὰ τὴν σύλληψιν, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 278.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, δύναται νὰ ἀρθῇ ἢ ἀπαγορευθῆ τῆς βοσκῆς ἢ νὰ περιορισθῇ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπαγορευτικὴν τῆς βοσκῆς μόνον τῶν αἰγῶν εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπηγορευμένην ἔκτασιν.

Ἄρθρον 106.

Ἀπαγορεύεις ἐγκαταστάσεως ποιμνιοστασιῶν ἐντὸς πόλεων.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ποιμνιοστασιῶν ἢ ποιμνίων ἐντὸς πόλεων καὶ μέχρις ἀποστάσεως χιλίων μέτρων ἀπὸ τῶν τελευταίων οἰκοδομικῶν γραμμῶν ἀνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, δυναμένου νὰ ἐπιτρέπη τὴν τοιαύτην ἐγκατάστασιν μόνον διὰ ποιμνία διατηρούμενα καὶ διὰ προσθέντων τροφῶν ἐντὸς σταύλων ἢ εἰς λιβάδια ἐκτάσεως ἐπαρκούς διὰ τὴν διατροφήν αὐτῶν. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὑπέκεινται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 279.

Ἄρθρον 107.

Βοσκὴ εἰς καέντα δάση.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Ἐντὸς καέντων δασῶν καὶ

β) Ἐντὸς κασιῶν προστατευτικῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ὑπερκειμένων χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἢ κειμένων ἐντὸς λεκανῶν σχηματισμοῦ χειμάρρων, ἢ βοσκῆ τῶν μὲν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν, τῶν δὲ αἰγῶν ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀειφύλλων, πλατυφύλλων ἢ δασῶν γαλπεῖου πεύκης μετ' ὑπόροφον ἐξ ἀειφύλλων, πλατυφύλλων ἢ μὴ, δύναται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναγέννησις εἰς δασικὰς συστάδας μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἐπῆλθε πλήρης, νὰ περιορίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν αἰγῶν εἰς πενταετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς, τῶν δὲ προβάτων καὶ μεγάλων ζώων εἰς τριετίαν, ἐς' ὅσον δι' ἐκδόσεως τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν βεβαιούται ὅτι διὰ τῆς βοσκῆς αὐτῶν δὲν διακινδυνεύει ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐπελθούσης ἀναγεννήσεως τῶν συστάδων.

3. Προκειμένου περὶ κασιῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι προστατευτικαὶ κατὰ τὴν παραγράφου 1 ἐδ. β' τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ χορτολιβαδικῶν ἔδαφῶν, ἐφ' ὅσον θίγονται γενικώτεροι δασοποικίαι σκοπεῖ καὶ ἡ πυρκαϊὰ βεβίηται εἰς ἐμπρησμόν, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, νὰ ἀπαγορευθῆ ἡ βοσκὴ διὰ χρόνον μέχρι τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένου.

4. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δασικὴ ἀστυνομικὴ διάταξις βοσκῆς ἐκδίδεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δασάρχου, κατόπιν αὐτοψίας αὐτοῦ, καὶ ἐκτιμῆσεως τῆς προσηνθείσεως ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας.

Ἄρθρον 108.

Βοσκὴ ἐντὸς δασῶν διατιθεμένων πρὸς γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν.

Προκειμένου περὶ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων, διατεθέντων πρὸς ἐκχέρωσιν διὰ σκοποὺς δενδροκομικοῦς ἢ γεωργικοῦς, δύο τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἀνακοινωθείσης εἰς τὸν δασάρχην ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς δενδροκομικῆς ἢ γεωργικῆς ἐκτελέσεως, ἀπαγορεύεται δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, βελτιώσεως, ἀπαγορεύεται δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, ἢ βοσκῆ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν μεγάλων ζώων ἐντὸς τῶν ὑπὸ δενδροκομικὴν καὶ γεωργικὴν βελτιώσιν ὡς ἄνω ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 109.

Βοσκὴ ἐντὸς ἀγρῶν κλπ. κειμένων ἐντὸς δασῶν.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἀγρῶν καὶ ὑπὸ δενδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν κτημάτων, κειμένων ἐντὸς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἀπηγορευμένων εἰς τὴν βοσκὴν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων καὶ αἱ ὀπωσθήποτε δικαιούμενοι ὅπως εἰσάγουν, ἐντὸς αὐτῶν πρὸς ἑ-

σκησιν τὰ ζῦα των, δύνανται νὰ ὀδηγήσουν διὰ τῶν οἰκείων δρόμων καὶ εἰσάγουν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἀγρούς καὶ δενδροκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις πρὸς βόσκησιν τῶσόν τὰ κατοικίδια αὐτῶν κτηνοτροφικὰ ζῦα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 111, ὅσον καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ζῦα φόρτου καὶ ἑλξέως.

2. Εἰσαγωγή περισσοτέρων τῶν ὄσων ὀρίζει ἡ προηγουμένη παράγραφος, αἰγῶν μὲν ἀπαγορεύεται, προβάτων δέ, βοσειδῶν ἢ ἵππων ἐπιτρέπεται διὰ δρόμων ἢ διαβάσεων πλάτους οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν 30 μέτρων, ἀριθμοῦ δὲ ἴσου τὸ πολὺ προβάτων μὲν πρὸς τὸ ἐν πέμπτον, βοσειδῶν δὲ πρὸς τὸ ἐν δέκατον τῶν στρεμμάτων τῶν βόσκηθησομένων ἀγρῶν ἢ δενδροκομικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑκάστην κτηνοτροφικὴν περίοδον εἰσαγωγῶν καὶ ἐπιτροφῶν προβάτων, βοσειδῶν καὶ ἵππων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, εἰς τοὺς βόσκηθησομένους ἀγρούς καὶ δενδροκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις δύναται νὰ καθορισθῇ εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρον 110.

Ἀπαγόρευσις αἰγοβοσκῆς εἰς δάση ἐλάτης.

Ἡ βόσκη τῶν αἰγῶν ἐντὸς δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, εἴτε ἀμειγρῶν ἐλάτης εἴτε μικτῶν μετὰ λαρικοειδοῦς πεύκης ἢ ῥέξυας ἔνθα τὸ ποσοστὸν μίξεως τῆς ἐλάτης ὑπερβαίνει τὸ 0,5 ἀπαγορεύεται ἐπ' ἀόριστον δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ δασάρχου, ὀριζούσης τὴν ἀπηγορευμένην ἔκτασιν καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς, ὡς καὶ τυχόν ἐλευθέρως ἐντὸς αὐτῶν ζώνων διελεύσεως πρὸς ποτισμὸν τῶν αἰγοποιμιῶν.

Ἄρθρον 111.

Βοσκὴ κατοικίδιων ζώων (Μαναρλίδαδα).

1. Διὰ τὴν βόσκησιν τῶν κατοικίδιων ζώων, ἰδίως αἰγῶν καὶ ἀγελάδων τῶν κατοίκων τῶν συνοικισμῶν, χωρίων ἢ κομποπόλεων ἐν γένει, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου νὰ καθορισθῇ ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἑκτάσεων καὶ χορτολιθαδίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν δουλείαι βόσκῆς τῶν ζώων αὐτῶν, κατάλληλον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ παρὰ τοὺς ἐξυπηρητηθησομένους συνοικισμοὺς, χωρία ἢ κομποπόλεις κείμενον λιβάδιον κατοικίδιων ζώων, ὀνομαζόμενον κοινῶς μαναρλίδαδον, ἔνθα, κανονιζομένης, περιοριζομένης ἢ ὅλως ἀπαγορευομένης τῆς ὕλοτομίας, δύναται νὰ δημιουργηθῇ εἴτε φυσικῶς εἴτε καὶ διὰ τῆς προηγουμένης τεχνητῆς ἀναδασώσεως τοιαύτη πυκνότης καὶ σύνθεσις τῶσόν δασικῆς ξυλώδους ὅσον καὶ χορτολιθαδικῆς συστάδος, ὥστε αἱ συστάδες αὗται νὰ καταστούν ὅσον εἶναι δυνατόν περισσότερον ἐξυπηρητικαὶ τοῦ ἐπιδικωμένου λιθαδικοῦ σκοποῦ.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ βόσκουν εἰς ἕκαστον ὡς ἂν λιβάδι κατοικίδιων ζώων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου δι' ἕκαστον συνοικισμὸν, χωρίον ἢ κομποπόλιν, ὀρίζεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ οἰκείου δασάρχου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ κατὰ οἰκογένειαν τὰς δύο αἰγῆς, διὰ τὰς συνήθεις περιπτώσεις, τὰς τρεῖς διὰ τὰς ὄρεινὰς καὶ τὰς ἐντέρας διὰ τὰς λίαν ὄρεινὰς περιοχάς.

3. Εἰς ὄρεινὰς περιοχὰς ὅπου ἡ ἴδρυσις λιθαδίου κατοικίδιων ζώων ἀποβαίνει ἀδύνατος, ἐὰν δὲν συμπεριληφθῶν εἰς αὐτὸ καὶ συστάδες ἐλάτης, μαύρης πεύκης, ῥέξυας ἢ φυλλοβόλου δρυός, εἶναι δυνατόν δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν νὰ συμπεριληφθῶν τοιαῦται εἰς τὸ λιθάδιον τοῦτο, λαμβανομένης ἰδιαίτερης προνοίας πρὸς συντήρησιν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἀξίτησιν τῶν εἰς τοῦτο περιληφθεισῶν ξυλωδῶν ὡς ἂν συστάδων.

Ἄρθρον 112.

Κλαδονομή.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κλαδονομή (κλάρισμα) εἰς δημοσία ἢ μὴ δάση φυλλοβόλων δρυῶν, ῥέξυας, κασταναίας καὶ κωνοφόρων πρὸς διατροφήν κτηνοτροφικῶν ζώων, τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου δυναμένου νὰ ἐκδώσῃ ἀστυνομικὴν διάταξιν κλαδονομῆς, καθορίζουσαν λεπτομερῶς, κατὰ χῶρον καὶ χρόνον τὰ κατὰ τὴν ἀπαγόρευσιν.

2. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἀτελῶς ἡ κλαδονομή εἰς τὰ δάση τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ εἰς περιοχάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκπαλαί ἠσκαίετο αὐτή, μόνον ἐφόσον πρόκειται περὶ ὑπεργήρων φυλλοβόλων δένδρων, ὑποστάντων ἤδη κλαδονομῆν καὶ φυομένων ἐντὸς δασικῶν συστάδων, κατόπιν προσημάνσεως ἢ ὑποδείξεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασικοῦ ὄργάνου.

3. Ἡ κλαδονομή φυλλοβόλων δένδρων, φυομένων ἐντὸς ἀγρῶν ἢ γεωργικῶν κτημάτων, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κυρίους ἢ νομεῖς τῶν κτημάτων τούτων ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

4. Εἰς κυρίους ἢ νομεῖς δασυλλίων, ἐκτάσεως οὐχὶ μείζωνος τῶν 15 στρεμμάτων, παρεμβαλλομένων μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς γεωργικῶν περιοχῶν, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἡ κλαδονομή τοῦ ἀνωρόφου τῶν δασυλλίων τούτων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐπαρκὴς ὑπόροφος προστατευτικὸς τοῦ ἐδάφους.

5. Ὁ δασάρχης δύναται δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς ποιμένας νὰ φέρουν ἐντὸς δασῶν πελέκεις ἢ κατακλήλους διὰ κλαδονομῆν μαχαίρας, ἄνευ ἀδείας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀρμοδίου δασονόμου.

Ἄρθρον 113.

Διαδικασία ἐκδόσεως, τροποποιήσεως καὶ ἀνανεώσεως δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων βόσκῆς.

1. Ὁ δασάρχης, πρὸ τῆς κηρυκτικῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων βόσκῆς, ἀποστέλλει πρὸς τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς ἐκδοσιν δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἵνα αὕτη κοινοποιηθῇ καὶ ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἐνδιαφερομένου συνοικισμοῦ, χωρίου, κομποπόλεως ἢ πόλεως. Ἡ κοινοποίησις αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκλήσεως εἰς τοὺς συνήθεις τόπους δημοσιεύσεως τῶν οἰκείων συνοικισμῶν, χωρίων κλπ. Ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀντίρρησης διετυπώθη ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ οὐδεμία ἐδήθη ἀπάντησις ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων, ὁ δασάρχης προβαίνει εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως βόσκῆς, ἄλλως ὑποβάλλει τὸ σχέδιον ταύτης μετὰ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον περιφερειακὸν διευθυντὴν δασῶν, ὅστις καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἢ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου ταύτης.

2. Ἐφόσον ἡ δασοπονικὴ μελέτη ἢ ἡ πρὸς αὐτὴν δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων ἢ θελιώσεως βοσκοτόπων προβλέπει περιορισμοὺς ὡς πρὸς τὴν βόσκησιν κατὰ χῶρον, χρόνον, εἶδος ζώων κλπ., ὁ συντάκτης ταύτης ἢ, προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, ὁ ἐπαληθευτής, πρὶν ἢ ὑποβάλλῃ ταύτην πρὸς ἔγκρισιν γνωστοποιεῖ πρὸς τὰ ἄρμόδια δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ συμβούλια τὰς ἐπὶ τῶν περιορισμῶν τῆς βόσκῆς προδιαγραφόμενας προτάσεις καὶ ἀνομνέει ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, μετ' ὅ συνυποβάλλει τὴν τυχόν ἀποσταλείσαν ἀπάντησιν μετὰ τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων του εἰς τὴν πρὸς ἔγκρισιν ἀρμόδιον ἀρχὴν.

3. Ὅσάντις ἐγκρινομένην δασοπονικὴν σχέδιον, διαχειριστικὴ ἔκθεσις ἢ πῖναξ ὕλοτομίας ἢ σχέδιον δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων ἢ μελέτη διαχειρίσεως καὶ θελιώσεως βοσκοτόπων καθορίζει περιορισμὸν ἢ ἀπαγόρευσιν βόσκῆς ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 104, αἱ σχετικαὶ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις βόσκῆς ἐκδίδονται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου εὐθὺς ὡς, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἂν σχεδίων καὶ μελετῶν, γίνῃ ἐναρξὶς τοῦ ἔργου. Ἀμελλητί ἐπι-

σης ενδίδονται υπό του άρμοδίου δασάρχου αι δασικαί άστυνομικαί διατάξεις βοσκής αι θεσπιζόμεναι συνεπεία πυρκαϊάς κατ' έφαρμογήν του άρθρου 107.

4. Προκειμένου περί δασικών άστυνομικών διατάξεων βοσκής, στηριζόμενων επί έγκεκριμένων μελετών, ούδεμία τροποποίησις επιτρέπεται άνευ προγενεστέρως τροποποιήσεως τής μελέτης υπό τής έγκρινάσης ταύτην άρχής.

5. Τροποποιήσεις ή άναγεώσεις των κατά τον παρόντα κώδικα λοιπών δασικών διατάξεων βοσκής άποφασίζονται, κατόπιν προτάσεως του άρμοδίου δασάρχου, υπό του περιφερειακού διευθυντού δασών, έφ' όσον έχουν αύται θεσπισθή άπ' εθείας υπό του δασάρχου, υπό του νομάρχου δέ, και κατόπιν προτάσεως του άρμόδιου και γνωμοδοτήσεως του άρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών, έφ' όσον έχουν θεσπισθή έγκρίσει τούτου.

*Άρθρον 114.

Χρονικά και τοπικά όρια ισχύος δασικών άστυνομικών διατάξεων.

1. Αι δασικαί άστυνομικαί διατάξεις βοσκής ισχύουν διά τήν εις αύτάς όριζόμενον χρόνον και μόνον μετά τήν, έπιμελεία του δασάρχου, δημοσιεύσειν αυτών κατά τά έν παραγράφω 4 του άρθρου 66 όριζόμενα εις τούς συνουκιμους, χωρία, κομπούλαις ή πόλεις, έντός τής περιφερείας των όποιων κείται αι εκτάσεις, εις τάς όποιάς περιορίζεται ή άπαγορεύεται ή βοσκή.

2. Η ισχύς των δασικών άστυνομικών διατάξεων άρχεται από τής μετά τήν δημοσίευσιν τούτων προσεχούς κτηνοτροφικής περιόδου, και δη τής μεν χειμερινής από τής 26ης Οκτωβρίου, τής δέ θερινής από τής 23ης Απριλίου έκάστου έτους, όπωσδήποτε δέ μετά τήν πάροδον διμήνου από τής δημοσιεύσεως τούτων, έκτός εάν πρόκειται περί των περιπτώσεων θεσπίσεως άστυνομικών διατάξεων κατόπιν πυρκαϊάς, ισχυουσών εις τήν περίπτωσιν ταύτην από τής χρονολογίας τής δημοσιεύσεώς των.

3. Τα τοπικά όρια ισχύος των δασικών άστυνομικών διατάξεων βοσκής όρίζονται όσον είναι δυνατόν σαφή, όχι μόνον εις τό κείμενον τούτων, αλλά και επί του έδάφους. Ως όρια επί του έδάφους λαμβάνονται, έφ' όσον είναι δυνατόν, σταθεραί και εύδιάκριτοι γραμμαί, καθώς κορυφογραμμή, ράχη, ρεματιά, δρόμος, διαχειριστική ή άντιπυρική λωρίδα κλπ. Σύνολα λαμβάνεται κατά τό δυνατόν πρόνοια περί διασαφήσεως των όριων τούτων επί του έδάφους δι' άναρτήσεως άπλών λευκών πινακίδων, χρωματισμού των δένδρων, πασσάλων κλπ. ή δι' άλλων επιτοπιώς καταλλήλων σημάνσεων.

*Άρθρον 115.

Ένίσχυσις αίγοτρόφων διά παραχώρησεως δασικών εκτάσεων και παραχής άτελώς ξυλείας.

1. Είς έκαστον αίγοτρόφον, κάτοχον τεσσαράκοντα έως διακασίων αίγών, ο όποιος, λόγω άπαγορεύσεως τής βοσκής εις δημόσια ή μη δάση, προβαίνει εις τήν διά σφαγής έκποίησιν του ποιμνίου του, παραχωρούνται δωρεάν, έφ' όσον υπάρχουν, έντός διετίας από τής διά σφαγής εκποίησεως των αίγών, μέχρι 15 στρεμμάτων μονίμως γεωργικώς καλλιεργησίου ή μέχρι 30 στρεμμάτων μονίμως δενδροκομικώς εκμεταλλευσίμου ή άναλόγων στρεμμάτων έκάστως των ως άνω κατηγοριών δημοσίου έδάφους, δασοκτηπής ή μη, κειμένου εις τήν περιφέρειαν τής κοινότητος όπου κείται ή άπαγορευθείσα εις τήν αίγοδοσικήν έκταση ή και άλλαχού, κατά προτίμησιν έντός του αυτού νομού, έφ' όσον δεν καθίσταται δυνατή ή διάθεσις τούτων καταλλήλων έδαφών έντός τής κοινότητος, όπου τό άπαγορευθέν εκ τής βοσκής δάσος. Οι εκ των αίγοτρόφων μη άποκαθιστάμενοι, κατά τάς διατάξεις του προηγούμενου έδαφίου, δικαιούνται, έν περιπτώσει άπαλλοτριώσεως κτημάτων, εις άποκατάστασιν κατά τάς διατάξεις του άγροτικού νόμου (άρθρον 202 του από 29ης Οκτωβρίου — 6ης Δεκεμβρίου 1949 διατάγματος περί κωδικοποιήσεως των Άγροτικών Νόμων) προτιμώμενοι των περιόκων έν τώ αύτώ νομώ.

2. Η κατά τήν προηγουμένην παράγραφον παραχώρησις ενεργείται κατά τάς διατάξεις των άρθρων 14, 16, 17, 20, 22, 23, 24 και 26.

3. Οι κατά τήν παράγραφον 1 του άρθρου τούτου δικαιούμενοι εις παραχώρησιν προς αυτούς δημοσίου έδάφους προς γεωργικήν ή δενδροκομικήν εκμετάλλευσιν, δικαιούνται, προσέτι, επί μίαν πενταετίαν από τής διά σφαγής εκποίησεως των αίγών των, εις άτελή άπόληψιν εκ των δασών τής περιφερείας τής κοινότητος, ένθα ούτοι είναι κάτοικοι, τής άναγκαιούσης εις αυτούς οικοδομησίμου ξυλείας προς έπισκευήν ή άνέγερσιν των ίδιων αυτών οικιών και άποθηκών, των εύρισκομένων έν τή περιφερεία τής ίδιας κοινότητος.

4. Οι επιθυμούντες να τύχουν των πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου, δέον να υποβάλουν έντός τριών μηνών από τής δημοσιεύσεως των δασικών άστυνομικών διατάξεων, περι άπαγορεύσεως τής βοσκής, δήλωσιν προς τάς άρμοδίας δασικάς άρχάς περί του αριθμού των αίγών του ποιμνίου των. Προκειμένου περί εκδοθεισών ήδη δασικών άστυνομικών διατάξεων βοσκής, ή ως άνω τρίμηνος προθεσμία υποβόλης των δηλώσεων άρχεται από τής ισχύος του παρόντος κώδικος. Οι άρμόδιοι δασάρχαι υποχρεούνται να βεβαιώσουν τό περιεχόμενον των ως άνω δηλώσεων και να καταρτίσουν κατά κοινότητα καταλόγους των δικαιουμένων να τύχουν των πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου. Διά τήν κατά τήν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου παραχώρησιν δασικών εκτάσεων, απαιτείται προσέτι βεβαιώσις τής οικείας δασικής άρχής περί τής σφαγής των αίγών των αίτούντος τήν παραχώρησιν.

*Άρθρον 116.

Ένίσχυσις αίγοκτηνοτρόφων δι' έπιδοτήσεως.

1. Είς αίγοτρόφους, οίτινες λόγω άπαγορεύσεως τής αίγοδοσικής εις δημόσια ή μη δάση προβαίνουν εις τήν διά σφαγής εκποίησιν του αίγοποιμνίου των, έφ' όσον δεν έτυχον των εύεργετημάτων τής παραγράφου 1 του άρθρου 115, παρέχεται επί σκοπώ άναπροσαρμογής τής οικονομίας των υπό μορφήν έπιδοτήσεως χρηματική ένίσχυσις τούλάχιστον δραχμών έκάτον κατά κεφαλήν αίγος δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας, εκδιδομένης μετ' εισήγησιν των άρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών εις βάρος των δι' έργα άναπτύξεως τής δασοπονίας διατιθεμένων πιστώσεων. Τό άνωτέρω κατά κεφαλήν αίγος ποσόν δύναται να αύξηθώ διά κοινής άποφάσεως των ύπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Γεωργίας.

2. Αι διατάξεις τής προηγουμένης παραγράφου ισχύουν εις τάς περιφερείας των χωρίων, κοινοτήτων ή δήμων, εις τάς όποιάς προβλέπεται υπό έγκεκριμένων δασοπονικών μελετών ή σχεδίων δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων ή μελέτης διαχειρίσεως και βελτιώσεως βοσκοτόπων ή μελέτης άναδασώσεων, ή άπαγορεύσεως τής βοσκής των αίγών ήλοσχερής ή μέχρις όρισμένου αριθμού και εφαρμόζεται αύτη διά δασικών άστυνομικών διατάξεων, εκδιδομένων επί τής βάσει των μελετών τούτων.

3. Οι έπιδοτούμενοι αίγοτρόφοι όφείλουν να παραιτηθών όριστικώς του αίγοτροφικού επαγγέλματος άναλαμβάνοντες τήν ύποχρέωσιν ταύτην δι' ύπευθύνου δηλώσεώς των, άπαγορεύεται δέ εις τούτους και τά μέλη των οικογενειών των ή δημοσυργία νέου αίγοποιμνίου. Ως μέλη οικογενείας νοούνται ή σύζυγος, τά άνήλικα τέκνα, οι συνουκύντες άνήλικαι αδελφοί, ως και οι συνουκύντες γονείς. Έν περιπτώσει άθετήσεως, άσχέτως τής ποινικής τούτων διώξεως, ύποχρεούνται ούτοι εις τήν έπιστροφήν του καταβληθέντος εις αυτούς χρηματικού ποσού, τό όποιον, έν άρνήσει των, εισπράττεται διοικητικώς, κατά τάς περι είσπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις.

4. Άμα τή έφαρμογή του μέτρου έπιδοτήσεως έν τινι περιφερεία, κατά τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου, ενεργείται άπογραφή των ένδιατιωμένων αίγοποιμνίων, επί τής βάρ-

σει τῆς ὁποίας ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἀστυνομικὴ διατάξις, καθορίζουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατεχομένων παρ' ἐνὸς ἐκάστου αἰγοτρόφου αἰγῶν καὶ ἀπαγορεύουσα ἀπολύτως καὶ παρ' οἰουδήποτε τὴν δημιουργίαν νέου αἰγοποιμνίου ὡς καὶ τὴν αὐξησιν τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἀπογραφὴν ἀριθμοῦ αἰγῶν.

5. Διῶκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ψευδοῦς δηλώσεως διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος οἱ αἰγοτρόφοι, οἱ ὁποῖοι ὑποβάλλουν ψευδεῖς ἢ ἀνακριβεῖς δηλώσεις, ὡς καὶ οἱ κρεοπῶλαι οἱ παρέχοντες εἰς τοὺς αἰγοτρόφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ψευδεῖς ἢ ἀνακριβεῖς δηλώσεις ἢ τιμολόγια. Ὅμοιως διῶκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 276 οἱ αἰγοτρόφοι, οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ ἀποκατεστάθην ἢ ἐπεδοτήθην, προβαίνουν εἰς δημιουργίαν νέου αἰγοποιμνίου, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἀπογραφὴν δημιουργοῦντες αἰγοποιμνιον ἢ αὐξάνοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰγῶν τῶν ὑφισταμένων αἰγοποιμνίων. Τὰ δὲ εὖτω παρανόμως δημιουργούμενά αἰγοποιμνία κατάσχονται καὶ δημεύονται.

6. Διὰ διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, δύναται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115 καὶ τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου νὰ ἐφαρμόζονται καὶ δι' ἄλλα εἶδη ποιμνικῶν ζώων.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 117.

Μελέται διαχειρίσεως δημοσίων δασῶν.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις καὶ οἱ πίνακες ὑλοτομίας τῶν δημοσίων δασῶν συντάσσονται ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων δασολόγων καὶ ἐγκρίνονται, ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιῶνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 64 ὁριζόμενα.

2. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν δύνανται νὰ συντάσσονται καὶ ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργειῶν, συγροτουμένων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα.

3. Ὁ δασάρχης ὡς καὶ ἕκαστος τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων δασολόγων ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσουσι κατ' ἔτος δασοπονικὰς ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου ἐκτάσεως τοῦλάχιστον εἰκοσι χιλιάδων στρεμμάτων. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρέσεως ταύτης, ἄνευ ἀποχρώντος λόγου, ὁ ὑπάιτιος τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ τοῦ υποδιεσμοῦ.

4. Ἡ σύνταξις δασοπονικῶν ἐκθέσεων ἀξιολόγων δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἢ δασοσκευτῆς ἐκτασις εἶναι μείζων τῶν εἰκοσι χιλιάδων στρεμμάτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἀνατίθεται δι' ἐργολαβίας εἰς ἰδιώτας δασολόγους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 222.

* Ἀρθρον 118.

Διοίκησις καὶ διαχειρίσις δασῶν διαλελυμένων μονῶν.

Ἡ ἐν γένει διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῶν εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκόντων δασῶν, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῆς ἐντὸς αὐτῶν βοσκῆς, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

* Ἀρθρον 119.

Διάθεσις καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς τὰ διαφόρου διαχειριστικῆς μορφῆς δημόσια δάση.

1. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δημοσίων δασῶν

σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς ἢ τοῦ ἀνθρώπου τῶν διφυοῦς μορφῆς τοιούτων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν προσήμανσιν ἐξευρεθέντος ὄγκου κατὰ κυβικὸν μέτρον ἢ κατὰ δένδρον.

2. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀπολήψεως τοῦ ἐτησίου ἢ τοῦ περιοδικοῦ λήμματος δημοσίων δασῶν σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς ἢ τοῦ ὑπερφοῦ δασῶν διφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς, γίνεται κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος, ἤτοι κατὰ χιλιόγραμμον, τόννον κλπ., εἴτε ἀποφιλωτικῶς εἴτε ἀραιωτικῶς ἐνεργεῖται ἢ ὑλοτομία.

3. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν δύναται νὰ γίνεται καὶ κατ' ἀποκοπὴν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην τὰ ὑλοτομητέα δένδρα, αἱ ὑλοτομητέα συνδενδρία, ὁμάδες, λόγμαι, λωρίδες καὶ συστάδες ἢ τὰ ὑλοτομητέα τμήματα καθορίζονται πρὸ τῆς διαθέσεως σαφῶς εἰς τὸ δάσος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἴτε διὰ προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων ἢ ἀντιθέτως τῶν παρακρατητέων δένδρων, εἴτε διὰ σαφούς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς ἀποφιλωτικῆς ἢ ἄλλως ὑλοτομηθησομένης ἐκτάσεως.

Κεφάλαιον Β'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν διὰ δημοπρασίας.

* Ἀρθρον 120.

Μισθώσεις διὰ δημοπρασίας.

1. Ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν κάρπωσις προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ μισθωτῶν ἀναδεικνυομένων ἐν δημοπρασίᾳ, πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι ρητῶς καθοριζομένων ἐξαιρέσεων, κατὰ τὰς ὁποίας δύναται καὶ ἄνευ δημοπρασίας νὰ ἐπιτραπῇ ἢ κάρπωσις εἰς μισθωτὰς ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος.

2. Αἱ μισθώσεις διὰ τὴν ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐν δημοσίων δασῶν, ἐφόσον εἰς τὸν παρόντα κώδικα δὲν ὀρίζεται ἄλλως, εἶναι μονοτετεῖς.

3. Ἡ διάρκεια τῶν εἰς ρητίνεσιν ἀφορωσῶν μισθώσεων δύναται νὰ ὀρίζεται μέχρι πέντε ἐτῶν.

* Ἀρθρον 121.

Πολυτετεῖς μισθώσεις.

1. Δημόσια δάση, τῶν ὁποίων ἢ ἐκμετάλλευσις, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους εἴτε δι' ἐπιχειρηματιῶν ἀναλαμβάνοντων ταύτην ἐπὶ ἐν μόνον ἔτος, δυσχεραίνεται ἢ καὶ καθίσταται ἀδύνατος ἕνεκα ἐλλείψεως εἴτε μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων εἴτε βιομηχανικῶν μέσων πρὸς κατεργασίαν τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς τελικὰ προϊόντα, εὐκολώτερον ἢ ἀμέσως καταναλώσιμα, εἴτε ἕνεκα ἄλλων λόγων, δύνανται νὰ ἐκμισθῶνται διὰ δημοπρασίας πρὸς πολυτετῆ, τὸ πολὺ πενταετῆ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκμετάλλευσιν.

2. Ἐπὶ σκοπῷ ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας σοβαρῶν βιομηχανιῶν μὲ πρῶτην ὕλην τὸ ξύλον ἢ ἄλλα προϊόντα τοῦ δάσους, ὡς ἐργαστασίων φουρμιστῆς ξυλείας ὀξυῶς, ξυλείας σταφιδουκιθωτίων, ρητίνης, κυτταρινῆς κλπ., ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκμισθῶσις δύναται νὰ εἶναι καὶ δεκαετῆς.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ ἀναδειγθεὶς μισθωτῆς ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τῆς μισθώσεως νὰ συμπληρώσῃ καὶ συγχρονίσῃ τὸ διατιθέμενον παρ' αὐτοῦ ἐργαστάσιον ἢ νὰ ἰδρύσῃ νέον τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται πλήρως καὶ τεχνικῶς νὰ κατεργάζεσθαι ἢ ἐπεξεργάζεσθαι τὰ προϊόντα τοῦ μισθίου δάσους. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρέσεων τῆς παρουσῆς παραγράφου, βεβαιουμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ὁ μισθωτῆς κηρύσσεται ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καταπιπτούσης τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

"Α ρ θ ρ ο ν 122.

"Οροι πολυετών μισθώσεων.

1. Η εκμετάλλευσίς τών κατά τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκμισθουμένων δασῶν καθορίζεται δι' ἐγκεκριμένου δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως ὀρίζουσας τὰ ἐτήσια ἢ περιοδικὰ λήμματα.

2. Ἡ δημοπρασία πρὸς πολυετὴ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκμισθωσιν ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐγκεκριμένα λήμματα τοῦ δάσους καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος, τοῦ δισέκτου τῆς διαχειρίσειν δασῶν, τὸν κανονισμὸν καὶ τὸν πρόβον ὑλοτομίας κλπ., ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 123. Αἱ ὡς ὄνω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς μισθωτὰς τοῦ προηγούμενου ἄρθρου. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν παρούσαν περίπτωσιν αἱ προθεσμίαι διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς διακηρύξεως ὀρίζονται εἰς τριάκοντα ἡμέρας διὰ τὴν ἀρχικὴν καὶ δέκα ἡμέρας διὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν.

3. Τὸ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐπιτυγχάνομενον κατὰ μονάδα μισθώμα δασικῶν προϊόντων δύναται ἀνὰ διετίαν, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ, νὰ ἀναπροσαρμόζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῶν ἄρμοδίων δασάρχων καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ἀναλόγως πρὸς τὸν ἐπίσημον δείκτην τιμῶν καταναλωτοῦ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναλόγως πρὸς τὴν μεταβαλλομένην τυχὸν νομισματικὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἐν γένει οἰκονομικὰς συνθήκας.

4. Ἐὰν τὸ ἐκμισθούμενον ἐτήσιον λήμμα ὑπερβαίη τὰς τέσσαρας χιλιάδας κυβικά μετρά τεχνικοῦ ξύλου, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναθέσῃ τὴν τεχνικὴν διοίκησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς εἰδικὸν ἐντὸς ἢ παρὰ τὸ δάσος ἐδρεύοντα δασολόγον, κατέχοντα εἰδικὴν ἀδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος κατὰ τὸ ἄρθρον 143. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τοῦ μισθωτοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀποσπᾷ πρὸς τοῦτο δασολόγον δημοσίαν ὑπάλληλον, τοῦ ὁποῖου αἱ νόμιμοι ἀπολαυαὶ καὶ ἀποζημιώσεις βαρύνουν τὸν μισθωτὴν, εἰσπραττόμεναι ἐν καθυστερήσει διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, ἐκμισθωθέντων διὰ πολυετοῦς μισθώσεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ προσλαβῆναι ἐπὶ ἴσους ὄρους ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας ὡς ἐργάτας τοὺς κατοίκους τῶν παρακειμένων πρὸς τὰ ἐκμισθωθέντα δάση χωρίων ἢ συνοικισμῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 123.

Δημοπρασίαι, χρόνος ἐνεργείας αὐτῶν, ἐπανάληψις.

1. Διὰ διαταγμάτων, δύναται νὰ καθορίζονται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν δημοπρασιῶν καὶ αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν πρὸς διάθεσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων, ἀναγραφομένων εἰς δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις καὶ πίνακας ὑλοτομίας, ἐκ δημοσίων ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου τελούντων δασῶν, ὡς καὶ νὰ τροποποιῶνται ἢ καταργοῦνται διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος, «περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ.»

2. Ὡς βάσις διὰ τὴν σύνταξιν τῆς διακηρύξεως δημοπρασίας χρησιμεύει πρωτίστως τὸ βελτίον προσημάνσεως, τὸ ὁποῖον συντάσσεται μετὰ ἰδιαζούσης προσοχῆς παρὰ τοῦ ἄρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου, εὐθινομένου διὰ τὴν τυχὸν πλημελεῖ σύνταξιν. Οὐδεμίαν δημοπράτησιν ἢ διάθεσιν δασικοῦ προϊόντος πρὸς ἐμπορίαν ἐκ δημοσίου δάσους, διὰ τὸ ὁποῖον προδίδεται προσήμωσις, ἐνεργεῖται, ἀν εἰς τὴν σχετικὴν διακηρύξιν ἢ εἰς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν διαθέσεως δὲν προσαρτᾶται ἐν ἀντιγράφῳ τὸ βελτίον προσημάνσεως. Ἐν τῇ διακηρύξει δημοπρασίας ὀρίζονται καὶ τὰ τῆς καταβολῆς τῶν δαπανῶν προσημάνσεως κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 84 προδεδωμένου διατάγματος.

3. Προκειμένου περὶ δημοπρασίας ἢ διαθέσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ προσημωσῶν δημοσίων δασῶν, εἰς τὴν διακηρύξιν ἢ εἰς τὴν περὶ διαθέσεως ἀπόφασιν καθορίζονται σαφῶς καὶ περιγράφονται καθ' ἕνα αἱ ὑλοτομηθόμεναι θέσεις, τὰ δασικὰ τμήματα ἢ αἱ συστάδες ὑπὸ τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, εὐθινομένης διὰ πᾶσαν παράλειψιν.

4. Πᾶσαι αἱ δημοπρασίαι δασικῶν προϊόντων δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου καὶ πέσαν τῶν προθεσμιῶν, τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸ ἀπὸ 19.11.1928 διάταγμα περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ., ὡς τοῦτο ἰσχύει καὶ ἤθελε τροποποιηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, ὅταν πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν σχετικῶν πρακτικῶν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας γίνῃ νέα ἔγγραφος προσφορὰ ἀνωτέρα τούτου κατὰ δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας ὑπερβαίη τὸ ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν, ὅποτε τὸ ποσοστὸν τῆς νέας προσφορᾶς ἐλαττοῦται εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν.

5. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ διατάσῃ ὅποτεδήποτε τὴν ἐνεργεῖαν δημοπρασιῶν πρὸς ἐκμισθωσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ὑλοτομίας καὶ καρπώσεως δημοσίων δασῶν, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ τελειωτικῆν τῆν δημοπρασίαν, ἐὰν αὕτη διενηργηθῇ τοῦλάχιστον πεντάκις μετὰ γονίμου ἀποτελέσματος, διὰ τῶν διδομένων δὲ ἐκάστοτε μετὰ τὴν κατακρούσιν τῶν πρακτικῶν ἐγγράφων ἀντιπροσφορῶν διαιωνίζεται ἢ δημοπρασία ἐπὶ βλάβῃ ἢ ἀπωλείᾳ τῆς δημοπρατομένης προσόδου.

"Α ρ θ ρ ο ν 124.

Μισθώμα καὶ ἐγγυήσεις.

1. Τὸ ἐπὶ δημοπρασίᾳ προσφερόμενον μισθώμα ὀρίζεται κατὰ μονάδα παραγομένου δασικοῦ προϊόντος εἰς δραχμὰς ἢ καὶ λεπτά, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς μισθώσεως τοῦ δικαιώματος ρητινεύσεως, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ μισθώμα ὀρίζεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ τὸ μισθούμενον δάσος καὶ τὴν περιόδον μισθώσεως εἰς δραχμὰς.

2. Ἡ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν ἀναδεικνυομένων μισθωτῶν χρηματικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐγγύησις ὀρίζεται εἰς εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐτήσιου μισθώματος, ἢ δὲ κτηματικὴ εἰς τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν αὐτοῦ. Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μισθώματος καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, τὸ Δημόσιον ἔχει δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ κτημάτων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

3. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγυήσεων ἀναγράφονται εἰς τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

"Α ρ θ ρ ο ν 125.

Παράτασις μισθώσεων.

1. Παράτασις τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν ἐπιτρέπεται, μόνον ἐφ' ὅσον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θέλησεως τοῦ μισθωτοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθῃ ἢ ὑλοτομία ἐντὸς τοῦ ὀρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος, μετὰ πρότασιν τῶν ἄρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, εἰς μὲν τὰς μονοετείς μισθώσεις ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τοῦ ἔτους, εἰς δὲ τὰς πολυετείς οὐχὶ πέραν τῶν δύο ἐτῶν.

2. Ἡ παράτασις τῆς μισθώσεως χορηγεῖται, εἴτε ἐπὶ τῷ αὐτῷ συμβατικῷ μισθώματι εἴτε καὶ ἐπὶ ἀναπροσημωμένῳ.

"Α ρ θ ρ ο ν 126.

Κυρώσεις εἰς βάρος τοῦ μισθωτοῦ.

Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν, ληξάσης τῆς προθεσμίας τῆς μισθώσεως καὶ τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ προηγούμενου ἄρθρου χορηγηθείσων τυχῶν παρατάσεων, δὲν ἔχει ἐνεργηθῆ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ κάρπωσις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑποχρεοῦται αὐτός εἰς τὴν καταβολὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὰ 3000

ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸ μὴ πραγματοποιηθῆν μέρος τῆς καρπώσεως συμβατικοῦ μισθώματος, βεβαιουμένου εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τῶν ἐγγυητῶν του καὶ εἰσπραττομένου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Γ'

Διάρθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν ἄνευ δημοπρασίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 127.

Διάρθεσις καρπώσεων εἰς μικροῦλοτόμους.

1. Ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς ὑλοτόμους, ἀσχολουμένους αὐτοπροσώπως εἰς τὰς ἐν τῷ δάσει ἐργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μεταποτίσεως, μεταφοράς καὶ κατεργασίας ἢ εἰς τινὰς ἢ εἰς τινὰ τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἢ ὑλοτομία δι' ἕκαστον τεχνικῆς ξυλείας μέχρι 35 κυβικῶν μέτρων καὶ ξυλανθράκων μέχρι δέκα τριῶν χιλιάδων χιλιogramμων ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἄλλου εἴδους δασικῶν προϊόντων καθ' ἕκαστον δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος ἐκ δημοσίων δασῶν καὶ διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα συνολικῶς τὸ ἐτήσιον λῆμμα τῶν δασῶν τούτων. Τὸ καταβλητέον μισθωμα ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου οὐχὶ πάντως κατώτερον τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων.

2. Ὅμοιως ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῆ εἰς ὑλοτόμους τῆς ὀρεινῆς περιφέρειας τῶν παραμεθορίων δασικῶν περιφερειῶν ἢ ὑλοτομία δι' ἕκαστον τούτων χρησίμου στρογγύλης ξυλείας μέχρι 50 κυβικῶν μέτρων ἢ ξυλανθράκων μέχρι 13 χιλιάδων χιλιogramμων ἢ ἀναλόγου ποσοῦ καυσξύλων, καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος, ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας εἶναι κάτοικος ἢ τῆς παρακειμένης, ἐπὶ καταβολῆ μισθώματος ὀριζομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον.

3. Εἰς ὅσας κοινότητας λειτουργοῦν δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου δασάρχου, νὰ μὴ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 128.

Διάρθεσις καρπώσεως εἰς μικροβιομηχανίας, μικροεπαγγελματίας, ἀγρότας, μεταλλεῖα καὶ λιγνιτωρυχεῖα.

Δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν:

α) Διὰ μικροβιομηχανίας ἢ μικροεπαγγελματίας ἀνάγκας τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ κεῖται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἐξ ἑπαγγελματίας σαγματοποιῶν, βαρελοποιῶν, καρποποιῶν, σιδηρουργῶν, κατασκευαστῶν οἰκιακῶν ξυλινῶν σκευῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων ἢ ἄλλων οἰουδήποτε τοιοῦτου εἶδους ἐπαγγελματιῶν μέχρι 10 κυβικῶν μέτρων κατ' ἔτος ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διὰ κατασκευὴν ἀνθράκων σιδηρουργίας.

β) Διὰ τὰς ἀνάγκας μελισσοκομείων, κονικλοτροφείων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει ζωοτεχνίας, ἐφ' ὅσον ἡ θεραπεία αὐτῶν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

γ) Διὰ ἀνάγκας ὑδρομύλων, ὑδροτριβείων καὶ λοιπῶν ἀγροτικῶν ἐγκαταστάσεων ἐντὸς ἢ ἐγγὺς τῶν δασῶν.

δ) Διὰ τὰς ἀνάγκας μεταλλείων.

ε) Διὰ τὰς ἀνάγκας λιγνιτωρυχείων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 129.

Διάρθεσις καρπώσεως εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, σιδηροδρόμους, μονὰς καὶ δι' ἔργα δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

1. Δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν:

α) Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν.

β) Διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτων τεχνικῶν ἔργων δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

γ) Δι' ἀνάγκας τῶν ἐνοικιαστῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους ἢ δημοσίων ἄλυκῶν.

δ) Διὰ τὴν κατασκευὴν καλυψῶν ἢ παραπηγμάτων πρὸς ἀποθήκευσιν τῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διαμονὴν τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δι' ἐργολαβίας παραγωγῆς δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν.

ε) Διὰ τὴν κατασκευὴν στρωτήρων τῶν σιδηροδρόμων.

στ) Δι' ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κελιῶν τῶν μονῶν.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α, β, καὶ ε τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ὁ νομάρχης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 130.

Ἀντιπυρρκαὶ λωρίδες, δασικαὶ ὁδοί.

Ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς διανοίξεως ἀντιπυρρκαῶν λωρίδων ἐντὸς δημοσίων δασῶν, ὡς καὶ ἐκ τῆς διανοίξεως ὁδῶν ἢ χώρων πρὸς ἴδρυσιν οἰωνδύποτε ἐγκαταστάσεων ἢ ἐνέργειαν μεταλλευτικῶν ἔρευνῶν ἐντὸς δημοσίων δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 131.

Ὑπολείμματα ὑλοτομίας ξυλείας.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 128, 129 καὶ 130 ἐνεργούντας ὑλοτομίαν ξυλείας δύναται νὰ παραχωρηθῆ ἄνευ δημοπρασίας τὸ δικαίωμα συλλογῆς τῶν υπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας ἢ καὶ τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν εἰς καυσξύλα ἢ ξυλανθράκας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 132.

Καθορισμὸς μισθώματος. Τρόπος ἀναδείξεως καρπῶν καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

1. Αἱ ὑλοτομῖαι, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπουν τὰ ἄρθρα 128, 129, 130 καὶ 131, ἐγκρίνονται ἐπὶ τῇ καταβολῇ μισθώματος, καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, οὐχὶ πάντως κατωτέρου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α, β καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 129 τὸ μισθωμα καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Προκειμένου περὶ ξυλείας δι' ἀνάγκας λιγνιτωρυχείων, ἢ ὑλοτομῖαι καὶ ἀπόληψις ἐγκρίνεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω ὀριζομένου μισθώματος.

3. Διὰ τοὺς ἐνεργούντας ὑλοτομίας, περὶ τῶν ὁποίων τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἄρθρα, ἰσχύουν αἱ εἰς τοὺς κατόπιν δημοπρασίας ἀναδεικνυμένους μισθωτὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Ὅσῳ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 128 καὶ 129 ἢ ὑλοτομία ἐνεργεῖται δι' ἐργολαβίας, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης, κατὰ περίπτωσιν, ὁρίζει, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πρὸ τῆς ἀναδείξεως ἐργολάβου ἢ προμηθευτοῦ ὑπὸ τούτων, τὸ δάσος, ὡς καὶ τὸν τρόπον, τὸ ποσὸν καὶ τοὺς ὄρους ἐν γένει τῆς ὑλοτομίας. Οἱ ἐργολάβοι ἢ προμηθευταὶ δεόν νὰ ἀναδεικνύωνται ἐν δημοπρασίᾳ προκηρυσσομένη ὑπὸ τῶν αἰτηθέντων τὴν ὑλοτομίαν ἐνδιαφερομένων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 133.

Κάρπωσις δημοσίων δασῶν βεβαρημένων διὰ δουλείας.

Εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐπὶ δημοσίων δασῶν δικαιώματα δουλείας τοιαῦτα, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ παρακωλύεται ἢ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐλευθέρᾳ καὶ πλήρῳ κάρπωσις, δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς τὸν ἀσκαῦντα τὴν δουλείαν ἢ ἄνευ δημοπρασίας κάρπωσις τοῦ δάσους, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μισθώματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων ὀριζομένου.

Κεφάλαιον Δ'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν
εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας.

Ἄρθρον 134.

Ἐκμισθώσεις εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας.

1. Δασικοί συνεταιρισμοὶ ἐργασίας, εἰς ἣ πλείονες ὁμοῦ, δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, νὰ ἀναδειχθῶν δι' ἐν ἔτος μισθῶται ἄνευ δημοπρασίας πρὸς ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν, τοῦ μισθώματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει καὶ μεταφορικῶν συνθηκῶν τοῦ δάσου καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν τοπικῶν καὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διενεργουμένων δημοπρασιῶν καὶ πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατίμησης δασικῶν προϊόντων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ ρητινευομένων δασῶν.

3. Διὰ τὴν μισθωσὶν δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ συνεταιρικῶν δασῶν ὑπὸ συνεταιρισμῶν δασικῆς ἐργασίας, θεωρεῖται ἐπαρκὴς ἐγγύησις ἢ προσαγωγή ἐγγυητικῆς ἐπιτολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς διὰ ποσὴν ἴσην πρὸς τὰ 25% τοῦ ἐτησίου μισθώματος εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα ἐθνικῶν δανείων ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν τρέχουσαν ἀγοράσαν αὐτῶν τιμῆν.

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκμισθώσεων εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἰ διὰ τοὺς διὰ δημοπρασίας ἀναδεικνυομένους μισθωτὰς δημοσίων δασῶν ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄρθρον 135.

Προϋποθέσεις ἐκμισθώσεως.

1. Εἰς ἕκαστον δασικὸν συνεταιρισμὸν ἐργασίας δὲν δύναται νὰ διατεθῇ ἐτησίως ποσὴν ἀνώτερον τῆς δυναμικότητός του, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του καὶ τῆς κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίας δυνατῆς παραγωγῆς ἐκάστου τούτων καὶ ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς δυναμικότητός των τὰ μέλη τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας διακρίνονται εἰς κύρια καὶ δόκιμα. Ὡς δόκιμα θεωροῦνται πάντες οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἀρχηγοὶ οἰκογενείας, ὡς καὶ οἱ ἀσκήσαντες ὡς κύριον ἔργον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑλοτόμου ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους.

2. Διὰ νὰ τύχουν οἱ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἄνευ δημοπρασίας μισθώσεως καρπώσεων δημοσίων δασῶν πρέπει, ἀπ' ἐνδὸς μὲν νὰ μὴ ἔχουν ἀδικαιολογήτους οἰκονομικὰς ἐκκενυμότητας μετὰ τὸ Δημόσιον ἢ τὴν οἰκίαν κοινότητα ἐκ προηγουμένων μισθώσεων, ἀπ' ἐτέρου δὲ νὰ ἔχουν ἐπιδείξει πνεῦμα συμμορφώσεως πρὸς τοὺς δασικούς νόμους καὶ τὰς δασοτεχνικὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

3. Εἶναι αὐτοδικαίως καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυροι μισθώσεις εἰς συνεταιρισμούς, εἰς τὰς ὁποίας ἔλλειπουν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις ἢ εἰς τὰς ὁποίας μετέσχον εἰς ἣ περισσότεροι μὴ ὄντες κανονικῶς μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 136.

Χρόνος καταβολῆς τοῦ μισθώματος.

Δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας, ἀναδεικνυόμενοι μισθῶται δημοσίων δασῶν, δύνανται νὰ καταβάλουν τὸ μισθῶμα, ὡς καὶ τὰ τυχόν ὑπὲρ κοινοτήτων ἢ ἄλλων προσώπων δημοσίου δικαίου πρόσθετα ποσοστά, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 85 ὀριζόμενα.

Κεφάλαιον Ε'

Πρότυπος δι' αὐτεπιστάσις ἐκμετάλλευσίς
δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 137.

Ἀνάθεσις ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσίσεως.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὰ οἰκεία δασαρχεῖα ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσίς δημοσίων δασῶν, εἴτε διὰ σκοποῦς προτύπου ἐκμετάλλευσίσεως εἴτε πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ τῆς βιομηχανίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσίς ἐξυπηρετεῖται οἰκονομικῶς ὑπὸ τῶν οἰκείων Ταμείων Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἐκ τῶν ἐκάστοτε εἰδικῶς πρὸς τοῦτο τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν τούτων πόρων, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς τῆσθεὶς ἐξυπηρέτησός των εἰς βάρος τῶν ἄλλων πόρων τῶν εἰρημένων ταμείων. Εἰδικώτερον, ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ ἀνωτέρω ταμεία συνομολογῶν, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δάνεια ἀπλᾶ ἢ τοκοχρεωλυτικὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν εἰς τὰ δασαρχεῖα ταῦτα παραγομένων ἐκ τῆς ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσίσεως δασικῶν προϊόντων ἢ ἐπὶ ἐκχωρήσει τῶν ἐξ αὐτῆς πόρων, πρὸς τὸν σκοπὸν, εἴτε τῆς ἐκτελέσεως μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται δασῶν εἴτε πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν αὐτῶν δασῶν κεφαλαίων κινήσεως. Ἐὰν ἡ περιφέρεια δασαρχείου τιμὸς ὑπάγεται διοικητικῶς εἰς πλείονας νομούς, τὰ ταμείων γεωργίας κτηνοτροφίας καὶ δασῶν παρὰ τοῦ ὁποίου θέλει ἐξυπηρετηθῆ ἢ ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, εἴτε δι' αὐτεπιστάσις εἴτε διὰ κανονικῆς ἢ προχείρου δημοπρασίας εἴτε καὶ ἄνευ δημοπρασίας. Ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται μόνον διὰ συνεταιρισμῶν ὑλοτόμων, εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ τούτας τὸ καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον μισθῶμα, ἐὰν τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαμβάνη δι' ἴδιον λογαριασμὸν ὁ συνεταιρισμὸς, ὡς καὶ ἡ τιμὴ ρίψεως, διακμορφώσεως καὶ μετατοπίσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαμβάνει τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὸν συνεταιρισμὸν, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ σχετικὴν γνώματευσιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

4. Διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, ἀναγράφεται ἰδία πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ προκαταβολὰς, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμῶν εἰς τοὺς δασάρχας τῶν ἀρμοδίων δασαρχείων, καθοριζόμενας ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγούμεναι εἰς τὰ δασαρχεῖα προκαταβολαί, ἐφ' ὅσον ἀφορῶν εἰς κεφάλαια κινήσεως, ἀποδίδονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων ἐσόδων τῶν δασῶν, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὁποίων διετέθησαν αἱ προκαταβολαί.

5. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 4 προκαταβολαὶ ἀφορῶν εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας δαπανῶν, εἴτε ἐργασίας ρίψεως, διακμορφώσεως, μετατοπίσεως, παραιτέρου μηχανικῆς καταργασίας ἢ μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεως, ὀδοποιίας καὶ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς κτιρίων, ἐκτελουμένας ἐντὸς τῶν δημοσίων δασῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε δι' αὐτεπιστάσις εἴτε κατόπιν κανονικῆς ἢ προχείρου δημοπρασίας εἴτε διὰ συνεταιρισμοῦ ἐργατῶν. Αἱ προμήθειαι τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν γίνονται κατὰ τὰς περὶ κρατικῶν προμηθειῶν διατάξεις.

6. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατεπειγούσης φύσεως δαπανῶν τῆς κατὰ τὰ παρὸν ἄρθρον κρατικῆς ἐκμετάλλευσίσεως, ὡς καὶ τὴν πρόσληψιν ἐργατοτεχνικοῦ προσωπίου

κού δια τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 238 καὶ 249. Οἱ προϊστάμενοι τῶν δασαρχείων, ἐνθα ἐνεργεῖται κρατικὴ ἐκμετάλλευσις δημοσίων δασῶν δι' αὐτεπιστάσις, δύνανται νὰ χορηγοῦν εἰς τοὺς ἐξ ἄλλων περιφερειῶν μετακαλουμένους δι' ἐργασίας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἢ κατ' ἀποκοπὴν ὑλοτόμους, μονίμως διαμένοντας ἐν Ἑλλάδι, μικρὰς προκαταβολὰς, μὴ δυναμένας πάντως νὰ ὑπερβῶν τὰ ἡμερομισθία δύο τὸ πολὺ ἐβδομάδων, κρατούμενας ἀκολούθως ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας τῶν δύο τὸ πολὺ μηνῶν. Ἐάν, λόγῳ διακοπῆς ἢ οἰασθῆποτε ἄλλης αἰτίας, δὲν ἐξοφληθῆ ἔγκαιρος ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ προκαταβολή, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσθδων διατάξεις.

7. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δύνανται νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκμετάλλευσις καὶ ἐπιτασσόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 138.

Διάθεσις τῶν δι' αὐτεπιστάσις ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων.

1. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα διατίθενται:

α) Ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ τὴν θεραπείαν δημοσίων ἀναγκῶν, ἄνευ δημοπρασίας καὶ δι' εἰδικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν, συναπτομένων μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν οἰκειῶν Ὑπουργῶν. Ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ τὴν θεραπείαν ἀναγκῶν τῶν σιδηροδρόμων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἢ ὀργανισμῶν ἐποπτευομένων καὶ ἐπιχορηγομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς ὁ Ἀδύτομος Σταφιδικός Ὄργανισμός, ἢ Κοινοπραξία Συνεταιρικῶν Ὄργανώσεων Σουλτανίνας, ὁ Ὄργανισμός Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, ἢ Δ.Ε.Η. κλπ., ὡς καὶ διὰ τὴν θεραπείαν ἀναγκῶν μεταλλείων, ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας καὶ δι' εἰδικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν, συναπτομένων εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῆς διοικήσεως τῶν σιδηροδρόμων ἢ τῶν οἰκειῶν ὀργανισμῶν ἢ τοῦ ἐκμεταλλεῦτοῦ τῶν μεταλλείων, τὸ καθορισθῆσάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τίμημα δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ἐπιτευχθέντος κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἐν δημοπρασίᾳ, ἐφ' ὅσον ἔχει διενεργηθῆ τοιαύτη.

β) Ὅμοίως ἄνευ δημοπρασίας εἰς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐργασίας πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν τῶν δι' ἰδίων μέσων καὶ δι' ἰδίων λογαριασμῶν, τοῦ τιμήματος διαθέσεως καθοριζόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

γ) Διὰ προαίρου δημοπρασίας, εἴτε καὶ ἄνευ τοιαύτης, μετ' ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου μέχρι ποσοῦ δέκα κυβικῶν μέτρων πιστῆς ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἄλλου εἴδους δασικοῦ προϊόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

δ) Προκειμένου περὶ δημοπρατηθέντων δασικῶν προϊόντων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δημοπρασία διαθέσεως μεταωδήθῃ δις ἕνεκα μὴ προσελύσεως πλειοδοτῶν ἢ διενεργηθῆ δις καὶ αἱ προσερχθεῖσαι τιμαὶ κρίνονται ἀσύμφωνοι, δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ εἰς πάντα τρίτον προσφέροντα πλείονα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Πάντως τὸ τίμημα τούτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς ἐν δημοπρασίᾳ προσερχθεῖσης προσφοράς.

ε) Ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἰσχυροῦς διατιμῆσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ καλύψεως ἀναγκῶν, εἴτε μικροσπαγγελλασικῶν εἴτε ἀτομικῆς καταναλώσεως τῶν κατοίκων τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου.

στ) Διὰ κανονικῆς δημοπρασίας εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

2. Τὸ τίμημα τῶν ἐκποιηθέντων διὰ δημοπρασίας προϊόντων καταβάλλεται, εἴτε ἐφ' ἄπαξ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τῆς ἐγκρίσεως διὰ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε τμηματικῶς ἐντὸς ἐξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν διακήρυξιν ἔχει περιληφθῆ ὁ ὅρος τμηματικῆς καταβολῆς καὶ ἔχει καθορισθῆ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῶν δόσεων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς τμηματικῆς καταβολῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως καταβάλλει διὰ τακτικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιηθέντων, διὰ δὲ τὰ ὑπόλοιπα δύο τρίτα προσκομίζει ἰσόποσον ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης τραπέζης, ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ πωλητηρίῳ ὀριζομένης προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν. Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου ὁ ἀγοραστὴς παραλαμβάνει τὰ προϊόντα κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 139.

Διάθεσις δασικῶν προϊόντων διὰ πολυετῶν μισθώσεων.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 121 καὶ 122 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργουμένης ἐκμεταλλεύσεως δασῶν καὶ διὰ παράδοσιν αὐτῶν κατ' ἴσα ἢ ἄνισα ποσὰ κατὰ τὰ ἐν τῇ διακήρυξει τῆς δημοπρασίας λεπτομερῶς καθοριζόμενα. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ κατὰ μόνάδα τίμημα ἀναπροσαρμύζεται ὡς ἐν ἄρθρῳ 122 καθορίζεται.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον πολυετῆς σύμβασις διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων τῆς κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δασῶν δύναται νὰ λύεται μονομερῶς, δι' οἰονδήποτε λόγον, κατόπιν προτάσεως τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου χωρὶς ἐκ τῆς διαλύσεως ταύτης τῆς συμβάσεως νὰ γεννᾶται ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Ἐξιδικώτερον μεταξὺ τῶν λόγων τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως δύνανται νὰ εἶναι καὶ οἱ ἐξῆς:

α) Ἀδυναμία συνεχίσεως τῆς ἀπολήψεως τῶν διατεθέντων προϊόντων ἄνευ βλάβης τοῦ δάσους, διαπιστουμένη δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ ὀφειλομένη, εἴτε εἰς ἐσφαλμένην πρόβλεψιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς διὰ τὸ δάσος ἐγκεκριμένης δασοπονικῆς μελέτης ἔσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔκτασιν, τὸ ξυλῶδες ἀπόθεμα, τὸ λῆμμα, τὴν μέθοδον καὶ τὸν χρόνον ἀναγεννήσεως τοῦ δάσους κλπ., εἴτε εἰς ἐπελθούσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως καταστροφὴν ἢ σημαντικὴν φθορὰν τοῦ δάσους συνεπεῖα πυρκαϊῆς, προσβολῆς ἐντόμων, μυκήτων κλπ. ἢ ἐκ λαθραίας ὑλοτομίας ἢ ἄλλης ἀπροβλέπτου αἰτίας.

β) Ἀδυναμία πραγματοποιήσεως τῶν ὑλοτομιῶν καὶ τῆς μετατοπίσεως τῶν προϊόντων εἰς τοὺς τόπους παραδόσεως ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἀπροβλέπτων.

γ) Διακοπὴ, συνεπεῖα νόμου, τῆς περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας ἐκμεταλλεύσεως τῶν δημοσίων δασῶν, εἰς τὰ ὅποια ἀφορᾷ ἡ σύμβασις.

ΤΜΗΜΑ Γ'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαί διατάξεις—Δασοπονικαί μελέται.

"Α ρ θ ρ ο ν 140.

Δασοπολιτική επίτηρησις.

Τὸ Κράτος ἀσκήϊ ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοπο-
νιῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 62 παρ. 1 ὀριζόμενα.

"Α ρ θ ρ ο ν 141.

Δασοπονικαί μελέται μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 δασοπονικὰ σχέδια καὶ ἐκθέ-
σεις ὡς καὶ οἱ πίνακες ὑλοτομίας διὰ ποσὴν μείζον τῶν 1000
κυβικῶν μέτρων ξυλώδους ὄγκου τῶν μὴ δημοσίων δασῶν
καταρτίζονται ὑπὸ δασολόγων τῆ μερίμνη καὶ δαπάνη τῶν δα-
σοκτῆμόνων (ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων). Οἱ μέχρι τῶν 1000
κυβικῶν μέτρων πίνακες ὑλοτομίας καταρτίζονται ὑπὸ τῶν δα-
σοκτῆμόνων. Αἱ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἐκδίδονται ὑπὸ
τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 ὀριζόμενα.

2. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακες ὑλοτομίας
τῶν μὴ δημοσίων δασῶν τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν μετ' ἐπαλήθευ-
σιν καὶ θεώρησιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερεια-
κοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ ἐγκρίσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωρ-
γίας, προκειμένου δὲ περὶ δασοπονικῶν σχεδίων καὶ ἐκθέσεων
ἀπαιτεῖται προσέτι καὶ σύμφωνος γνωμοδότησις τοῦ Τεχνικοῦ
Συμβουλίου Δασῶν.

3. Τὰ τῆς καταρτίσεως δασοπονικῶν σχεδίων, ἐκθέσεων
καὶ πινάκων ὑλοτομίας, τὰ τῆς ἀναλύσεως καὶ μελέτης τῶν
συντελεστικῶν τῆς δασοπονίας ὡς καὶ ἡ μέθοδος διαχειρίσεως
καὶ τρόπος ὑλοτομίας, διὰ τὰ καθ' ἑκάστη τὸ δάσος ἀπαρτί-
ζοντα δασικὰ εἶδη, καθορίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγμάτων.

4. Ἡ διαχείρισις μὴ δημοσίων δασῶν περιλαμβανομένων εἰς
δασικὰ συμπλέγματα, διὰ τὰ ὅποια καταρτίζονται δασοπονικὰ
σχέδια ἢ ἐκθέσεις ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργειῶν τῆς δημοσίας
ὑπηρεσίας, δύναται νὰ ἐνεργῆται ἐπὶ τῆ βάσει ἐκθέσεων καταρ-
τιζομένων ὑπὸ τῶν συνεργειῶν τούτων, ἕκαστον δὲ δασοκτῆμο-
να θαρύνει τὸ μέρος τῆς καταβληθείσης διὰ τὴν σύνταξιν τῆς
ἄλλης μελέτης δαπάνης, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἑκτασιν τῶν δα-
σῶν τοῦ εἰσπραττόμενου, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, καὶ διοικη-
τικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις,
κατόπιν ἐκκαθαρίσεως τῶν βαρυνουσῶν ἑκάστον δασοκτῆμονα
δαπανῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

5. Αἱ δασοπονικαὶ μελέται τῶν μὴ δημοσίων δασῶν συντά-
σσονται, ἐγκρίνονται καὶ ἰσχύουν κατὰ ἰδιοκτησίας ἢ συνιδιο-
κτησίας ἐξ ἀδιαίρετου. Ἐν ἀντίτυπον τῶν εἰς πενταπλῶν
ὑποβαλλομένων δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων ἢ πινάκων
ὑλοτομίας, ἀρμοδίως ἐγκριθέντων, κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμο-
δίου δασάρχου πρὸς τὸν ὑποβαλόντα αὐτὸ δασοκτῆμονα.

6. Δασοκτῆμονες διηρημένων δασῶν, ἀποτελούντων ἐν
σύνῳ καὶ οὐχὶ κατὰ μέρος διαχειριστικὴν μονάδα, ὑποχρεού-
νται νὰ δεχθῶν, ὅπως τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνήκον ἢ τὸ ὑπ' αὐτῶν
διακατεχόμενον τμήμα ὑπαρξῆ ἢ εἰς τὴν ἐνδεικνυομένην τεχνι-
κὴν διαχείρισιν τοῦ ὅλου δάσους, θεωρούμενον ὡς ἀναπόσπασ-
τον αὐτοῦ μέρος ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς διαχειρίσεως. Τὴν
ἐνιαίαν διαχείρισιν τῶν ἐν λόγῳ δασῶν ἀποφασίζει ὁ Ὑπουρ-
γὸς Γεωργίας μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ
περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ὡς καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Τε-
χνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

7. Ἀποφασισθείσης τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως τοῦ δάσους,
ἢ κάρπωσις τῶν ἐπὶ μέρος ἰδιοκτησιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τρό-
πον, γῶρον καὶ χρόνον, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ με-
λέτῃ καθοριζόμενα.

8. Προκειμένου περὶ μονοτοῦς καρπώσεως, ὁ χρόνος пра-
γματοποιήσεως τῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ἀπο-
λήψεως ἢ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἰδιοκτητοῦ εἰς τὴν
ὑλοτομίαν καὶ λήγει μετὰ ἐν ἔτος. Προκειμένου περὶ καρπώ-
σεων, τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποίησις προβλέπεται εἰς πλείονα
ἔτη, ὁ χρόνος πραγματοποιήσεως ἀρχεται ὡς ἀνωτέρω καὶ
λήγει μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καθωρισμένου χρόνου πραγμα-
τοποιήσεως τῶν. Εἰς ἂς ὅμως περιπτώσεις ἢ ἐναρξίς τῆς
καρπώσεως δὲν ἐγένετο ἐγκαίρως, ὁ χρόνος πραγματοποιήσεως
ταύτης μετατίθεται ἀναλόγως, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχί
τέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ καθωρισμένου χρόνου.

"Α ρ θ ρ ο ν 142.

Παράτασις χρόνου καρπώσεως μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Παράτασις τοῦ ἀρχικῶς ἐπὶ τῆ βάσει δασοπονικῶν με-
λετῶν ἢ πινάκων ὑλοτομίας ἢ εἰδικῶν διαταγῶν ἐγκριθέντος
χρόνου καρπώσεως εἰς μὴ δημοσία δάση δύναται νὰ χορηγηθῆ
ὑπὸ τῆς καθορισθείσης τὸν χρόνον τούτον ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐπὶ
τῇ αἰτήσει τοῦ δασοκτῆμονος ἐφ' ὅσον δὲν ἤρχισεν ἡ πραγματο-
ποίησις τῆς καρπώσεως. Ἐὰν ἔλαβον χώραν ἑκτακτα γεγο-
νότα, ὡς πυρκαϊαί, ἀνεμοθλασαί, χιονοθλασαί, ἀποξηράν-
σεις καὶ παρόμοιαι ἐμφανίσεις θεομηνιῶν ἢ λαθροῦλοτομίας,
μεταβάλλοντα τὴν σύνθεσιν τοῦ δάσους, δὲν χορηγεῖται παρά-
τασις ἀλλ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρ-
θρου 64.

2. Ἐφ' ὅσον ἤρχισεν ἡ πραγματοποίησις τῆς καρπώσεως, δέ-
νεται νὰ χορηγηθῆται παράτασις τοῦ καθορισθέντος χρόνου, πέ-
ραν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ προηγουμένου ἀρθρου προ-
βλεπομένου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δασοκτῆμονος ἢ τοῦ μισθω-
τοῦ τῆς συγκαταθέσει τοῦ δασοκτῆμονος.

3. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς δῆμονος ἢ κοι-
νότητος ὡς καὶ συνεταιρικῶν δασῶν, διὰ τὰ ὅποια ἔχει συστα-
θῆ συνεταιρισμὸς ἰδιοκτησίας, διὰ τὴν κατὰ τὰς προηγουμένας
παραγράφους χορηγήσιν παρατάσεως ἀπαιτεῖται πρῶτασις τοῦ
ἀρμοδίου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένη ὑπὸ
τοῦ νομάρχου ἢ αἵτησις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συν-
εταιρισμοῦ.

4. Ἡ παράτασις αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ
ἔτους, προκειμένου περὶ καρπώσεων τῶν ὁποίων ἡ πραγματο-
ποίησις προβλέπεται εἰς ἐν διαχειριστικὸν ἔτος. Προκειμένου
περὶ καρπώσεων, τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποίησις προβλέπεται
εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς διαχειριστικὰ ἔτη, ἡ παράτασις δύναται
νὰ εἶναι μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ παράτασις χορηγεῖται ὑπὸ τῆς
προϋποθέσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 125.

"Α ρ θ ρ ο ν 143.

Δασολόγοι συντάσσοντες δασοπονικὰς μελέτας
μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Οἱ δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἐκτάσεως 100 ἑκτα-
ρίων καὶ ἄνω καὶ ἐτησίου λήμματος τοῦλάχιστον 200 κυβι-
κῶν μέτρων ξυλώδους ὄγκου ὀφείλουν, πρὸς διαχείρισιν καὶ
ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τῶν, νὰ συντάσσουν διὰ δασολόγων
ἰδιωτῶν τοῦλάχιστον δασοπονικὴν ἐκθεσιν.

2. Ἰδιῶται δασολόγοι, ἀπόφοιτοι δασολογικῶν σχολῶν τῆς
ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς δικαιούνται νὰ συντάσσουν δασοπονικὰ
σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακες ὑλοτομίας μὴ δημοσίων δασῶν,
ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀδείαν ἀσκήσεως ἐπαγγελλόμενος, ἐκδιδομένην
κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ
Γεωργίας.

3. Ἡ τοιαύτη ἀδεία ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὄρισμένον χρονικὸν
διάστημα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον αἱ καταρ-
τιζόμενα ὑπὸ τούτων δασοπονικὰ μελέται ἀπορρίπτονται, καὶ
δὴ κατ' ἐπανάληψιν, ὡς ἀντιεπιστημονικῶς, ἀτέχνως, πλημ-
μελῶς ἢ ἀνακριθῶς καταρτισθείσαι καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει
ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν συντάσσονται κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις
νόμων καὶ διαταγμάτων καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργοῦ
Γεωργίας.

4. Τὸ παρεχόμενον εἰς τοὺς ὡς ἄνω ιδιότητας δασολόγους, κατώτατον ὄριον ἀμοιβῆς κατὰ μονάδα ἐπιφανείας διαχειριζομένου δάσους καὶ κατὰ διαχειριστικὴν κλάσιν καὶ εἶδος ἐργασίας, ἢτοι διὰ τοπογράφησιν, κατάρτισιν πρωτοτύπου, προχείρου καὶ ἐν μεγεθύνσει διαγράμματος, εἰδικὴν περιγραφήν τῶν συστάδων, λήψιν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, ἀνάλυσιν κορμεῦ κλπ., ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τούτων διὰ τὸν διατεθέντα ὑπ' αὐτῶν χρόνον πρὸς χορήγησιν τεχνικῆς συμβουλῆς, δι' ἐπίσκεψιν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ γραφείου των, ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης καὶ ἐκτίμησιν ἀξίας δάσους, καθορίζονται διὰ διαταγμάτων.

5. Εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ δασοκτῆμων ἢ ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ δάσους, ὁ ἀναθέσας εἰς ιδιότην δασολόγον τὴν κατάρτισιν τῆς δασοπονικῆς μελέτης, πραγματογνωμοσύνης κλπ. ἀρνεῖται ἢ δυστροπεῖ εἰς τὴν καταβολὴν συμφωνηθείσης ἀμοιβῆς, δύναται ὁ δικαιοῦχος δασολόγος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπραξὴν ταύτης διὰ πίνακος δικαιωμάτων του, συζητουμένου κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 722 ἕως 725 τοῦ κώδικος πολιτικῆς δικονομίας (ἀ.ν. 44) 1967) ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ καίτοι τὸ δάσος, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ εἰσπράξεις δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ἰσχύοντων. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος δικαιωμάτων ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἔφεσιν.

6. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δασολόγους δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ σύνταξις δασοπονικῶν μελετῶν μὴ δημοσίων δασῶν, ἐξαιρουμένων τῶν δασῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας, τῶν κοινοτήτων Θάσου καὶ ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

7. Εἰς τοὺς δασολόγους δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς συντάσσοντας τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτρεπομένας δασοπονικὰς μελέτας μὴ δημοσίου δάσους, καταβάλλονται παρὰ τῶν οικειῶν δασοκτημόνων τὰ διὰ τούτους προβλεπόμενα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἡμερησίου ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιπροσθέτως ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν μελετῶν τούτων (ἐργαστικά, χαρτογράφησις, σχεδιάσις, δακτυλογράφησις κλπ.) ἐκκαθαριζομένη κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς μελέτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Δάση κοινωφελῶν προσώπων, δῆμων, κοινοτήτων, ἀνταλλαξίμου περιουσίας κλπ.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 144.

Διοικήσις καὶ διαχειρίσις δασῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας.

1. Τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ δάση, μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις καὶ χορτολιβάδα τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πάσης φύσεως κεφαλαίων, ὀνομαζόμενα κατωτέρω δασικὴ περιουσία τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δασοπολιτικὴν ἐπιτήρησιν, διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Κράτους, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς ἐπομένους παραγράφους.

2. Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασικῆς περιουσίας, ὡς ἢ κατάρτισις δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων καὶ πινάκων ὕλοτομίας, καὶ ἢ ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπ' ὄνοματι τοῦ δασοκτῆμονος ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίων δασῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν δασικῶν ὀργάνων. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Ταμείου τούτου μετέχει ὡς μέλος καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας, ὀριζόμενος παρ' αὐτῶν.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασάρχου ἐκμετάλλευσις τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας περιλαμβάνει πᾶν ἔργον ριψώσεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεως, κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ δασικῶν ἐν γένει μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δα-

σικῶν ἐργοστασίων καὶ κτιρίων, τὴν ἀγορὰν καὶ συντήρησιν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας, ὡς καὶ τὰς μισθώσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις κτιρίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων καρπώσεως.

4. Αἱ δημοπρασίαι πρὸς ἐμίσθωσιν καὶ ἐμπορίαν ἀντικειμένων καρπώσεως τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας δύνανται νὰ ἐνεργηθῶνται καὶ ἐπικυροῦνται κατὰ τὰ λεπτομερέστερον καθοριζόμενα διὰ διατάγματος, μέχρι δὲ ἐκδόσεως τούτου, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τὰ δημοσία δάση.

5. Τὸ Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν Νομοῦ Κεφαλληνίας εἰσπράττει ἀπάσας τὰς προσόδους ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ἐκ δωρεῶν, κληροδοτημάτων καὶ παρομοίας προελεύσεως ὑπὲρ ἀναδασώσεων καὶ παρομοίων σκοπῶν προσόδους, ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ δασάρχου φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων βελτιώσεως, ἀναδασώσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς δασικῆς περιουσίας. Χρηματικαὶ πιστώσεις, διατιθέμεναι τυχόν ὑπὸ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἢ ἄλλων κοινωφελῶν νομικῶν προσώπων Κεφαλληνίας εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον διὰ σκοποῦς ἀναδασώσεων, δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀναδασώσεις καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς νήσου Κεφαλληνίας.

6. Τὸ πρῶσσευμα τῶν χρηματικῶν προσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὡς ἄνω δασικῆς περιουσίας, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων:

α) Ριψώσεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων. β) Δασικῆς κτιριατικῆς ἢ ἄλλης φύσεως βελτιώσεως, ἰδίᾳ ἀναδασώσεως, μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀνεγέρσεως δασικῶν κτιρίων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας καὶ γ) Τῶν ἐξόδων ἀμοιβῆς τῶν ἀναγκασιούτων δασικῶν ὀργάνων, διατιθέμεναι εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας.

7. Προκειμένου περὶ ἀπολήψεως προϊόντων ἐκ τῶν δασῶν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὑπὸ τῶν περιοικῶν πληθυσμῶν καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς καὶ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἐπιτρέπεται αἴτη ἀτελῶς, δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια ἀπολήψεως τοῦ διαχειριζομένου τὰ δάση ταῦτα Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν Νομοῦ Κεφαλληνίας. Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ζώων, πλην τῶν αἰγῶν, περιοικῶν πληθυσμῶν, ἢ ὅποια εἶναι ἐλευθέρως, ἐσ' ἔσον ἀτυνομικὴ διάταξις δὲν ἀπαγορεύει ταύτην καὶ ἢ βοσκὴ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δὲν ἐνοικιάζεται ὑπὸ τοῦ δασοκτῆμονος μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5263 τῆς 4) 10.8. 1931 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173) 1929 (περὶ δασικοῦ κώδικος) καὶ 4687) 1930 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 (περὶ δασικοῦ κώδικος).

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 145.

Διοικήσις καὶ διαχειρίσις δασῶν κοινοτήτων Θάσου.

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῶν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κεφαλαίων πάσης φύσεως, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κοινότητας τῆς νήσου Θάσου καὶ ὀνομαζομένων κατωτέρω «δασικὴ περιουσία κοινοτήτων Θάσου» ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμῶν τῶν δασοκτημόνων κοινοτήτων παρὰ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου (Σ.Κ.Θ.), ὡς προβλέπεται διὰ τοῦ νόμου 3866) τῆς 2) 9.2.1929 (περὶ κυρώσεως τοῦ ν.δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927) «περὶ κυρώσεως τοῦ ν.δ. τῆς 21ης Ἀπριλίου 1926» (περὶ συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Θάσου) καὶ ὡς διὰ τοῦ παρόντος κώδικος τροποποιεῖται.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ:

α) Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συνδέσμου μετέχουν μετὰ τῆς τοῦ δασάρχου Θάσου, ὅστις εἶναι καὶ ὁ τεχνικὸς σύμβουλος, καὶ ὁ εἰρηνοδίκης Θάσου.

6) Ἡ διοίκουσα ἐπιτροπὴ τοῦ συνδέσμου εἶναι θμελής, ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν μελών, ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν παρὰ τῷ συμβουλίῳ τοῦ συνδέσμου ἐκπροσώπων τῶν δασοκτημόνων κοινοτήτων Θάσου, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν Θάσου ἐκλεγομένου παρὰ τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν δασάρχου καὶ εἰρηνοδίκου Θάσου.

γ) Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα ἐδάξια συμβουλίου καὶ διοίκουσης ἐπιτροπῆς ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5—11 τοῦ ἑνωθ. νόμου 3866)1929, καὶ ὁ μέρους δὲν τροποποιούνται διὰ τοῦ παρόντος κώδικος.

δ) Αἱ ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας κοινοτήτων Θάσου πρόσδοι τοῦ συνδέσμου ἀποτελοῦν κεφάλαιον διακεκριμένης διαχειρίσεως περιλαμβανόμενα ἐν εἰδικῷ παραρτήματι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ συνδέσμου.

8. Ὁ Σ.Κ.Θ. ἐν τῇ διοικήσει καὶ διαχειρίσει τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων Θάσου μεριμνᾷ διὰ τὴν κατάρτισιν δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ πινάκων ὑλοτομίας, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, καθορίζει τὰ τῆς διαδόσεως τῶν καρπώσεων, καταρτίζει τοὺς ὄρους διακηρύξεως, ἐνεργεῖ τὰς δημοπρασίας, ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ γενικότερον μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπιμελεστέραν ἐκμετάλλευσιν τῆς τιαύτης περιουσίας.

4. Αἱ ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων πρόσδοι, μετὰ τὴν παρακράτησιν ἐκ τούτων ποσοστοῦ, παρὰ τοῦ συνδέσμου καθοριζομένου, διὰ τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐξυπηρέτησιν ἢ συντήρησιν ἔργων βελτιώσεως τῆς δασικῆς περιουσίας, περιέρχονται κατ' ἀναλογίαν τῶν γενομένων εἰς τὰ καδ' ἕκαστα δάση καρπώσεων, εἰς τὰς δασοκτημονίας κοινοτήτων.

5. Ὁ δασάρχης Θάσου καταρτίζει τὰ δασοπονικὰ σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακας ὑλοτομίας τῶν κοινοτικῶν δασῶν Θάσου, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίων δασῶν, παρέχει δὲ καὶ πᾶσαν τεχνικὴν καθοδήγησιν καὶ συμβουλὴν εἰς τὸν σύνδεσμον κοινοτήτων.

6. Ἀποφάσει τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου καὶ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὸν δασάρχην Θάσου δι' αὐτεπιστάσεως ἢ ἐκμετάλλευσιν τῶν κοινοτικῶν δασῶν καὶ γενικῶς ἢ ἐκτέλεσιν δασικῶν ἔργων, ἤτοι ἐργασιῶν ρίψεως, διαμαρψώσεως, μετατοπίσεως ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων, ἀναδάσσεως, κατασκευῆς ἢ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ δασικῶν ἐν γένει μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργαστασίων κατεργασίας ξυλείας, κτιρίων, ἢ ἀγορᾶ καὶ συντήρησις μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τῶν διαποσῶν τὰ δημόσια δάση ἢ κατὰ τὰ ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεων ἢ κανονισμῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ δημοσιουμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

7. Διὰ διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἀρθρου.

8. Διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν, δύναται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1—7 τοῦ παρόντος ἀρθρου νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ εἰς ἔσπερα παράμεια κοινοτικὰ δάση τῆς Χώρας καὶ νὰ ρυθμίζωνται αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 146.

Δασοπολιτικὴ ἐπιτήρησις καὶ διάδοσις καὶ πώσεων δασῶν δῆμων, κοινοτήτων, ἀναλλαξίμου περιουσίας, κλπ.

1. Ἡ δασοπολιτικὴ ἐπιτήρησις τοῦ Κράτους ἐπὶ δασοπονικῶν καὶ ἐκμεταλλεύσεων εἰς δάση, μερικῶς δασοσκεπτεῖς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πάσης φύσεως δασικῶν κεφαλαίων, ἀνήκοντα εἰς δῆμους, κοινότητες, μονὰς ἢ Ὄργανισμὸν Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, κοινωφελῆ ἐν γένει πρόσωπα ἢ ἰδρύματα, ἀναλλαξίμου περιουσίαν καὶ συνεταιρικὰ τῆς ἁλότητος τῶν κατοίκων συνουσιασμοῦ τινος ἢ χωρίου, δύναται νὰ ἀσκήσῃ, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 144, τῶν ἰσχυρῶν ὡς πρὸς τὴν δασικὴν περιουσίαν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστη-

μάτων τῆς Κεφαλληνίας. Διατάγματα, ἐκάστοτε ἐκδιδόμενα, ἄλλωθεν καθορίζει τὰ ὡς ἀνω δάση, τὴν ἔδραν τοῦ ἀσκούντος τὴν δασοπολιτικὴν ἐπιτήρησιν δασάρχου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ προσόντα τῶν ὑπ' αὐτὸν δασικῶν ὀργάνων. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς δῆμους ἢ κοινότητας, τὰ διατάγματα ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν.

2. Ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ νομοῦ, εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 144 καὶ τοῦ παρόντος ἀρθρου ἄρμόδια Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, μετέχει εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκείου δασοκτημόνος, προκειμένου μόνον περὶ ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὰ δάση καὶ τὰς μερικῶς δασοσκεπτεῖς ἐκτάσεις τοῦ δασοκτημόνος τούτου.

3. Ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων ἐξ ἀναλλαξίμων δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ μοναστηριακῶν δασῶν ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθρου 149.

Ἄρθρον 147.

Διαχείρισις δασῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν περιεχῶν ἐνεργεῖται, κατὰ τὸν παρόντα κώδικα, ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων, ἢ δὲ ἐκμίσησις διὰ πλειοψηφικῆς δημοπρασίας ἐπὶ τῇ ἐσσει ἐγκειμένου δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως ἢ πίνακος ὑλοτομίας.

2. Προκειμένου περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας, τὸν ὁποῖον ἅπαντα τὰ μέλη εἶναι κάτοικοι τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ δάσους δῆμου ἢ κοινότητος, ἢ πρὸς αὐτοὺς ἐκμισθώσεως τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους ἐπιτρέπεται ἀπ' εὐθείας καὶ ἀνευ δημοπρασίας ἐπὶ ἐν ἔτος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς νομαρχίας, τοῦ προϊστάμενου τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομοῦ, ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας τῆς ἔδρας τοῦ νομοῦ, ὁριζομένου τοῦ τελευταίου τούτου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐν περιπτώσει πλειονῶν ἐφοριῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ του. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου χρήσις τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν παραχώρησις ὑπὸ τοῦ μισθώσαντος συνεταιρισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως, θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου τῆς τιαύτης παραχώρησεως. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ λήμματος ἢ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 135 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρου 2 παραγράφου.

Ἄρθρον 148.

Ἐκποίησης μοναστηριακῶν δασῶν.

1. Ἐκτάσεις μονῶν κηρυχθεῖσαι ἀναδασωτέαι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 191 παρ. 4, ὡς καὶ δάση, δασικὰ ἐδάφη καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις τῶν μονῶν, ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν διατηρητέαν ἢ τὴν ρευστοποιητέαν περιουσίαν αὐτῶν, δύναται τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 8 τοῦ νόμου 4684 τῆς 9)10.5.1930 (περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν) ἐκδοθέντων διαταγμάτων, ἐκποιῶνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Γεωργίας, ἐκδιδόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἀρμόδιων περιφερειακῶν διευθυντῶν δασῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν γεωργίας, ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀντιπροσώπου τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΒΠ).

2. Προκειμένης εκποίησης των άνω εκτάσεων, τὸ Δημόσιον προτιμάται ἐπὶ ἴσους ὅροις ὡς ἀγοραστής, δηλοῦν εἰς τὸν διοικοῦντα τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἢ τὴν μονὴν τὴν περὶ τούτου βούλησιν του ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ὑπὸ τὸν παρόντα ὅρον, τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας, τὸσον εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ὅσον καὶ εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Μοναστηριακὰ δάση, δασικὰ ἐδάφη καὶ ἐν γένει δασικαὶ ἐκτάσεις τῆς ρευστοποιητέας περιουσίας τῶν ἱερῶν μονῶν, τῆς ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δύνανται νὰ ἐκποιηθῶν ἢ ὅλα ἢ κατὰ τμήματα διὰ δημοπρασίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἄνευ τῶν διατυπώσεων καὶ περιορισμῶν τῶν πραγματοποιημένων παραγράφων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἐντελῶς ἀπρόσδοκα ἢ ἢ ἀποδιδόμενη εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἐξ αὐτῶν καθαρὰ ἐτησίᾳ πρόσδοσις κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἐκ τῶν πάσης φύσεως δασικῶν προϊόντων καὶ χορτονομῆς εἶναι κατωτέρα τῆς προσόδου, τὴν ὅποιαν θὰ εἶχεν ὁ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ δάσους εἰς δραχμὰς τοκιομένης πρὸς 40) ο ἑτησίως.

4. Τὸ Δημόσιον δύνανται νὰ ἀσκή τὸ ἐκ τῆς παραγράφου 2 δικαίωμα προτιμήσεως διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν δασῶν τούτων εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐπομένην παραγράφου καθοριζομένην πραγματικὴν ἀξίαν, ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. περὶ τούτου προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὑποχρεωμένου διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγορᾶς ταύτης νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐμπροθέσου δηλώσεως.

5. Ἡ ἐξέυρεσις τῆς εἰς δραχμὰς πραγματικῆς ἀξίας τῶν δασῶν γίνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἐκάστην περιφέρειαν πρωτοδικείου, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων καὶ Γεωργίας, ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργίῳ Γεωργίας Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐνὸς δασολόγου ἰδιώτου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ τοῦ ἀρχαιότερου τῶν προέδρων τοῦ πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κείται ἢ ἐκποιητέα ἐκτασις, ἀναπληρομένου ὑπὸ νεωτέρου προέδρου ἢ ὑπὸ πρωτοδίκου, ὀριζομένων ἀμειψτέρων κατὰ νόμον.

6. Ἡ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ δάσους γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἐὰν περὶ τῆς ἀξίας ἐκδηλωθῶν τρεῖς διάφοροι γνώμαι, πρὸς καθορισμὸν αὐτῆς λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος τῶν τριῶν ποσῶν. Ἡ δαπάνη ὀδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἢ ἀμοιβῆ τῶν μελῶν αὐτῆς βαρύνει τὸν Ο.Δ.Ε.Π. Ὡς ἀμοιβὴ ἐκάστου μέλους ἐκ τῶν ἐχόντων ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα ὀρίζεται ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ βασικοῦ μισθοῦ του.

7. Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δι' ἠτιολογημένων ἀποφάσεων του καθορίζει ἐκάστου τὰ μοναστηριακὰ δάση, ἅτινα θεωρεῖ ἀπρόσδοκα ἢ ἠλαττωμένης προσόδου κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνωτέρου 3 παραγράφου, ὀρίζον τὴν κατὰ τὴν κρίσιν του ἀξίαν ἐκάστου, κατὰ στρέμμα ἢ κατὰ τμήματα ἢ ἐν ὅλῳ. Ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν σχετικῶν στοιχείων ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, τὰ ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν γνωματεύσεων.

8. Ἐὰν ἡ ἐκτιμητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν καταρτισθῇ ἢ δὲν καταρτισθῇ νομίμως ἢ δὲν ἐκδόσῃ τὴν γνωμάτευσιν τῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ὡς ἄνω πρακτικοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἢ γενομένη ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκποίησης θεωρεῖται ὀριστικὴ καὶ μὴ ἀμφισβητήσιμος.

9. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀ.ν. 1368 τῆς 2) 10.9. 1938 (περὶ συμπλήρωσεως τῶν περὶ διοικήσεως καὶ διαχείρισεως τῆς Ἑκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τῆς τῶν Μονῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν ἰσχυρῶν διατάξεων) γενόμεναι ἐκποιήσεις δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν σχετικὰ συμβόλαια ἢ ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τοὺς τελευταίους πλειοδότες ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξηρημάσθη ἢ διάταξις τῆς 1 παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, θεωροῦνται ἔγκυροι.

Ἄρθρον 149.

Διαχείρισις δασῶν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν ἀνταλλαξίμων δασῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Διαχείρισεως Ἀνταλλαξίμων Μουσουλμανικῶν Κτημάτων (Δ.Δ.Α.Μ.Κ.) τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος. Αἱ ἀρμόδιαι κατὰ τόπους δασικαὶ ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσον τοὺς οἰκείους πίνακας ὑλοτομίας καὶ νὰ παρέχουν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν των, ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τούτων, εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Δ.Δ.Α.Μ.Κ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ἀνταλλαξίμων δασῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 9 παρ. 5 τοῦ ν.δ. 3713 τῆς 28.6) 1.7.1957 (περὶ μέτρων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐπιτάχυσιν τῆς ρευστοποιήσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ τὴν ὀλοκληρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων) ὀριζόμενα.

Κεφάλαιον Γ'

Δάση συνεταιρικά.

Ἄρθρον 150.

Διαχείρισις δασῶν προσερχομένων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ἐξ ὀριστικῆς κυρωθείσης διανομῆς κοινοχρήστων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν κώδικα ἐκτάσεων, ἀνήκει, πρὸ μὲν τῆς εἰς τὴν οἰκίαν κοινότητα μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τὸν οἰκίον ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιωρητῶν (Σ.Δ.Α.Κ.), μετὰ δὲ τὴν μεταβίβασιν ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν κοινότητα. Ἡ ἐκχέρωσις τοιούτων ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον ἤθελε διατεθῆ ἢ πρὸς ἐκχέρωσιν ἔκτασις πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν ἀποκατεστημένων κληροῦχων ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν νέων ἀκτημόνων καὶ πρόκειται περὶ ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς γεωργικὴν καὶ δασοκομικὴν καλλιέργειαν κατὰ τὸ ἀρθρον 153.

2. Ἡ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, παραχωρηθεισῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος εἰς κληροῦχους γηγενεῖς, ὡς καὶ τῶν κοινοχρήστων τοιούτων, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους Σ.Δ.Α.Κ.

3. Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐντὸς τῶν ἀπομικῶν κλήρων δασικῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ὀριστικῆς κατὰ κληροῦχους διανομῆς αὐτῶν, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους κληροῦχους γηγενεῖς ἢ πρόσφυγας.

4. Ἡ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων πάσης φύσεως δένδρων, ἀπαλλοτριωθεισῶν κατὰ τὸν νόμον 4857 τῆς 18) 18. 12.1930 (περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ε. Α. Προσφύγων καὶ συστάσεως ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς) ἢ διοικουμένων ἐν γένει ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἑθνικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος ἀτελῶς κατὰ τὰς διαπεύσας τὰ δημόσια δάση διατάξεις.

5. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἢ ἐκχερώσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκμεταλλεύσεως τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Σ.Δ.Α.Κ. ἢ τῶν κληροῦχων γηγενῶν ἢ προσφύγων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ δημοσίου δασικοῦ φόρου ὡς ἐπὶ ἰδιωτικοῦ δάσους. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τῆς οἰκείας κοινότητος ἀπόληψις δασικῶν

προϊόντων εκ τῆς ύλοτομίας, ἐκχερσώσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκμεταλλεύσεως δασικῶν ἐκτάσεων περιελθουσῶν αὐτῆ κατὰ κυριότητα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικῆς κώδικος.

6. Δασικαὶ ἐκτάσεις ἐξαγορασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ νόμου 4245 τῆς 26.7.18.1929 (περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν.Δ. ἀπερὶ κυρώσεως τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, Ἑλλάδος καὶ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνιῶν περὶ ἐξαγορᾶς κτημάτων ὑπηρεσιῶν αὐτῶν), ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ἐπὶ σκοπῷ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, γηγενῶν ἢ προσφύγων, καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως παραχωροῦνται πρὸς δασικὴν ἐκμετάλλευσιν εἰς τοὺς ἵπερ ὧν ἐξηγοράσθησαν, συμπηγνυομένους εἰς δασικὸν συνεταιρισμὸν, ἐφ' ὅσον αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ παραμένουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 151.

Διαχείρισις καὶ μισθώσις συνεταιρικῶν δασῶν.

1. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν ἐκμετάλλευσιν δασῶν ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα, νομὴν ἢ περιορισμένα δικαιώματα εἰς συνεταιρισμὸν δασοκτημόνων (κυρίων, νομέων ἢ καρπωτῶν περιορισμένων δικαιωμάτων) συνιστῶμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀ. ν. 1627 τῆς 14) 18.2.1939 (περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν), ὡς οὗτος ἐκάστοτε ἰσχύει, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῆ βάσει δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως ἢ πίνακος ὑλοτομίας, εἴτε κατόπιν δημοπρασίας εἴτε ἄνευ δημοπρασίας δι' αὐτεπιστάσις χρησιμοποιοῦσης ὡς ἐργάτας κυρίως μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ δασοκτημόνων. Ἡ ἄνευ δημοπρασίας ὡς ἄνω ἐκμετάλλευσιν ἐνεργεῖται, εἴτε δι' ὁμάδος ἐργατῶν δασοκτημόνων εἴτε διὰ συνεταιρισμοῦ ἐργατῶν δασοκτημόνων, εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας τὸ καταβλητέον ὑπὸ τῆς ὁμάδος ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐργατῶν δασοκτημόνων εἰς τὸν συνεταιρισμὸν δασοκτημόνων μισθώμα, ἐὰν τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαμβάνη δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ ὁμάδος ἢ ὁ συνεταιρισμὸς ἐργατῶν δασοκτημόνων, ὡς καὶ ἡ τιμὴ ρίψεως, διαμορφώσεως καὶ μεταποπίσεως τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων, εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαμβάνει ὁ συνεταιρισμὸς δασοκτημόνων ἀπὸ τῆς ὁμάδος ἢ τὸν συνεταιρισμὸν ἐργατῶν δασοκτημόνων, καθορίζει ἢ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ἐπιτροπῆ, εἰς περιπτώσιν δὲ διαφωνίας ἢ Πανελληνίως Συνομοσπονδία Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δημοπρασία ἐνεργεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἴδιου, ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀρμοδίου ἐπίπτου συνεταιρισμῶν ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸπος ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἐπὶ ἐκμεταλλεύσεως συνεταιρικῶν δασῶν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 103.

4. Προκειμένου περὶ πολυώρων διφυῶν ἐκ παραλλίου πεύκης δασῶν, ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα νομὴν ἢ περιορισμένα δικαιώματα ἐξ ἀδιαίρετου εἰς πλείονας τῶν ἐπτὰ προσώπων καὶ ἐκτάσεως μείζονος τῶν χιλίων στρεμμάτων, διὰ τὰ ὑποκαταστάσεις ἀναγκαστικῶς συνεταιρισμῶς, δύναται ἢ πρὸς ἐμπορίαν ἀφώσεως τοῦ ἐξ ἀδιαίρετου δάσους νὰ ἐνεργῆται ὑφ' ἐνὸς ἐκαστοῦ τῶν συνιδιοκτητῶν εἰς τὸ μῆμα ἐκείνου τοῦ δάσους, εἰς τὸ ὅποιον ἐνεργεῖ τὴν ρητινοκαλλιέργειαν. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ἀναγνωρίζεται ἢ τυχὸν παρὰ τῶν συνιδιοκτητῶν γενομένην διανομὴν τοῦ δάσους ἄνευ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐγκρίσεως διανομῆς τοῦ δάσους, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 60 παράγραφος 1. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ κατ' ἐκαστὰ συνιδιοκτητῆται ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀνάλογον καταβολὴν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἐτησίως τῆς ἐκάστοτε

καθοριζομένης ὑφ' αὐτοῦ χρηματικῆς ἢ εἰς εἶδος συνδρομῆς διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ ἰδιοκτησίας, δαπανῶν φυλάξεως, καταρτίσεως δασοπονικῆς μελέτης, ὁδοποιίας, κατασέσεως πυρκαϊῶν κλπ. Οἱ συνιδιοκτητῆται μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑποχρεοῦνται, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποφασισθῆ ἢ ὑφ' αὐτῶν ἀνάληψις τῆς ὑλοτομίας, ὅπως προβαίνουν εἰς ταύτην κατὰ τὴν σειράν, τάξιν καὶ χρόνον, ὡς καθορίζονται ὑπὸ τῆς δασοπονικῆς μελέτης. Ἐν ἀρνήσει τούτων νὰ καταβάλουν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τούτου συνδρομὴν, ἢ νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑλοτομίας, συμφώνως πρὸς τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα, τὴν ἐνεργεῖαν τῆς ὑλοτομίας τῶν ἀρνομένων ἀναλαμβάνει τὸ συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

5. Προκειμένης καρπώσεως δασῶν ἀνηκόντων ἢ κατεχομένων ὑπὸ ἐλασσόνων τῶν ἐπτὰ συνιδιοκτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν, μὴ συμφωνούντων εἰς κοινὴν ἐκμετάλλευσιν, ἢ ἀρμοδία δασικὴ ἀρχὴ παρέχει τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ὑλοτομίας ἐκάστῳ αὐτῶν καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν, ἐφ' ὅσον ἀποβαίνει δυνατὴ ἢ τοιαύτη ὑλοτομία χωρὶς βλάβην τοῦ δάσους.

6. Ἐπὶ μισθώσεω, διὰ χρόνον ἀνωτέρου τῶν πέντε ἐτῶν, δασῶν ἐξ ἀδιαίρετου συνιδιοκτητῶν, ἐκτάσεως ἄνω τῶν 500 ἐκταρίων καὶ ἄνευ προϋπάρξεως δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως, συνομολογουμένων παρ' ἐπιτροπῆς καὶ ἐν γένει ἐκπροσώπων τῶν συνιδιοκτητῶν, ἄνευ δημοπρασίας, τὸ δικαστήριον, ἀποφασίζον ἐπὶ τῆ ἀγωγῇ οἰουδήποτε τῶν συνιδιοκτητῶν, κηρύσσει διαλελυμένην τὴν μισθώσιν ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, κατ' ἢν ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ εἰς τὴν αὐτὴν περιόδον ἀντιστοιχοῦν ποσὸν ἐκ τοῦ ὅλου μισθώματος εἶναι κατώτερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς κατὰ τὸν πίνακα διατιμῆσεως τιμῆς τοῦ ἀποληπτεύου κατὰ τὴν αὐτὴν περιόδον δασικοῦ ὕλικου. Ἐγερθείσης ἀγωγῆς, τὸ δικαστήριον, παρὰ τῷ ὀπίῳ εἶναι εἰσγηγμένη ἢ ἀγωγῆ, δύναται νὰ διατάξῃ πᾶν συντηρητικὸν μέτρον εἰς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐνάγοντος, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

7. Κύριοι ἢ νομεῖς ἀδιαίρετου δάσους ἐκτάσεως ἀνωτέρως τῶν ἐκατῶν ἐκταρίων, εἴτε περιορισμένων δικαιωμάτων καρπώσεως δάσους τῆς αὐτῆς τοῦλάχιστον ἐκτάσεως, πλείονες τῶν ἐπτὰ, συνιστοῦν ἀναγκαστικῶς, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου δασάρχου, συνεταιρισμὸν εἴτε ἰδιοκτησίας, τοῦτέστιν κυριότητος ἢ νομῆς, εἴτε καρπώσεως δασικῶν περιορισμένων δικαιωμάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 2 τοῦ ἀ. ν. 1627) 1939. Εἰς περιπτώσιν συστάσεως ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὡς καὶ τὰς τοιαύτας τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ εἰρημένου ἀ. ν. καὶ διανοίξεως ἀντιπυρικών λωρίδων, αἱ αὐτὸ διανοιγόμεναι λωρίδες ἀποτελοῦν συνεταιρικὴν ἰδιοκτησίαν, οἱ δὲ ἐκ τῆς διανοίξεως αὐτῶν διγόμενοι κύριοι ἢ νομεῖς ἀποζημιοῦνται μερίμνη τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν τεκμαιρομένων ὠφελειῶν ἐκάστου ἐκ τῶν προστατευομένων δασοκτημάτων.

8. Οἱ ἀναγκαστικοὶ ἢ προαιρετικοὶ συνεταιρισμοὶ περιορισμένης ἐκμεταλλεύσεως δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου δασάρχου, ὅπως ὑποχρεωθοῦν νὰ διατηροῦν ἀπὸ κοινοῦ δασολόγον καὶ δασοφύλακας, νὰ ἔχουν κοινὰς ἐγκαταστάσεις καὶ μέσα μεταφορᾶς, νὰ προμηθεύωνται ἀπὸ κοινοῦ ἐργαλεῖα, σπέρους, φυτάρια, νὰ προβαίνουν εἰς κοινὴν πώλησιν τῶν δασικῶν αὐτῶν προϊόντων ἢ νὰ ἀραιώνουν, θαμβεύουν καὶ φρυγανεύουν τὰ δάση διὰ λόγους ἀντιπυρικών. Διὰ διακοπῶν ἐκδιδομένων, μετὰ γνώμην τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας ἐνώσεων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, δύναται νὰ κανονισθοῦν λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

9. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρθῆ τὴν ἐγκρίσιν ἢ μὴ καρπώσεω διὰ συνιδιοκτητῆται ἢ συνεταιρικᾶ δάση, διὰ τὰ ὅποια δὲν συνεστήθησαν κατὰ τὸν ἀ. ν. 1627) 1939 συνεταιρισμοὶ ἰδιοκτησίας ἢ ὑφιστάμενοι τοιαῦτοι δὲν προσήρμασαν πρὸς τὸν νόμον τοῦτον τὰ καταστατικὰ αὐτῶν.

"Α ρ ρ ο ν 152.

Διαχειρίσεις συνιδιοκτητών μετά του Δημοσίου δασών.

1. Η διαχείρισις τῶν δασῶν, τῶν ὁποίων τὸ Δημόσιον εἶναι ἐξ ἀδιαιρέτου συνιδιοκτήτης μετὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν διατάξεις, ἐφ' ὅσον τὸ μερίδιον τοῦτο εἶναι τὸ ἥμισυ ἢ πλεον τοῦ ὅλου δάσους, ἀποδιδιομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατ' ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας αὐτοῦ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνηκουσῆς μερίδος τοῦ εἰσοδήματος, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Ἐφ' ὅσον τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου εἶναι ἔλαττον τοῦ ἥμισυ, ἐάν μὲν οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι, ἡ διαχείρισις ἐνεργεῖται κεχωρισμένως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν, ἐκάστου δυναμένου νὰ διαθέσῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ μερίδιον τοῦ ποσόν δασικῶν προϊόντων, ἐάν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν, ἡ διαχείρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ μὲν τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ εἰς τὸ μερίδιον τοῦ ἀναλογοῦν ποσόν προϊόντων, ὑπὸ ἐπιτροπῆς δὲ ἡ πληρεξουσίων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν συνιδιοκτητῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν.

2. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μεριδίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἔλαττον τοῦ ἥμισυ τοῦ ὅλου δάσους, ἐάν μὲν οἱ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι εἰς τινὰ τούτων, καὶ ἰδίᾳ τὸν κεκτημένον μεγαλύτερον μερίδιον, ἐάν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν, εἰς ἐπιτροπῆν, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δημόσιον λαμβάνει μισθώμα, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὅπου κατὰ τὸν παρῶν κώδικα ὑφίσταται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιοῦτου μισθώματος.

3. Τὸ Δημόσιον δύναται τῇ αἰτήσῃ τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν ἢ τινῶν τούτων, νὰ διαχειρίζεται καὶ τὰ μερίδια αὐτῶν, εἴτε οὗτοι εἶναι περισσώτεροι, εἴτε ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν. Ἐπίσης, δύναται τὸ Δημόσιον, τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολοίπων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διαχειριζομένων μεριδίων. Ἡ ἀναλογία τῆς προσόδου τῶν συνιδιοκτητῶν ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς κατ' ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς θασικὰς κερπτώσεις τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν 1) 5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Δ'

Ἐκχέρσωσις δασῶν.

"Α ρ ρ ο ν 153.

Ἐκχέρσωσις μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις μὴ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται. Δύναται μόνον νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἢ τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον βεβαιούται, προκειμένου μὲν περὶ ἐκτάσεων μέχρι τῶν 50 στρεμμάτων δι' ἐκθέσεως δασολόγου, προκειμένου δὲ περὶ μεγαλύτερων ἐκτάσεων δι' ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐνδὸς δασολόγου καὶ ἐνδὸς γεωπόνου, ὅτι ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως αὐτῶν δὲν ὑφίσταται κίνδυνος ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους ἢ σχηματισμοῦ χερσιάρρων, ὅτι τὸ ἐδαφὸς αὐτῶν εἶναι κατάλληλον πρὸν μόνιμον γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν καλλιέργειαν, ὅτι δὲν φέρουν ὀπωσθήποτε προσστατευτικῶν χαρακτήρα καὶ ὅτι ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν υπερβαίνει τὰ 20α) προκειμένου περὶ γεωργικῆς καλλιέργειας καὶ 40 ο) προκειμένου περὶ δασοκομικῆς τοιαύτης.

2. Εἰς περιφέρειας, ἐνθα ἀποδεδειγμένως ὑπάρχει στενοὶς καλλιεργησίου γῆς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐκχέρσωσις ὁμοίων ἐκτάσεων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν υπερβαίνει τὰ 35ο) διὰ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ 50ο) διὰ τὴν δασοκομικὴν τοιαύτην. Ἡ ἄδεια ἐκχερσώσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων

χορηγεῖται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, πρὸ τῆς ἐνεργείας ταύτης, θὰ κατασκευασθῶν τοῖχι (πεζούλια) πρὸς ἀπετροπὴν τοῦ κινδύνου τῆς ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους.

3. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν ἢ ἐκτάσεων δασικῶν ἄνω τῶν 200 στρεμμάτων ἐγκρίνεται τμηματικῶς, ἢ δὲ συνεχῆς ἀρχικῆς ἐκχερσώσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχερσώθῃσα ἤδη ἐκτασις δὲν ἐκαλλιεργηθῆ γεωργικῶς ἢ δασοκομικῶς. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκχέρσωσις μεγαλυτέρας τῶν 200 στρεμμάτων ἐκτάσεως, οὐχὶ τμηματικῶς, ἂν χρησιμοποιῶνται διὰ ταύτην μηχανικὰ μέσα (τρακτέρ κλπ.).

4. Ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἐγκριθεῖσα ἐκχέρσωσις, ὀρίζεται εἰς τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης, ἀμα τῇ παρελεύσει τῆς ὁποίας ἡ ἐγκρίσις θεωρεῖται ἀνακληθεῖσα. Ἐὰν ἡ γεωργικὴ ἢ δασοκομικὴ καλλιέργεια δὲν πραγματοποιηθῇ ἐξ ὀλοκληρου ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, βεβαιούμενον τούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὁ ιδιοκτήτης ἢ ὁ διακείμενος τῆς ἐκχερσώσεως ἐκτάσεως ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον κατὰ στρέμμα καλλιεργησίου καὶ μὴ καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως, χρηματικὸν ποσόν ὀριζόμενον διὰ κανονιστικῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον διοικητικῶς.

5. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ δημοσίων ἐκτάσεων παραχωρηθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ πρώτου Βιβλίου πρὸς γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, διὰ τὰς ὁποίας ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14, 15 καὶ 17.

6. Πρὸς προστασίαν τῶν ἐπικλινῶν ἐδαφῶν ἀπὸ τῆς διαβρώσεως, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐν γένει, ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους υπερβαίνει τὰ 10ο), ἀνευ προηγουμένης ἢ συγχρόνου κατασκευῆς τῶν ἐνδεδειγμένων ἔργων προστασίας.

7. Ἐφ' ὅσον ταιαῦται ἐκτάσεις ἀνήκουσι εἰς πλείονα πρόσωπα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἔργων προστασίας, τὴν διοίκησιν, τὴν συντήρησιν αὐτῶν δύναται νὰ συσταθῶν ὀργανισμοὶ ἀνάλογοι πρὸς τοὺς ἐν ἀρθρῷ 12 τοῦ ν.δ. 3881 τῆς 25)30.10.1958 (περὶ Ἔργων Ἐργείων Βελτιώσεων) προβλεπομένους.

8. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ τῆς συστάσεως τῶν ὡς ἄνω ὀργανισμῶν, τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐκτάσεων ἔργων προστασίας, αἱ ἐπιτρεπόμεναι καλλιέργειαι καὶ καλλιεργητικὰ συστήματα εἰς τὰς ἐκτάσεις αὐτὰς καὶ πᾶσα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια.

9. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 6 θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 προβλεπομένου διατάγματος.

"Α ρ ρ ο ν 154.

Ἐκχέρσωσις ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων δασῶν.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀνηκουσῶν εἰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα καὶ ἐπιταχθεισῶν ἢ ἀπαλλοτριωθεισῶν δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 (περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων) καὶ ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν κώδικα ἀπαλλοτριουμένων καὶ διανεμομένων τοιοῦτων πρὸς καλλιέργειαν, περὶ τῆς γεωργικῆς ἢ δασοκομικῆς καταλληλότητος τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐπιτροπῆ, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων.

2. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται ἔγγραφος πιστοποίησις τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἀρμοδίαν δασικὴν ἀρχὴν, περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἐκχέρσωσις.

"Α ρ ρ ο ν 155.

Ἐκχέρσωσις παραχωρηθεισῶν δασικῶν ἐκτάσεων.

Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14 καὶ 16 πρὸς καλλιέργειαν παραχωρουμένων δασικῶν ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἢ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 153 παράγρ. 1 ἔκθεσις δασολόγου ἢ ἐπιτροπῆς.

"Α ρ ρ ο ν 156.

Ἐκχέρσωσις δασῶν διακατεχομένων παρὰ τρίτων.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐκχέρσωσιν διακατεχομένων παρὰ τρίτων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐπιτροπεύτου τῆς ἐκχερώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 153.

"Α ρ ρ ο ν 157.

Ἐκχέρσωσις παραμεθορίων δασικῶν ἐκτάσεων.

Προκειμένου περὶ ἐκχερώσεως δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς παραμεθορίους περιοχάς, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 73.

"Α ρ ρ ο ν 158.

Ρόγγισμα.

Ἡ καθύς (ρόγγισμα) δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαθίων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καλλιέργειας τούτων ἀπαγορεύεται.

"Α ρ ρ ο ν 159.

Ἡ ἐπὶ ἐκχερούμενων ἢ καλλιεργουμένων ἀγρῶν καθιερωθεῖσα συνθήκη, κατ' ἀρχικὴν συγκατάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, τῆς ἐλευθέρως βοσκῆς ζῶων μετὰ τὴν συγκομιδὴν, ἐφ' ὅσον δὲν διευμορφώθῃ εἰς ἐμπράγματος δικαίωμα ὠρισμένου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταργεῖται.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Ε'**Δασικὴ φορολογία.**

(Μίσθωμα—Δασικὸς φόρος).

"Α ρ ρ ο ν 160.

Μίσθωμα — Δασικὸς φόρος — Πίναξ διατιμῆσεως.

1. Διὰ τὰ ἐκ καρπώσεων δασῶν καὶ δένδρων ἐντὸς κτημάτων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαθίων παραγόμενα δασικὰ προϊόντα καταβάλλεται μίσθωμα μὲν ὅταν πρόκειται περὶ δημοσίων, δημοσίου δὲ δασικὸς φόρος (δικαίωμα) ὅταν πρόκειται περὶ μὴ δημοσίων τοιούτων καὶ κτημάτων.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μίσθωμα, ἐφ' ὅσον τοῦτο κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ὡς καὶ ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος, ὀρίζονται καθ' ἕκαστον δασοπονικὸν ἢ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος διὰ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως, ὅστις κυροῦται κατ' ἔτος διὰ διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγράφεται, κατὰ δασικὰς περιφερείας ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενας, ἡ τιμὴ τῶν δασικῶν προϊόντων, δι' ἕκαστον δασοπονικὸν ἔτος, καθοριζομένη ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δύο προηγουμένων δασοπονικῶν ἐτῶν εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς. Δι' ὁμοίον διατάγματος τὸ μίσθωμα καὶ ὁ δημόσιος φόρος προσαρμόζονται ἀναλόγως τῆς ἀξιομειώσεως τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

3. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου ρητίνης παραγομένης ἐντὸς ὄλοκλήρου τῆς ρητινευτικῆς περιόδου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, λαμβάνεται ὡς ἐξέσις ἡ τιμὴ τῆς ρητίνης ἢ ἀναγραφομένη εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως τῶν ἰσχυρόντων κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ρητινευτικῆς περιόδου τοῦ ἰδίου ἔτους.

"Α ρ ρ ο ν 161.

Καθορισμὸς μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

1. Τὸ μίσθωμα τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθορίζεται ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα δύο δασοπονικὰ ἔτη ἐπιτευχθέντων μισθωμάτων ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ.

2. Ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος ὀρίζεται εἰς τὰ ἐξῆς ποσοστὰ τῆς τιμῆς τοῦ πίνακος διατιμῆσεως:

α) Εἰς 140ο προκειμένου περὶ παντὸς εἶδους τεχνικοῦ ξύλου (ξύλειας), δαδίου, κατράμης, φλοιοῦ καὶ δασικῶν φυτῶν.

β) Εἰς 100ο προκειμένου περὶ ξυλανθράκων, καυσοξύλων καὶ θάμων.

γ) Εἰς 110ο προκειμένου περὶ πάντων τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς φύλλα, ἄνθη, καρποί, κῶνοι καὶ σπέρματα, βαφικὸς καὶ δεψικὸς ροῦς, κήκιδες, φυτόχωμα, καστανόχωμα, σχινδόχωμα κλπ.

3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὀφειλομένου δασικοῦ φόρου, ὡς δικαιολογητικὸν χρησιμεύει τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς.

"Α ρ ρ ο ν 162.

Καταβολὴ μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

1. Τὸ μίσθωμα ὡς καὶ ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας, ἐπὶ τῇ ἐξέσει διπλοτύπου εἰσπράξεως προσαγομένου εἰς τὴν ἐκδίδουσαν τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας δασικὴν ἀρχὴν. Ἡ ἄδεια αὕτη χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ἐνεργουμένης ὑλοτομίας. Διὰ τὴν μεταφορὰν ἀπαιτεῖται ὡς δικαιολογητικὸν τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς.

2. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, κατ' ἐξίρασιν τῶν ἐν προηγουμένην παραγράφῳ ὀριζομένων, δύναται τῇ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅπως δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν δασικῶν προϊόντων, ὁ κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρὸν ἐπιβαλλόμενος δημόσιος δασικὸς φόρος, ἀντὶ νὰ καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐπομένου μηνός. Διὰ τὴν τοιαύτην καταβολὴν τοῦ φόρου, ὁ ὑποκείμενος εἰς φορολογίαν δασοκτημῶν (κύριας, νομεύς, κάτοχος, ἐπικαρπωτής, ἐπὶ ἐταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων τὸ νομικὸν πρόσωπον, ἐπὶ συνεταιρισμοῦ δασοκτημῶν ὁ πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐπὶ ἀνηλικῶν ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ κλπ.) ὀφείλει ἐγκαίρως πρὸ τῆς ἐναρξέως ἐκάστου δασοπονικοῦ ἔτους νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν ἀρμόδιον δασάρχην αἴτησιν, ὑποβαλλομένην φέρουσα τοῦτο μετὰ τῆς γνώμης τοῦ πρὸς τὴν νομαρχίαν. Ἡ ἐγκρίσις ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως ἀπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέρην κρίσιν τοῦ νομάρχου. Δι' ἐγγύτησιν ὁ δασοκτημῶν ὑποχρεοῦται ὅπως προσαγάγῃ ἐκάστοτε ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν διὰ χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ καὶ διὰ μεγαλύτερον ποσὸν προϊόντων, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο.

"Α ρ ρ ο ν 163.

Δάση ἀμφισβητουμένης κυριότητος.

Ἐπὶ ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς δάση ἀμφισβητουμένης κυριότητος, ἐὰν μὲν τὸ δάσος τελῆ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καταβάλλεται μίσθωμα κατὰ τὰς περὶ ὑλοτομίας ἢ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν κειμένας διατάξεις, ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν κατοχὴν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταβάλλεται ἀντίστοιχος δημόσιος δασικὸς φόρος.

*Α ρ θ ρ ο ν 164.

Φόρος και μίσθωμα εις καέντα δάση.

1. Διὰ τὰ δασικά προϊόντα ἐκ καέντων μὴ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καταβάλλεται διπλοῦς δημόσιος δασικὸς φόρος. ἐκ καέντων δὲ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀσκεῖ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας τρίτος, τὸ ὑπὸ τούτου καταβαλλόμενον μίσθωμα καθορίζεται διπλάσιον τοῦ ἐν τῷ πίνακι διατιμήσεως ἀναγραφομένου.

2. Ἐὰν ὁ δασοκτῆμων μὴ δημοσίου δάσους ἢ ὁ ἀσκῶν τὸ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας ἐπὶ δημοσίου δάσους ἠθελεν ἐφαρμόσει πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ὄλα τὰ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑποδειχθέντα εἰς αὐτὸν προληπτικὰ ἀντιπυρρικά μέτρα, οἷον διάνοξιον ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἀραιώσεις, κηπεύσεις, θάμνευσεις, φρυγανεύσεις κλπ., τότε δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν νὰ μειοῦται ὁ ὡς ἄνω διπλάσιος δημόσιος δασικὸς φόρος ἢ μίσθωμα μέχρι τῶν ἐν τῷ πίνακι διατιμήσεως καθοριζομένων ἁπλοῦν τοιούτων.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διπλοῦ δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος, ὁ μὲν ἁπλοῦς φόρος δὲν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀλλὰ κατατίθεται ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ τὴν λήψιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων ἢ ἐνέργειαν ἀναδασώσεων ἢ κατασκευὴν δασικῶν δρόμων εἰς τὸ καὲν μὴ δημοσίων δάσους, τὸ δὲ ἅπλοῦν μίσθωμα, εἰσαγόμενον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, διατίθεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν ὁδῶν εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικὰ συμπλέγματα.

4. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσις καέντων δημοσίων δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς ἀντιστοιχούς διατάξεις περὶ κάρπωσης δημοσίων δασῶν, εἴτε κατόπιν δημοπρασίας εἴτε ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὅμως εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τούλάχιστον ἁπλοῦ μισθώματος, δυναμένου νὰ ἀυξηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μέχρι τοῦ διπλάσιου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμήσεως καθοριζομένου. Ἡ ὑπὲρ τὸ ἅπλοῦν μίσθωμα, μετὰ ἢ ἄνευ δημοπρασίας, ἐπιτυγχανομένη χρηματικὴ πρόσοδος εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται διὰ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκτέλεσιν προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν ὁδῶν εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικὰ συμπλέγματα.

*Α ρ θ ρ ο ν 165.

Φορολογία θαλασιδίων καὶ κερατίων.

1. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν προοριζόμενα θαλασιδία καὶ κεράτια, τὰ προερχόμενα ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, εἰσπράττεται δημόσιος φόρος ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ πίνακος διατιμήσεως δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξελέγξεως.

2. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν συλλεγόμενα θαλασιδία καὶ κεράτια εἰσπράττεται μίσθωμα κατόπιν ἐνοικιάσεως τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας περὶ ρητίνης, ἐκτὸς ἐὰν ἡ συλλογὴ αὕτη εἶναι κεντημένον δικαίωμα δουλείας τρίτων, ὅποτε τὸ κατὰ τὸν πίνακα διατιμήσεως καθοριζόμενον μίσθωμα εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

*Α ρ θ ρ ο ν 166.

Φορολογία προϊόντων ἐκχερσώσεως.

1. Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικὰ προϊόντα ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου δασικοῦ φόρου.

2. Εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου φόρου ὑπόκεινται καὶ τὰ προϊόντα ἐκχερσώσεως δασῶν ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 154, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

*Α ρ θ ρ ο ν 167.

Καυσόξυλα.

Πᾶς ξυλώδης ὄγκος ἐν ξηρᾷ ἢ γλωρᾷ καταστάσει, ὁ ὁποῖος, λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἶδους ἢ οικονομικῶν τοπικῶν ἢ γενικῶν συνδηκῶν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ξυλεία, χαρακτηρίζεται ὡς καυσόξυλα. Οἱ δὲ ἐπὶ λεπτοῦ κλώνου ἢ κορμοῦ κλαδίσκου (κλαριά), οἱ θάμνοι χωρὶς κορμῶν καὶ τὰ φρύγανα χαρακτηρίζονται φορολογικῶς καὶ δασοπονικῶς ὡς θάμνοι ἢ κλαδίσκοι.

*Α ρ θ ρ ο ν 168.

Ὑλοτομία ἐπὶ ἠλαττωμένῳ μισθώματι ἢ φόρῳ ὡς καὶ ἀτελεῖς.

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων, κομποπόλεων ἢ πόλεων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 δικαιούνται, μετὰ τὴν λήψιν ἀδείας ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομοῦν ἐκ δασῶν δημοσίων κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὡς ἄνω χωρίων, κομποπόλεων ἢ πόλεων, οικοδομήσιμον ξυλείαν ἢ καυσόξυλα καὶ θάμνους πρὸς ἀσβεστοποιεῖαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν ἢ ἀπυρρικών ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου, κομποπόλεως ἢ πόλεως ὡς ἄνω κειμένων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθοριζομένου μισθώματος. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὅρους δικαιούνται νὰ ὑλοτομοῦν τὰ αὐτὰ προϊόντα ἐκ τῶν αὐτῶν δασῶν, ἐὰν ἡ παραγωγικὴ αὐτῶν δυναμικότης εἶναι πρὸς τούτα ἐπαρκής, καὶ οἱ κάτοικοι γειτονικῶν χωρίων, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν περιφέρειάν των δὲν ὑπάρχει δάσος ἢ τὸ ὑπάρχον εἶναι ἀκατάλληλον, ἀμφοτέρω δὲ οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός των.

2. Εἰς χωρία, κομποπόλεις ἢ πόλεις πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν δάση πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν εἰς καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσόξυλων ἢ θάμνων διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας ἐκ γειτονικῶν δασῶν, εὐρίσκειμένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου, ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἐξαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου ταῦτα εὐρίσκονται.

3. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ὑλοτομία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς μὴ δημόσια δάση, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μὲν φόρου διὰ τὴν οικοδομήσιμον ξυλείαν καὶ τὰ πρὸς ἀσβεστοποιεῖαν καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἀτελῶς δὲ διὰ τὰ πρὸς θέρμανσιν τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου δασοκτῆμονος.

4. Ἡ διάνοξις ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἢ φρυγανεύσεις, θάμνευσις καὶ ἐκπρέμνωσις τοῦ ἐξ ἀειφύλλων πλατυφύλλων ὑπορφου διφυῶν δασῶν, ὡς καὶ αἱ καλλιεργητικαὶ ἀραιωτικαὶ ὑλοτομίαι τῶν δασοσυστάδων δύνανται νὰ ἐπιτραποῦν εἰς δάση δημόσια ἢ μὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατόπιν γνώμης τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐπὶ μειωμένῳ μισθώματι ἢ φόρῳ ἢ καὶ ἀτελῶς, ἐφ' ὅσον ἄλλως εἶναι οικονομικῶς ἀσύμφοροι.

5. Εἰς κυρίους ἢ νομεῖς γειτνιαζόντων πρὸς δημόσια ἢ μὴ δάση ἢ τοὺς μισθωτάς τούτων, οἵτινες, διὰ τὴν προαγωγήν τῆς ἐξασκουμένης ὑπ' αὐτῶν δασοπονίας, κατεσκευάσαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936 ἢ θὰ κατασκευάσουν δασικὰς ὁδοὺς. ἐξυπηρετούσας τὴν καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐν γένει διοικησὶν τῶν δασῶν των, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν γειτνιαζόντων πρὸς αὐτὸ τοιούτων, δύναται νὰ ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ δι' ὀρισμένον χρόνον, μείωσις τοῦ φόρου μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὑπὸ τοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος ἰσχύοντος πίνακος διατιμήσεως προβλεπομένου ὅρου τοῦ Δημοσίου δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν ἐκ τοῦ δάσους ἐξαγομῶνων προϊόντων.

6. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μείωσις τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐγκριθῇ, ἐφ' ὅσον αἱ διανοιγόμεναι δασικαὶ ὁδοὶ καὶ δευτερεύουσαι τριαῦται πληροῦν τοὺς ὑπὸ τῆς δασι-

κῆς ἀρχῆς τεθέντας καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκριθέντας ἔρως ὡς πρὸς τὰ καθορισθέντα ὑποχρεωτικὰ σημεῖα διαβάσεως, ἀφετηρίαν καὶ τέρμα τῆς ὁδοῦ, ἐπιτροπομένην κλίσιν, πλάτος καὶ ἀκτῖνα κομπυλοτήτας.

*Α ρ θ ρ ο ν 169.

Ευλεία λιγνιτωρυχείων.

Ἡ ἀπολαμβάνομένη ἐγγώριος ξυλεία ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν πρὸς χρῆσιν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν λιγνιτωρυχείων καὶ κατασκευὴν ἔργων ἐξυπηρετήσεως αὐτῶν ἀπαλλάσσεται τοῦ δημοσίου δασικοῦ φόρου.

*Α ρ θ ρ ο ν 170.

Προϊόντα ἐκποιουμένων δασῶν.

1. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῶν ἐκποιουμένων δασῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν μὴ δημοσίων δασῶν διατάξεις, καταβαλλομένου τοῦ νομίμου φόρου.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων παραχωρηθεισῶν πρὸς δυνωκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος αὐτῶν καὶ ἐπὶ πλέον τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου τοῦ καταβαλλομένου διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ προσρχόμενα ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἐντὸς 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἐπιτευχθῆ ἢ ἐξημέρωσις τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ εὐδοκίμησαν τὰ φυτευθέντα, τολάχιστον κατὰ 4)5 τοῦ συνόλου τῶν πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων, ὑπολογιζομένων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 24. Ἐὰν παρέλθῃ ἀπρακτος ἢ προθεσμία αὕτη τὸ ὡς ἂνω ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσθον.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δριζυμένων, ἀρμυδία ἀρχὴ εἶναι ὁ νομάρχης, ἀρμόδιος δὲ ὅπως βεβαιώσῃ τὴν πραγματοποιήσιν ἢ μὴ τῆς ἐξημερώσεως ἢ τῆς εὐδοκίμησεως τῆς φυτεύσεως εἶναι ὁ οἰκείος δασάρχης.

4. Ἐὰν, ὅσα τῇ λήξει τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 24 προθεσμίας τῶν 3 ἢ 4 ἐτῶν ἤθελεν ὁ ἀγοραστὴς κηρυχθῆ ἔκπτωτος παντὸς δικαιοῦματος, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ δριζόμενα, διατάσσεται ταυτοχρόνως ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰσάγωγῃ ὡς δημοσίου ἐσθῶν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 ποσοῦ.

*Α ρ θ ρ ο ν 171.

Προϊόντα παραχωρουμένων δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς ἀποκατάστασιν γεωργῶν κλπ.

Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ περὶ ἀποδάσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ τιμήματος ἔχουν ἀναλόγως ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 20 τοῦ ἀν. 857) 1937 πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων διατιθέμενας ἐκτάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 18 παραγρ. 2 περ. β καὶ γ τοῦ παρόντος κώδικος διατιθεμένων τοιαύτων, ἢ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἀτελῶς.

*Α ρ θ ρ ο ν 172.

Προϊόντα ἀνταλλαξίμων δασῶν.

Τὰ ἐξ ἀνταλλαξίμων δασῶν ἀπολαμβάνόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται τοῦ δημοσίου φόρου.

*Α ρ θ ρ ο ν 173.

Ἀτέλεια ἡμέρων κεραιῶν καὶ καστάνων.

Ἡ συλλογὴ καὶ μεταφορὰ ἡμέρων κεραιῶν ὡς καὶ ἡμέρων ἢ ἀγρίων καστάνων, προσρχομένων ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων καὶ προσρχομένων, εἴτε δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν συλλεγόντων εἴτε πρὸς ἐμπορίαν, εἶναι ἀτελεῖς.

*Α ρ θ ρ ο ν 174.

Μείωσις φόρου καὶ ἀτέλεια προϊόντων ἐκχερσώσεως.

1. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 166 παρ. 1 προβλεπόμενος φόρος, προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἢ ἐκκαθαρισμοῦ ἐκτάσεων κα-

λυπομένων ὑπὸ ἀγριελαιῶν ἢ ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων, δύναται νὰ ἐλαττωθῆ καὶ μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ κανονικοῦ τοιαύτου.

2. Ἡ ἐκχερσώσις δασῶν, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἀρθρον 166 παρ. 2, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξ αὐτῆς προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς κατὰ τὰ ἐν τῇ προμνησθείσῃ διατάξει δριζόμενα.

*Α ρ θ ρ ο ν 175.

Ἀτέλεια ρητίνης.

Ἡ ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν παραγομένη ρητίνη ἀπαλλάσσεται τῆς δασικῆς φορολογίας, τοῦ ἐκ τᾶν ἐσθῶν ἀναπληρουμένου δι' ἐτησίως ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ προϊόν τοῦ φόρου ρητίνης κατὰ τὸ ἔτος 1958.

*Α ρ θ ρ ο ν 176.

Ἀτελεῖς ἀδειαι.

1. Ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται, ἢ κατασκευάζονται κατόπιν ἀτελοῦς ἀδείας:

α) Ευλεία ὑλοτομουμένη ὑπὸ τῶν κατοίκων χωρίων ἢ κομπούλεων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3.500 ἐκ δασῶν τῆς περιφέρειας τῶν ἢ παρακειμένων τοιούτων, μετ' ἔγγραφον ἔγκρισιν τοῦ δασοκτήμονος, ἐφόσον τὸ δάσος δὲν εἶναι δημόσιον καὶ χρησιμοποιοῦμένη ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου ἢ τῆς κομπούλεως, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοικοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία τῶν βεβαιούται νομίμως.

β) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀσβεστοποιῆαν, χρησιμοποιοῦμενα ἅπαντα ἀποκλειστικῶς, εἴτε πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων, οἱ ὅποιοι ἔπαθον ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, εἴτε πρὸς ἐπισκευὴν πλοίων παθόντων ἐν ναυαγίῳ.

γ) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι δι' ἀσβεστοποιῆαν, χρησιμοποιοῦμενα ἅπαντα πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολικῶν, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ κοινοφελῶν ἐν γένει ἔργων, ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστάσεως ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὄρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν θρανίων, πινάκων καὶ λοιπῶν ὀργάνων ἀναγκαίων διὰ τὴν λειτουργίαν σχολείων.

δ) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀσβεστοποιῆαν ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν δασοκτημόνων ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων.

ε) Καυσόξυλα προοριζόμενα δι' ἀνάγκας λαϊκῶν συσσιτίων, παιδικῆς διατροφῆς ἐν γένει καὶ τῶν δημοσίων ὄρφανοτροφείων.

2. Οἱ καταδικασθέντες διὰ παραβάσεως τῶν περὶ πυρκαϊᾶς δασῶν διατάξεων δὲν δύναται νὰ ὑλοτομήσουν ἀτελῶς οἰκοδομήσιμον ξυλείαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἐπὶ πέντε μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδικῆς, ἐὰν καταδικάσθῃσαν ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ τρία δὲ ἔτη, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἀρμυδίας κληθέντων καὶ ἀναιτιολογήτως μὴ μεταβάντων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

*Α ρ θ ρ ο ν 177.

Ἀτελεῖς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίαι.

1. Ἀτελεῖς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται:

α) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν προορίζονται δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος καὶ μεταφέρονται δι' οἰουδήποτε μέσου ἐντὸς τοῦ δασαρχείου.

β) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν μεταφέρονται δι' οἰουδήποτε μέσου θαλασσίως ἢ διὰ ξηρᾶς, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ πεντακαστίων χιλιogramμων καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου, εἰς τὸ ὅποιον συνελέγησαν ἢ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου λαμβανον-

μένη μετά γνώμην τού ἀρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών και εις την περιφέρειαν συνορεύοντος δασαρχείου, και πωλούνται υπό τών ιδίων συλλεκτών δι' οικιακήν χρῆσιν τών κατοίκων ἢ εις υπαίθρια κεραμοποιεία, πλινθοποιεία, ἀγγειοπλαστεία, ἐλαιοτριβεία, τυροκομεία, ἀρτοκλιβάνους, ἀμβucas, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεως φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγήν αἰθερίων ἐλαίων, σησαμειοτριβεία, στραγαλοποιεία, βυρσοδεφεῖα και λοιπὰς ὁμοίας φύσεως ἐγκαταστάσεις. Προκειμένου ὅμως περι χρήσεως τών καυσόξυλων ἢ θάμνων τούτων εις ἐργαστήσια, ἀθεστοκαμίνους, συστηματικὰ κεραμοποιεία, πλινθοποιεία, ἀλωνιστικὰ μηχανάκια, ἀτμόπλοια διὰ τὴν θέρμανσιν τών ἀτμοεθῆτων και πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσιν, ὅπως ἐξαιρετικῶς και μόνον ὅταν εἰς τὰ δάση τών πέριξ χωρίων ὑπάρχουν πλεονάσματα καυσόξυλων ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τών κατοίκων, δύναται ἡ τοιαύτη χρῆσις νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τού νομάρχου μετα γνώμην τού ἀρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, ἐπὶ τῇ καταβολῇ, μισθώματος μὲν, ὀριζόμενου ὑπὸ τού νομάρχου, ἐφ' ὅσον τὰ καυσόξυλα ἢ οἱ θάμνοι προέρχονται ἐκ δημοσίων ἢ ἀγομῆξ ἐκ δημοσίων και μὴ δημοσίων δασῶν, φόρου δὲ, ἐφ' ὅσον τὰ καυσόξυλα ἢ οἱ θάμνοι προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν.

γ) Γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐν γένει (ἰδίᾳ ἄροτρα, δίχῃλαι, στυλιάρια), ὑπορθώματα ἀμπέλων, βέργαι περιελίξεως κηπουρικῶν φυτῶν, ξυλεία πρὸς κατασκευὴν κλιμάκων συλλογῆς ἐλαιοκάκρου, πρὸς περιφραξίν ποιμνιστασιῶν και καταφυγῶν τῶν ζῶων, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἀγρῶν, δρομάρια και ράβδοι πρὸς ἀποξήρανσιν κηπουρῶν, πάσσαλοι πρὸς διευθέτησιν χειμάρρων ἢ πρὸς προστασίαν γεωργικῶν κτημάτων, πλαγιναὶ ἐξαρτήματα βοαμαξῶν και ὄβελοι κατὰ τὰς ἐσρτάς τού Πάσσα, ἐφ' ὅσον πάντα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑλοτομούντων ἀνάγκας.

δ) Σχινοβύλλον, κηκίδια, ἄμφη φιλύρας, λιγόβεργαι και ξηροὶ κῶνοι πεύκης. Τὰ προϊόντα ὅμως ταῦτα ὡς και τὸ σχινοβύλλον, μεταφερόμενα διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐκτὸς τού δασαρχείου, εις τὴν περιφέρειαν τού ὁποίου συνελήγησαν, ὑποβάλλονται εις πληρωμὴν μισθώματος μὲν, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν, φόρου δὲ, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων.

ε) Τὰ ἐντὸς κήπων, αὐλῶν, ἐλαιῶνων και ἀμπέλων φυόμενα οἰαδήποτε δένδρα.

στ) Τὰ ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων φυόμενα εἴτε ὀπωροφόρα ἢ καρποφόρα εἴτε τεχνικῶς φυτευθέντα, εἴτε αὐτοφυῆ οἰαδήποτε μεμονωμένως μέχρι πέντε κατὰ στρέμμα φυόμενα δένδρα, ὡς και αἱ τεχνηταὶ ἢ αὐτοφυεῖς δασικαὶ λωρίδες ἐπὶ τῶν ὄριων τῶν καλλιεργειῶν πλάτους μέχρι δέκα μέτρων. Τὰ αὐτοφυῆ ὅμως ταῦτα δένδρα, ἐφ' ὅσον διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν, ὑλοτομοῦνται κατὰ τὴν ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς και ἐπὶ τῇ καταβολῇ δασικοῦ φόρου.

2. Αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ὑλοτομῆαι δύναται νὰ ρυθμισθοῦν ἢ περιορισθοῦν μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως κατὰ χῶρον, χρόνον και τρόπον, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 66 ὀριζόμενα.

* Α ρ θ ρ ο ν 178.

Τοπικαὶ ἀτέλειαι.

1. Ἀτελῶς και ἄνευ ἀδείας ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται:

α) Ἡ ξυλεία, οἱ ξυλάνθρακες και τὰ πρὸς ἀθεστοποιεῖαν καυσόξυλα ἢ θάμνοι, ἐφ' ὅσον ἀπολαμβάνονται εις τὰς ἐπαρχίας Γυθείου και Οἰτύλου ἐξ ἀνεγνωρισμένων μὴ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων και δένδρων (δασικῶν ἢ μὴ), και προορίζονται διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας ἢ και ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

β) Τὰ εἰς τὴν Ἐπτανήσον ἀπολαμβανόμενα και μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ὑλοτομίας δάσους, ἢ μερικῶς δασοσκεπῶς ἐκτάσεως, ὅποτε δὲν καταβάλλεται μὲν ἐπίσης φόρος ἢ μισθώμα, ἀπαιτεῖται ὅμως ἀτελῆς ἄδεια τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὅμως ἐκτὸς τῆς Ἐπτανήσου μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα ὑποβάλλονται εις

τὴν καταβολὴν τού ἐν τῷ πίνακι διατιμῆσεως ἀναγραφόμενου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

2. Διὰ τὰς ὑλοτομίας τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν, ὅσον ἀφορᾷ εις τὰς δυναμένας νὰ ἐκδοθοῦν ἀστυνομικὰς δασικὰς διατάξεις τὰ ἐν ἀρθρῷ 66 ὀριζόμενα.

3. Τὰ ἐν Ἐπτανήσῳ παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται τού δημοσίου φόρου. Τὰ ἐκτὸς ὅμως τῆς Χερσονήσου τού Ἁγίου Ὁρους Ἐπτανήσῳ, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις και μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα τῶν μονῶν τού Ἁγίου Ὁρους ὑπάγονται εις τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας τελοῦν τὰ τῶν λοιπῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἐπικρατείας.

* Α ρ θ ρ ο ν 179.

Γενικαὶ ἀτέλειαι.

1. Ὁ ἀναπτύξας οἰονδήποτε δάσος ἐπὶ ἰδίου ἐδάφους ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς παντός δημοσίου δασικοῦ φόρου διὰ πᾶν δασικὸν προϊόν προερχόμενον ἐκ τού αὐτοῦ δασοφθέντος ἐδάφους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν περίτροπον χρόνον, καθοριζόμενον ὑπὸ τού νομάρχου μετα γνώμην τού ἀρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασῶν. Ἐπὶ τούτοις χορηγεῖται ἄδεια ὑλοτομίας ἀτελῆς, ὅπου ἡ λήψις ἀδείας ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Ἡ ἐκρίσεσις ἀγριελαιῶν, πρὸς σκοπὸν μεταφυτεύσεως και ἐμβολιασμοῦ, ἐνεργεῖται ἀτελῶς και ἄνευ ἀδείας μὲν τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μὴ δημοσίων δασῶν και μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, πάντως ὅμως μετ' ἐγκρίσεως τού οικείου δασοκλήμονος, κατόπιν ἀτελοῦς δὲ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν και μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων.

3. Δασικὰ προϊόντα, παραγόμενα ὡς προϊόν βιομηχανικῶν ἐργοστασιῶν διὰ μηχανικῆς ἐπεξεργασίας ἢ διὰ χημικῆς ἀποστάξεως καυσόξυλων, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς μισθώματος ἢ δημοσίου δασικοῦ φόρου. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὅμως τῶν τούτων ἐργοστασιῶν τὰ ὀπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα καυσόξυλα πρέπει νὰ προέρχονται ἐξ ὑλοτομίας ἐνεργηθείσης ἐπὶ τῇ θάσει ἀδείας ὑλοτομίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς ἐργοστασιῶν μετατροπὴ νομίμως ἀποληφθέντων δασικῶν προϊόντων εις ἕτερα τοιαῦτα ἄνευ καταβολῆς τῆς τυχόν διαφορᾶς μεταξὺ τού δημοσίου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος τού ἀρχικῶς ἀποληφθέντος δασικοῦ προϊόντος και τού ἐκ μετατροπῆς προερχόμενου τοιούτου.

* Α ρ θ ρ ο ν 180.

Στρεμματικὸς δασικὸς φόρος.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακᾶτοχοι δασῶν ὑποχρεοῦνται, πρὸς κάλυψιν τῶν δαπάνων ἐπιτηρήσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δημοσίων δασικῶν ὀργάνων, και ἐφ' ὅσον συλλέγονται ἢ ὑλοτομοῦν ἐκ τῶν δασῶν δασικὰ προϊόντα πρὸς ἐμπορίαν, νὰ καταβάλλουν ἐτησίως στρεμματικὸν φόρον δι' ὀλόκληρον τὴν ἔκτασιν τού δάσους τῶν, συνιστάμενον εις 0,10 δραχμὰς κατὰ στρέμμα. Ὁ αὐτὸς καταβαλλόμενος στρεμματικὸς φόρος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δωδέκατον τῆς κατὰ τὸν πίνακα διατιμῆσεως συνολικῆς τιμῆς χοιθρικῆς πωλήσεως τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπολαμβανόμενων πρὸς ἐμπορίαν δασικῶν προϊόντων.

* Α ρ θ ρ ο ν 181.

Σιδηροδρομικὰ κῆμιστρα, προστατευτικοὶ δασμοί.

1. Διὰ λόγους δασικῆς πολιτικῆς, τόνωσεως και ἐνισχύσεως τῆς ἐγχωρίου δασικῆς παραγωγῆς, ὡς και διευκολύνσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀπομεμαρυσμένων τῶν κέντρων καταναλώσεως δασῶν, τῇ ὑποδείξει τού Ἰπουργείου Γεωργίας και κατόπιν ἀποφάσεως τού Ἰπουργείου Συγκοινωνιῶν, δύναται νὰ ἐλαττωθοῦν ἀναλόγως τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα σιδηροδρομικὰ κῆμιστρα μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων ἐγχωρίου προελεύσεως και ἰδίᾳ τὰ τοιαῦτα καυσίμου ὕλης (ξυλάνθρακων και καυσόξυλων).

2. Διὰ τούτων αὐτῶν ὡς ἄνω λόγους δύναται, τῇ ὑποδείξει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων δασικῶν προϊόντων προστατευτικὸς δασμός, ρυθμιζόμενος ἐκαστοτὴ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπὶ τοῦ δασμολογίου ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει ὑποχρεωτικῶς, προκειμένου περὶ τῆς δασμολογήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ὁ ἀρμοδῖος διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 182.

Ἐιδικοί φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί.

1. Τοῦ δασικοῦ φόρου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 160 καὶ τοῦ στρεμματικοῦ τοιοῦτου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 180, ἀπαλλάσσονται τὰ δάση, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Δ. Β. Γ. τὸν Διάδοχον ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 παραχωρηθέντα κατὰ χρῆσιν δημόσια δάση εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω δημοσίου δασικοῦ φόρου διὰ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ὡς καὶ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας.

ΤΜΗΜΑ Α'

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΔΑΣΩΝ

Ἐκτακτοὶ δασοφύλακες.

Ἐπόπται πρασίνου.

Κεφάλαιον Α'

Ἰδιωτικῶν δασικῶν προσωπικῶν εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 183.

Ἰδιωτικοὶ δασολόγοι καὶ δασοφύλακες.

1. Δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἔχοντες ἕκαστος ἢ πλείονες ἄνω, ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ, τὴν κυριότητα ἢ νομὴν τῶν δάση, συνεχόμενα ἢ μὴ, ἐπιφανείας μείζονος τῶν 8.000 ἑκταρίων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ δασαρχείου δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ ὑποχρεωθῶν ὅπως προσλάβουν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἰδιωτῶν δασολόγων. Οἱ δασολόγοι αὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν δασοκτῆμόνων ὑποβαλλομένη ἐν τῷ προθεσμίᾳ τασομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν δασοκτῆμόνων. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀσυμφωνίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ δασολόγου, διορίζονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Οἱ δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἐκτάσεως 300 ἑκταρίων καὶ ἄνω, ὡς καὶ ἐκτάσεως μικροτέρας μὲν τῶν 300 ἑκταρίων ἀποτελούσης ἄνω ἢ ἡμίση δάσεως 300 ἑκταρίων καὶ ἄνω ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν ἰδιωτικούς δασοφύλακας διὰ τὰ εἰς τὴν κυριότητα ἢ διακατοχὴν αὐτῶν τελούντα δάση, ἀναλόγως τῶν ἀπὸ τῶν δασῶν τούτων προσόδων τῶν. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν ἡ ἕκτασις τῶν τοιούτων δασῶν υπερβαίνει τὰ 1500 ἑκτάρια, οἱ δασοκτῆμονες ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν καὶ δευτέρου δασοφύλακα, τρίτον δὲ ἐὰν ὅσον ἢ ἕκτασις τῶν ὑπὸ φύλαξιν δασῶν υπερβαίνει τὰ 2.500 ἑκτάρια. Ἐξ ὑποχρεώσεως περὶ διορισμοῦ δευτέρου καὶ τρίτου δασοφύλακος δύναται νὰ ἀπαλλαγῶν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ διακατοχῆται δασῶν, καταστραφέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1940—41 καὶ τῆς κατοχῆς, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι ἀποδεδειγμένως δὲν καλύπτουν τὰς δαπάνας μισθοδοσίας τῶν πλείονων τοῦ ἐνὸς δασοφύλακων.

3. Οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τοῦ δασοκτῆμονος καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου. Ἐπὶ πλείονων συνδιοικητῶν ἢ συνδιοικητῶν δασῶν, οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τῆς πλειψηφίας τούτων, ἐκαστος ἔχοντας τὴν ψήφου. ὅσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐπικαίρου δάσεως ἰδιωτικὰ αὐτοῦ μερίδια.

4. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν οἱ κατὰ τὰ ἄνωτέρω ὑπόχρεοι πρὸς πρόσληψιν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων ἀμελοῦν νὰ ὑποδείξουν τοιοῦτους ἐντὸς προθεσμίας τασομένης εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου καὶ μὴ δυναμένης νὰ εἶναι μικροτέρας τῶν 45 ἡμερῶν, ὁ ἀρμοδῖος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου, προβαίνει αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων, καθορίζων ἅμα τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἢ ὁποῖα, ἀρνούμενων τῶν ἰδιοκτῆτῶν ἢ διακατῶν νὰ καταβάλλουν ταύτην, εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἔγκρισιν ἢ μὴ καρπώσεως εἰς τὰ μὴ δημόσια δάση ἐκ τῆς συμμορφώσεως ἢ μὴ τῶν δασοκτῆμόνων ὡς πρὸς τὴν πρόσληψιν ἰδιωτικῶν δασολόγων καὶ τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ δάσεως ἀριθμοῦ δασοφύλακων.

6. Ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν καὶ ὁ δασάρχης ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων, ὡς καὶ ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καὶ ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασολόγων, ἀσκούν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν οἷαν καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων δασοφύλακων καὶ δασαρχῶν, αἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμενα ποιναί, μὴδὲ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐξαιρουμένης, εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν δασοκτῆμονα. Ἡ ποινὴ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως, προκειμένου μὲν περὶ τῶν δασοφύλακων ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν δασολόγων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, εἶναι δὲ καὶ αὕτη ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δασοκτῆμονα. Τὰ ποσὰ τῶν τυχόν εἰς τοὺς ἰδιωτικούς δασολόγους καὶ δασοφύλακας ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν ποινῶν προστίμου βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

7. Διάταγμα καθορίζει τὰ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως τῶν ἰδιωτικῶν δασολόγων καὶ δασοφύλακων, τὰ προσόντα, τὰ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως, τὰ τῆς θαμνολογικῆς ἐξελίξεως, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐντάξεως τῶν δασολόγων καὶ δασοφύλακων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν κατὰ τὰς ἀντιστοιχοῦς διατάξεις τῶν λοιπῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τὰ τοῦ ὄριου ἡλικίας, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα, τὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐφαρμογῆς δασοπονικῶν μελετῶν παρὰ δασολόγων, ὡς καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 184.

Διάθεσις δημοσίου δασικοῦ προσωπικοῦ εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

1. Εἰς τοὺς δασοκτῆμονας μὴ δημοσίων δασῶν πάσης ἐκτάσεως, τοὺς προσφερομένους νὰ καταβάλλουν τὰς νομίμους ἀπολαύσας δημοσίων δασικῶν ὑπαλλήλων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ διαθέτῃ, πρὸς διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ ἀτυνομίαν τῶν δασῶν τούτων, δημοσίου δασικοῦ ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ 10ου βαθμοῦ τοῦ δασικοῦ κλάδου Β' κατηγορίας καὶ ἄνω, μὴ ὑκαρπόμενους εἰς τὰς περὶ ἐννοπιότητος διατάξεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος, τῶν ὁποίων ὁ χρόνος τῆς τῶν αὐτῶν ὑπηρεσίας λογίζεται εἰς τὸν χρόνον παραγωγῆς καὶ συντάξεως. Οἱ οὕτω διατιθέμενοι δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν κανονισμένων διὰ τοὺς δημοσίου δασικοῦ ὑπαλλήλους κρατήσεων καὶ διατηρῶν τὰ ἀντίστοιχα τοῦ δημοσίου ὑπαλληλικῶν δικαιώματα.

2. Τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ Βασιλικῶν κτήματα Τατοῦ.

3. Εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἢ ἐποπτεσίαν ἔργων ἀναδασώσεων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ διαθέτῃ δημοσίου δασικοῦ ὑπαλλήλους, ἐὰν ὅσον οἱ δήμοι καὶ αἱ κοινότητες καταβάλλουν τὰς νομίμους ἀποδοχὰς τῶν. Οἱ διατιθέμενοι ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν τὰ δικαιώματα παραγωγῆς καὶ συντάξεως ὡς ἐν τῇ παραγ. 1.

4. Δασοκτῆμονες, κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 146, ἔχοντες συνολικῶς πλησίον ἀλλήλων κείμενα δάση ἐπιφανείας μεγαλυτέρας τῶν 6.000 ἑκταρίων, ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς ἐκτέσεως τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παραγράφον διαταγμάτων ὅπως καταβάλλουν ἐτησίως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς περιφερείας τῶν ἀλόκληρον τὸν ἐτήσιον μισθὸν ἐνὸς δασάρχου, ἐπὶ θαμνῶ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

Κεφάλαιον Α'

'Αναδασωτέα έδάφη.

'Αρθρον 188.

Χαρακτηρισμός εδαφών ως αναδασωτέων ή δασωτέων.

'Εννοια αναδασώσεως.

1. 'Ός αναδασωτέα ή δασωτέα έδάφη, δημόσια ή μή, δύναται να κηρυχθούν, υπό τους κάτωθι όρους, εκτάσεις των οποίων έχει άραιοθρή ή καταστραφή ή δασική βλάστησις και των οποίων επιβάλλεται ή αναδάσωσις ή δάσωσις:

α) 'Εφ' έσον άποτελούν άπόλυτα δασικά έδάφη, ήτοι έδάφη των οποίων ή κλίσις προς τόν όρίζοντα υπερβαίνει τά 40 ο)ο, άπειλείται δέ ή υπό των υδάτων άπόπλυσις των.

β) 'Εφ' έσον υπέρκεινται συναικισμών, αρχαιολογικών τόπων, όδών συγκοινωνίας ή άλλων τεχνικών έργων και άσκούν έπ' αύτών προστατευτικήν σημασίαν.

γ) 'Εφ' έσον άποτελούν τήν λεκάνην άπορροής χειμάρρων ή χρησιμεύουν προς προστασίαν του ίδιου εδάφους και των υποκειμένων αύτοίς τόπων κατά τής καταπτώσεως χιόνων, χωμάτων ή λίθων.

δ) 'Εφ' έσον ή αναδάσωσις ή δάσωσις αύτών επιβάλλεται εκ λόγων υγιεινής ή έξωραϊσμού.

ε) 'Εφ' έσον περιλαμβάνονται εις τήν άνωτάτην ζώνην τής δασικής βλαστήσεως.

2. 'Εν τή έννοία τής αναδασώσεως περιλαμβάνεται και ή δάσωσις.

'Αρθρον 189.

'Υποχρέωσις προς αναδάσωσιν μη δημοσίων εκτάσεων.

1. Δήμοι, κοινότητες, μοναί και άλλοι ιδιοκτήται εκτάσεων άνω των 3.000 στρεμμάτων, εις τήν περιφέρειαν των οποίων δέν περιλαμβάνεται άνάλογος δασική έκτασις, υποχρεούνται να αναδασώσουν έκτασιν, εκ τής έλης κτηματικής αύτών περιφερείας, μέχρι 15ο)ο, αναλόγως του είδους των εδαφών, πάντως όμως σύγ' μικροτέραν των 50 στρεμμάτων ούδ' άνωτέραν των 2.000 στρεμμάτων. 'Εφ' έσον τήν αναδάσωσιν των τοιούτων εδαφών δέν ήθελον ζητήσει τά φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εις τά όποια αι εκτάσεις άνήκουν, δύναται αι εκτάσεις αύται να κηρυχθούν αναδασωτέα ύστεραγγέλτως υπό τής δασικής ύπηρεσίας κατά τās διατάξεις του παρόντος κώδικος. 'Εφ' έσον τά ως άνω φυσικά ή νομικά πρόσωπα δέν ήθελον εκτελέσει τήν αναδάσωσιν, προβαίνει τó Δημόσιον εις τήν αναδάσωσιν αύτών, τής μέν ιδιοκτησίας των εδαφών τούτων παραμενούσης εις τούς ιδιοκτήτας, τής δέ φορολογίας των έξ αύτών δασικών προϊόντων γενομένης ως έπί δημοσίων δασών.

2. Αί δημοτικά και κοινοτικά άρχαί, τά ήγασμενοσυμβούλια και οι ιδιοκτήται ή συνιδιοκτήται των κατά τήν προηγούμενην παράγραφον άγροτικών κτημάτων, οίτινες υποχρεούνται εις αναδάσωσιν, ήσέλουν να επίληφθουν ταύτης έντός του πρώτου έτους άπό του καθορισμού τής αναδασωτέας εκτάσεως και να περατώσουν αύτήν έντός προθεσμίας, τασσομένης υπό τής δασικής άρχής, τó πολύ δέ πενταετούς, πραγματοποιούντες κατ' έτος τήν φύτευσιν του ένός πέμπτου τουλάχιστον τής έλης εκτάσεως.

3. Προκειμένου προς αναδασώσεως καισιών εκτάσεων έχουν εφαρμογήν τά υπό του άρθρου 209 όριζόμενα.

'Αρθρον 190.

'Ιδρυσις δενδροστοιχιών και γραμμικών φυτειών.

Οί ιδιοκτήται κτημάτων γειτνιαζόντων μεθ' όδών συγκοινωνίας, ως και αι σιδηροδρομικά έπιχειρήσεις, δύναται να υποχρεωθούν όπως άναπτύξουν δένδρα ή φυτείας παραλλήλως προς τās όδους ή τās σιδηροδρομικές γραμμάς, κατά τά όριζόμενα διά διατάγματα εκδιδόμενου έπί τή προτάσει των 'Υπουργών Γεωργίας και Συγκοινωνιών.

βφ, κατανεμόμενον μεταξύ των δασοκτημόνων αναλόγως τής τιμής και εκτάσεως των δασών εκάστου και εισπραττόμενον, έν περιπτώσει άρνήσεως, κατά τās διατάξεις του νόμου περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων. 'Ο άριθμός των δασαρχών αύξάνεται εκάστοτε κατά τόσους δασάρχας, όσος ό άριθμός εκείνων, των οποίων ό νόμος μισθός καταβάλλεται υπό των κατά τά άνωτέρω ύποχρέων.

5. Προκειμένου προς ύποδειγματικώς διαχειριζόμενων μη δημοσίων δασών, δύναται ό 'Υπουργός Γεωργίας να χορηγή εις τούς κατά τήν παρ. 1 προσλαμβανόμενους δημοσίους υπάλληλους μέχρι του 30 ο)ο των άποδοχών των, των υπολοίπων καταβαλλομένων υπό του οικείου δασοκτήμονος.

6. Είς τούς δασικούς συνεταιρισμούς, πλήρους ή περιορισμένης εκμεταλλεύσεως, δύναται, δι' άποφάσεως του 'Υπουργού Γεωργίας, λαμβανομένης κατόπιν αιτήσεως ή γνώμης τής πανελληνίου συνομοσπονδίας ένκόσεων γεωργικών συνεταιρισμών να διατίθενται δημόσιοι υπάλληλοι. Αί άποδοχαί των άνωτέρω υπάλληλων, έφ' όσον διαρκεί ή διάθεσις, τά έξοδα κινήσεως ως και ή ήμερησία άποζημίωσις διά τήν εκτός έδρας εκτέλεσιν ύπηρεσίας καταβάλλονται υπό του δημοσίου ταμείου εις θάρος των εις ούς διατίθενται συνεταιρισμών κατά τά λεπτομερέστερον διά διατάγματος, εκδιδόμενου έπί τή προτάσει των 'Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, καθοριζόμενα.

'Αρθρον 185.

Δασικόν προσωπικόν πανεπιστημιακών δασών Θεσσαλονίκης.

Διά τó δασικόν προσωπικόν των πανεπιστημιακών δασών Θεσσαλονίκης ισχύουν αι διατάξεις των άρθρων 4 ν. 6320) 1934, άρθρων 8 και 11 ν. 1881)51, 94141) π.έ. 4.6.57) άποφάσεως 'Υπουργού 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

'Αρθρον 186.

Δασικόν κλπ. προσωπικόν δημοτικής και κοινοτικής δασοπονίας.

'Η 'ιδρυσις κοινής δασοπονικής ύπηρεσίας και ή πρόσληψις του αναγκαιούτος δασικού κλπ. προσωπικού υπό δύο ή πλείονων δήμων και κοινοτήτων, διά τήν επιστημονικήν διαχείρισιν, εκμετάλλευσιν και αξιοποίησιν των δασών αύτών δύναται να ενεργηθρή κατά τās περι συνεργασίας δήμων και κοινοτήτων, διατάξεις του άρθρου 152 του δημοτικού και κοινοτικού κώδικος.

Κεφάλαιον Β'

'Εκτακτοι δασοφύλακες δημοσίων δασών.

'Επόπται πρασίνου.

'Αρθρον 187.

1. Δύναται να διορισθών, έπί τή αιτήσει δήμων και κοινοτήτων και άλλων νομικών φιλοδασικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή φυσικών προσώπων, εκτακτοι δασοφύλακες προς φύλαξιν δημοσίων δασών, άμειβόμενοι υπό των προτεινόντων τούτους, προς τούς όποιους συνδέονται διά σχέσεως ιδιωτικού δικαίου.

2. Μέλη φιλοδασικών επιτροπών και ένώσεων προσωπικών, κυνηγετικών, τουριστικών και φυσιολατρικών έν γένει σωματείων δύναται να διορισθών ως άμισθοί έπόπται του πρασίνου θεωρούμενοι, διά τās περι τά δάση παραβάσεις, ως ανακριτικοί υπάλληλοι. 'Η ιδιότης του άμισθου έπόπτου πρασίνου δέν άποτελεί άσυμβίβαστον με άλλην δημοσίαν ή κοινοτικήν θέσιν.

3. Διά διατάγματος καθορίζονται τά προσόντα διορισμού, ό τρόπος διορισμού, ή μισθοδοσία και ό τρόπος καταβολής ταύτης, ή βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξις, τά δικαιώματα και καθήκοντα, ό παιδαγωγικός έλεγχος, τó όριον ηλικίας, ως και πάσα σχετική λεπτομέρεια διέπουσα τούς κατά τās προηγούμενας 1 και 2 παραγράφους του άρθρου τούτου εκτάκτους δασοφύλακας και έπόπτας πρασίνου.

"Α ρ θ ρ ο ν 191.

Κήρυξις έδαφών αναδασωτέων.

1. Τα έδαφη, περί τών οποίων προβλέπουν τὰ άνωτέρω άρθρα 188, 189 και 190, κηρύσσονται ως δασωτέα ή αναδασωτέα δια πράξεως του νομάρχου, δημοσιευμένης εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και εκδιδομένης μετά πρότασιν τής άρμοδίας δασικής ή φιλοδασικής ένωσης και γνωμοδότησιν τής οικείας φιλοδασικής επιτροπής, άν ύφίστανται τούτοις.

2. Όσα εις έγκεκριμένα διαχειριστικά σχέδια όρίζεται ή αναδάσωση δημοσίων εκτάσεων, αύται κηρύσσονται αναδασωτέα, εφαρμοζόμενων κατά τὰ λοιπά τών διατάξεων του παρόντος κώδικος.

3. Αί επί τή έάσει του νόμου ΒΨΜ τής 8)17.4.1900 (περί άναποτέξεως δασικών φυτειών περίξ ή έντός κατοικημένων μερών και περί αναδασώσεων έν γένει) του ν. 1396 τής 3)10.5.1918 (περί αναδασώσεων) και του ν. 3077 τής 16) 19.5.1924 (περί δασικού κώδικος), όπωσδήποτε γενομένου άνακηρύξεις αναδασώσεων διατηρούνται ίσχυράί, εφαρμοζόμενων κατά τὰ λοιπά επί τών εκτάσεων τούτων τών διατάξεων του παρόντος κώδικος.

4. Παραχώρησις μοναστηριακών εκτάσεων προς αναδάσωσιν, γενομένη προς φιλοδασικάς ένσεις ή τó Δημόσιον, επί τή έάσει του άρθρου 3 παρ. 1 του ν. ΒΨΜ ή τής παραγράφου 2 του άρθρου 162 του ν. 3077 του 1924 διατηρούνται ίσχυράί, τó δέ Δημόσιον δύναται νά χρησιμοποιήσῃ τὰς εκτάσεις ταύτας προς αναδάσωσιν.

"Α ρ θ ρ ο ν 192.

Παραχώρησις δημοσίων έδαφών προς αναδάσωσιν.

1. Έκτάσεις άνήκουσαι μόν εις τó Δημόσιον, παραχωρηθεΐσαι όμως εις νομικά πρόσωπα και αναδασωθεΐσαι ίδια αύτών δαπάνη, εύθως ως εξασφαλισθή ή εις αύτάς υπαρξίς δάσους, έν ικανοποιητική πυκνότητι, περιέρχονται εις την κυριότητα αύτών, εκδιδομένου προς τούτο παραχωρητηρίου υπό μόν του νομάρχου, έφ' όσον πρόκειται περί εκτάσεως μέχρι χιλίων στρεμμάτων, υπό δέ του Έπουργού Γεωργίας, έφ' όσον πρόκειται περί εκτάσεως άνωτέρας, εφαρμοζόμενης επί αύτών και τής περί άτελείας διατάξεως του άρθρου 179.

2. Άν ή επιχειρηθεΐσα αναδάσωση άποτύχη ή ούδέν επιχειρηθῆ προς αναδάσωσιν έντός έτους από τής παραχώρησεως ή ή άναποτυχθεΐσα δασική φυτεία καταστραφῆ δι' οιονδήποτε λόγον, ή γενομένη παραχώρησις επί τών εκτάσεων τούτων άκυροῦται, μετά θεδαιώσιν τών γεγονόντων τούτων υπό τής δασικής υπηρεσίας, δι' άποφάσεως του Έπουργού Γεωργίας ή του νομάρχου κατά περίπτωσιν. Επί τών εκτάσεων τούτων δέν χωρεί παραγραφή κατά του Δημοσίου, ό δέ κάτοχος άποβάλλεται διοικητικώς.

3. Όμοίως επανέρχονται εις την κυριότητα και κατοχήν του Δημοσίου αί παραχωρηθεΐσαι προς αναδάσωσιν δημοσiai εκτάσεις εις οιαδήποτε νομικά πρόσωπα, εύθως ως τούτα παύσονται ύφίστάμενα.

"Α ρ θ ρ ο ν 193.

Παραχώρησις ιδιωτικών εκτάσεων εις νομικά πρόσωπα προς αναδάσωσιν.

Νομικά πρόσωπα δύναται νά ζητήσουν την κήρυξιν και την εις αυτά παραχώρησιν έδαφών ως αναδασωτέων, τής δαπάνης άπαλλοτριώσεως τών τυχόν έν τή αναδασωτέα εκτάσει κειμένων ιδιοκτησιών βαρυνούσης αυτά, εάν οι κύριοι τών ιδιοκτησιών τούτων ήθελον άρνηθῆ νά αναλάβουν οι ίδιοι την εκτέλεσιν τής αναδασώσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 194.

Παραχώρησις μή δημοσίων εκτάσεων προς αναδάσωσιν.

1. Έπιτρέπεται εις τὰς μονάς ή άλλα νομικά πρόσωπα νά δωρήσουν άμετακλήτως ή νά πωλήσουν εις τó Δημόσιον, εις δήμους ή κοινότητας ιδιοκτήτους αύτών εκτάσεις προς αναδάσωσιν ή εγκατάστασιν δασικών φυτειών άνευ δημοπρασίας ή άλλης διατυπώσεως.

2. Τó τμήμα τής πωλήσεως καθορίζεται κατά τὰς διατάξεις του άρθρου 196 και καταβάλλεται έκ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, έφ' όσον ή παραχώρησις γίνεται εις τó Δημόσιον.

3. Μοναί ή άλλα νομικά πρόσωπα δύναται νά παραχωροῦν κατά τον αύτόν τρόπον εις τó Δημόσιον, εις δήμους ή κοινότητας εκτάσεις εις αύτάς άνηκούσας, διατηρούσαι και μετά την παραχώρησιν την έπ' αύτών κυριότητα, ως και τó δικαίωμα τής εκμεταλλεύσεως αύτών μετά την τελείαν άνάπτυξιν του δάσους, επί τή άποδόσει τών δαπανών τής αναδασώσεως εις τόν αναδασώσαντα.

"Α ρ θ ρ ο ν 195.

Πώλησις ή αναγκαστική άπαλλοτριώσις αναδασωτέων εκτάσεων.

1. Ό ιδιοκτήτης τών κατά τὰ άρθρα 188, 189 και 190 κηρυχθεισών ως αναδασωτέων εκτάσεων προσκαλείται υπό τής δασικής υπηρεσίας νά δηλώσῃ έντός τασσομένης προθεσμίας, ουχι μακροτέρας του τριμήνου, άν δέχεται νά αναλάβῃ αύτός την εκτέλεσιν τής αναδασώσεως ή έν άρνήσει του, άν δέχεται νά πωλήσῃ εκουσίως τó άκίνητον εις τó Δημόσιον, ότε και προσκαλείται νά προσαγάγῃ τους τίτλους του.

2. Άν ό ιδιοκτήτης άρνηθῆ την πώλησιν ή παρέλθῃ άπρακτος ή προς δήλωσιν προθεσμία ή άποδεχθῆ δέν κάμῃ την έγγραψιν τών εργασιών έντός τασσομένης προθεσμίας ουχι μακροτέρας τής διετίας ή δέν συμπλήρωσῃ έντελώς την αναδάσωσιν έντός τασσομένης προθεσμίας, ουχι μακροτέρας τής πενταετίας, από τής κηρύξεως τής εκτάσεως του ως αναδασωτέας, ή αναδασωτέα εκτασις άπαλλοτριούται αναγκαστικώς υπό του Δημοσίου προς τόν σκοπόν τής αναδασώσεως.

3. Και εις τὰς περιπτώσεις, κατά τὰς οποίας ό ιδιοκτήτης τμήματος αναδασωτέας εκτάσεως δεχθῆ την ίδιας δαπάνης αναδάσωσιν τής άνηκούσης εις αύτόν εκτάσεως και προέβῃ εις την εκτέλεσιν αύτῆς, δύναται και ή εκτασις αύτη νά άπαλλοτριωθῆ αναγκαστικώς μετά την έκδοσιν ειδικού περί τής άπαλλοτριώσεως ταύτης διατάγματος, εάν ή αναδασωτέα εκτασις αύτη περιβάλλεται πανταχόθεν υπό δάσους άνήκοντος εις τó Δημόσιον ή υπό αναδασωθεισῆς εκτάσεως υπό του Δημοσίου και ήθελε κριθῆ ότι ή ύπαρξις τής ιδιωτικῆς ταύτης εκτάσεως δυσχεραίνει την διαχείρισιν και εκμετάλλευσιν του εις τó Δημόσιον άνήκοντος δάσους.

4. Προς εγκατάστασιν ή επέκτασιν δασικών φυτειών, δύναται δι' άποφάσεως του Έπουργού Γεωργίας νά άπαλλοτριώνται αναγκαστικώς ιδιωτικαί εκτάσεις. Τó τμήμα τών τούτων εκτάσεων καταβάλλεται έκ τών δι' αναδασώσεως πιστώσεων του προϋπολογισμού.

"Α ρ θ ρ ο ν 196.

"Ελεγχος τίτλων ιδιοκτησίας και καθορισμός τμήματος πωλουμένων εκτάσεων.

1. Πέρι τών τίτλων και τών βαρών ιδιοκτησίας τών προς αναδάσωσιν πωλουμένων εκτάσεων, είτε αύται άποτελοῦν άσκηπῆ γῆπεδα, είτε περιμανδρωμένας και όκαδομημένας ιδιοκτησίας, απαιτεΐται γνωμοδότησις του Συμβουλίου Ίδιοκτησίας Δημοσίων Δασών.

2. Τó τμήμα πωλήσεως όρίζεται επί τή έάσει παντός στοιχείου εκτιμήσεως, ίδια δέ τής τιμῆς προηγουμένων πωλήσεων του αύτου κτήματος ή άλλων υπό τὰς αύτάς συνδηκῆς εύρισκομένων πλησιχώρων κτημάτων.

3. Η καταβολή του τιμήματος δύναται νά συμφωνηθῆ και κατά δόσεις.

"Α ρ θ ρ ο ν 197.

Διαδικασία αναγκαστικῆς άπαλλοτριώσεως αναδασωτέων εκτάσεων.

1. Η αναγκαστική άπαλλοτριώσις αναδασωτέων εκτάσεων ενεργεΐται κατά τὰ έν άρθρο 55 όριζόμενα.

2. Ἡ κήρυξις ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων συνιστᾷ ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν, εἴτε ἐκλήθῃ ὁ ἰδιοκτῆτης νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναδάσωσιν εἴτε μὴ, χωρὶς ἐγγεῦθεν νὰ ἀποκλείεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην νὰ προσφερῆ, εἴτε εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀναδάσωσης εἴτε εἰς τὴν πώλησιν, ἐφ' ὅσον δὲν καθορισθῇ τιμὴ μονάδος ἀποζημιώσεως πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἀναδάσωσης παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς περὶ καθορισμοῦ ταύτης διάδικασίας.

Ἄρθρον 198.

Ἀπαγόρευσις χρησιμοποίησεως ἀναδασωτέων ἐκτάσεων δι' ἄλλον σκοπὸν.

1. Αἱ κηρυχθεῖσαι ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς ἄλλον σκοπὸν, ἀπαγορευομένης εἰδικώτερον διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ γεωργικῆς καλλιεργείας τῶν τοιούτων ἐκτάσεων, πᾶσα δὲ ἐν γένει διοικητικὴ πράξις, ἀφορῶσα εἰς τὴν δι' ἄλλον σκοπὸν χρησιμοποίησιν αὐτῶν, εἰ μὴ ἀκυρὸς.

2. Ἀνεγειρόμενα, ἀνεγειρόμενα ἢ τοποθετούμενα ξύλινα παραπήγματα, πρόχειρα κτίσματα, κτίρια ὡς καὶ σκηναὶ ἐντὸς δασυλλίων καὶ λοιπῶν δασωτέων ἢ ἀναδασωτέων χώρων αὐθαίρετως καὶ ἀνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, καταδικάζονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς οἰκειᾶς δασικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων, μὴ δικαιουμένου τοῦ ἀνεγείροντος εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 199.

Ἄρσις ἀναδασώσεως.

1. Ἐπὶ ἐκτάσεων κηρυχθεισῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς ἀναδασωτέων, δύνανται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀναδάσωσις διὰ δικαστήριον, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῶν οἰκειῶν τοπικῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων.

2. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 197 ἀπόφασις περὶ ἀναδασώσεως καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀπαλλοτριώσις, ὡς καὶ πᾶσα περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασις ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὅσον δὲν καθορισθῇ ἡ πληρωτέα ἀποζημιώσις δι' ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικου ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 200.

Δαπάναι ἀναδασώσεων.

1. Αἱ προτάσει τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτελούμεναι ἀναδασώσεις, ἢ ἱδρύσις καὶ ἡ συντήρησις δασικῶν φυτωρίων καὶ σπορειῶν ἢ πειραματικῶν δασικῶν σταθμῶν συντηρουμένων καὶ χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν φυλάκων ἀναδασώσεων ἐνεργοῦνται δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

2. Αἱ δαπάναι τεχνητῆς ἢ φυσικῆς ἀναδασώσεως, ὡς καὶ τῆς ὁδοποιίας, περιφράξεως, φυλάξεως καὶ ἐν γένει προστασίας τῶν κηρυχθεισῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ δαπάναι ἀπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν ἐντὸς τῶν ἀναδασωτέων ἐκτάσεων περιλαμβανομένων ἰδικτησιῶν βαρύνουν τὸν αἰτήσαντα τὴν κήρυξιν τοῦ ἐδάφους ὡς ἀναδασωτέου ἢ τοῦ ἀναλαβόντα τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀναδασώσεως ἰδιοκτῆτας.

Ἄρθρον 201.

Δαπάναι δῆμων, κοινοτήτων κλπ. δι' ἀναδασώσεις.

1. Οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, αἱ μοναὶ, τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν πιστώσεις οὐχὶ κατωτέρας τῶν 500 τῶν δασικῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν διὰ δαπάνης ἀναδασώσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἐδαφῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν περιφέρειάν των. Τὰ αὐτὰ νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν ἐτησίως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν των πιστώσιν, καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐγκριτικῆς τῶν προϋπολογισμῶν ἀρχῆς, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασώσεων εἰς τὴν περιοχὴν των. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύνανται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ ἐποπτεία τοῦ νομικοῦ προσώπου.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγραφόμενα ποσὰ διατίθενται, εἴτε διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν εἰρημένων νομικῶν προσώπων ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἴτε ὡς εἰσφορὰ εἰς τὸ ἐκτελοῦν ταῦτα Δημόσιον.

Κεφάλαιον Β'

Φιλοδασικὴ προπαγάνδα — Φιλοδασικὰ σωματεία.

Ἄρθρον 202.

Ἐντυπα φιλοδασικῆς προπαγάνδας.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύνανται νὰ προβαίη δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, εἰς τὴν σύνταξιν, ἐκτύπωσιν καὶ δωρεὰν διανομὴν περιδικῶν φιλοδασικῶν περιχομένων καὶ διβιβλιῶν ἢ ἐντύπων ἀποσκοπόντων εἰς τὴν διάδοσιν φιλοδασικῶν γνώσεων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρὸς τὸ δάσος καὶ τὰ δένδρα ἀγάπης.

2. Διὰ τὴν ἀσκίην δασικῆς προπαγάνδας διατίθενται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκ τῶν δι' ἀναδασώσεις πιστώσεων, τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐκτύπωσιν ἐντύπων, παροχὴν βραδείων, ὀργάνωσιν ἐκθέσεων, ἱδρῶν καὶ συντήρησιν ἐθνικῶν πάρκων φυσικῆς προστασίας, προμήθειαν μέσων μεταφορᾶς ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ σκόπιμον ἐπίδωξιν τῶν ἀναδασώσεων ὡς καὶ ἐπιστημονικῶν ὀργάνων καὶ ἐργαλείων.

Ἄρθρον 203.

Φιλοδασικὰ Σωματεία.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου καὶ τὴν φυσικὴν καὶ τεχνητὴν ἀναδάσωσιν τῶν περὶ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία λόφων καὶ βουνῶν διὰ σκοποὺς κυρίως αἰσθητικῶς πρὸς δημιουργίαν ἰδίᾳ πάρκων, ὡς καὶ τὸν διὰ φυσικῆς ἀναδασώσεως ἐξωραϊσμῶν ἀρχαιολογικῶν, ἱστορικῶν ἢ ἱερῶν χώρων, δύνανται νὰ συνιστῶνται φιλοδασικὰ σωματεία.

2. Πόροι τῶν φιλοδασικῶν σωματείων δύνανται νὰ εἶναι συνδρομαί, δωρεαί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους, τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ἐξευρισκόμενοι ἄλλοι πόροι, τόκοι κεφαλαίων καὶ δάνεια.

3. Τὸ διὰ τοῦ ἀ. ν. 1247 τῆς (19)28.5.1938 (περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς «Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως» κλπ.), κυρωθὲν καταστατικὸν τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως Ἀθηνῶν διέπεται ὑπὸ τοῦ ἀ. ν. τούτου.

Ἄρθρον 204.

Φιλοδασικαὶ Ἐπιτροπαί.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου, τὴν δημιουργίαν φιλοδένδρου αἰσθημάτων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀναδασώσεως, συνιστῶνται διὰ πράξεων τοῦ νομάρχου, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰ μεγαλύτερα ἀστικά κέντρα τριμελεῖς ἢ πενταμελεῖς φιλοδασικαὶ ἐπιτροπαί. Εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Κράτους ἡ φιλοδασικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ἑπταμελής.

2. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἐφ' ὅσον ἡ ἔδρα τῆς ἐπιτροπῆς συμπίπτει μετὰ τὴν ἔδραν τοῦ νομοῦ, ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐξ ἐνός ἀντιπροσώπου τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου, τῶν λοιπῶν μελῶν, μέχρι συμπληρώσεως, ὀριζομένων διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου νομάρχου, προτάσει τῆς οἰκειᾶς δασικῆς ἀρχῆς, ἐκ προσώπων διακρινομένων διὰ τὴν φιλοδένδρον αὐτῶν δράσιν.

3. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, διαχειρίζονται τὰ εἰς αὐτὰς διατιθέμενα χρήματα, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπολόγων, τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ διοικητικοῦ καὶ οικονομικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐπιτροπῶν,

ἐκτός ἂν οὗτος μετέχη αὐτῆς, ὅποτε τὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ ὁ νομάρχης δι' ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Πόροι τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν εἶναι :

α) Κρατικά ἐπιχορηγήσεις.

β) Διατιθέμενα χρηματικά ποσὰ ὑπὸ δῆμων καὶ κοινοτήτων, ὑδραυλικῶν ταμείων, κλπ. διὰ σκοποῦς ἀναδασώσεων καὶ δεινδροφυτεύσεων.

γ) Ἄλλαι χρηματικαὶ ἐνισχύσεις, συνδρομαί, δωρεαὶ καὶ ἔρανοι.

δ) Πρόσοδοι πάσης φύσεως προσερχόμεναι ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως παραχωρουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ δῆμων καὶ κοινοτήτων ἐδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν δασυλλίων ἢ καὶ δασικῶν θερέτρων.

5. Βίς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ νομάρχου ἀνήκουν καὶ ἅπαντα τὰ φιλοδασικὰ σωματεῖα ἢ ἕσα ἐκ τῶν φιλοπροσῶδων ἐν γένει σωματείων θέτου ὡς κύριον αὐτῶν σκοπὸν τὴν ἀναδάσωσιν καὶ δεινδροφυτεύσιν, ὑποκειμενα καὶ ταῦτα εἰς τὸν διοικητικὸν καὶ διαχειριστικὸν ἔλεγχον τούτου, ἀκούμενον δι' ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ σύνθεσις, ἡ θητεία, αἱ ὑπὸ τούτων διοριζόμεναι ἐκτελεστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐν γένει ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τῶν φιλοδασικῶν σωματείων, καθορίζονται διὰ διατάγματος.

7. Ἡ παρὰ τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτελέσεις ἀναδασωτικῶν καὶ φυτωριακῶν ἐργασιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 222 διαλαμβανόμενα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 205.

Ρύθμισις λεπτομερειῶν ἀναδασώσεων.

Διὰ διαταγμάτων ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἀναδασωτικῶν ἐκτάσεων, τὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν, ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δαπανῶν ἀναδασώσεως, τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναδασώσεων, τὰ τῆς φυλάξεως καὶ προστασίας τῶν ὑπὸ ἀναδάσωσιν δημοσίων ἢ μὴ ἐκτάσεων, τὰ τῶν καθιζήσεων καὶ πληρωμῆς τῶν μισθῶν τῶν φυλάκων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῶν περὶ ἀναδασώσεων διατάξεων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Προστασία δασῶν ἐκ πυρκαϊῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 206.

Προληπτικὰ μέτρα χρήσεως πυρός.

1. Ἀπαγορεύεται :

α) Νὰ ἀνάπτεται πῦρ ἐν ὑπαίθρῳ, ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν ἢ καὶ πλησίον αὐτῶν μέχρις ἀποστάσεως διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

β) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἀκάλυπτον πῦρ ἐντὸς καλυθῶν, μανδρῶν, σιγῶν, ἀλλῶν τῶν οἰκίων ἢ ἄλλων ἐνδιαιτημάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρίσκονται ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

γ) Ἡ καύσις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων, ἐμπεριεχομένων ἢ παρακειμένων εἰς δάση, ἀνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

δ) Ἡ καύσις ἀνθρακοκαμίνων καὶ ἀσβεστοκαμίνων ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ

καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 40 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἢ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργοῦντος διὰ καυσίμου ὕλης ἀνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

ε) Ἡ καύσις ἀνθρακοκαμίνων ἐγκατεστημένων ἐντὸς δασοσυστάδων ἢ ὑπερῶν ἐξ ἀειφύλλων πλατυφύλλων ἀπὸ 15ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου.

στ) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν θήρα δι' ὄπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ.

ζ) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐντὸς δασῶν.

η) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν.

θ) Τὸ κἀπνισμα τῶν ἐντὸς κορυφῶν δένδρων μελισσῶν.

ι) Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια δυναμένη νὰ προκαλέσῃ πυρκαϊάν.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμεναι ἀπαγορεύσεις δύνανται, ἂν συνεχίζεται ἡ ξηροθερμικὴ περίοδος καὶ πέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, νὰ παραταθοῦν μέχρι δύο μηνῶν, διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἢ ἐκχέσεως ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μὴ δασικὴ καλλιέργεια καέντος δάσους δημοσίου ἢ μὴ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 207.

Πρόνοια κατὰ τὴν καύσιν ἀγρῶν.

Ὅστις θέτει πῦρ εἰς τὸ φυτικὸν ἐπίστρωμα τοῦ ἐδάφους ἢ εἰς φυτικὰς οὐσίας ἐπὶ γεωργικῶν κτημάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκχερῶσεως αὐτῶν ἢ ἀυξήσεως τῆς παραγωγῆς των, εὐρίσκομένων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ βοσκοτόπων ἢ πλησίον αὐτῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ τούτο μετὰ δλην τὴν ἀπαιτούμενην πρόνοιαν. Ὁ θέτων πῦρ, ὡς καὶ ἐκείνοι, κατ' ἐντολήν τῶν ὁποίων γίνεται αὐτοῦ, εὐθύνονται διὰ πᾶσαν παράλειψιν τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ εἰς πᾶσαν ἀποζημίωσιν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 208.

Κατάρτισις πινάκων διαμενόντων εἰς δάση.

Καθ' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, τὰ δασικὰ ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασαρχείων συντάσσου ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῆς κοινότητος πίνακα τῶν ποιμένων, γεωργῶν καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων προσώπων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ παραμείνουν τοῦλάχιστον ἕνα μῆνα εἰς τὰς διαφόρους δασικὰς θέσεις ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος, ἐπὶ τῇ θέσει πληροφориῶν, πρὸς δὲ καὶ δηλώσεων τῶν ὡς ἀνω προσώπων, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου ἀποστέλλεται πρὸς τὸ δασαρχεῖον, ἐν περιπτώσει δὲ πυρκαϊᾶς ἐν τῇ οἰκίᾳ περιφέρειᾷ, ἀντίγραφα ἀποστέλλονται παρὰ τῶν ἀγρῶν τούτων εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 209.

Ὑποχρεώσεις κοινότητων πρὸς ἀναδάσωσιν καέντων δασῶν.

1. Κοινότητες, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς δημόσια ἢ κοινοτικά δάση, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφου ἐτησίως ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν πίστωσιν διὰ τὴν ὑποβοήθησιν διὰ τεχνικῶν ἀναδασωτικῶν ἔργων τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ καέντος δάσους.

2. Τὰ ἀναδασωτικὰ ταῦτα ἔργα ὑποδεικνύονται καὶ ἐκτελοῦνται μερίμνη τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 210.

Ὑποχρεώσεις διευθύνσεων σιδηροδρομῶν πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

1. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ προστασίας τοῦ δασάρχου, ὑποχρεοῦνται αἱ διευθύνσεις τῶν σιδηροδρομῶν νὰ ἀποκαθαίρου ἀπὸ πάσης εὐφλέκτου ὕλης (οἶον

δένδρων, θάμνων, φρυγάνων και χόρτων) ἐντὸς τῶν δασῶν, διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται αἱ σιδηραὶ γραμμαὶ καὶ ἐκατέρωθεν τῶν τροχιῶν λωρίδα γῆς μέχρι τριάκοντα μέτρων, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ράβδου. Τὰ προκύπτου ἐκ τοῦ καθαρισμοῦ ὑλικόν, ἐὰν εἶναι ἀχρηστον καταστρέφεται, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς προσέρχεται πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ, ἄλλως, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ δημοσίου δάσους, διατίθεται κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις διὰ δημοπρασίας, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ μὴ δημοσίου δάσους, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτῆμονα, τούτου δὲ ἀρνούμενου, διατίθεται διὰ δημοπρασίας καὶ τὸ ἀντίτιμον, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτῆμονα.

2. Αἱ διευθύνσεις σιδηροδρόμων ὑποχρεοῦνται, πρὸς πρόληψιν τῆς ἐκτινάξεως σπινθήρων, νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς καπνοδόχους τῶν ἀτμομηχανῶν των κατάλληλα συρματοπλέγματα ἢ ἄλλα κατάλληλα ἐσωτερικὰ μηχανήματα καὶ τεροδόχους ὑπὸ τὰς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ μεριμνοῦν, διὰ τῆς ἐκδόσεως κατάλληλων κανονιστικῶν ὁδηγιῶν, ἵνα ἀποφεύγεται ἡ ἐκβολὴ καπνοῦ καὶ πεπυρακτωμένων μοριῶν ἀνθρώπων εἰς μέρη ἰδιαιτέρως ἐκτινόμενα εἰς τὸν κίνδυνον πυρκαϊῶν.

3. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται αἱ διευθύνσεις σιδηροδρόμων νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς ἀμάξας καὶ τὰς αἰθούσας ἀναμονῆς ἐντὸς τῶν σταθμῶν πινακίδας, διὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰδοποιῶνται οἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν ἐκ τῆς ἀπορρίψεως ἀνημμένων σιγαρέττων ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν ἀμαξοστοιχιῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 211.

Ἀντιπυρκαϊκὴ λωρίδες.

1. Εἰς δημοσία ἢ μὴ δάση, ἀπειλούμενα ὑπὸ πυρκαϊῶν, διανοίγονται ἀντιπυρκαϊκὴ λωρίδες πλάτους 10 περίπου μέτρων καὶ πραγματοποιοῦνται φρυγανεύσεις, θάμνευσεις, ἐκπρεμνώσεις καὶ ὑπεραραιώσεις ἐκατέρωθεν τῶν λωρίδων τούτων, μέχρι πλάτους 15 περίπου μέτρων. Ἐπίσης ἐνεργοῦνται ἀραιωτικά ὑλοτομιαὶ τῶν συστάδων, ὡς καὶ φρυγανεύσεις, θάμνευσεις καὶ ἐκπρεμνώσεις τοῦ ὑπωρόφου τῶν διφυῶν ἰδίᾳ δασῶν.

2. Ἄν οἱ δασοκτῆμονες δὲν προβαίνουν εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας, ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου προθεσμίας, ἢ διανοίξεις ἀντιπυρκαϊκῶν λωρίδων, ἢ ἀραιώσεις τῶν συστάδων καὶ ἢ φρυγανεύσεις, θάμνευσεις καὶ ἐκπρεμνώσεις τοῦ ὑπωρόφου ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ἀρχῆς, τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιῶν ὑπὲρ τὰς ἐκ τῶν καρπώσεων τούτων τυχόν προσόδους δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτητοῦ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 212.

Στέρησις ἐμπρηστῶν δασῶν δικαιώματος καρπώσεως ἐκ καέντων δασῶν.

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἐξαρτοῦν τὴν ἐκδοσιν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως μὴ δημοσίου δάσους ἐκ τῆς συμμορφώσεως τοῦ κυρίου ἢ κατόχου πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων.

2. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δάσους κατεδικάσθῃ ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ, ἢ διάδοσις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀπολαμβανόμενων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν ἰσχυρῶς διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτητοῦ μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν ἀπὸ τῆς διαθέσεως προκύπτουσα χρηματικὴ ποσῶν.

3. Ὁ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας ἐμπρησας δάσος, ἐφόσον ἐξεδόθῃ κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἢ ἐκποίησεως τῶν ἐκ τῆς καίσεως ἐκτάσεως ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρει διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰ δασικὰ προϊόντα, μηδὲ νὰ χρησιμοποίησῃ ταῦτα δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ταῦτα ἐν πλειστηριασμῷ.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 213.

Ὑποχρεώσεις κοινοτήτων καὶ ἰδιωτῶν.

1. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως οἱ κάτοικοι, ἀρρενες ἢ θήλειες, συνοικισμῶν ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου συντασσομένου παρὰ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων, ἐργασθοῦν ἐπὶ δύο ἡμέρας κατ' ἔτος εἰς ἔργα προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, εἴον θάμνευσεις, ἀραιώσεις, διανοίξεις ἀντιπυρκαϊκῶν λωρίδων κλπ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν ἢ κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐργασθέντας ἄνευ οἰουδήποτε τέλους καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ δασοκτῆμονος, ἐκτὸς ἂν οὗτος, ἐγκαίρως καλούμενος, ἀναλάβῃ καὶ ἐκτελέσῃ, ἐν τακτῇ προθεσμίᾳ, τὰ ὡς ἄνω ἔργα.

2. Συμβούλια κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθη ἡ ἔναρξις πυρκαϊῆς δάσους, ὑποχρεοῦνται νὰ σπεύσουν μετ' ἀναλόγου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς κοινότητός των, ἐφωδιασμένων διὰ τῶν ἀπαιτητῶν ἐργαλείων, πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊῆς. Τὰ κοινοτικά συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ καταρτίσουν ἐγκαίρως τοὺς καταλόγους τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, τὰ ὅποια θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ σπεύσουν πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 214.

Ὑποχρεώσεις ἀντιλαμβανόμενων πυρκαϊῶν.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊῶν ἐντὸς δάσους ἢ παρ' αὐτὸ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατασβέσῃ ταύτην μόνος ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον ἄταμα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν γειτονικῶν κοινοτήτων, ὡς καὶ πᾶς παρευρισκόμενος ἐκεῖ, ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι παρ' οἰασδήποτε ἀρχῆς, νὰ μεταβοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊῆς μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ νὰ ἐργασθοῦν πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Αἱ ὡς ἄνω διαταγαὶ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἶναι παραρτήματα ἐκτελεστέα, οὐδεμίαν δ' εὐθύνην φέρουν οἱ ἐκδόντες αὐτὰς δι' ἐπιζημίους συνεπειᾶς προκύψασας ἐκ τῶν διαταγῶν των, ἐφ' ὅσον ἐνήργουν ἐν καλῇ πίστει.

2. Οἱ προστρέγοντες ὡς ἄνωτέρω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς μετ' ἀξίνης ἢ πελέκως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος κανονιζόμενα, παρὰ τοῦ Δημοσίου μὲν, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, ἀναγκαζομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παρὰ τῶν δασοκτῆμονων δὲ προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, παρὰ τῶν ὁποίων, ἀρνούμενων, εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ διανέμονται αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀμοιβαὶ μερίμνη τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 215.

Παροχαὶ διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν.

1. Εἰς τοὺς ἀσχοληθέντας πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς δάσους ἐργάτας, ὡς καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς χορηγεῖται, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὴν δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας κατασβέσεως τῆς πυρκαϊῆς, λόγῳ φθορᾶς ἱματισμοῦ καὶ υποδήσεως, ἀποζημιώσεις καθοριζομένης ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ἡ καταβαλλομένη ὡς ἄνωτέρω ἀποζημιώσις βαρύνει τὸ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐφ' ὅσον τὸ δάσος ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, ἀναγκαζομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐσόδων τοῦ Ταμείου τούτου, τοὺς δασοκτῆμονας δὲ, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι μὴ δημοσίον καὶ εἰσπράττεται διοι-

κητικώς κατά τὰς περι εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, ἐὰν ἤθελον ἀρνηθῆ τὴν καταβολὴν αὐτῆς.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας γινόμεναι δαπάναι, (ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ὑπαλλήλων κλπ.) διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν μὴ δημοσίων δασῶν, ἐπιβαρύνουν τοὺς δασικτῆμονας καὶ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περι εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις. Διὰ διατάγματος καθορίζεται λεπτομερέστερον ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῆς γενομένης δαπάνης.

Ἄρθρον 216.

Υποχρεώσεις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς διὰ τὴν καταστολὴν πυρκαϊῶν.

1. Αἱ διοικήσεις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐκταγείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάσος πλησίον τῆς ἕδρας τῶν κείμενον, νὰ ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς διαθέσιμον δύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν, ἐξοδιασμένων διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων, ἧτις, ἀφ' ἧς φθάσει εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτης διὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Τὴν διεύθυνσιν πάσης κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργείας ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν τῶν παρισταμένων δασικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ ὁμοιόθιμων δὲ ὁ ἀρχαιότερος τούτων, πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμμορφῶνται πάντες οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ πυρός.

3. Ἡ διοίκησις τοῦ ἐν ἐκάστη φρουρᾷ στρατοῦ λαμβάνει γνῶσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τῆς χωροφυλακῆς ἢ τοῦ νομάρχου.

4. Τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ἐπιτιτῶν, τῶν ἀποστελλομένων διὰ τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

5. Τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἐργάζονται κατὰ τὴν ὁργανικὴν αὐτῶν σύνθεσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἡγητῶρων αὐτῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ παρισταμένου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

6. Τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ ἄγρυπνος φύλαξις τῆς ἐμπροσθεν εἰς τὴν ἐκτάσεως τοῦλάχιστον ἐπὶ 48ωρον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῆς ἐκ τῶν καιομένων πρέμων τῶν δένδρων, ὑπὸ προσώπων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δευδύοντος τὸν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀγῶνα.

Ἄρθρον 217.

Υποχρεώσεις δασικῶν ὑπαλλήλων.

1. Ὁ δασάρχης, ὁ δασονόμος, ὁ δασοκόμος καὶ ὁ δασοφύλαξ, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐκταγείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάσος τι τῆς περιφερείας τῶν, σπεύδουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς κατασβέσεως αὐτῆς, δίδοντας τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ τὰ περαιτέρω ληπτέα μέτρα. Εὐθὺς μετὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, οἱ ὡς ἄνω δασικοὶ ὑπαλλήλοι διενεργοῦν προανάκρισιν πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν αἰτίων τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν τυχόν ἐνεχομένων προσώπων.

2. Λεπτομερῆς ἐκθέσεις, περὶ τῶν γενομένων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημιῶν, τῶν αἰτίων, τὰ ὅποια προὐκάλεσαν ταύτην, ὡς καὶ τῶν τυχόν ἀνακαλυφθέντων ὡς ὑπαιτίων τῆς πυρκαϊᾶς, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς δεκαήμερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

3. Τὰ δασαρχεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, λεπτομερῆ κατὰστασιν τῶν ἐπισυμβασῶν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς δάση τῆς περιφερείας τῶν πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 218.

Πρόβλεψις δαπάνης διὰ μέτρα προλήψεως καὶ καταστολῆς πυρκαϊῶν.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀναγκαίουσα πίστώσις διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἀπαστολὴν πελέκων, ἀξινῶν καὶ λοιπῶν καταλλήλων ἐργαλείων καὶ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν κατὰ τόπους ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

2. Ὡσαύτως ἀναγράφεται εἰς τὸν αὐτὸν προϋπολογισμὸν ἡ ἀπαιτούμενη πίστώσις διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν προσπελάσεως, τὴν ἐγκατάστασιν παρατηρητηρίων εἰς τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἐκτεθειμένων δασῶν καὶ τὴν τηλεπικοινωνιακὴν αὐτῶν σύνδεσιν.

Ἄρθρον 219.

Πρόσληψις πυροφυλάκων καὶ μισθώσις ἢ ἐπίταξις αὐτοκινήτων.

1. Πρὸς πρόληψιν ἐπιτάξεως τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν καὶ κατάσβεσιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας ἵνα δι' ἀποφάσεώς του προσλαμβάνῃ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 Ἰουνίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ἐργάτας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀναλόγῳ πρὸς τὰς κατὰ τόπους συνθήκας, ὡς καὶ νὰ ἐνεργῇ μισθώσεις ἢ ἐπιτάξεις φορητῶν ἢ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων διὰ τὴν μεταφορὰν προσωπικοῦ καὶ ἐργαλείων εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ ἀριθμὸς, κατ' ἀνάτακτον ὄριον, τῶν προσλαμβανομένων ἐργατῶν ὀρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν ἐγγράφεται ἀνάλογος πίστώσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, ἐπιτρεπομένης ἅμα τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Κεφάλαιον Β'

Προστασία δασῶν ἐξ ἐντόμων καὶ μυκήτων.

Ἄρθρον 220.

1. Ἐν περιπτώσει ἐμφάνισως καμπῶν ἢ ἄλλων βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυκήτων, οἱ κύριοι ἢ κάτοχοι δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, λιθαδίων, γεωργικῶς ἢ δεινδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κήπων καὶ αὐλῶν ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνουν εἰς καταπολέμησην καὶ ἐξαφάνισιν τῶν βλαπτικῶν τούτων ἐντόμων ἢ μυκήτων, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τιμωρούμενοι ἄλλως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268.

2. Ἐν ἀρνήσει τῶν ὡς ἄνω κυρίων ἢ κατόχων, ὅπως προβῶν εἰς τὰ ὑποδειχθέντα παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς μέτρα, δύναται αὕτη νὰ προβῇ εἰς τὴν λήψιν τῶν μέτρων τούτων, τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑποχρέου κυρίου ἢ κατόχου, κατὰ τὰς περι εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 221.

Ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ξυλείας πρὸς πρόληψιν μεταδόσεως ἀσθενειῶν.

Πρὸς προστασίαν τῶν δασῶν τῆς χώρας ἐκ βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυκήτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἐπιτρέπεται ὑπὸ ὄρους ἢ καὶ νὰ ἀπαγορευέται ἐντελῶς, καθ' ὅλην τὴν Χώραν ἢ περιφερείας ταύτης, ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή παντὸς εἶδους ξυλείας, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν ξυλίνων σκευῶν ὡς καὶ φυτῶν, σπόρων, φύλλων, ἀνθέων, φυτικῆς γῆς, χωμάτων, ἔρματος πλοίων ἐκ χώματος, ὡς καὶ χαλκῶν καὶ ἄμμου περιεχόντων χώματα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΑ ΕΡΓΑ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις ἀφορώσαι εἰς δασοτεχνικὰ ἔργα.

Ἄρθρον 222.

Μελέτη καὶ ἐκτέλεσις.

1. Ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τοπογραφῆσεων, χωροσταθμῆσεων καὶ πάσης φύσεως τεχνικῆς ἐργασίας διευθετήσεως χειμάρρων, διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως δασῶν, ἀναδασώσεων, φυτωρίων, περιφράξεων, δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῆς ὁδοποιίας καὶ βελτιώσεως ὄρειων ἔσοκωτόπων, ἐνεργεῖται δι' ἐργολαβίας ἢ δι' αὐτεπιστάσεως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου, κατὰ τὰς περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως διατάξεις.

2. Διὰ τὴν δι' αὐτεπιστάσεως ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, τῶν χρηματοδοτούμενων παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, συνιστᾶται παγία προκαταβολή, ἢ διαχειρίσις τῆς ὁποίας ἀνατίθεται εἰς διαχειριστὴν δημοσίον ὑπάλληλον, ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου. Ὡς διαχειριστὴς τῆς παγίας προκαταβολῆς δὲν ὀρίζεται ὑπάλληλος μετέχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπιβλέψιν τῶν ἔργων.

3. Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν δι' ἐργολαβίας μελέτην ἢ ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω δασοτεχνικῶν ἐργασιῶν γίνονται δεκτοὶ καὶ δασολόγοι, ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἐργολήπτου δασικῶν ἔργων, χορηγούμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 223.

Τρόπος συντάξεως μελετῶν κλπ.

Διὰ διατάγματος καθορίζονται τὰ τῆς συντάξεως ἀναγνωριστικῶν καὶ προκαταρκτικῶν μελετῶν, γενικῶν σχεδίων (προμελετῶν), τῶν ὀριστικῶν μελετῶν καὶ τῶν ἐπισηνῶν προγραμμάτων ἔργων, τὰ τοῦ ἐλέγχου, ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν αὐτῶν, τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τροποποιήσεως αὐτῶν, τὰ τῆς διενεργείας τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῆς ἐπιβλέψεως, ἐκτελέσεως καὶ παραλαβῆς τῶν ἐκτελούμενων δασοτεχνικῶν ἔργων, τὰ τῆς ἐκδόσεως, διαβαθμίσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν εἰδικῶν πτυχίων ἐργοληπτῶν δασοτεχνικῶν ἔργων, ὡς καὶ πάσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Κεφάλαιον Β'

Ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων.

Ἄρθρον 224.

Φορεὺς ἐκτελέσεως ἔργων.

1. Τὰ δασοτεχνικὰ ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων καὶ ἀποκαταστάσεως ὄρειων ἕδραων τῶν λεκανῶν ἀπορροῆς ἐκτελοῦνται ἀνεξαρτήτως τάξεως ὑπὸ τοῦ Κράτους. Μέρος τῆς δαπάνης τούτων δύναται νὰ βαρῶνται ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων προστατευομένων ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ χειμάρρου ἐπηρεαζομένην πεδινήν περιοχὴν. Τὴν συντήρησιν τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἔργων ἀναλαμβάνουσι αἱ ἐκτελοῦσαι ταῦτα ἀρμόδιαι δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἢ, ὡς ἂν κρίνεται ὑπὸ τούτων σκόπιμον, αἱ ὀργανισμοὶ ἐγγείων βελτιώσεων.

2. Ἡ ταξινόμησις τῶν ἔργων δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ὄρειων ἕδραων, ἐχόντων ἄμεσον σχέσιν πρὸς ἐκτελούμενα μεζίκονος σημασίας πεδινὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ τοιαῦτα, ὃ γενικὸς προγραμματισμὸς ἢ ἐνταξίς των εἰς τὸ σύνολον τῶν ἔργων καὶ ὃ συντονισμὸς τούτων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων.

3. Αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγείων βελτιώσεων προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ἀρμοδίας διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν ἐκτελέσεως, ἐγκρίσιν τούτων, εἰδικὸν κατὰ χῶρον προγραμματισμὸν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, κατὰ τὰς διεπούσας ταύτην διατάξεις, ἐκ πιστώσεων τοῦ προγράμματος αὐτῆς, εἴτε ἐκ τούτων διατιθεμένων παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐγγείων βελτιώσεων Ὑπουργείου Γεωργίας, δυναμένων νὰ ἐφαρμοσθῶν ἐν προκειμένῳ καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8—11 τοῦ ν.δ. 3881)1958, ὡς αὐταὶ ἐκαστοτε ἰσχύουσιν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, μετὰ γνώμην τοῦ κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγείων βελτιώσεων, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐγγείων βελτιώσεων ἢ προμελέτη, μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἔργων, δι' οἰωνδήποτε πιστώσεων, ἀποσπώμενου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παρ' αὐτῆ τοῦ ἀναγκαίου εἰδικοῦ δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 225.

Εἰδικὰ μέτρα διὰ λεκάνας χειμάρρων Μακεδονίας.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ κηρῦσσονται ὑπὸ προστασίαν λεκάναι ἀπορροῆς τῶν χειμάρρων τῶν πεδιάδων Μακεδονίας.

2. Ἐντὸς τῶν ὑπὸ προστασίαν περιοχῶν δύναται νὰ ἀπαγορεύονται αἱ ἐκχερῶσεις ἐπικλινῶν ἕδραων, νὰ ἐπιβάλλωνται εἰδικὰ μέτρα κλιμακώσεως (πεζούλια) ἢ περιορισμοῦ κατ' ἐκτασιν καὶ εἶδος καλλιέργειας δι' ἐκχερῶσεως, νὰ περιορίζωνται αἱ πάσης φύσεως κερπώσεις τῶν δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ οἰωνδήποτε φυλῶν βοσκῶν καὶ νὰ ρυθμίζεται κατὰ τὸπον καὶ χρόνον καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως ἢ βοσκῆ ὀρισμένου εἴδους ἢ παντὸς ζώου, ἢ χρήσις τοῦ ὕδατος φυσικῶν πηγῶν καὶ ρεϊθρῶν, ἢ ἀλλοτρή τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων, ὡς καὶ ἡ ἀνεργεῖς οἰωνδήποτε δασικῶν ἐγκαταστάσεων. Εἰς τὰς οὗτω ὑπὸ προστασίαν κηρυχθείσας περιοχάς, θεωρουμένας ὡς ἀναδασωτέας, ἔχουν ἐφαρμογὴν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, τὴν φύλαξιν καὶ ἀστυνομίαν, τὴν βεβαίωσιν τῶν παραβάσεων, ὡς καὶ τὰς ἐπιβαλλομένας ποινὰς καὶ ἀποζημιώσεις, αἱ ὁποῖαι διορίζονται διὰ τῆς παρόντος κώδικος.

3. Διὰ διατάγματος δύναται αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 1 καὶ 2 νὰ ἐπεκταθῶν εἰς τὰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων καὶ ἄλλων διαμερισμάτων τῆς χώρας, ὅταν αὐταὶ τίθενται, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκεκριμένης μελέτης, ὑπὸ δασοτεχνικῆν διευθέτησιν.

Κεφάλαιον Γ'

Δασικὰ μεταφορικὰ ἐγκαταστάσεις. Δασικὰ κτίρια.

Ἄρθρον 226.

Διαδικασία ἀναθέσεως κατασκευῆς.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκμεταλλεύσεως δασικῶν συμπλεγμάτων, ἐπιτρέπεται ἕως διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων, ἀνατίθεται εἰς τὰ Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἢ κατασκευὴ καὶ συντήρησις δασικῶν ὁδῶν καὶ μεταφορικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργαστασιῶν, κτιρίων, ὡς καὶ ἡ ἀγορὰ καὶ συντήρησις τῶν σχετικῶν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας. Εἰς τὰ αὐτὰ Ταμεία δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ ἀνατίθεται καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς δαπάνης καλλιέργειας τῶν συστάδων, ἀναδασώσεως καὶ δασικῶν φυτωρίων ἐντὸς τῶν οἰκείων δασικῶν συμπλεγμάτων.

2. Πρὸς ἐκδοσιν τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ προβλεπομένων διαταγμάτων ἀπαιτεῖται προγενεστέρως ἐκθεσις τοῦ οἰκείου θαλάργου, περὶ τῆς ἀναγκαίου τῶν ἐκτελε-

στέων έργων, συναδευομένη υπό δασοπониκῆς μελέτης τοῦ δασικοῦ συμπλέγματος καὶ γνωμοδότησις τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν τοῦ Υπουργείου Γεωργίας. Ἡ ὡς ἄνω ἐκθεσις τοῦ δασάρχου δέον νὰ διαλαμβάνη καὶ περὶ τῶν ἐπιβληθησομένων ὁρῶν καὶ εἰσφορῶν, κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 240—244 ὀριζόμενα περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, περὶ τῶν οἰκονομικῶν πόνων τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ περὶ τῶν κατὰ προσέγγισιν δαπανῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων δασικῶν ἐγκαταστάσεων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 227.

Δασικαὶ ὁδοί.

Δασικαὶ ὁδοὶ θεωροῦνται αἱ ὁδοὶ αἱ ἐξυπηρετοῦσαι, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν δασῶν, τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὰς μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς καὶ τὰ πάσης φύσεως δασικὰ ἔργα καὶ μὴ συμπίπτουσαι μετὰ τοῦ δικτύου τῆς ἐθνικῆς ἢ ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας τῆς χώρας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 228.

Ἀστυνομία δασικῶν ὁδῶν.

1. Ἡ ἀστυνομία τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 226 ἔργων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποκλειστικῶς δασικῶν ὁδῶν μὴ συμπίπτουσῶν πρὸς ἐθνικὰς, ἐπαρχιακὰς, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ὁδοὺς, ἀνατίθεται εἰς τὸ ἀρμοδίον δασικὸν προσωπικόν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ διατάγματος τῆς 29 Νοεμβρίου 1929 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

2. Πάντα τὰ λόγφ βλαβῶν τῶν ἐν λόγφ ὁδῶν εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων ποσά, κατατίθενται ἀπ' εὐθείας ὑπ' εὐθύνην των ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τῶν οικειῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 229.

Διάνοιξις προσωρινῶν ὁδῶν.

Κύριος ἢ κάτοχος ἐδάφους δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διὰ μέσου τοῦ ἐδάφους του μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων ἐξ ὑπερκειμένων ἢ παρακειμένων δασῶν, ἐφ' ὅσον αὐτῇ, γινομένη πρὸς τὰ κέντρα καταναλώσεως ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους του, συνεπάγεται δυσανάλογως μεγαλύτεραν δαπάνην, δικαιούται ὅμως εἰς πλήρη, ἐκ μέρους τοῦ κυρίου ἢ κατόχου τῶν προϊόντων ἢ τοῦ μεταφέροντος αὐτὰ, ἀποζημιώσιν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ἀναγκαίας δασικῆς ὁδοῦ.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 230.

Σύνταξις μελετῶν δασικῶν ὁδῶν.

Αἱ μελέται διὰ τὰς δασικὰς ὁδοὺς συντάσσονται, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 222 προβλεπόμενα, ὑπὸ τῶν οικειῶν δασικῶν ὁργάνων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 231.

Ἐκτέλεσις ἔργων.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης, κατὰ τὰς περὶ διοικητικῆς ἀπακεντρώσεως διατάξεις, ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 226, β' αὐτεπιστάσις ἐπὶ ἐπειγουσῶν περιπτώσεων ἢ ὅπου κρίνεται ἀσύμφορος ἢ δι' ἐργολαβίας ἐκτέλεσις αὐτῶν.

2. Διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα, ὅταν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν δι' ἐργολαβίας, ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν διατεταγμένων.

3. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Υπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ ἐκτέλεσεως ἐν γένει δημοσίων ἔργων, μεταβιβάζεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ συμβουλίου δημοσίων ἔργων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κρίσιν αἰτήσεων θεραπειᾶς, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς δια-

τάξεως τοῦ ἀρθρου 6 παρ. 5 τοῦ ν. 5367 τῆς 2)18.4.1932 (περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων), ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἀν. 1966 τῆς 7)13.9.1939 (περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων).

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 232.

Ἐποπτεία καὶ ἐλεγχος.

Τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν τεχνικοοικονομικὸν ἔλεγχον τῆς ἐκτελέσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 226 προβλεπομένων ἔργων ἀσκεῖ ὁ ἀρμοδῖος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, τὴν γενικωτέραν δὲ ἐποπτεῖαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων ἀσκεῖ, κατ' ἐντολήν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, τριμελῆς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 233.

Δασικαὶ ὁδοὶ συμπίπτουσαι πρὸς ἐπαρχιακὰς καὶ ἐθνικὰς.

1. Προκειμένου περὶ κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, τῶν ὁποίων ἢ διαδρομὴ συμπίπτει ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ πρὸς τὴν διαδρομὴν ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, ἡ μελέτῃ καὶ κατασκευὴ τῶν συμπίπτόντων τμημάτων ἐκτελεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἢ τοῦ οικείου νομαρχιακοῦ ταμείου, τῶν κατασκευαστέων τμημάτων ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται ἅμα καὶ ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν χρηματικὴ ἀρωγὴ τοῦ ἀρμοδίου Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἢ τῶν διὰ τὴν δασικὴν ὁδοποιῖαν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν μελετῶν τούτων, παρὰ τοῦ συμβουλίου δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, συμμετέχει τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ μετὰ ψήφου ὁ γενικὸς διευθυντὴς δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Ἡ κατασκευὴ, συντήρησις καὶ ἀνακαινίσις τῶν δασικῶν ὁδῶν, περὶ ὧν ἡ παρ. 1, δύναται νὰ ἐκτελεῖται καὶ ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὸν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίων Ἔργων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ὁδοὶ ἐξυπηρετοῦν τὰς δασομεταφορὰς δασοαρχείων, τὰ ὁποῖα διαθέτουν ἴδια μηχανήματα δασικῆς ὁδοποιίας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 234.

Κατασκευὴ δασικῶν ὁδῶν ὑπὸ Β. Ε. Ἰδρύματος καὶ Β. Προνοίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, προκειμένου τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν Ἴδρυμα ἢ ἡ Βασιλικὴ Πρόνοια νὰ προβῇ εἰς ἀξιοποίησιν δασικῶν περιοχῶν διὰ τῆς διανοίξεως καὶ κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, νὰ ἐκχωρῇ τὸ δικαίωμα ἀπολήψεως ποσότητος τῶν πρὸς ἐμπορίαν, ἐπὶ τῇ βάσει μελετῶν, προβλεπομένων δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀξιοποιουμένης περιφέρειας, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν παρὰ τῶν ὁργανισμῶν τούτων διατιθεμένων δαπανῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 235.

Ἐκτέλεσις δασικῶν ὁδῶν ὑπὸ δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ. 1042 τῆς 28.1)20.2.1942 (περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 453)1941 καὶ 584)1941 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων (περὶ συστάσεως Γραφείου Μελετῶν καὶ Δημοσιεύσεων καὶ Συμβουλίου Μελετῶν), ἀπαρτίζει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων δασικῆς ὁδοποιίας, ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 226 — 232, ὅσῳις ἠθέλη κρίνει τούτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν ταχύτερον ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν καὶ παραγωγὴν τεχνικοῦ ξύλου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας.

*Α ρ θ ρ ο ν 236.

Άγορά οικοπέδων και δασικών κτιρίων.

Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς, ἀνεγείρη, μισθώσῃ καὶ ἐπισκευάζῃ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἀναγραφόμενης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἢ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς οἰκόπεδα πρὸς ἀνεγερσιν δασικῶν κτιρίων ἢ γήπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτωρίων, σταθμῶν δασικῶν ἐρευνῶν κλπ., ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν κατάλληλα πρὸς παραχώρησιν δωρεὰν διὰ τοιοῦτον σκοπὸν.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διατάξεις. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁμοῦ ἐπισκευῶν ὑπαρχόντων δασικῶν κτιρίων, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμῶν, δύναται αὕτη νὰ ἐνεργῆται δι' αὐτεπιστάσας, ἐκδιδομένου ἐντάλλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐπ' ὄνοματι τοῦ οἰκείου δασάρχου.

*Α ρ θ ρ ο ν 237.

Μελέτη καὶ ἐκτέλεσις κτιριακῶν ἔργων.

1. Ἡ ἀνεγερσις δασικῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων ἐν γένει, ὡς ἐργαστασίων κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν, παραρτημάτων αὐτῶν, ἀποθηκῶν ξυλείας ἢ ὕλικου ἢ σπόρων, δεξαμενῶν ἀρδύσεως, ἐκκολαπτηρίων ἰγθύων τῶν ὀρεινῶν ρεόντων ὑδάτων, παρατηρητηρίων πυρκαϊῶν, δασικῶν κτιρίων, ὡς καὶ ἡ ἐπισκευὴ καὶ συμπλήρωσις τούτων ἐκτελεῖται δι' ἐργολαβίας, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἔργου συνολικῆς ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν πενήνην χιλιάδων δραχμῶν ἢ ἐὰν διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἡθελὼν χαρακτηρισθῇ ταῦτα ὡς κατεπείγοντα ἢ ἀνεπίδεκτα ἐκτελέσεως δι' ἐργολαβίας, ὅποτε ἐκτελοῦνται δι' αὐτεπιστάσας καὶ μικροεργολαβιῶν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Αἱ μελέται διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα συντάσσονται παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Κεφάλαιον Δ'

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις δασικῶν ἔργων.

*Α ρ θ ρ ο ν 238.

Ἀναγραφή πιστώσεων εἰς προϋπολογισμὸν Κ.Τ.Γ.Κ.Δ.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγραφή εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν εἰδικῶν πιστώσεων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατεπειγούσης φύσεως δαπανῶν δι' ἔργα καὶ ἐργασίας κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δασῶν καὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, διὰ προμηθειᾶς καὶ λοιπὰς συναφεῖς δαπάνας, ἀναλόγως τῶν εἰσπραττομένων δασικῶν ἐσόδων. Αἱ ὡς ἄνω εἰδικαὶ πιστώσεις διατίθενται δι' ἀποφάσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν δι' ἐντάλλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὄνοματι τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπαλλήλων. Ἄπαντα τὰ ὡς ἄνω κατεπειγούσης φύσεως ἔργα, ἐργασίαι καὶ προμηθεῖαι ἐκτελοῦνται κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, περὶ δημοσίων ἔργων, περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν διατάξεων.

*Α ρ θ ρ ο ν 239.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις παρὰ Τ.Γ.Κ.Δ. τῶν νομῶν.

1. Ἀρμοδίον Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 226—233 ἔργων, εἶναι τὸ τοῦ νομοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ δασικὸν σύμπλεγμα ἢ ἐκτελοῦνται τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δασικὰ ἔργα. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ καθορίσῃ καὶ ἕτερον

Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον λόγοι ὁργανώσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐπιβάλλουν ταῦτα.

2. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν, προκειμένου ταῦτα νὰ ἐκτελέσουν καὶ νὰ διαχειρισθῶν ἔργα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων, συνέρχεται εἰς εἰδικὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁποίας συζητοῦνται καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις μόνον σχετικαὶ πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἔργα, συμμετέγοντος τοῦ συμβουλίου, ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

3. Προκειμένου περὶ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν νομῶν τῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἠπείρου καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν συζητεῖται θέμα διανοίξεως δασικῆς ὁδοῦ, συμμετέχει καὶ εἰς ἀξιοματικὸς ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου σώματος στρατοῦ.

4. Διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας συνεδριάσεις καταβάλλεται εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν καὶ τὸν γραμματέα ἀμοιβὴ καθοριζομένη κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις. Κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας συνεδριάσεις ἰσχύουν αἱ ἀντίστοιχοι περὶ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διατάξεις.

5. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ ἔργων τῶν προηγουμένων παραγράφου ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ παρουσία τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων (Τ.Υ.Δ.Κ.), ἀναπληρουμένων τῶν δύο τελευταίων τούτων, εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ καλύμματος, ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

6. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, κατόπιν ἀσκουμένης ἐνόπιον αὐτοῦ ἐφέσεως, νὰ ἀποδέχεται, τροποποιῇ ἢ ἀπορρίπτῃ ὀριστικῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὴν παράγραφο 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν. Τούτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀποφάσεις τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

*Α ρ θ ρ ο ν 240.

Εἰδικοί προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων ἔργων, τὰ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἐπιχορηγοῦνται διὰ τῶν ἀναγκασιούτων πιστώσεων παρὰ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

2. Τὰ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἴδια βιβλία καὶ νὰ καταρτίζουσιν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν διὰ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 226—233 ἐκτελούμενα παρὰ τούτων ἔργα καὶ κατὰ οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ Ταμείου. Ἡ ἔγκρισις τῶν ἐν λόγῳ προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν γίνεται κατὰ τὰς γενικὰς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διατάξεις, πλὴν τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν χρόνον τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰσηγηταὶ τῶν εἰδικῶν τούτων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν εἶναι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν ἢ δασάρχης. Ἐν ἡ περιπτώσει παρὰ τοῦ αὐτοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐκτελοῦνται ἔργα εἰς κλειστά δασικὰ συμπλέγματα τοῦ νομοῦ, μὴ ἔχοντα ἄμεσον συνάφειαν, δύναται νὰ τηρῶνται ἴδιοι λογαριασμοί, προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί, δι' ἕκαστον τῶν συμπλεγμάτων τούτων κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

*Α ρ θ ρ ο ν 241.

Εἰδικοί φόροι καὶ εἰσφοραί.

Πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 240 πῶρον ἐπιτρέπεται ὅπως ἐπιβληθῶν ὑπὲρ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν, τῶν ἐκτελούντων τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπόμενα ἔργα, οἱ κάτωθι εἰδικοί φόροι, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν:

α) Εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῆς προσουξήσεως τῆς ἀξίας τῶν μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ἐξυπηρετουμένων διὰ τῆς κατασκευῆς τῆς δασικῆς ὁδοῦ.

β) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί δασικών προϊόντων προερχομένων εξ άλλων δασικών συμπλεγμάτων δημοσίων ή μη άμέσως ή έμμέσως όμως εξυπηρετούμενων υπό των εκτελουμένων υπό του Ταμείου έργων.

γ) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί της αξίας των παραγομένων γαλακτοκομικών προϊόντων εντός του δασικού συμπλέγματος του εξυπηρετούμενου διά των εκτελουμένων έργων. Ο φόρος ούτος υπολογίζεται επί τη βάσει της συνολικής παραγωγής εκάστου γαλακτοφόρου ζώου, δέν δύναται δε να υπερβή τὰ 20)ο της αξίας των προϊόντων τούτων.

δ) Ειδικός φόρος επί πάντων εν γένει άνεξαιρέτως των προϊόντων και ειδών των μεταφερομένων διά των υπό των Τ.Γ.Κ. και Δασών κατασκευαζομένων δασικών οδών. Ο φόρος ούτος εισπράττεται πάντως μετά την άποπεράτωσιν του σχετικού έργου, μέχρις όριου δε 10)ο της αξίας των προϊόντων. Επιδάλλεται επίσης ειδική εισφορά εις τὰ τροχοφόρα όχηματα τὰ εισερχόμενα εντός του εξυπηρετούμενου δασικού συμπλέγματος και χρησιμοποιούντα τὰς κατασκευαζόμενας δασικάς οδούς διά των πόρων του Τ.Γ.Κ. και Δασών. Η εισφορά αυτή δέν επιβάλλεται οσάνεις χρησιμοποιούνται τμήματα των ως άνω δασικών οδών, τὰ όποια συμπίπτουν προς έπαρχιακάς ή έθνικὰς οδούς.

ε) Άναγκαστική εισφορά των ωφελουμένων άμέσως ή έμμέσως εκ του έργου δασικών ιδιοκτησιών, των άνηκουσών εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

στ) Προσωπική εργασία μέχρι δέκα ήμερών ετησίως των κατοίκων των χωριών ή κοινοτήτων των ωφελουμένων άμέσως ή έμμέσως εκ της εκτέλεσεως του έργου.

* Άρθρον 242.

Διαδικασία επιβολής φόρων και εισφορών.

1. Οί υπό στοιχεία α', β', γ' και δ' του άρθρου 241 φόροι επιβάλλονται, μετά πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών του νομού, διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη πρότασει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δικαιουμένων όπως τροποποιούν, εν μέρος ή εν όλω, ή και άπορρίπτουν την πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου.

2. Αί περί επιβολής των άνωτέρω φόρων προτάσεις των διοικητικών συμβουλίων των Τ.Γ.Κ. και Δασών κοινοποιούνται παρά αυτών εις τους οικείους δήμους και κοινότητες, παρά των όποίων τοιχοκολλούνται εις τὸ δημοτικόν και κοινοτικόν κατάστημα, ίνα λάβουν γνώσιν τούτων οί μέλλοντες να υποχρεωθούν εις την καταβολήν αυτών, οί όποιοι και δικαιούνται όπως εντός εικοσαήμερου από της τριαύτης τοιχοκλήσεως, υποβάλλουν διά του οικείου δήμου ή κοινότητος τὰς ενστάσεις ή παρατηρήσεις αυτών προς τὸ Υπουργείον Γεωργίας, ίνα αὐτὰ έξετασθούσιν πρό της εκδόσεως του σχετικού διατάγματος.

3. Η υπό στοιχεία στ' του άρθρου 241 προσωπική εργασία επιβάλλεται διά πράξεως του οικείου νομάρχου, μετά γνώμην του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών και άπόφασιν του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Εάν οί υπόβηροι δέν προσέρχωνται προς εργασίαν εντός του τασσομένου χρόνου, τὸ αντίτιμον ταύτης, καθοριζόμενον υπό του Τ.Γ.Κ. και Δασών, εισπράττεται παρά των υποχρέων διοικητικώς, κατά τὰς περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

* Άρθρον 243.

Διαδικασία καταργήσεως φόρων και εισφορών.

Οί ως άνω φόροι, εισφοραί και προσωπική εργασία δύναται να καταργηθούσιν ή τροποποιηθούσιν, καθ' έν τρόπον επεβλήθησαν, εφ' όσον ήθελεν εκλείψει ο λόγος της επιβολής των και δέν απαιτείται ή διατήρησις αυτών, είτε προς συντήρησιν των έργων είτε προς εξυπηρέτησιν των τυχόν αναληφθεισών υπό του Τ.Γ.Κ. και Δασών διά την εκτέλεσιν των έργων οικονομικών υποχρεώσεων.

* Άρθρον 244.

Είσπραξις φόρων και εισφορών.

Από της ισχύος των εν άρθρω 226 παρ. 2 προβλεπομένων διαταγμάτων, διά των όποίων ανατίθεται εις τὰ Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών ή εκτελέσις των υπό των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, άπαντες οί εν άρθρω 241 φόροι και αί εισφοραί εισπράττονται υπό των άρμοδίων προς είσπραξιν αυτών όργάνων διά λογαριασμόν του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, εις τὸ όποίον αποδίδονται άπ' ευθείας υπ' ευθύνην των ενεργούντων την είσπραξιν. Εν περιπτώσει άρνήσεως των υποχρέων εις καταβολήν, οί κατά τὸ άρθρον τούτου φόροι θεβαιούσινται και εισπράττονται διοικητικώς κατά τὰς περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

* Άρθρον 245.

Σύναψις δανείων.

Διά την εκτέλεσιν των υπό των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, επιτρέπεται εις τὰ Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών όπως, επί εκχωρήσει των υπό του ίδιου κώδικος προβλεπομένων πόρων αυτών, συνομολογούν, μετά ή άνευ της έγγραφησεως του Δημοσίου, δάνεια άπλά ή τοκοχρεωλυτικά, έραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, κατά τους εκάστοτε όριζόμενους όρους υπό του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Τ.Γ.Κ. και Δασών. Διά την συνομολόγησιν των δανείων τούτων απαιτείται όπως ή περί ταύτης σχετική άπόφασις του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Τ.Γ.Κ. και Δασών εγκριθῆ διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη πρότασει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών. Διά την σύναψιν δανείων προς εκτέλεσιν έργων δασικών μεταφορικών έργων καταστάσεων ή άλλων έργων ή προμηθειών, δύναται να παρέχεται ή εγγύησις του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Τούτο, παρισταμένης ανάγκης εκπληρώσεως αναληφθεισών υποχρεώσεων εκ του ως άνω λόγου, δύναται να χρησιμοποιήση τους κατά τὰ άρθρα 240—245 πόρους, τους άντιστοιχούντας εις εκάστον Τ.Γ.Κ. και Δασών εις ποσόν καθοριζόμενον δι' ειδικής άποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

* Άρθρον 246.

Είσπραξις των πόρων.

Η είσπραξις των κατά τὰ άρθρα 240—245 πόρων ενεργείται κατά τὰς διατάξεις περί εισπράξεως των πόρων του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη πρότασει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δύναται να καθορισθούσιν αί λεπτομέρειαι της είσπράξεως των ως άνω πόρων και της καταθέσεως αυτών προς τοίς άλλοις παρά τῷ πιστωτικῷ ιδρύματι, τὸ όποίον εχορήγησε τὸ κατά τὸ προηγουμένον άρθρον δάνειον. Η άπόδοσις των υπό των δημοσίων ταμείων πραγματοποιουμένων εσόδων θαρύνει τὰς χρήσεις κατά τὰς όποιαις διενηργήθησαν αί εισπράξεις.

* Άρθρον 247.

Πληρωμή εξόδων.

Η πληρωμή των εξόδων γίνεται επί τη βάσει ειδικῶν ενταλμάτων δι' εκάστον των ειδικών προϋπολογισμών, ισχυουσών κατά τὰ λοιπά ως προς την εκκαθάρισιν, πληρωμὴν κλπ. των περί Τ.Γ.Κ. και Δασών γενικών διατάξεων.

* Άρθρον 248.

Πρόσληψις υπαλληλικού προσωπικού.

Διά την εκτέλεσιν των πάσης φύσεως διοικητικών, λογιστικών και διαχειριστικών εργασιών, των αναφερομένων εις την εκτέλεσιν των διά των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, δύναται να προσλαμβάνεται παρά των Τ.Γ.Κ.

και Δασών το έκαστοτε αναγκαιοῦν ἡμερησίῃσιν προσωπικόν. Τὰ τῆς μισθοδοσίας, τρόπου προσλήψεως, διαρκείας τῆς ὑπηρεσίας ὡς και τὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἡμερησίῃσιν προσωπικοῦ ὁρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 20)22.7.1937 διατάγματος (περὶ διοικήσεως και διαχειρίσεως ἐν γένει τοῦ Κεντρικοῦ Τομεῖου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασῶν) μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 249.

Πρόσληψις ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Μετ' ἔγκρισιν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐπιβαρύνουν τὸν δασικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασῶν, ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὅπως ἢ ἐπὶ ἡμερησίῃσιν γινομένην πρόσληψις ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ, οἶον μηχανοδηγῶν, ἐφαρμοστῶν, θερμοστατῶν, ἡλεκτροτεχνιτῶν, ἐμπειροτεχνῶν, ἐπιστάτων, ὀδηγῶν αὐτοκινήτων κλπ. διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν, ὡς και τῶν ἔργων, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπουν τὰ ἄρθρα 226—233, γίνεται και ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου χρονικῆς διαρκείας ἀπὸ ἕξ μηνῶν μέχρι δύο κατ' ἀνώτατον ὄριον ἐτών. Ἡ σύμβασις αὕτη δύναται νὰ ἀνανεωθῇ δι' ἰσχύρον διάστημα διὰ νέας ἀποφάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφεται ὁ ὅρος ὅτι ἡ ὑπηρεσία δύναιται νὰ χρησιμοποίησιν και εἰς ἄλλην περιφέρειαν τὸν προσλαμβανόμενον.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 250.

Δαπάναι κατασκευῶσεων.

1. Ἐκ τῶν διατιθεμένων πιστώσεων διὰ τὰ ἔργα, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἄρθρον 222, καταβάλλονται ἀντιστοίχως και αἱ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐπὶ ὄρειων και μακρῶν τῶν κέντρων ἐργασιῶν, μικροδαπάναι κατασκευῶσεων, κατὰ τὰ έκαστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθοριζόμενα.

2. Ἐκ τῶν πόρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν δασῶν έκαστου Τ.Γ.Κ. και Δασῶν τῶν νομῶν, δύναται νὰ καταβάλλωνται και αἱ δαπάναι κατασκευῆς προχείρων κλιθῶν ἀρτοποιίας και παραπηγμάτων, διὰ τὴν ἴδρυσιν εἰς ἀπομακρυσμένους τόπους πρατηρίων τροφίμων και χρεωδῶν διὰ τοῦς ἐργάτας και τὸ λοιπὸν προσωπικόν τῆς ὑπηρεσίας. Τὰ οὕτω κατασκευαζόμενα ἐνοικιάζονται εἰς ἰδιώτας κατόπιν δημοπρασίας. Τὰ ἄλευρα και τὰ λοιπὰ εἶδη δύναται νὰ μεταφέρονται διὰ τῶν κρατικῶν ἐπιτοπίων μεταφορικῶν μέσων δωρεάν, ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἐπιστρέφουν κενά, αἱ δὲ ἐπιτόπιοι δασικαὶ και ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἐλέγχουν τὴν καλῆν ποιότητα, ὡς και τὰς τιμὰς πωλήσεως, γινομένης ρητῆς μνείας εἰς τοὺς ὄρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως και τὸ συμφωνητικόν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΘΗΡΑ

Κεφάλαιον Α'

Θηράματα. Μέσα ἀσκήσεως θήρας. Κυνηγετικά περιοχαί.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 251.

Θηράματα.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκήται ὡς ἄθλημα, καθ' ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

2. Ὡς θηρεύσιμα θηράματα νοοῦνται πάντα τὰ ἄγρια θηλαστικά και πτηνὰ πλῆν:

Ἐκ τῶν θηλαστικῶν: Τῶν ἀκανθοχίρου, νυκτερίδος, μυγαλῆς, ἀσπάλακος.

Ἐκ τῶν πτηνῶν: α) Τῶν μικροτέρων κατὰ μέγεθος τῆς σιταρῆθρας, μὴ συμπεριλαμβανομένης (τούτέστι τῶν μικροτέρων εἰς μῆκος τῶν 17 ἐκ.), β) τῶν κύκνου, πελαργοῦ,

φοινικοπτέρου ροδοχρᾶου, γερανοῦ, κούκκου, ὄλων τῶν εἰδῶν γυπὸς (ὄρνέου), παντὸς εἶδους δρυκολάπτου, ἔσπος (τσαλαπετεινοῦ), ὄλων τῶν εἰδῶν κίρκου (κίρκου κίρκου) και τριόρχου, ἀκριδοθήρα (ἀγριοπουλιῶν), σίττης (τσαπανάκου σφύρι κτῆ), αἰγοθήλου (γιδροβίλι—πλάγου), τοῦ μικροῦ μελανοκεφάλου γλάρου, παντὸς εἶδους χελιδόνος, τοῦ κορακίου (χαλκοκούρατος), παντὸς εἶδους νυκτοβίου και τῆς τρυγόνος τῆς στρεπτοπτηλίας δεκαοκτώ (δεκοχτούρας).

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 252.

Μέσα ἀσκήσεως θήρας.

1. Ἡ θήρα ἀσκεῖται μόνον διὰ συνήθους κυνηγετικοῦ ἐπωμιζόμενου πυροβόλου ὅπλου, ὡς και διὰ τόξου και κυνηγετικοῦ μαχαίριου, μετὰ ἢ ἄνευ κυνός. Ὡς συνήθη κυνηγετικά ὅπλα νοοῦνται τὰ ἐπωμιζόμενα μόνικαννα, δίκαννα, ἐπαναληπτικά ἢ αὐτογεμῆ (αὐτόματὰ) τοιαῦτα, ἔχοντα τὸ ἐσωτερικόν τῆς κάννης λείον και οὐχὶ ραβδωτόν. Ἡ διὰ πυροβόλου πολεμικοῦ ὅπλου ἢ ἀεροβόλου ἢ ἄλλου εἶδους ὅπλου ἀσκῆσις τῆς θήρας ἀπαγορεύεται.

2. Πᾶς κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου ὑποχρεοῦται νὰ εἶναι ἐφοδιασμένος διὰ δελτίου κατοχῆς ὅπλου, ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἀγοραστῆς κυνηγετικοῦ ὅπλου, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμπόρων ὅπλων και τῶν ὄπλουργῶν, ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ζητήσῃ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ διὰ δελτίου κατοχῆς ὅπλου. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δελτίου κατοχῆς ὅπλου.

3. Ὁ κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν τοῦ ὅπλου τοῦ.

4. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ὅταν ἀπαγορεύεται ἢ θήρα, νὰ ἐπιβάλῃ δι' ἀποφάσεώς του τὴν σφράγισιν ἢ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ὅπλων, εἰς περιοχὰς ἐνθα παρατηρεῖται εὐρεία ἀσκήσεως παρανόμου θήρας ἢ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑπικράτειαν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις και ἡ χρῆσις παγίδων, δηλητηρίων, δικτύων, θρόνων, ἰξοῦ, εἰδικῶν καθρεπτῶν, ἀγκίστρων και παντὸς εἶδους ἐλαστικῶν φώτων ἢ ὀργάνων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων, σκοπὸν ἔχόντων τὴν θανάτωσιν, σύλληψιν ἢ νάρκωσιν, ἐν γένει ἀγρίων θηλαστικῶν και πτηνῶν, ὡς και ἡ ἐμπορία, κατασκευὴ και ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή τῶν ὀργάνων τούτων.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς θήραν χρησιμοποίησις ἐλαστικῆς σφενδόνης, κραχτῶν, ὁμοιωμάτων και μιμητικῶν φωνῶν τῶν θηραμάτων.

7. Χρῆσις παγίδων πάσης φύσεως ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μόνον δι' ἐπιστημονικοῦς σκοποῦς (δακτυλιώσις, μελέται, παρίχθεισις).

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 253.

Κυνηγετικά περιοχαί.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ χαρακτηρίζονται ὡς συνεχεῖς κυνηγετικά περιοχαί θηράματα ἐκτάσεις οὐχὶ μικρότεροι τῶν 5.000 στρεμμάτων. Εἰς τὰς ἐκτάσεις ταύτας ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ὀρισμένου εἶδους και ἀριθμοῦ θηραμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατόπιν εἰδικῶν ἀδειῶν ἢ κατόπιν ἐκμισθώσεως τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος.

2. Αἱ κυνηγετικά περιοχαί δὲν δύναται νὰ περιέχουν λίμνας ἢ ἀνεγνωρισμένους σταθμούς διαβάσεως κατὰ τὸ φθινοπώρον ὀρτύγων ἢ τρυγόνων.

3. Διὰ β. δ. καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις και ὁ τρόπος τῆς θήρας εἰς τὰς κυνηγετικάς περιοχὰς, τὰ τῆς ἐκμισθώσεως τῶν περιοχῶν τούτων, ὡς και πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια.

4. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, δι' ἀποφάσεώς του, ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ χαρακτηρίσῃ και μὴ δημοσίας ἐκτάσεις, ὡς κυνηγετικάς περιοχὰς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν και ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐν αὐτῶς παρέχεται τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως τῆς θήρας εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι προβοῦν εἰς τὴν ἴδρυσιν ἰδιωτικῶν ἐκτρα-

φείων έμπλουτισμού τών εκτάσεων τούτων και συντάξουν, δι' ιδιωτών δασολόγων, δαπάναις των, ειδικές μελέτας ή πίνακας διαχειρίσεως του θηραματικού πλούτου, έγκρινομένας υπό του Υπουργείου Γεωργίας. Οι ιδιοκτήται τών εκτάσεων τούτων δικαιούνται εις εισπραξιν δικαιώματος παρά τών νομίμων έφωδιασμένων δι' άδειας θήρας κυνηγών. Το δικαίωμα τούτο καθορίζεται διά της αύτης απόφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

Α ρ θ ρ ο ν 254.

Μέτρα άναπτύξεως θηραματικού πλούτου.

Καταφύγια — Έκτροφεία θηραμάτων.

1. Δι' απόφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ιδρύονται μόνιμα καταφύγια θηραμάτων επί εκτάσεως, ουχι μικρότερας τών πέντε χιλιάδων (5.000) στρεμμάτων, προκειμένου περι δασών, δέκα χιλιάδων (10.000) στρεμμάτων, προκειμένου περι μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων, χιλίων (1.000) στρεμμάτων, προκειμένου περι πεδινών και πεντακοσίων (500) στρεμμάτων προκειμένου περι έλωδών. Τα καταφύγια ταύτα δέον να πληρούν τās βασικάς ανάγκαις του θηράματος, εις ήτι άφορᾷ εις την ήσυχίαν, τροφήν και ύδωρ. Διά της αύτης απόφάσεως καθορίζονται αι άπαιτούμεναι τεχνικαί έργασίαι και τὰ μέτρα πρὸς βελτίωσιν και συμπλήρωσιν τής ελαστήσεως, ως και τὰ πρὸς τροποποίησιν και προσαρμογήν του περιβάλλοντος πρὸς τὸ άρμόζον δι' έκαστον διαβιῶν θήραμα. Έκαστος κυνηγετικὸς σύλλογος υποχρεούται επίσης εις τήν ίδρυσιν και συντήρησιν, τοῦλάχιστον ἐνὸς καταφυγίου θηραμάτων, επί καταλλήλου εκτάσεως, υποδειχθισομένης παρά τής άρμαδίας δασικῆς άρχῆς.

2. Απαγορεύεται ή θήρα παντός θηράματος εντός καταφυγίου θηραμάτων.

3. Η διώξις εντός τών καταφυγίων τών επιβλαβών θηραμάτων ενεργείται παρά τών δασικῶν ὀργάνων ή τών φυλάκων θήρας δι' ειδικῶν συνεργείων. Έπιτρέπεται ή σύλληψις θηράματος δι' επιστημονικούς σκοπούς ή ή μεταφορά τούτου πρὸς έμπλουτισμόν άλλης περιοχῆς, κατόπιν απόφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

4. Αι διατάξεις τών άνωτέρω παραγράφων ισχύουν και δι' έρμηνήσεως εκτάσεως ουχι μικρότερας τών 1.000 στρεμμάτων.

5. Δι' απόφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ιδρύονται εκτροφεία θηραμάτων, διά περιρράξεως καταλλήλων εκτάσεων, επί σκοπῷ άναπαραγωγῆς και αύξήσεως τών ενδημικῶν θηραμάτων ή εισαγωγῆς ξενικῶν τοιούτων, όταν επιδιώκεται ὁ έμπλουτισμός άλλων περιοχῶν δι' αὐτῶν.

6. Δι' απόφάσεως του Υπουργού Γεωργίας επιτρέπεται ή ίδρυσις μικρῶν εκτροφείων θηραμάτων επί μη δημοσίων εκτάσεων υπό ιδιωτῶν ή νομικῶν προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τής άναπαραγωγῆς τών θηραμάτων, είτε πρὸς έμπορίαν (κρέατος, δέρματος, πτερῶν, κεράτων κλπ.), είτε πρὸς έμπλουτισμόν μη δημοσίων εκτάσεων διά θηραμάτων μη επιβλαβῶν, ἐφ' ὅσον ή λειτουργία τούτων δέν αντίκειται πρὸς τὰς ισχύουσας περι δημοσίας υγείας διατάξεις.

7. Έπιτρέπεται ή άγορά υπό του Δημοσίου, κατόπιν απόφάσεως τών Υπουργῶν Γεωργίας και Οικονομικῶν, εκτάσεων ως και έρμηονήτων, ένθα διαβιῶν αιγαροί ή έτερα εὐγενῆ θηράματα, πρὸς δημιουργίαν εντός τούτων εκτροφείων θηραμάτων ή πρὸς ίδρυσιν σταθμῶν παρακολουθήσεως και διακυλιώσεως αποθημητικῶν πτηνῶν. Όμοίως επιτρέπεται ή άναγκαστική απαλλοτριώσις πτημάτων οιασδήποτε φύσεως, κεμμένων εντός τών εκτάσεων, περι ὧν αι παράγραφοι 1, 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

8. Απαγορεύεται ή επί σκοπῷ θήρας παράβασις τών ὀρίων εκτροφείων, ως και ὁ φόνος ή οιαδήποτε βλάβη εκτροφεύμενων ζώων.

Α ρ θ ρ ο ν 255.

Κυνηγετικοί κύνας.

1. Κόρια κυνηγετικῶν κυνῶν, μη έφωδιασμένοι διά βελτίου ταυτότητος τούτων, δέν απολαμβάνουν τών περι προστασίας

τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν διατάξεων του παρόντος.

2. Το βελτίον ταυτότητος τών κυνηγετικῶν κυνῶν χορηγείται εις τούς κύριους τούτων υπό του οικείου κυνηγετικού συλλόγου, επί καταβολή παραδῶλου ὀριζομένου δι' απόφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

3. Πρὸς διάκρισιν τών κυνηγετικῶν κυνῶν, καθιερῶνται ένιαίον ὀμοίομορφον διακριτικὸν σῆμα δι' ὅπασαν τήν Έπικράτειαν, καθοριζόμενον δι' απόφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

4. Η μεταφορά διά δημοσίου μεταφορικού μέσου κυνηγετικού κυνός άνευ φινώτρου απαγορεύεται.

5. Απαγορεύεται ή κατά τήν νύκτα εν τῇ υπαίθρῳ, έλευθέρα ή υπό επιτήρησιν, κυκλοφορία κυνηγετικῶν κυνῶν, ὡσαύτως δὲ ή κατά τήν ήμέραν έλευθέρα κυκλοφορία τούτων, όταν απαγορεύεται ή θήρα. Αδέσποτοι κυνηγετικοί κύνες, περιπλανώμενοι εν υπαίθρῳ κατά τήν απαγορευομένην περίοδον θήρας, συλλαμβάνονται.

6. Απαγορεύεται ή διατήρησις εις υπαίθριους ποιμενικάς εγκαταστάσεις κυνηγετικῶν κυνῶν, ιδίως κυνῶν διώξεως (χγνηλατῶν), ήτοι λαγοσκύλων, φολεοδυτῶν, λαγωνικῶν.

7. Ο συλλαμβάνων κυνηγετικὸν κύνα περιπλανώμενον, φέροντα ὅμως διακριτικὸν σῆμα, υποχρεούται ὅπως παραδώσῃ τούτον άμελλητῇ εις τὸν κύριον του ή τήν πλησιέστεραν δασικὴν ή άστυνομικὴν άρχήν. Η άστυνομικὴ άρχή υποχρεούται να ειδοποιήσῃ άμέσως τὸ πλησιέστερον δασικὸν ὄργανον. Η δασικὴ ή και άλλη άρχή παραδίδει τὸν κύνα εις τὸν οικεῖον κυνηγετικὸν σύλλογον, ὁ ὁποῖος υποχρεούται ὅπως φροντίσῃ διά τήν εὔρεσιν του κατόχου και τήν άπόδοσιν τούτου, μετά τήν καταβολήν τών μέχρι τής αποδόσεως έξῆδων διατροφῆς και συντηρήσεως του. Εάν εντός 15 ημερῶν από τής παραδόσεως του κυνός εις τὸν κυνηγετικὸν σύλλογον δέν εὔρεθῇ ὁ κύριος τούτου, ὁ σύλλογος προβαίνει εις τήν διά δημοπρασίας έκποιήσιν του κυνός, τῶν πρακτικῶν ταύτης ὑποκειμένων εις τήν έγκρισιν του δασάρχου. Το έκλειστηρίασμα, μετά τήν άφαίρεσιν τών καταβληθέντων έξῆδων διατροφῆς και συντηρήσεως του κυνός, αποδίδεται εις τὸν κύριον τούτου, ἐφ' ὅσον ήθελε παρουσιαθῇ εντός μηνός από τής έκποιήσεως, άλλως εισάγεται εις τὸ Κεντρικὸν Ταμείον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασῶν (εις ειδικὸν λογαριασμόν «Κεφάλαιον Θήρας»), πλην του ενός τρίτου χορηγομένου ὡς άμοιβή εις τὸν συλλαβόντα τὸν κύνα.

8. Επί κυνηγετικῶν κυνῶν δέν έχει εφαρμογήν ή διάταξις του άρθρου 80 παρ. 3 του ν. 3030 τῆς 6) 11.10.1954 (περι Άγροφυλακῆς).

9. Διά τούς κυνηγετικούς κύνας ισχύουν κατά τὰ λοιπὰ αι περι συλλογῆς κυνῶν άστυνομικαί διατάξεις.

10. Έπιτρέπεται ή εκγύμνασις τών κυνῶν δεικτῶν και έρσουνητῶν, συνοδευόμενων υπό τών κυνηγῶν ή κυναγωγῶν, μη φερόντων κυνηγετικὸν ὄπλον, ένα μήνα πρὸ τής άνάρξεως τής κυνηγετικῆς περιόδου και εις περιορισμένας εκτάσεις, καθοριζόμενας υπό τής οικείας δασικῆς άρχῆς.

11. Έπιτρέπεται μετά ή άνευ κυνός, κατόπιν απόφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, ή χρησιμοποίησις θηρευτικῶν ίέρακος μόνον διά θήραν αποθημητικῶν πτηνῶν (Ιερακοθηρία), εκγυμνασμένου άετου διά τήν θήραν τών επιβλαβῶν θηλαστικῶν ὡς και τής κινιδος (γαλῆς) διά τήν θήραν τών άγριοκονικῶν.

Κεφάλαιον Β'

Απαγόρευσις θήρας - Προστασία θηραμάτων.

Α ρ θ ρ ο ν 256.

Απηγορευμένοι εις τήν θήραν χώροι.

1. Απαγορεύεται ή θήρα εντός τών πόλεων, κοινοπόλεων, χωρίων ή συναικισμῶν εν γένει και εις άκτίνα 250 μέτρων από τής παρυφῆς αὐτῶν ή εις άκτίνα 100 μέτρων από μεμονωμένον αἰκίῶν. Κατά παρεκκλισιν δύναται ὁ Υπουργός Γεωργίας, μετά πρότασιν τής δασικῆς άρχῆς και συμφώνου γνώμης τής οικείας άστυνομικῆς άρχῆς, να επιτρέπῃ τήν θήραν τών επιβλαβῶν θηραμάτων και εις τούς άνωτέρω χώρους.

2. Απαγορεύεται η θήρα άνευ τής συγκαταθέσεως του ιδιοκτήτου, νομέως ή μισθωτού:

α) Έντός των άμπελώνων από τής έναρξεως τής περιόδου τής θήρας έως λήξεως του τρυγητού.

β) Έντός των άθροιστων λευμώνων.

γ) Έντός καλλιεργουμένων εκτάσεων και όπωρώνων, εφ' όσον η έντός αυτών άσκησις τής θήρας ελάπτει την καλλιέργειαν.

δ) Έντός περιπεφραγμένων δια συνεχούς φράκτου εκτάσεως.

ε) Κατόπιν έγκρίσεως τής δασικής άρχής, εις άπεριφράκτους ιδιωτικές εκτάσεις, μείζονας των 3.000 στρεμμάτων, όταν εν αύταις ό ιδιοκτήτης, νομέως ή μισθωτής έγκαταστήση, κατά την κρίσιν τής άρχής ταύτης, αξιόλογα φυσικά ή τεχνητά έκτροφεία φασιανών, δορκάδων, ελάφων, αιγάγρων, ιδιαίεις αυτού δαπάναις.

3. Απαγορεύεται η θήρα έντός του πυρήνος έθνικών δρυμών.

4. Απαγορεύεται η θήρα δια σκοπεύσεως επί πτηνών ισταμένων επί τηλεγραφικών στύλων, τηλεγραφικών καλωδίων του Όργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος και λοιπών έργων, εφ' όν δύναται να προκληθή βλάβη εις τας έγκαταστάσεις.

Άρθρον 257.

Προστασία ύδροβίων - Σκοπευτήρια - Άμυδια
διώξεως επιβλαβών θηραμάτων.

1. Εις τὰ βασιλικά δασοκτήματα και πανεπιστημιακά δάση επιτρέπεται η άσκησις τής θήρας κατά τας διατάξεις του παρόντος, κατόπιν ειδικής άδειας τής διευθύνσεως των βασιλικών κτημάτων ή των πανεπιστημιακών άρχών.

2. Εις περιοχάς περιλαμβανούσας λίμνας, δάλτους, ελώδεις εκτάσεις ή δέλτα ποταμών και ποταμοκόλπους, ως και παροχθίους γενικώς εκτάσεις, εις άς σταθμεύουν και διαθιούν τὰ ύδρόβια πτερωτά θηράματα (ένυδρα και παρυδάτια), δύναται ό Υπουργός Γεωργίας δι' άποφάσεώς του να λάβη πάν μέτρον πρόσφορον άποβλέπον εις την διατήρησιν, διαφύλαξιν και αύξησιν του θηραματικού κεφαλαίου, σχετικών προς την ένασκησιν τής θήρας.

3. Απαγορεύεται πάσα μάλυνσις δι' οϊουδήποτε τρόπου ύδάτων, λιμνών, ποταμών, λιμνοθαλασσών, είτε δια δηλητηρίου είτε εξ ύπολειμμάτων διαφόρων έργοστασίων και βιομηχανιών. Οί ιδιοκτήται τούτων ύποχρεούνται βπως, δια τής ιδρυτικής των μελέτης ή δια συμπληρωματικής τοιαύτης δια τὰ ήδη ύφιστάμενα, προβλέπουν την κατασκευήν των άπαιρητών τεχνικών έργων προς άσφαλή και άζήμιον, δια τὰ ρέοντα ύδατα, την πανίδα και χλωρίδα, παροχέτευσιν των βιομηχανικών ακαθάρτων ύδάτων.

4. Επιτρέπεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, τή πρότασις τής κυνηγετικής συνομοσπονδίας και συμφώνω γνώμη του δασάρχου, ή ίδρυσις κυνηγετικών σκοπευτηρίων παρά των κυνηγετικών οργανώσεων, σκοπόν έχόντων την εξάσκησιν των κυνηγών και την ενεργειαν άθλητικών σκοπευτικών άγώνων, ως και ό καθορισμός περιοχής εκχυμνάσεως κυνηγετικών κυών. Η θέσις και λειτουργία εν γένει τούτων καθορίζονται εν τή άποφάσει.

5. Αί άμυδια δια την καταπολέμησιν επιβλαβών θηραμάτων, ό τρόπος παραθέσεως και παραλαβής των τεμμηρίων, ή πληρωμή τής άμοιβής ήμέσεως, επί τή παραθέσει του τεμμηρίου, καταβαλλομένης, ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρον 258.

Γενικά άπογορεύσεις θήρας.

1. Απαγορεύεται:

α) Η χρησιμοποίησις προς άσκησιν θήρας μηχανοκινήτων πλωτών μέσων, δια την θήραν των ύδροβίων πτηνών έντός των λιμνών, ελωδών εκτάσεων, ποταμών και λιμνοθαλασσών.

β) Η άσκησις τής θήρας από μηχανοκινήτων μέσων και ή μεταφορά δια τοιούτων κυνηγετικών όπλων, εάν ταύτα δεν

είναι λελυμένα ή έντός θήρας, ως και δια πάσης φύσεως προβολέων και έλικυστικών φώτων.

γ) Οί όδηγοί των μηχανοκινήτων μέσων, δι' όν τρίτοι ήσκησαν παράνομον θήραν, εθύνονται ως συναυτουργοί, ως και οι παραχωρήσαντες την χρήσιν τούτου, εφ' όσον τελούν εν γνώσει. Οί παρά των ιδιοκτητών του τροχοφόρου άσκησις τής θήρας, κατά τον διαληφθέντα τρόπον, θεωρείται ως έπιβαρυντική περίπτωσις.

δ) Η θήρα ελάφου, δορκάδος, αιγάγρου (άγριοκάτσικου), άγριόγιδου, τετράωνος (άγριοπετεινού), ως και φασιανού.

Δι' άποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, μη δυναμένων εν πάση περιπτώσει να εκδοθούν πρό τής 1ης Αυγούστου 1971, δύναται να εγκριθῆ ή θήρα των άνωτέρω, εφ' όσον ο αριθμός τούτων αύξηθῆ, όποτε εν τή άποφάσει θα καθορίζεται ό τόπος, ό τρόπος και ό χρόνος τής θήρας, τό είδος και ό αριθμός των θηραμάτων και ή παρά του κυνηγού καταβολή προσθέτου τέλους άδειας.

2. Απαγορεύεται επίσης:

α) Η θήρα ώφελίμων πτηνών και θηλαστικών, καθοριζομένων δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

β) Η άγοραπωλησία και ή μεταφορά προς πώλησιν παντός είδους θηράματος κατά την διάρκειαν τής άπογορεύσεως τής θήρας.

γ) Η άγοραπωλησία καθ' όλον τό έτος του λαγωού και τής κέρδικος.

δ) Η άγοραπωλησία παντός θηράματος, εφ' όσον διαπιστωθῆ ότι η θανάτωσις τούτου έτελέσθη δι' άπηγορευμένων μέσων.

ε) Η μεταφορά, ή εκθεσις εις κοινήν θέαν και ό καθ' οϊουδήποτε τρόπον βασανισμός συλληθέντων θηραμάτων.

στ) Η θήρα παρά του κυνηγού πλέον του ενός λαγωού και τεσσάρων κέρδικων δι' εκάστην ήμερησίαν έξοδον τούτου. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' άποφάσεώς του να τροποποιήση τον αριθμόν τούτων καθ' άπασαν την Έπικράτειαν ή κατά περιφερείας ταύτης, ως επίσης να περιορίξη τον αριθμόν προς θήραν και άλλων θηραμάτων.

ζ) Η θήρα τής άρκτου και του λυγιάς (ρήσου) άνευ έγκρίσεώς του Υπουργού Γεωργίας.

3. Ωσαύτως άπαγορεύεται:

α) Η καταστροφή των φωλεών παντός πτηνού και ή άφαίρεσις εξ αυτών των ώών και των νεοσσών και ή άγοραπωλησία τούτων, πλην των κατά τας διατάξεις του άρθρου 257 χαρακτηριζομένων δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ως επιβλαβών.

β) Η θήρα δι' ενέδρας (καρτέρι εις τας πηγάς), ως και ή χρησιμοποίησις βοηθού φέροντος όπλον άνευ άδειας.

γ) Η μεταφορά ζώντος θηράματος καθ' όλον τό έτος και ή διατήρησις εν αιχμαλωσία ώδικών πτηνών, ως και παντός θηράματος, πλην των έξωτικών (κολυμπριών, καναρίων, ψιττακόν), επιτροπομένη μόνον δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας εις δημοσίας, δημοτικές ή κοινοτικές άρχάς ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως και κυνηγετικές οργανώσεις προς εμπλουτισμόν ζωολογικών κήπων και πάρκων των πόλεων. Επιτρέπεται ή κατόπιν ειδικής άδειας του Υπουργού Γεωργίας σύλληψις και μεταφορά θηράματος δι' επιστημονικούς λόγους.

δ) Η άνευ άδειας τής δασικής ή αστυνομικής άρχής μεταφορά κυνηγετικών όπλων εις ύπαιθρίους τόπους κατά την περίοδον, καθ' ήν άπαγορεύεται η θήρα, κατά δε τον χρόνον τής κυνηγετικής περιόδου άνευ άδειας θήρας.

ε) Η μετά του κυνηγετικού όπλου διάθασις δι' άπηγορευμένων εις την θήραν εκτάσεων, εκτός εάν τό όπλον είναι λελυμένον.

στ) Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται ν' άπαγορεύη την θήραν παντός θηράματος εν περιπτώσει γιγοντώσεως μεγάλης διαρκείας και εντάσεως εις όλην την χώραν ή μεμονωμένας περιοχάς.

ζ) Η θήρα καθ' ομάδας, περιλαμβανούσας πλείονας των εξ κυνηγών, εκτός τής ομάδικής θήρας ύδροβίων πτηνών, άγριογίβρων και επιβλαβών ζώων, ήτοι λύκου, άλφεικος, θιάς και κορακοειδών, ήτις δεόν να διενεργήται κατόπιν

ἀδείας τοῦ δασάρχου τῆ ἐπιβλέψει δασικοῦ ὄργανου ἢ τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου. Ἡ δι' οἰουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου μεταφορὰ μεγαλύτερος ἀριθμοῦ κυνηγῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς δὲν ἐνεργεῖται θήρα, δὲν θεωρεῖται ὡς παράβασις, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν οἱ πλείονες τῶν ἐξ(6) κυνηγοὶ εὐρίσκωνται εἰς ταιούτην ἀπόστασιν, ὥστε νὰ υφίσταται ἡ ἀπαιτούμενη ζώνη ἀσφαλείας διὰ τὰ θηράματα. Ἡ ζώνη αὕτη καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

η) Ἡ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή, ζώντων ἢ μὴ, πάσης φύσεως θηραμάτων, ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγή ταιούτων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ ἄνευ ἐγκρίσεως ἐξαγόμενα θηράματα κατασχόνται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ παραδίδονται εἰς τὴν πλησιεστέρην δασικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐμπόλησιν. Ἐν ἑλλείψει ταύτης, τὴν ἐμπόλησιν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖ ἡ τελωνειακὴ ἀρχή. τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ εἰσαγαμένου εἰς τὸ Κεντρικόν Γραμμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

4. Κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπονται ὁ φόνος καὶ ἡ ταρίχευσις μὴ θηρευσίμων θηραμάτων. πρὸς ἐμπλουτισμὸν συλλογῶν μουσείων καὶ τῶν ἐργαστηρίων ζωολογίας τῶν πανεπιστημίων, ὡς καὶ διὰ διδακτικoὺς σκοποὺς ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 259.

Εἰδικὰ μέτρα προστασίας θηραμάτων.

1. Ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ μισθωταὶ οἰκιῶν, κήπων ἢ ἀγρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ καταστρέφουν τὰς ὑπὸ τῶν κορακοειδῶν (κάργια, καρκάξα κλπ.) κατασκευαζόμενας φωλεὰς εἰς τὰς οἰκίας ἢ παραρτήματα τούτων ἢ εἰς δένδρα εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν κήπων ἢ ἀγρῶν τῶν.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται:

α) Νὰ διατάσῃ ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ μὴ τὴν δι' οἰουδήποτε μέσου δίωξιν ὀρισμένων θηραμάτων καὶ λοιπῶν ζῶων καὶ καταστροφὴν τῶν φωλεῶν τούτων, ἐπιζημιῶν εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν, δασικὴν, ἀλιευτικὴν καὶ θηραματικὴν οἰκονομίαν, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν πτηνῶν τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν συναρθεῖσαν τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1950 ἐν Παρισίοις διεθνή συνέλευσιν καὶ ὑπογραφείσαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 18ην Νοεμβρίου 1953.

β) Νὰ ἀπαγορεύῃ τὸν φόνον θηραμάτων, ὅταν ἀπειληθῇ διὰ πλήρους ἀφανισμοῦ.

γ) Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἐκχέρσεωσιν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὴν ὑλοτομίαν ἢ ἀποκλάδωσιν μεμονωμένων δένδρων ἢ συστάδων ἢ δεινδροστοιχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἐπιβάλλεται πρὸς καταφυγὴν, προστασίαν καὶ ἀναπαραγωγὴν (κατασκευὴν φωλεῶν) ζῶων καὶ πτηνῶν, ἅτινα εἶναι σπάνια ἢ τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν, ὡς καὶ τὴν βοσκὴν παντὸς ζῴου εἰς πάρκα, ἐκτροφεία καὶ εἰς νησίδας πρὸς προστασίαν καὶ μὴ ἐκφυλισμὸν τῶν ἐκεῖ διαθιούτων σπανίων θηραμάτων.

4. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δύναται νὰ λαμβάνωνται τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα προστασίας τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν, διὰ τὴν μὴ πρόσκρουσίν των ἐπὶ τῶν φάρων.

5. Ἡ χρῆσις γεωργικῶν φαρμάκων (ἐντομοκτόνων — ζιζανιοκτόνων) ἐπὶ γεωργικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται τῆ καθοδηγήσει τῆς διευθύνσεως γεωργίας καὶ εἰς ποσότητα ταιούτην, ὥστε νὰ ἀποβῇ ἀνίνδυνος διὰ τὰ θηράματα. Ἡ χρῆσις τούτων ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων θὰ γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Κεφάλαιον Γ'

Κυνηγετικαὶ περιφέρειαι—Χρόνος—Ἀδειαι θήρας.
Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 260.

Κυνηγετικαὶ περιφέρειαι.

Ἡ ὅλη Ἑπιτελετικὴ διαίρεται εἰς τὰς κάτωθι κυνηγετικὰς περιφέρειαις:

α) Τῆς Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου μετὰ τῶν νήσων αὐτῶν, με ἔδραν τὴν Χανιά.

β) Τῶν νήσων Ἀρχιπελάγους, με ἔδραν τὴν Μυτιλήνην.

γ) Τῆς Πελοποννήσου μετὰ τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν, Ζακύνθου, Πόρου, Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ τῶν λοιπῶν μικροτέρων τῆς περιφέρειας τῶν, με ἔδραν τὰς Πάτρας.

δ) Τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας μετὰ τῶν νήσων Εὐβοίας, Λευκάδος, Σκύρου, Αἰγίνης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων, Ἀντικυθήρων, Ὑδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Σποράδων, ὡς καὶ τῶν μικροτέρων τῆς περιφέρειας τῶν, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

ε) Τῆς Ἡπείρου μετὰ τῶν νήσων Κερκύρας καὶ Παξῶν, με ἔδραν τὰ Ἰωάννινα.

στ) Τῆς Βορείου Ἑλλάδος (Μακεδονία — Θράκη) μετὰ τῶν νήσων Θάσου καὶ Σαμοθράκης, με ἔδραν τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 261.

Χρόνος Θήρας.

1. Τὸ κυνηγετικὸν ἔτος ἄρχεται ἀπὸ 1 Αὐγούστου καὶ λήγει τὴν 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Ἡ κυνηγετικὴ περίοδος, καθ' ἣν γενικῶς ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἄρχεται:

α) Τοῦ λαγοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Ἰανουαρίου.

β) Τῆς ὄρεινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

γ) Τῆς πεδινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

δ) Τῶν λοιπῶν θηραμάτων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου β τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Μαρτίου.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ἄνευ κυνῆς, μόνον τρυγόνων καὶ δεινδροβίων πτηνῶν (ἀστομάχου, συκοφάγου), ἀπὸ 25 Αὐγούστου εἰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν περάσματα, καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τῆ προτάσει τῶν δασικῶν ἀρχῶν.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του, τῆ προτάσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τῆς κυνηγετικῆς συνομοσπονδίας, νὰ περιορίσῃ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καθ' ὅλην τὴν Ἑπιτελετικὴν ἢ περιφέρειαν ταύτης.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἥτοι ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρις ἡμίσειας ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

6. Ἀπὸ 11ης Μαρτίου καὶ μέχρις ἐνάρξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἐπιτρέπεται ἡ διὰ δηλητηρίου καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, μερίμνη καὶ εὐδύνη τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων καὶ ἄνευ χρῆσεως κυνηγετικῶν ὄπλων, ἢ σύλληψις εἰς τὰς φωλεὰς τῶν νεοσσῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν τῶν. Ἐπίσης ἡ συγκρότησις συνεργειῶν δι' ἔρευναν (παγάνια) ὡς καὶ ἡ δίωξις τῶν κορακοειδῶν τῆ ἐπιβλέψει δασικοῦ ὄργανου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἡ χρῆσις παγιδῶν καὶ δηλητηρίων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

7. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ παρατείνῃ τὴν θήραν τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑπιτελετικὴν ἢ περιφέρειαν ταύτης, ἐπὶ προσθέτῳ καταβολῇ τέλους καθοριζομένου ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 262.

Ἀδειαι θήρας.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν κάτοχον ἀδείας θήρας, ἐκδιδομένης εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου κατοικίας του ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς.

2. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ ἄδειαν θήρας, ἐὰν δὲν εἶναι μέλος κυνηγετικοῦ συλλόγου. Ἐξαιροῦνται ὅσοι, ἐκ τῆς ὑπηρησίας τῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετέχουν εἰς ὁργανώσεις, ὡς καὶ οἱ ἀλλοδαποί.

3. Ἡ ἄδεια θήρας, οὕσα προσωπικὴ καὶ ἀμεταβίβαστος,

ισχύει διά τήν κυνηγετικήν περίοδον και περιφέρειαν, δι' ἣν ἐξεδόθη, διακρίνεται δέ:

- α) Εἰς τοπικήν, ἰσχύουσαν διά τήν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ.
β) Εἰς περιφερειακήν, ἰσχύουσαν διά μίαν τῶν κυνηγετικῶν περιφερειῶν, περιέχων τὸ ἄρθρον 260.
γ) Εἰς γενικήν, ἰσχύουσαν δι' ἑλόκληρον τήν Ἐπιτροπείαν και
δ) Εἰς γενικήν τοιαύτην ὑψηλῶν ξένων κρατῶν.

Ἡ ἄδεια θήρας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ γραμματίου ἢ τριπλότυπου εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσι πέντε (125) διά τήν τοπικὴν ἄδειαν, τριακοσίαν (300) διά τήν περιφερειακὴν, ἑξακοσίαν (600) διά τήν γενικήν και δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) διά τήν γενικήν ὑψηλῶν ξένων κρατῶν, πλην τῶν ὁμογενῶν και τῶν ἄλλοδαπῶν τῶν διαμενοντων ἐν Ἑλλάδι: πέραν τῆς δεκαετίας, δι' ἄσκησην θήρας μέχρις ἑνὸς μηνός, τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἄσκησην θήρας μέχρι δύο μηνῶν και τεσσαρῶν χιλιάδων (4.000) δι' ἑλόκληρον τήν περίοδον.

4. Πρὸς ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄδειας θήρας απαιτεῖται εἰσέτι και γραμματίον ἢ τριπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμείου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας) ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα (60) διά τοπικὰς και περιφερειακὰς ἄδειας και δραχμῶν ἑκατὸν (100) διά γενικὰς τοιαύτας, πρὸς ἐξασφάλισιν λογαριασμοῦ πληρωμῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 267 φυλάκων θήρας. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἁδειῶν θήρας ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Ἀυγούστου ἐκάστου ἔτους.

5. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 3 και 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα ποσὰ δύνανται νὰ ἀυξήωνται διά κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Γεωργίας.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, δημοσιουμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται ὁ τύπος, ἡ μορφή και τὰ στοιχεῖα, ἅτινα δεόν νὰ περιέχῃ ἡ ἄδεια θήρας, ἡ διαδικασία ἐκδόσεως αὐτῆς, τὰ απαιτούμενα δικαιολογητικὰ πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς, τῶσον διά τοὺς Ἕλληνας πολίτας, ὅσον και διά ὑψηλοὺς ξένων κρατῶν, ὡς και τὰ απαιτούμενα προσόντα υγείας, κυνηγετικῆς ἱκανότητος και κυνηγετικῶν ἱκανοτήτων διά τοὺς τὸ πρῶτον αἰτουμένους ἔκδοσιν ἁδειῶν θήρας.

7. Πρὸς ἔκδοσιν ἁδειῶν θήρας κατοίκων τῶν ἀπηγορευμένων ζωνῶν τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἔγκρισις τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐφ' ἀπλοῦ γάρτου.

8. Οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ και στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, κάτοχοι ἁδειῶν θήρας, μετατιθέμενοι, δύνανται νὰ θηρεύουν εἰς τήν περιφέρειαν τῆς ἁδεύσεως εἰς ἣν τοποθετοῦνται μετὰ τήν αὐτὴν ἄδειαν θεωρουμένην παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 263.

Θήρα ὑπὸ δασικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ μόνον, δημόσιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ θηρεύουν, ὅπου και ὅσον ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἐπὶ τῇ ἔασει ἀτελοῦς ἁδείας ἐκδιδόμενης παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 264.

Ἀπαγορεύσεις χρηρηγήσεως ἁδειῶν θήρας.

1. Ἄδεια θήρας δὲν χρηρηγείται εἰς τοὺς καταδικασθέντας:

- α) Ἐπὶ κακούργηματι εἰς οἰονδήποτε ποινὴν ἢ ἐπὶ πλημμελήματι, δι' ὃ ἐπεβλήθη στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.
β) Ἐπὶ ζωνολοπῆ, ζυφοκτονίᾳ, παρανόμῳ ὀπλοφορίᾳ, παρανόμῳ κατοχῇ ὄπλου, παραβάσει τῶν διατάξεων περὶ θήρας.
γ) Ἐπὶ ἐμπρησμοῦ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἄμελειας και ὀδορῆ ξένης ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον ἢ τέλεισις τῶν ἀδικημάτων τούτων συνδέεται πρὸς τήν ἄσκησην τῆς θήρας και πρὸς τήν προστασίαν τῶν δασῶν.

Μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ἐπὶ τινι τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἐπιβληθείσης ποινῆς, δύνανται νὰ χρηρηγηθῇ εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἄδεια θήρας μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ τοῦ δασάρχου.

2. Ἡ μετὰ τήν ἐναρξιν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου κατάδικη, διά παραβάσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, συνεπάγεται τήν ἀκύρωσιν τῆς ἁδείας θήρας, ἣτις κατάγεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διά τήν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος δημοσίων ὀργάνων, ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων διά τήν ἔκδοσιν χρηματικῶν ποσῶν.

3. Ἄν χρηρηγείται ἄδεια θήρας εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, δύναται ὅμως νὰ χρηρηγηθῇ τοιαύτη εἰς τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος, ἐφ' ὅσον προσηκνύσῃ ὑπεύθυνος θήλωσις τοῦ ἔχοντος τήν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνηλίκου ὅτι συγκατατίθεται εἰς τήν ἔκδοσιν ἁδείας θήρας.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τήν χρηρηγήσιν ἁδειῶν θήρας εἰς ὁρισμένας περιφέρειας, ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουν τοῦτο.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἐργῶν, δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τήν χρηρηγήσιν ἁδειῶν θήρας εἰς ἄτομα χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπικίνδυνα εἰς τήν ἀσφάλειαν ἐν γένει ἢ ν' ἀνακαλῇ τυχόν χρηρηγείσας ἁδείας, ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων πρὸς ἔκδοσιν αὐτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

Ἄρθρον 265.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις τῆς θήρας.

1. Ἄπαντες οἱ ἐκ τῆς θήρας πόροι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, περιέρχονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασῶν: οὐκιστωμένον πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρου κεφαλαίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ του. Οἱ ὡς ἄνω πόροι διατίθενται πρὸς ἐκπλήρωσιν φιλοδημασιακῶν σκοπῶν και ἄσκησην τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον διαθέσεως τῶν πόρων ταύτης δι' ἑτέροους σκοποῦς.

2. Εἰς τὸ τριπλότυπον εἰσπράξεως ὡς και πάσης φύσεως καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασῶν ὡς ἔσοδα ἐκ τῆς θήρας ἢ ὑπὲρ τῆς θήρας ὑποχρεωτικῶς θα τίθεται ἡ ἐνδειξις: «Κεφάλαιον Θήρας».

3. Πόροι τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἶναι:

- α) Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 262 και 264 εἰσπράξεις δι' ἔκδοσιν ἁδειῶν θήρας.
β) Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 287 παρ. 14 ἐπιδικαζόμεναι ἀποζημιώσεις.
γ) Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀπαγγελλομένων χρηματικῶν ποινῶν και προστίμων κατὰ τῶν παραβαίνοντων τὰς περὶ θήρας διατάξεις.
δ) Τὰ ἐκπλειστηριάσματα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατασχαιμένων πειστηρίων.
ε) Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν διά τήν καταπολέμησιν τῶν εἰς τήν γεωργίαν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

4. Σκοπὸς τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἶναι ἡ παροχὴ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων πρὸς διατήρησιν, διαφύλαξιν και ἀύξησιν τοῦ θηραματικοῦ πλοῦτου τῆς Χώρας διά τῆς λήψεως τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι:

- α) Ἡ ἐξασφάλισις τῶν οἰκονομικῶν μέσων διά τήν πληρωμὴν τῶν φυλάκων θήρας και τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀναγκαίων πινάκων.
β) Ἡ ἴδρυσις ἐκτροφείων και καταφυγίων θηραμάτων.
γ) Ἡ συστηματικὴ καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.
δ) Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ και ἐσωτερικοῦ ἀγορᾶ μεταφορὰ και ἐγκατάστασις διαφόρων θηραμάτων πρὸς ἐμπλουτισμὸν και ἀύξησιν τοῦ θηραματικοῦ κεφαλαίου τῆς χώρας.
ε) Ἡ ἴδρυσις και λειτουργία σταθμῶν ἐρευνῆς, παρακαλουθήσεως και δασυλικῆς ἀποδημητικῶν πτηνῶν και θηραμάτων ἐν γένει.
στ) Ἡ ἀγορὰ ἢ ἀπαλλοτριώσις ἐκτάσεων ἢ ἐρημονήσων ἢ μεμονομένων ἀγρῶν, ἐντὸς καταφυγίων θηραμάτων ἢ ἐκτροφείων, ἀπαραιτήτων διά τήν ἄσκησην τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς.

ζ) Η λήψις μέτρων προστασίας τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν διὰ τὴν μὴ πρόβρουνσιν των ἐπὶ τῶν φάρων.

η) Ἡ καταβολὴ εἰσφορῶν τῆς χώρας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς διεθνεῖς ὀργανισμοὺς θηρευτικῶ ἀντικειμένου (Διεθνὲς Συμβούλιον Θήρας κλπ.).

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Κυνηγετικά ὀργανώσεις.

Ἄρθρον 266.

1. Διὰ τὴν σύστασιν κυνηγετικῶν συλλόγων ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν περὶ σωματείων κειμένων διατάξεων, ἡ δὲ ἐπινομή του δέου νὰ εἶναι «Κυνηγετικὸς Σύλλογος» προστιθεμένης τῆς ὀνομασίας τῆς ἔδρας δασαρχείου ἢ νομαρχίας ἢ ἐπαρχείου.

2. Σκοπὸς τούτων εἶναι, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ὀργάνωσις τῶν κυνηγῶν καὶ ἡ φιλαθλοῦς κυνηγετικὴ κατάρτισις καὶ προαγωγὴ αὐτῶν διὰ τὴν ἀναγκαίαν πειθαρχίαν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ συμβολὴ τούτων εἰς τὴν προστασίαν τῆς Πολιτείας διὰ τὴν διατήρησιν, ἀνάπτυξιν καὶ προστασίαν τοῦ θηραματικῶ πλούτου τῆς Χώρας. Αἱ κυνηγετικαὶ ὀργανώσεις ὀφείλουσι νὰ βοηθοῦν τὰς δασικὰς ἀρχὰς εἰς πᾶν ζήτημα ἐνδιαφέρον τὴν θήραν καὶ τὸ θήραμα καὶ νὰ παρέχουν εἰς αὐτάς πᾶσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν καὶ συνδρομήν.

3. Αἱ κυνηγετικαὶ ὀργανώσεις ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὁποῖον ὀρίζεται ὡς ἀνωτέρα ἐποπτικὴ ἀρχή.

4. Εἰς ἐκάστην ἔδραν δασαρχείου ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς κυνηγετικὸν σύλλογον, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ κυνηγῶν, ἀπαγορευμένης τῆς ἀναγνωρίσεως ἑτέρου, ἔστω καὶ ἐὰν ἐπιδιώκεται συναφῆς σκοπός. Κατ' ἐξαιρέσειν εἰς τὸ δασαρχεῖον Ἀθηνῶν, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν κυνηγῶν, ἀναγνωρίζονται τέσσαρες (4) κυνηγετικοὶ σύλλογοι. Αἱ ἔδραι τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων καὶ αἱ περιφέρειαι τῶν εἰς τὸ δασαρχεῖον Ἀθηνῶν τοιοῦτων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Ὅπου δὲν ὑφίσταται ἔδρα δασαρχείου, ἀναγνωρίζεται εἰς (1) κυνηγετικὸν σύλλογον εἰς τὴν ἔδραν τῆς νομαρχίας καὶ ἐκάστου ἐπαρχείου.

5. Εἰς ἐκάστην κυνηγετικὴν περιφέρειαν ἰδρύεται ἀνὰ μία κυνηγετικὴ ὁμοσπονδία, εἰς ἣν ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ κυνηγετικοὶ σύλλογοι τῆς περιφέρειας μετ' ἔδραν τὴν τῆς κυνηγετικῆς περιφέρειας.

6. Ἰδρύεται, μετ' ἔδραν τὰς Ἀθηνῶν, μία κυνηγετικὴ ὁμοσπονδία, εἰς ἣν ὑποχρεωτικῶς ὑπάγονται ἅπασαι αἱ κυνηγετικαὶ ὁμοσπονδίαι. Οἱ πρόεδροι τῶν ὁμοσπονδιῶν συγκροτοῦν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ὁμοσπονδίας, τοῦ ὁποῖου ἡ θητεία εἶναι διετής.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων, τῶν ὁμοσπονδιῶν καὶ ὁμοσπονδίας, τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, τῆς συνθέσεως αὐτῶν, τῶν προσόντων καὶ ἰδιοτήτων τῶν μελῶν αὐτῶν, τῆς θητείας τούτων, τῶν καταστατικῶν τῶν, τῆς περιουσίας αὐτῶν, τῆς προσωρινῆς διοικήσεως αὐτῶν καὶ πάσης συναφῆς λεπτομερείας, σκοποῦσι εἰς τὴν καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν τῆς θήρας. Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ρυθμίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ τὰ κριτήρια ἀναγνωρίσεως τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων ὡς καὶ τὰ τῆς συγχωνεύσεως αὐτῶν.

8. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὰς κυνηγετικὰς ὀργανώσεις, ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ σωματείων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ αἱ διατηρηθεῖσαι, μετὰ τὴν ἰσχὸν του, διατάξεις τοῦ ν. 281 τῆς 21/25.6.1914 (περὶ Σωματείων) δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἀ.ν. 2783 τῆς 30/30.1.1941 (Ἐισαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος), ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

9. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλη διοικητικῶν συμβουλίων κυνηγετικῶν ὀργανώσεων οἱ μὴ κρινόμενοι ὡς νομιμόφρονες

ὑπὸ τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, μέλη δὲ τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων:

α) Οἱ στερούμενοι τοῦ δικαιώματος λήψεως ἀδείας θήρας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

β) Οἱ ἀλλοδαποὶ, ἐξαιρουμένων τῶν ὁμογενῶν ξένης ὑπηκότητος, τῶν διαμενόντων μονίμως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

10. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ τῶν δικαιωμάτων ἐγγραφῆς, ἐτήσιων συνδρομῶν καὶ τὰ τῆς διαθέσεως τῶν ἐσόδων τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ μικρότερον τῶν 50 καὶ 60 δραχμ., ἀντιστοιχῶς, πάντως τοῦλάχιστον τὸ ἡμισυ τῶν ἐσόδων τούτων δέου νὰ διατίθεται ὑποχρεωτικῶς διὰ σκοποῦς φιλοθηραματικούς.

Ἄρθρον 267.

Φύλακες θήρας.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ καὶ τήρησις τῶν περὶ θήρας διατάξεων ἀνατίθεται εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς διὰ τὸ ν.δ. 4519 τῆς 29/30.6.1966 (περὶ διαρρυθμίσεως κατὰ βαθμοὺς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Κτηνιατρικοῦ Κλάδου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας) καὶ 818 τῆς 3/15.10.1966 β.δ. (περὶ ὀργανώσεως τῆς παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Ἐφ' Διευθύνσεως Οἰκονομίας Δασικῶν Βοσκοτόπων καὶ καθορισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς), συσταθείσης Ἐφ' Δ' ὀσσεως Δασῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Δ' ὀσσεως Οἰκονομίας Δασικῶν Βοσκοτόπων», ἀσκεῖται δὲ ὑπὸ τῶν δασικῶν ὀργάνων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος προδλεπομένων φυλάκων θήρας, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν δασικῶν ὀργάνων διὰ τὴν θηροφυλακίαν. Οἱ φύλακες θήρας συγγρόνται ὑποχρεωτικῶς, κατὰ τὴν ἐνάστησιν τῆς ἀριθμῶν τούτων, ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1, νὰ καταγγέλλουν πάντα παραβάτην τῶν περὶ τῶν δασῶν διατάξεων ἐξομοιούμενοι ὡς πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων των πρὸς τοὺς δασοφύλακας.

2. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προσλαμβάνονται μέχρι τριακόσια (300) φύλακες θήρας ἐπὶ μνησιαία ἀντιμισθία καὶ ἐπὶ στέσει ἔργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀμειβόμενοι εἰς βάρος τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας). Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως καθορίζονται τὰ καθήκοντα καὶ αἱ περιορισμοὶ, τὰ προσόντα, ἡ πρόσθετος ἐπαγγελματικῶν, ἡ ἡλικία, ἡ ἔδρα καὶ κατανομή τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ ἀνὰ τὴν Χώραν, μὴ ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς προσλαμβανόμενους φύλακας θήρας τῶν περὶ ἐντοπιότητος διατάξεων τοῦ ὑπαλληλικῶ κώδικος, ὡς ἐπίσης ὁ τρόπος τῆς προσλήψεως, τὸ ὕψος τῆς ἀντιμισθίας, τὰ ἐπιδόματα εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, τὰ ὀδοιπορικὰ αὐτῶν ἐξόδα, ἡ ἀνανέωσις τῆς συμβάσεως καὶ ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀποδοχῶν των ὡς καὶ ἡ ἀπόλυσις καὶ ὁ πειθαρχικὸς ἔλεγχος αὐτῶν, ἡ στολή, ἡ ὑπόδησις, ὁ ὅπλισμός καὶ πᾶσα συναφῆς λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

3. Κυνηγετικαὶ ὀργανώσεις ἢ ἰδιοκτῆται μὴ δημοσίων ἐκτάσεων, δύναται δαπάναις των νὰ προσλαμβάνουν ἰδιωτικούς φύλακας θήρας. Οἱτοὶ ἀναγνωρίζονται, μετὰ πρόβασιν τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὡς φύλακας θήρας, ἐξομοιούμενοι εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα μετὰ τοὺς ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τοιοῦτους, πλην τῆς ἀντιμισθίας. Ἡ ἔδρα καὶ ἡ περιφέρεια φυλάξεως ὀρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναγνωρίσεως, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον πρόβασιν τῆς κυνηγετικῆς ὀργανώσεως ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

4. Οἱ κυνηγετικοὶ σύλλογοι δύναται δι' ἐιδικῆς εἰσφορᾶς τῶν μελῶν των, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ προμηθεύωνται μεταφορικὰ μέσα, διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν διώξιν τῆς λαθροθήρας, ἅπαντα ἀνατίθενται εἰς τοὺς φύλακας θήρας τῆς περιφέρειας των. Αἱ δαπάναι κινήσεως καὶ συντηρήσεως τούτων ἐκρύνουν τοὺς οἰκείους κυνηγετικούς συλλόγους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιον Α'

Ποινικαὶ διατάξεις.

*Α ρ θ ρ ο ν 268.

Παράνομος ύλοτομία καὶ κλαδονομή — Παράβασις
ἀστυνομικῶν διατάξεων.

1. Ὁ ὀπωσθήποτε θλάπτων δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ προξενῶν οἰανδήποτε φθοράν, ὁ ἄνευ ἀδείας ὕλοτομίας ἢ προκειμένου περὶ ἀτελῶν ὕλοτομιῶν, ὁ ἄνευ ἐγκρίσεως ἢ ἐγκαταστάσεως ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ἑργάνων, ὅπου ἀπαιτοῦνται τοιαῦται, ἢ, προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διακατόχου τοῦ δάσους, ὕλοτομῶν, κατασκευαζῶν ἢ συλλεγῶν δασικὰ προϊόντα, ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος δὲν ὀρίζουν ἄλλως, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐὰν οὐδεμία ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία, ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμᾶς.

2. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμᾶς, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 381 καὶ 382 τοῦ ποινικοῦ κώδικος. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται, ἐὰν τὸ δάσος εἶναι δημοσίον.

3. Οἱ παραβάται τῶν δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐκ τῆς παραβάσεως αὐτῶν προκύψασα ζημία εἶναι μεγαλύτερα τῶν χιλίων δραχμῶν, ὅτε τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

4. Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τιμωροῦνται καὶ οἱ παραβάται τῶν περὶ κλαδονομῆς διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 112. Ἡ κλαδονομὴ ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

*Α ρ θ ρ ο ν 269.

Κυρώσεις κατὰ τῶν παρανόμως εἰσαγόντων ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ ξυλείαν, φυτὰ κλπ.

Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 221 εἰσαγόμενα εἶδη κατασχόνται παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ καταστρέφονται διὰ πυρὸς ἐπὶ τόπου, ὁ δὲ παραλήπτης τούτων τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000 δραχμῶν καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξέ μηνῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ὁ μεταφέρων τοιαῦτα εἰς ἄλλην περιφέρειαν τῆς Χώρας ἐκείνης τῆς τυχόν ἀρχικῶς καθορισθείσης πρὸς εἰσαγωγὴν. Τὰ μεταφερόμενα εἶδη κατασχόνται καὶ καταστρέφονται ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ ἔξοδα καταστροφῆς βαρύνουν τὸν παραβάτην ἰδιοκτῆτην, εἰσπραττόμενα κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

*Α ρ θ ρ ο ν 270.

Ἀπαγόρευσις ὕλοτομίας ἐλατῶν κ.λ.π. Κυρώσεις.

1. Ἡ ὕλοτομία καὶ μεταφορὰ νεαρῶν ἐλατῶν ἢ κορυφῶν ἢ κλάδων ἐλάτης δυναμένην νὰ χρησιμοποιοῦσθαι ὡς δένδρα Χριστουγέννων ὡς καὶ ἡ ἐκκοπή, χρησιμοποιοῦσθαι καὶ μεταφορὰ κλάδων ἀμυγδαλέων, βερυκοκκεῶν, ροδακινῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει πυρηνοκάρπων ὀπωροφόρων δένδρων πρὸς ἐορταστικὴν χρῆσιν καὶ διακόσμησιν ἐκ τῶν δημοσίων καὶ μὴ δημοσίων δασῶν, κήπων καὶ ὀπωρώνων, ἀπαγορεύεται. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν περίπτωσιν καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 3.

2. Οἱ ὕλοτομοῦντες ἢ μεταφέροντες καθῶς καὶ οἱ κατέχοντες ἢ χρησιμοποιοῦντες τοιαῦτα δένδρα Χριστουγέννων ἢ διακοσμητικὸς κλάδους αὐτῶν τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, τὰ δὲ δένδρα καὶ οἱ κλάδοι κατασχόνται καὶ καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασικοῦ ὀργάνου, συντασσομένου πρωτοκόλλου καταστροφῆς αὐτῶν.

3. Εἰς τοὺς ἀσχαλουμένους μὲ τὴν παραγωγὴν καὶ πώλησιν τῶν ἄνωτέρω εἰδῶν ἀποκλειστικῶς διὰ καλλωπιστικὸς σκοπούς, ἢ μεταφορὰ καὶ πώλησις αὐτῶν ἐπιτρέπεται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐλατῶν, ἢ τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὀπωροφόρων δένδρων.

4. Διὰ πράξεως τοῦ γαμάρχου, δημοσιευμένης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ κατὰ περιφέρειας, ὀριζομένης ἐν τῇ αὐτῇ πράξει, κατάσχσεις τῶν ζώων καὶ τροχοφόρων, διὰ τῶν ὁποίων διενεργεῖται μεταφορὰ τῶν ὡς ἄνω προϊόντων, ὡς καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων ὀριζομένων ἐν τῇ πράξει ταύτῃ καὶ προσερχομένων ἐξ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

5. Τὰ ὀυτὼ κατασχόμενα ζῶα καὶ μεταφορικά μέσα παραδίδονται πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἢ δασικὴν ἀρχήν, ἀποδιδόμενα εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην μετὰ καταβολῆν, διὰ γραμματίου παρακαταθήκης, δραχμῶν πεντακοσίων δι' ἕκαστον ζῶον ἢ χιλίων πεντακοσίων δι' ἕκαστον τροχοφόρον ἢ, λόγω ἐγγυήσεως καὶ ἐπὶ ἀπλῆ ἀποδείξει, τῶν ἐξόδων φυλάξεως καὶ συντηρήσεως, ὀριζομένων ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἢ δασικῆς ἀρχῆς.

6. Ἐφ' ὅσον, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, δὲν ἤθελον καταβληθῆ τὰ ὡς ἄνω ἔξοδα καὶ ἡ ἐγγυήσις, τὰ κατασχθέντα μεταφορικά μέσα ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων φυλάξεως καὶ συντηρήσεως καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῶν εἰς τὸν δικαιοῦχον, κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηρῶν καὶ Δανείων.

7. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τὸ κατατεθειμένον ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἡ ἐγγυήσις ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀθωωτικὴ, ἄλλως καταπίπτουν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὰ ἔξοδα φυλάξεως ὀπωσθήποτε δὲν ἐπιστρέφονται.

*Α ρ θ ρ ο ν 271.

Κατάσχσεις καὶ δήμευσις δασικῶν προϊόντων,
ἐργαλείων, ὀργάνων, σκευῶν κλπ.

1. Κατάσχονται καὶ δήμευονται παρὰ τῶν δασικῶν, ἀστυνομικῶν ἢ ὀργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς τὰ δασικὰ προϊόντα :

α) Τὰ ὕλοτομούμενα, κατασκευαζόμενα ἢ συλλεγόμενα ἄνευ ἀδείας ὕλοτομίας ἢ ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ὕλοτομίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίων δασῶν καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ διακατόχου τοῦ δάσους ὅπου ἀπαιτεῖται τοιαύτη ἀδεία.

β) Τὰ ὕλοτομούμενα, κατασκευαζόμενα ἢ συλλεγόμενα, δυνάμει ἀδείας ἢ ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ὕλοτομίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου προκειμένου, περὶ μὴ δημοσίων δάσους, κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα εἰς τὰς περὶ τρόπου ὕλοτομίας, κατασκευῆς ἢ συλλογῆς δασικῶν προϊόντων διατάξεις.

γ) Τὰ μεταφερόμενα πρὸ τῆς ἐξελέγξεως πέραν τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως.

δ) Τὰ μεταφερόμενα μετὰ τὴν ἐξελέγξιν, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς συμπληρωματικῆς ἀδείας, κατασχόμενου καὶ δήμευμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ποσοῦ οὐχὶ μείζονος τοῦ διαπιστωθέντος πλεονάσματος.

ε) Ἡ ἐκ δημοσίων δασῶν μεταφερομένη ρητίνῃ ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

στ) Τὰ μεταφερόμενα βολανίδια καὶ κερᾶτια ἄνευ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 165 καθοριζομένου φόρου ἢ μισθώματος.

ζ) Τὰ παρανόμως καὶ ἄνευ δασονομικῶν ἐγγράφων μεταφερόμενα ἢ πωλούμενα δασικὰ προϊόντα.

2. Τὰ ὡς ἄνω κατασχόμενα δασικὰ προϊόντα, εὐθὺς μετὰ τὴν κατάσχσιν, διατίθενται ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οικείου δασαρχεῖου, εἴτε εἰς ἀγχιθερῶν ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἰδρύματα εἴτε εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας εἴτε εἰς ἀνεγνωρισμένους συνεταιρισμούς, κατὰ προτίμησιν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ πενταπλοῦ μισθώματος τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως, ἐκτὸς

ἐάν πρόκειται περί προϊόντων ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν, ὅπως καταβάλλεται παρὰ τούτων τίμημα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ κατασχόμενα δασικὰ προϊόντα δὲν ἀναγκασθῶσι εἰς τοὺς ὡς ἀνωτέρω ὀργανισμούς, ἰδρύματα, κ.λ.π. ἐκποιῶνται ταῦτα διὰ προχείρου δημοπρασίας, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως. Τὸ κατὰ τὰ ἄνω τίμημα ἢ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, προκειμένου περί προϊόντων μὴ δημοσίων δασῶν, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ δημοσίου φόρου, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακόστον τοῦ δάσους, ἐάν αὗτος δὲν ἐνέχεται εἰς τὴν παρόνομον ὑλοτομίαν καὶ δὲν ἀπεζημιώθη ἐξ οἰσθητικῆς ἄλλης αἰτίας διὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ δάσος τοῦ ὑλοτομίαν.

3. Ὁμοίως κατάσχονται καὶ δημεύονται τὰ παντὸς εἶδους ἐργαλεῖα, ὄργανα καὶ σκεύη, τῶν ὁποίων ὁ παραβάτης ποιεῖται χρῆσιν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀδικήματος, καθὼς καὶ τὰ μεταφορικὰ μέσα, τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν παρόνομον ὑλοτομίαν ἢ μεταφορᾶν. Τὰ κατασχόμενα ἐργαλεῖα, ὄργανα καὶ σκεύη, ὡς καὶ τὰ παντὸς εἶδους μεταφορικὰ μέσα (ἱστοφόρα, αὐτοκίνητα, δίτροχα, τετράτροχα, φορητὰ ζῶα κλπ.) ἐκποιῶνται μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου ἐπικύρωσιν τῆς κατασχέσεως. Αἱ ὡς ἀνωτέρω δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περί ἐκποιήσεως ἀνεσπῶτων ἢ κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων.

4. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὡς ἄνω τίμημα, ὡς καὶ τὸ μισθώμα τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος εἰσάγονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθενται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἔσοδα δασῶν.

5. Κατ' ἐξαιρέσιν, προκειμένου περί ἐργαλείων καὶ μεταφορικῶν μέσων χρησίμου τῆ δασικῆ ὑπηρεσίας, ταῦτα δὲν ἐκποιῶνται ἀλλὰ παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ κατασχόντος εἰς τὸν ἀρμοδίον δασάρχον καὶ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς υπηρεσίας.

6. Ἐξαιρετικῶς δὲν κατάσχονται τὰ φορητὰ ζῶα, διὰ τῶν ὁποίων μεταφέρονται καυσόξυλα εἰς συνοικισμούς ἢ χωρία τῆς διαμονῆς τῶν μεταφερόμενων καὶ τὰ ὅποια προορίζονται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

7. Ἐπὶ κατασχέσεως τῶν λοιπῶν φορητῶν ζώων, ταῦτα μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκδόσεως κατασχέσεως, παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς φύλαξιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των, ὀριζόμενος ὡς μεσογγυβόχος καὶ εὐθυνομένους διὰ τὴν διατροφήν καὶ φύλαξιν αὐτῶν μέχρις ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, διὰ τῆς ὁποίας θὰ καθορίζεται ἢ περαιτέρω τύχη τούτων. Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ ἐὰν εἶναι ἐπικίνδυνος ἢ παράδοσις τοῦ ζώου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τοῦτο, κατ' ἐλευθέρην κρίσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου, παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς οἰονδήποτε τρίτον ἀναλαμβάνοντα τὴν διατροφήν καὶ τὴν φύλαξιν του, ὅπως τὰ ἔξοδα ταῦτα ἠορεύσων τὸν ἰδιοκτήτην μὲν τοῦ ζώου, ἂν τοῦτο διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀποδοθῆ εἰς αὐτόν, τὸ ἐκπλειστηρίασμα δέ, ἐφ' ὅσον ἐκποιηθῆ διὰ δημοπρασίας.

8. Διὰ διατάγματα δύναται νὰ ἠρισθῶν καὶ ἄλλαι περιπτώσεις κατασχέσεως δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 272.

Παρακράτησις φόρου ἢ μισθώματος τοῦ Δημοσίου.

Ὅταν ἀδικοτικῆ ἀπόφασις ἢ βούλευμα διατάσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων, ἐκ τοῦ ἐκπλειστηρίασματος αὐτῶν ἢ τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ἀφαιρεῖται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁ φόρος ἢ τὸ μισθώμα αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῆ, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῆς βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλουμένου φόρου ἢ μισθώματος τῶν δασικῶν προϊόντων. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἔχουν ἐκποιηθῆ τὰ προϊόντα ταῦτα.

Ἄρθρον 273.

Ἐξόφλη δασικῶν, τελωνειακῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος, τῶν οἰκείων διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδιδομένων ὁδηγίων, συντάσεων ἢ ἐκβιβίων ἀδείας ὑλοτομίας, πρωτόκλητα ἐξελέγξεως ἢ πιστοποιήσεως δασικῶς ὑπάλληλος, ὡς καὶ ὁ

τελωνειακὸς ὑπάλληλος, ὁ θεωρῶν διασάφησιν μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων μὴ συνοδευομένην ὑπὸ τῶν ἀπαιτούμενων δασικῶν ἐγγράφων ἢ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενου ποσού, τιμωρεῖται διὰ προστίμου καὶ ἐὰν ἐνήργησε δολίως διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνός ἔτους, ἀσχετὸς πρὸς ἐπιβληθεῖσαν τυχὸν πειθαρχικὴν ποινὴν.

2. Τὰ ὄργανα τῆς δασοφυλακῆς, τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀγροφυλακῆς, τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ οἱ οἰκονομικοὶ καὶ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι, λαμβάνοντες γνῶσιν παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲν προοῦν ἀμέσως εἰς τὴν μήνυσιν τῆς παραβάσεως, τιμωροῦνται ὡς συνεργοὶ τῆς πράξεως.

3. Δασικὰ ἐν γένει ὄργανα ἀγροφυλακῆς ἢ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰ ὅποια ἐκ προθέσεως ἢ βαρέως ἀμελείας συλλαμβάνουν ζῶα βόσκοντα ἐντὸς μὴ ἀπαγορευομένης ἐκτάσεως, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν ὀριζόμενων ἐν τῷ ἀρθρῷ 585 τοῦ κώδικος ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 274.

Ἀπόδοσις κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων.

1. Προκειμένου περί δασικῶν προϊόντων, παρόνομως ἀπληφθέντων ἢ ἀπλάμβανόμενων, ὡς καὶ τῶν ἄνευ δασονομικῶν ἐγγράφων μεταφερόμενων ἢ μεταφερομένων, ἐφ' ὅσον γενῶνται βάσιμοι ἀμφιβολίαι περί τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαίτιου, εἴτε λόγῳ τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως εἴτε δι' ἔλλειψιν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ εἴτε δι' ἀδυναμίαν συμμορφώσεως του πρὸς τὸν νόμον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, δὲν συντάσσεται μήνυσις, ἀλλ' ἐπιβάλλεται συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τῶν τυχόν παρανόμως ἀπληφθέντων ἢ μεταφερόμενων δασικῶν προϊόντων, ἢ ὅλη δὲ ἀλληλογραφία μετὰ τῆς τυχόν παρὰ ταῦτα συνταγῆς μηνύσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ δασαρχείου μετὰ τῆς σχετικῆς προτάσεως πρὸς τὸν νομάρχον.

2. Ὁ νομάρχης ἀποφαίνεται, ἂν δεόν νὰ γίνῃ ποινικὴ διώξις τοῦ ὑπαίτιου ἢ ὄχι, ἀποδιδόμενον ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τῶν τυχόν κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς αὐτόν, ἐπὶ καταβολῇ μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τοῦ ἀντιστοίχου μισθώματος ἢ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου (φόρου), ἀναλόγως τοῦ δαδμοῦ καὶ τοῦ εἶδους τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 275.

Ποινὰ κατὰ τῶν δημοσίων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, λαμβάνων γνῶσιν οἰουδήποτε δασικοῦ ἀδικήματος, διαπραττομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ του, ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς πειθαρχικῆς διώξεώς του, νὰ λαμβάνῃ πάραυτα πᾶν μέτρον ἐνδεικνυόμενον διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ διαπραττομένου δασικοῦ ἀδικήματος καὶ νὰ εἰδοποιῇ συγχρόνως τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀρμοδίου δασαρχείου ἢ τὸν προϊστάμενον τοῦ πλησιέστερου ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ ἢ τὸ πλησιέστερον δασικὸν ὄργανον.

2. Αἱ ἀστυνομικοὶ ἀρχαὶ καὶ τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν προθύμως πᾶσαν συνδρομὴν ζητούμενην ὑπὸ τῶν δασικῶν ὀργάνων καὶ νὰ ἐπιλαμβάνονται τῆς διώξεως τῶν διαπραττομένων εἰς τὴν περιφερείαν τῶν δασικῶν ἀδικημάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπελήφθησαν ταύτης τὰ ἀρκῶδη δασικὰ ὄργανα, τιμωρούμενα ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι, ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων καὶ παντὸς εἶδους μεταφορικῶν μέσων, μὴ ἐξυπηρετούντες κατὰ πρότίμησιν δασικοῦς ὑπαλλήλους καὶ ὄργανα τῆς δασικῆς υπηρεσίας εἰς τὴν μετακίνησιν αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν υπηρεσίας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 276.

Παράνομος βοσκή.

1. Οί παραβάται τών περι απαγορεύσεως βοσκής δασικών αστυνομικών διατάξεων ως και εκείνοι, κατ' εντολήν τών όποιων ενεργούν ούτοι, τιμωρούνται συμφώνως πρὸς τήν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 268 τοῦ παρόντος κώδικος.

2. Θεωρούνται ὡς ἐντελιόμενοι τήν παράνομον βοσκήν και ὡς τοιοῦτοι τιμωροῦνται, κατὰ τήν προηγουμένην παράγραφον, οἱ ἰδιοκτῆται ἢ δικαστοὶ τών δασῶν και ἐπὶ νομικῶν προσώπων ὁ ἔχων τήν διοίκισιν αὐτῶν, ἐκτός ἐάν δια συμβολαιογραφικῶν πράξεων περὶ παραχωρήσεως τῆς βοσκῆς ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων ἤθελον ἀποδείξει ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος διὰ τήν παράνομον βοσκήν.

"Α ρ θ ρ ο ν 277.

Σύλληψις ζώων παράνομως βοσκόντων.

1. Ποίμνια βόσκοντα ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἢ βοσκή εἶναι ἀπαγορευμένη διὰ διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπόκεινται εἰς σύλληψιν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τῶν δασικῶν ἢ αστυνομικῶν ὀργάνων ἢ τῶν ὀργάνων τῆς ἀγορευτικῆς, δικαιουμένων νὰ ζητήσουν τήν συνδρομήν και ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν.

2. Ὁ πλησιέστερος αστυνομικὸς σταθμὸς ἢ πρόεδρος κοινότητος, ἐν ἐλλείψει ἢ ἀδυναμίᾳ δασικοῦ σταθμοῦ, ὑποχρεοῦται εἰς φύλαξιν και διατροφήν τῶν συλληφθέντων ζώων. Ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐάν ἤθελε καταβάλει λόγῳ ἐγγυήσεως δρχ. ἕκαστος δι' ἕκαστον μικρὸν και δρχ. πεντήκοντα δι' ἕκαστον μεγάλον ζῶον.

3. Τὰ καταβλητέα σύλληπτρα και ἔξοδα διατροφῆς τῶν ζώων καθορίζονται ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὸ ἀδίκημα δικαστοῦ, εἰσπραττόμενα ἐπὶ ἀρροατηρίῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου και ἀποδιδόμενα εἰς τὸν δικαιούχον ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ, συμπληρωμένης ἢ ἐν ἀδωώσει ἐπιστρεφόμενης τῆς καταβληθείσης ἐγγυήσεως.

4. Ἐάν ἐντός πέντε ἡμερῶν ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν συλληφθέντων ζώων δὲν ἤθελε ζητήσει ταῦτα, ἐκποιεῦνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος και τῆς δασικῆς ἢ αστυνομικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τήν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς και φυλάξεως, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τὸν φυλάξαντα, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηρῶν και Δανείων.

5. Ἐάν ὁ ὑπαίτιος τῆς παρανόμου βοσκῆς ἀδωωθῆ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τῶν συλληφθέντων ζώων τὸ διὰ τήν ἀπόδοσιν τῶν ζώων κατὰ τήν προηγουμένην παράγραφον καταβληθὲν ποσὸν ἢ τὸ παρακαταβληθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκπλειστηρίασμα, οὐχὶ δὲ και τὰ καταβληθέντα ἔξοδα διατροφῆς και φυλάξεως τῶν ζώων. Ἐάν ἐπακολουθῆσῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἢ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου και τῶν συλλαβόντων τὰ ζῶα κατὰ τῆς τοῦ καταβληθέντος διὰ τήν ἀπόδοσιν τῶν ζώων ποσοῦ ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάζοντος.

"Α ρ θ ρ ο ν 278.

Δήμεσις παρανόμως βοσκόντων ζώων.

1. Ὅσάντις αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περι απαγορεύσεως βοσκῆς διατάξεων ἐκδικάζονται ἀμέσως κατὰ τήν διαδικασίαν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικημάτων, τὸ δικαστήριον ὀφείλει, πλὴν τῆς ἐπιβληθῆς τῆς ὀριζομένης εἰς τὸ ἄρθρον 268 ποινῆς, νὰ διατάξῃ και τήν δήμεσιν τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς δεκάτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρανόμως βοσκόντων ζώων, πάντως δὲ ἐνὸς ζώου.

2. Τὰ δήμευθέντα ζῶα ἐκποιεῦνται διὰ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ ὡν τὸ δυνατόν ταχύτερον. Ἐν τούτου τοῦ ἐκπλειστηριάζοντος ὁ συλλαβὸν λαμβάνει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 277 σύλληπτρα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον. Ἐάν προβλεπεται ὅτι ἢ διὰ δημοπρασίας ἐκπαιήσις εἶναι ἀδύνατος, λόγῳ ἐλλείψεως πλειοψηφῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους, τὰ δήμευθέντα ζῶα δύνανται νὰ πωληθῶν εἰς τὴν καταδικασθέντα ἀνευ δημοπρασίας, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.

3. Αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περι απαγορεύσεως βοσκῶν διατάξεων, δύναται νὰ ἐκδικάζονται ἐπὶ τόπου. Ἐν ταιούτῃ περιπτώσει, πλὴν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ποινῶν, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος και τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ τόπου μεταβάσεως τοῦ δικαστηρίου.

"Α ρ θ ρ ο ν 279.

Παραβάσεις τῶν περι τήν ρητινοσυλλογὴν διατάξεων.

Αἱ παραβάσεις τῶν ἐκαστοτε ἰσχυροῦσῶν διατάξεων, περι κανονισμοῦ τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δασῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 268, θεωροῦνται δὲ ὡς ἐπιεπικουρικῆς περιπτώσεως. Κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις τιμωροῦνται οἱ δολοφονοῦντες, καταστρέφοντες ἢ ἀφαιρούντες ὄσχεϊα ρητινῆς, τοποθετημένα ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ περικυκλωθέντων.

"Α ρ θ ρ ο ν 280.

Κυρώσεις κατὰ ἐπιχειρούντων καταπάτησιν δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως.

Οἱ, ἐπὶ δασικῆς ἐκτάσεως δημοσίας, κεντημένης λόγῳ θέσεως ἢ συστάσεως ἢ ἐκτάσεως ἐξαιρετικῆς σημασίας, ἐπιχειροῦντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπάρκτων δικαιωμάτων διὰ ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν τίτλων ἢ δικῶν εἰς τὰς ὁποίας δὲν μετέσχε τὸ Δημοσίον ἢ δι' ἐκθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο συνεταιρισμῶν μετὰ τρίτων ἢ δι' ἀπατηλῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοοῦντας τήν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμπλοκῆς τῆς υπηρεσίας εἰς ἀλλοπαλλήλους ἀπασχολήσεις και ἐνεργείας, ἀποληγούσας εἰς ἀκύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης αἰσθητοῦ μορφῆς ἢ διὰ παντός ἄλλου μέσου τείνοντες ὅπως παραστήσῃ ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνισιν ἀξιώσεις καταβληθῶν ἀμειψίτων, καθὼς και οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβιβάσαν δικαιωμάτων ἐν γνώσει τῆς εἰκονικότητος και ἀνυπαρξίας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιωπαρῶν, ἀφ' ἐνός μεν ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχόν καταληφθείσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

"Α ρ θ ρ ο ν 281.

Ποιναι ἐπὶ παρανόμου ἐκχερσώσεως.

1. Ὁ ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκχερσῶν δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ καλλιερῶν παρανόμως ἐκχερσώθεισαν ἔκτασιν ἢ ἐνεργῶν ἐπ' αὐτῆς πράξεις διακατοχῆς τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 268.

2. Ἐάν ἢ κατὰσχέσις ἤθελεν ἐπιβληθῆ ἐπὶ ἀσυγκομιστῶν προϊόντων, ὁ ἀρμόδιος θεσάρχης, μετὰ τοῦ οἰκείου αστυνομικοῦ σταθμάρχου, διὰ πρωτοκόλλου κοινοποιουμένου εἰς τὸν παρανόμως ἐκχερσώσαντα ὑπολογίζει τὸ κατὰ προσέγγισιν συγκομισθησέμενον ποσόν, τὸ ὅποιον οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν θεσάρχην ὅμα τῇ συγκομιδῇ. Ὁ μὴ συμμορφούμενος πρὸς τήν διατάξιν ταύτην ὑποχρεοῦται εἰς τήν καταβολήν τῆς ἀξίας τοῦ καθορισθέντος ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν προϊόντων τῆς γεωργικῆς καλλιερῆσεως, εἰσπραττομένης, κατὰ τὰς περι εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχυούσας διατάξεις, ὅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ὀριστικῆς και τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 282.

Ποιναι ἐπὶ ἐκχερσώσεως ἢ καρπώσεως παραμεθορίου δάσους.

1. Ὁ ἀνευ ἀδείας τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἐκχερσῶν δασικὴν ἔκτασιν ἢ βόσκων ζῶα τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἕξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ και δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Προβάται ὑλοτόμοι ἢ ἀνδροκασινοὶ, μὴ ἐφωδιασμένοι διὰ πιστοποιητικῶν ταυτότητος ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ τομῆος εἰς τήν περιοχὴν τοῦ ὁποίου μέλλουν νὰ ἐργασθῶν, ὡς και ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τοιοῦτους ἐργάτας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ και δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

*Α ρ θ ρ ο ν 283.

Ἀπαγορεύσεις ἐγκαταστάσεως ἐντὸς δασῶν πρὸς παραθερισμὸν ἢ διαχειρίσασιν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν διακοσίων μέτρων ἐγκατάστασις πρὸς παραθερισμὸν καὶ διαχειρίσασιν ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης ἀποβάλλεται διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Ἐὰν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προέβη καὶ εἰς παράνομον ὕλοτομίαν, τιμωρεῖται προσέτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268.

*Α ρ θ ρ ο ν 284.

Ποινὴ κατὰ τῶν παραβαίνοντων τὰς διατάξεις περὶ ἀναδασώσεων.

1. Ὁ βλάπτων ἢ ἀφαιρῶν μετακινῶν τὰ σημεῖα τὰ ἐνδεικνύοντα τὴν προστασίαν ὄρισμένης ἐκτάσεως ἢ τὰ ἕρια τῆς ἀπηγορευμένης διὰ τὴν βοσκὴν τοιαύτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Ὁ βλάπτων τὰς δασικὰς φυτείας, φυτῶρια, τὰ παραρτήματα ἢ ἐξαρτήματα αὐτῶν, οἷον ἀποθήκας ἐργαλείων, ὕδραγωγεία, περιφράγματα κλπ. ὡς καὶ ὁ ἐκχερῶν ἢ γεωργικῶς καλλιεργῶν τὰ κηρυχθέντα ὡς ἀναδασωτέα ἐδάφη, τιμωρεῖται, ἀνεξαρτήτως τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρεώσεως, διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Ὁ ἄνευ δικαιώματος ἢ παρὰ τὰς ἐκδοθείσας διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς καρπούμενος ἢ κάμνων χρῆσιν οἰανδήποτε ἢ βλάπτων τὰς δασικὰς συστάδας, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, τιμωρεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268, ὑποχρεούμενος καὶ εἰς ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας.

4. Αἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμεναι ποινὴ ἐπιβάλλονται ἐπίσης κατὰ τοῦ ἀμελήσαντος συζύγου, πατρὸς, κηδεμόνος ἢ ἐργοδότου. Τὸ ἀρθρον 274 ἔχει ἐπίσης ἐφαρμογὴν καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Ἡ παράλειψις τῆς κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 189 ὑποχρεώσεως καθιστᾷ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς ὑπευθύνους ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος. Τὰ μέλη τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται ἀγροτικῶν κτημάτων τιμωροῦνται διὰ τὴν τοιαύτην παράλειψιν διὰ προστίμου ὑπολογιζομένου εἰς 10 - 20 δραχ. κατὰ στρέμμα τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως, οἱ δὲ κατὰ τὸ ἀρθρον 190 ἰδιοκτῆται κτημάτων ἢ ἀρμόδιοι διευθύνται σιδηροδρόμων διὰ τοῦ αὐτοῦ προστίμου, ὑπολογιζομένου κατὰ 100 μέτρα.

*Α ρ θ ρ ο ν 285.

Ποινὴ κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν διατάξεων.

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α, β, γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206 τιμωροῦνται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος βαρυτέρων κυρώσεων καὶ παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως. Ἄν οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων εἶναι γυναῖκες, ἀνήλικα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος, τέκνα ἢ ἄλλα πρόσωπα στερούμενα τῆς συνειδήσεως τῶν πρακτομένων ἢ ἐργάται, ἀγωγιάται καὶ λοιποὶ διηρέται, σύζυγοι, πατέρες ἢ λοιποὶ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπιτήρησιν ἢ ἐργοδόται τῶν παραβατῶν, τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 411 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν, πλην τῶν ποινῶν τῆς στέρσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

2. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων δ καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206 καὶ ἐκείνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὁσίων ἐνεργῶν τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου, διατασσομένης καὶ τῆς δημεύσεως τῶν προϊόντων τῶν καμίνων, ὡς καὶ τοῦ κλεισίματος τοῦ βιομηχανικοῦ κατιστάθματος.

3. Οἱ παραβάται τῆς παραγράφου β τοῦ ἀρθροῦ 206 τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

4. Ἡ καύσις ἀγρῶν ἢ θαμνωδῶν ἐκτάσεων κατὰ παράβασιν τῆς περιπτώσεως γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206, ὡς καὶ ἡ καλλιέργεια κατὰ παράβασιν τῆς παραγράφου β τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἐπάγεται προσέτι τὴν κατάσχεσιν καὶ δημεύσιν τῶν προϊόντων τῆς συγκομιδῆς, εἰς τὴν πρώτην δὲ περιπτώσιν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς καλλιέργειας τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς. Ἐφ' ὅσον τὰ προϊόντα δὲν ἔχουν συγκομισθῆ, ὑπολογίζονται κατὰ ποσὸν καὶ ἀξίαν ὑπὸ τοῦ δασάρχου καὶ κατάσχονται εἰς χεῖρας τοῦ καλλιεργητοῦ, ὑποχρεουμένου ἅμα τῇ συγκομιδῇ νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸν δασάρχην πρὸς ἐκποίησην ἢ μὴ. Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς ἀρνηθῇ νὰ συγκομίσῃ τὸ προϊόν, τὴν συγκομιδὴν ἀναλαμβάνει ὁ δασάρχης δι' ἐργατῶν, τῶν ὁσίων ἢ ἀμοιβῇ ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ κλεισττηριάσματος. Ἐὰν δὲ ὁ συγκομιστὴς τὸ προϊόν ἀρνηθῇ νὰ παραδώσῃ τοῦτο, τὸ καθορισθὲν ἀντίτιμον εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ διοικητικῶς, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 214 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν, προκειμένου περὶ αἰρετῶν ἀρχόντων καὶ δι' ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός των ἐπὶ χρόνον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

6. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 208 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

7. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 210 ὀριζομένων εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι οἱ ἀρμόδιοι διευθύνται τῶν σιδηροδρόμων καὶ οἱ πρόεδροι τῶν διοικητικῶν συμβουλίων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐν περιπτώσει παραλείψεως τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένης πάσης βαρυτέρας ποινῆς τοῦ ποινικοῦ κώδικος καὶ ἀποζημιώσεως.

8. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη κοινοτικοῦ συμβουλίου, παραλείποντες νὰ καταρτίσῃ ἐγκαιρῶς τοὺς καταλόγους, περὶ τῶν ὁσίων προβλέπει τὸ ἀρθρον 213, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωροῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους, οἱ ὁποῖοι, προσκαλούμενοι, ἀρνοῦνται νὰ σπεύσουν πρὸς κατάθεσιν πυρκαϊῶν.

9. Τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν παρ. β τοῦ ἀρθροῦ 216, ἀνατίθεται ἡ φύλαξις ἐμπρησθείσης ἐκτάσεως, ἀδικαιολογητῶς ἀπομακρυνόμενα τοῦ τόπου τῆς φυλάξεως, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

*Α ρ θ ρ ο ν 286.

Ποινὴ κατὰ τῶν καταστρεφόντων κλπ. ὄρθημα δάσους.

1. Ὁ ὁπωσδήποτε καταστρέφων, ἀφαιρῶν ἢ μετατοπίζων ὄρθημα δάσους, τοποθετηθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος, ὡς καὶ τοπογραφικὰς σημάτων ἢ ὁδοσημάτων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρηνῶς ἐθνικοῦ δρυμοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, θεωρουμένης ὡς ἐπιδαρυντικῆς περιπτώσεως ἂν ὁ ἔνοχος εἶναι ἕμορος ἰδιοκτῆτης.

2. Τὰ πρόστιμα εἰσάγονται ὡς ἔσοδα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθενται παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ παρόντος κώδικος, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον καθοριζόμενα διὰ διατάγματος.

*Α ρ θ ρ ο ν 287.

Ποινὴ κατὰ τῶν παραβαίνοντων τὰς διατάξεις περὶ θήρας.

1. Κάτοχος κυνηγετικοῦ ὄπλου, μὴ μερμηῶν διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. β τοῦ ἀρθροῦ 252, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως.

2. Ὁ παρὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. β τοῦ ἀρθροῦ 252 κρητισμοποιῶν πρὸς θήραν ἐλαστικὴν σφενδόνην, κρόχτας, ὀμοιώματα καὶ μιμητικὰς φωνὰς τῶν θηραμάτων, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου.

3. Διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων τιμωροῦνται:

α) Ὁ κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 255 μεταφέρων κυνηγετικὸν κύνα διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου ἄνευ φημώτου.

β) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 255.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 258.

δ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 259.

4. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 259 τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 268.

5. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 258 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ φυλακίσεως, λόγῳ παρανόμου θήρας διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἢ ἀσκήσεως ταύτης διὰ προβολέων ὡς καὶ ἡ τοιαύτη λόγῳ τῆς θήρας ἐλάφου, δορκάδος, αἰγάγρου, φασιανοῦ, τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ), δὲν μετατρέπεται εἰς χρηματικὴν.

6. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 255 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

7. Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 256 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

8. Οἱ ἐκ προθέσεως παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 252 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς, οἱ δὲ ἐξ ἀμελείας διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

9. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 8 τοῦ ἀρθροῦ 254 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο ἐτῶν.

10. Διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τιμωροῦνται:

α) Ὁ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνων ἢ καθιστῶν ἀνίκανον πρὸς θήραν κυνηγετικὸν κύνα ἄνευ ὑπόπτων ἐκδηλώσεως ἐπὶ τούτου λύσεως. Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζεται ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ κυρίου τοῦ κυνὸς 1000—15000 δραχμῶν, ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ἀποζημίωσις ἐπιδικάζεται καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκες διὰ κλοπῆν κυνηγετικοῦ κυνὸς, ἐφ' ὅσον δὲν ἦθελε πραγματοποιηθῆ ἢ ἀπώδους τοῦ κυνὸς εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ.

β) Ὁ θηρεύων κατὰ χρόνον μὴ ἐμπέτοντα ἐντὸς τῆς κυνηγετικῆς περιόδου.

γ) Ὁ ἄνευ ἀδείας θήρας φονεύων ἐνδημικὸν θήραμα.

11. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τιμωροῦνται:

α) Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 257.

β) Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 258.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 261.

δ) Οἱ θηρεύοντες ἄνευ ἀδείας θήρας.

ε) Οἱ ἀρνούμενοι νὰ ὑποστανῶν τὴν κατὰ τὴν παράγραφο 2 τοῦ ἀρθροῦ 289 ἔρυσαν.

12. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 255 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

13. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 252 θηρεύων διὰ πυροβόλου πολεμικοῦ ὄπλου ἢ ἀεροβόλου ἢ ἄλλου εἶδους ὄπλου, μὴ συνήθους κυνηγετικοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο μηνῶν καὶ μέχρις δύο ἐτῶν, ὡς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

14. Εἰς τὸν καταδικαζόμενον διὰ τὴν θανάτωσιν ἢ σὺλληψιν ἐλάφου, δορκάδος, ἀγριογίτιδος, παντὸς εἶδους αἰγάγρου (ἀγριοκάτσικου), τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ) καὶ φασιανοῦ, ἐπιβάλλεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ χρηματικὴ ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), καθοριζομένη ὡς ἐξῆς:

Δι' ἐκάστην ἔλαφον ποσὸν δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000), δι' ἐκάστην δορκάδα, ἀγριογίτιδον καὶ αἰγάγρον Κρήτης ποσὸν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν. Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη αἰγάγρων ποσὸν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμῶν καὶ δι' ἕκαστον τετράωνον (ἀγριοπετεινόν), φασιανὸν ἢ ἀραιροσιν τῶν ὠν τὸν ποσὸν πεντακασίον (500) δραχμῶν. Τὰ, ὡς ἄνω, ποσὰ δύνανται νὰ ἀυξάνωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

15. Ἡ ἰδιότης τοῦ καταδικαζομένου ὡς δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὡς ἀνήκοντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἢ τὰ σώματα ἀσφαλείας ἢ ὡς μέλους διοικητικοῦ συμβουλίου κυνηγετικῆς ὀργανώσεως, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν.

16. Ἡ καταδίκη εἰς πταισματικὰς ποινὰς εἶναι ἀνέκκλητος. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 10 ἡμερῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 55 καὶ 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 288.

Κατ' ἄρθρον καὶ δήμευσις μέσων παρανόμου θήρας.

1. Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος κατεχόμενα, κατασκευαζόμενα, πωλούμενα ἢ χρησιμοποιούμενα παντὸς εἶδους ὄργανα κλπ. μέσα, σκεπὸν ἔχοντα τὴν θήραν, σὺλληψιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζώων, (θηλαστικῶν καὶ πτερωτῶν), ἀσχέτως ἐποχῆς, κατάσχονται. Τὸ ἀρμόδιον ποινικὸν δικαστήριον διατάσσει τὴν δήμευσιν τῶν κατασχεθέντων καὶ τὰ μὲν ἀπηγορευμένα μέσα καταστρέφονται, τὰ δὲ ἄλλα ἐκποιῶνται παρ' ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀποστελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου, διὰ δημοπρασίας, τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ κατατιθεμένου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας). Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ καταδίκες διὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 252.

2. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατάσχονται καὶ ἐκποιῶνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κατάσχοντος ταῦτα ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἐτέρου δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μερτύρων, τοῦ πρακτικοῦ ἐκποιήσεως μὴ ὑποκειμένου εἰς ἔγκρισιν ἐτέρας ἀνωτέρας ἀρχῆς. Τὸ ἐκπλειστηριασμοῦ, ἐὰν ἢ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀδωροτική, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀδωροθέντα, ἄλλως κατατίθεται ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

3. Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον τὰ ἔπλα, δίκτυα, παγίδες καὶ λοιπὰ μέσα παρανόμου θήρας δὲν ἔχουν κατασχεθῆ καὶ ὁ κάτοχος τούτων καταδικάζεται, διατάσσεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ δήμευσις τούτων, ἢ περαιτέρω δὲ τύχη τῶν διέπεται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὀριζόμενα. Εἰς περιπτώσιν μὴ παραδόσεως τῶν πειστηρίων ἀδικαιολογητῶς, ὁ καταδικασθεὶς ὑποχρεῖται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τούτων, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), ἢ ὅποια ἡμῶς δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δικασίων (200) δραχμῶν, προκειμένου δὲ περὶ ὅπλων κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν καὶ προκειμένου περὶ μέσων μεταφορᾶς κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν (2.000) διὰ τὰ δίκυκλα καὶ τρίκυκλα καὶ τῶν εἰκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν διὰ τὰ λοιπὰ μηχανοκίνητα μέσα.

4. Ἐὰν ὁ ἔνοχος τῆς παρανόμου θήρας ἔλασεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ τὰ εἰς δήμευσιν κατὰ τὰ παρὸν ἄρθρον ὑποκείμενα δι' ἀδικήματος, τότε ἀποδίδονται μὲν ταῦτα τῷ δικαιούχῳ, ἀντὶ δὲ τῆς δήμευσεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ χρηματικὴ ποινὴ ἰσὴ πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἀποδιδόμενων τῷ δικαιούχῳ πλέον πάσης ἄλλης ἐπιβαλλομένης κατὰ τὸν παρόντα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 289.

Καθήκοντα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ παρανόμου θήρας.

1. Οἱ δασικοί, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπαλλήλοι ὡς καὶ

τὰ ἔργα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται νὰ καταγγέλλουν πάντα παραβάτην τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ἔργα τῆς παραγράφου 1 ὡς καὶ οἱ φύλακες θήρας, δικαιούνται νὰ ἔρευνοι πάντα κυνηγετικὸν σάκιον ὡς καὶ τὰ μηχανοκίνητα μέσα, ἔχοντες δικαιοῦνται καὶ καθήκοντα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. ἔτι δὲ καὶ νὰ προβαίνουν εἰς σωματικὴν ἔρευναν κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 257 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα. Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καθ' οἰσιν ἀναγράφεται περίοδον, κατασχουν τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ἔπλα ὡς καὶ πάντα τὰ χρησιμοποιηθέντα μέσα διὰ τὴν ἀνεργεῖαν παρανόμου θήρας, ἔτι δὲ καὶ τὰ θηράματα εἰς οἰσιν ἀναγράφεται καταστάσιν καὶ ἐν εὐρίσκωνται ταῦτα, ἐφαρμοζόμενων ποινικῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 288.

Κ ε φ ἄ λ α ι α ν Β'

Ποινικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 290.

Χαρακτηρισμὸς τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἀνακριτικῶν.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ἔργα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει θεωροῦνται διὰ τὰς περὶ τὰ δόση παραβάσεις ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὑπαγόμενοι ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίαις εἰσαγγελείαις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 291.

Ἀσκησις καθήκοντων ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου παρ' ἐξιωματικοῦ.

Πλὴν τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ πάς οἰσιν ἀναγράφεται ἐξιωματικῶς διοικητικῆς μονάδος ἐν παραμεθορίῳ περιοχῇ ἀσπεὶ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 282 προβλεπόμενας παραβάσεις. Τὸ ἄρθρον 290 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 292.

Ἐξέτασις δασικῶν ὀργάνων.

Καθ' ἐξέτασιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 211 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τὰ δασικὰ ἐν γένει ἔργα πάντες ἐαθμοὶ, διὰ τὰ περὶ τὰ δόση ἄδικομα, δύνανται νὰ ἐξετάζωνται καὶ ἐπ' ἀρροστηρίῳ ὡς μάρτυρες ἐν τῇ ὑποθέσει, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετέλεσαν καθήκοντα ἀνακριτοῦ ἢ γραμματέως. Ἀναγνωσκόνται δὲ ἐν τῷ ἀρροστηρίῳ αἱ λεηλοῦσαι κατὰ τὴν προδικασίαν ἐναρκῶν αὐτῶν καταθέσεις, καθ' ἃς περιπτώσεις εἶναι δυσχερὲς ἢ ἀυτοπρόσωπος αὐτῶν ἀμφάνει.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 293.

Ἀσκησις καθήκοντων δημοσίου κατηγέρου.

1. Οἱ δασάρχαι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἀσπεῶν καθήκοντα δημοσίου κατηγέρου ἐπὶ τῶν δασικῶν ἢ περὶ θήρας παραβάσεων τῶν χαρακτηριστικῶν ὡς πταισμάτων.

2. Τὸν δασάρχην, ὡς δημοσίον κατηγέρου, ἀπάντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦ δασικὸς ὑπάλληλος τοῦ Β) δασικῶ κλάδου ἐπὶ τοῦ ἐαθμοῦ 10ου ἔως καὶ 4ου καὶ τοῦτον κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ παρὰ τῷ ἐαθμῷ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων πταισματοδικαίῳ δημοσίος κατηγέρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 294.

Περάσεις τοῦ Δημοσίου ὡς πολιτικῶς ἐνέγγοντος.

1. Τὸ Δημοσίον δύναται νὰ παραστή ἄνευ προδικασίας ὡς πολιτικῶς ἐνέγγον καὶ νὰ προσωποποιῇ πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον διὰ τοῦ δασάρχου ἢ οἰσιν ἀναγράφεται δασικῶ ἔργου ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅταν ἤθελε δοθῆ ἐντολὴ ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

2. Αἱ πρὸς ἀποζημίωσιν ἐξιώσεις τοῦ Δημοσίου δύνανται ὡσαύτως νὰ διατυπωθῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ ἀδικήματος ἐκθέσει τῶν δασικῶν ὀργάνων, τὸ δὲ δικαστήριον, καὶ ἐν δὲν παραστή κατὰ τὴν συζήτησιν ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου, δύνανται ἢ νὰ ἀποφανθῆ καὶ περὶ αὐτῶν ἢ νὰ παραπεμφῆ ταῦτα εἰς χωριστὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 295.

Μετατροπὴ προτίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς.

Τὰ δικαστήρια, ἐπιβάλλοντα πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ὀρίζουν συγχρόνως ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως πρὸς καταβολὴν, εἰσκαζόμενης, ἢ ἐὰν ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως δὲν καταβληθῆ ἢ καταγνοσθεῖσα χρηματικὴ ποινὴ ἢ τὸ πρόστιμον, ἀποτίσται ὑπὸ τῶν καταδικασθέντων κράτησις ἢ φυλάκισις, λογιζομένης ἐκάστης ἡμέρας κρατήσεως ἢ φυλάκισις πρὸς πενήκοντα μέγροι πεντακοσίας μεταλλικὰς δραχμὰς προτίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ. Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς κρατήσεως ἢ τῆς φυλάκισις, ἢ τις ἐκ τούτης μετατροπῆς ἐπῆλθε, δύναται ὁ καταδικασθεὶς, καταβάλλων τὴν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποφάσεως ἀναλογούσαν πρὸς τὰς ὑπαλειπούμενας ἡμέρας κρατήσεως ἢ φυλάκισις χρηματικὴν ποινὴν ἢ τὸ πρόστιμον, νὰ ἀπολυθῆ. Τὴν ἀπόλυσιν διατάσσει ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς, ἢ ἐπὶ πταισμάτων ὁ δημόσιος κατηγέρου, δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν, ἅμα τῇ προσαγωγῇ τοῦ διπλοτύπου καταβολῆς. Ἡ κατὰ τὴν τούτην ἐνδεχομένην μετατροπὴν ἀποτιμῆνη ποινὴ δὲν συνηπολογίζεται πρὸς τὴν ὀριστικῶς τυχὸν μετὰ τοῦ προτίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κράτησιν ἢ φυλάκισιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Α'

Ἐκπαιδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 296.

Σύστασις δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων δύναται νὰ συνιστῶνται ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν μέσαι δασικαὶ σχολαὶ ὡς καὶ κατώτεραι δασικαὶ σχολαὶ δασοφυλακῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 297.

Λειτουργία δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων ὀρίζονται:

- α) Γενικῶς τὰ τῆς λειτουργίας τῶν δασικῶν σχολῶν.
- β) Ἡ διάρκεια τῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν, ἣτις δύναται νὰ εἶναι τὸ πολὺ διετής διὰ τὰς μέσας δασικὰς σχολὰς καὶ ἑξαμήνου διὰ τὰς κατωτέρας.
- γ) Ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν.
- δ) Τὰ γραμματικὰ προσόντα αὐτῶν, ἀπαιτούμενων πάντως ἀπολυτηρίου γυμνασίου, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς μέσας δασικὰς σχολὰς καὶ ἀπολυτηρίου δημοτικοῦ σχολείου, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς κατωτέρας.
- ε) Τὰ προσόντα υγείας καὶ διαγωγῆς.
- στ) Τὰ τῆς ἡλικίας, υποχρεωτικῆς διαμονῆς καὶ διατροφῆς τῶν μαθητῶν ἐντὸς τῶν σχολῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἤθελον κριθῆ κατὰλληλοι πρὸς τοῦτο.
- ζ) Ἡ πρόσληψις, ἐν τῇ περιπτώσει στ', τοῦ ἀναγκασίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ.
- η) Τὰ καταβλητέα τροφεία.
- θ) Ἡ παιδαγωγικὴ ἐξουσία τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἐπὶ τῶν μαθητῶν.
- ι) Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν διδασκομένων.
- ια) Ἡ διδακτέα ὄλη καὶ ἡ πρακτικὴ ἀσκησις τῶν μαθητῶν.
- ιβ) Τὰ χρηρηγούμενα εἰς τοὺς ἐπιμελεστέτους ἐκ τούτων ἐπιδόματα.
- ιγ) Αἱ ἐξετάσεις ἢ οἱ διαγωνισμοὶ καὶ αἱ ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 298.

Κατάρτησις καὶ ἀναστολὴ λειτουργίας τῶν δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων δύναται νὰ καταργοῦνται αἱ ἀνωτέρω δα-

σικαί σχολαί ἢ νὰ ἀναστέλλεται ἐφ' ὠρισμένον χρόνον ἢ λειτουργία αὐτῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 299.

Διαδικτικὸν προσωπικόν.

1. Εἰς τὰς δασικὰς σχολὰς τοποθετοῦνται εἰς ἡ κλειστάς δασυλόγοι καὶ τὸ ἀναγκαῖον μέσον δασικὸν προσωπικόν.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς καθηγητὴν δημόσιον ὑπάλληλον ἢ πρακτικὴ διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἰδίᾳ τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν ἢ καὶ ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, ἐπὶ ἀποζημιώσεσι, ὀριζομένη διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 300.

Δαπάναι.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐγγράφονται αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὰς σχολὰς πιστώσεις.

2. Αἱ ἐγγραφόμεναι πιστώσεις καλύπτουν τὰς δαπάνας διὰ τὴν ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης, φωτισμὸν, θέρμανσιν, καθαρισμὸν, τὴν παροχὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 297 ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἐπιμελεστέτους τῶν μαθητῶν, τὰς δαπάνας νοσηλευτικῆς περιθάλψεως ὡς καὶ πᾶσαν δαπάνην, ἀφορώσαν εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν καὶ τὴν λειτουργίαν ἐν γένει τῶν σχολῶν.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Μετεκπαίδευσίς μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 301.

Ὑποχρέωσις πρὸς μετεκπαίδευσιν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ὑποχρέωσιν τὸ μέσον δασικὸν προσωπικόν εἰς μετεκπαίδευσιν ἐφ' ἅπασι ἢ περιοδικῶς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 302.

Ἀποδοχαὶ μετεκπαιδευομένων.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μετεκπαιδεύσεως οἱ ἐκπαιδευόμενοι λαμβάνουν πᾶσας τὰς ἀποδοχὰς των καὶ τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα πρὸς μετάβασιν εἰς τὴν σχολὴν μετεκπαιδεύσεως καὶ ἐπίνοδον εἰς τὴν θέσιν των. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύναται νὰ καθορίζεται καὶ πρόσθετος ἀποζημιώσις τῶν μετεκπαιδευομένων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 303.

Μετεκπαίδευσίς δασοφυλάκων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων πρὸς φοίτησιν εἰς μέσας δασικὰς σχολὰς δασοφυλάκων, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ βαθμῷ 10φ ἢ ἄνωτέρῳ καὶ ἐχόντων τοῦλάχιστον ὀκταετὴ εὐδύνημον ὑπηρεσίαν καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 304.

Λεπτομέρειαι μετεκπαιδεύσεως.

Τὰ τῆς μετεκπαιδεύσεως καθορίζονται λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Γ'

Εἰδικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 305.

Ἐνοίκησις εἰς δασικὰ κτίρια.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐνοίκησιν τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων εἰς δημόσια δασικὰ κτίρια ἢ καὶ προσωρινῶς μισθώμενα τοιαῦτα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων. Διὰ τὴν τοιαύτην ἐνοίκησιν καταβάλλεται ὑπὸ λήλων τούτων. Διὰ τὴν τοιαύτην ἐνοίκησιν καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ὑπαλλήλου ἀποζημιώσεως χρήσεως ὀριζομένη ὑπὸ τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀναπληρουμένων ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ἡ ὡς ἄνω ἀποζημιώσις, ἥτις ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, δὲν ἐπιτρέ-

πεται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐλευθέρου μισθώματος.

2. Φύλακες καὶ δασικοὶ ὑπάλληλοι, ὑποχρεωτικῶς ἐνοικούντες εἰς δημόσια δασικὰ κτίρια ἢ ἀποθήκας ἐπὶ τούτοις ἀνεγερθέντα ἢ ἀνεγειρόμενα ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων καὶ δασικῶν φυτωρίων, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἐνοικίου εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 306.

Χορηγήσεις εἰς ὑπαλλήλους ἐνοικούντας εἰς δασικὰ κτίρια.

1. Εἰς δασοφύλακας, ἐπιδεικνύοντας ἰκανότητα καὶ προθυμίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐνοικούντας δὲ εἰς δασοφυλακεία ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ εἰς οἰκήματα πλησίον μεγάλων δασικῶν συμπλεγμάτων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ γεωργικὴ καλλιέργεια γυμνῆς δημασίας δασικῆς ἐκτάσεως ἐντὸς τοῦ δάσους κειμένης καὶ καταλλήλου διὰ τὴν παραγωγὴν γεωργικῶν, κηπουρικῶν κλπ. προϊόντων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀναγκῶν. Ἡ πρὸς τοιαύτην καλλιέργειαν ἐκτασις δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ υπερβαίῃ τὰ 10 στρέμματα, ἐπὶ ταύτης δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῆς γεννᾶται δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ καλλιεργητοῦ δασοφύλακος, εἰς τὸν ὅποιον εἰς περιπτώσιν παραμελήσεως τῶν καθηκόντων του ἀπαγορεύεται ἡ συνέχισις τῆς καλλιέργειας.

2. Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως δασοφύλακος, εἰς τὸν ὅποιον ἔχει ἐπιτραπῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ καλλιέργεια δασικῆς ἐκτάσεως, δύναται ὑπὸ τῆς ἰδίας προϋποθέσεως νὰ ἐπιτραπῇ ἢ συνέχισις τῆς καλλιέργειας εἰς τὸν τοποθετούμενον δασοφύλακα εἰς τὴν αὐτῶν κενομένην θέσιν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 307.

Χορήγησις παγίας προκαταβολῆς διὰ πληρωμῆν ὀδοιπορικῶν.

Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις εἰς τὰς περιφερειακὰς διευθύνσεις δασῶν παγίας προκαταβολῆς διὰ τὴν πληρωμῆν εἰς τὸ δασικὸν προσωπικόν τῆς δικαιοδοσίας των τῶν κεκονομημένων ὀδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεων. Τὸ ποσὸν τῆς ὡς ἄνω προκαταβολῆς, ὁ ἑρπῶς τῆς λογιστικῆς ταιτοποιήσεως αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 308.

Ὀπλισμὸς δασικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργάνων.

1. Οἱ δημόσιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας δικαιούνται νὰ φέρουν κυνηγετικὸν ὄπλον ἢ πιστόλιον ἢ καὶ ἀμφότερα.

2. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας δύναται εἰς τὰς ἀκολουθίους μόνον περιπτώσεις νὰ κάμουν χρῆσιν τῶν ὄπλων ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης διὰ τὰς συνεπείας :

α) Ὄταν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπηρεσίας των ἐνεργῆται κατ' αὐτῶν ἐπιθέσεις δι' ὄπλων ἢ ἀντικειμένων δυναμένων νὰ ἐπιφέρουν σωματικὴν βλάβην.

β) Ὄταν τις καταληφθῇ ἐνεργῶν παράνομον ὕλοτομίαν ἢ μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων καὶ παρὰ τὴν προσταγὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὀργάνου ὅπως παύσῃ ταύτην καὶ προσέλθῃ ἐνώπιόν του, κινηθῶν κατ' αὐτῶν.

γ) Ὄταν ἐντὸς δάσους ἢ δασικῆς περιοχῆς εὐρεθῶν πρὸ ἐνόπλων, οἱ ὅποιοι, παρὰ τὴν προσταγὴν αὐτῶν ὅπως παραδώσου ἢ ἀπορρίψου τὰ ὄπλα των καὶ προσέλθου ἐνώπιόν των, κινηθῶν κατ' αὐτῶν.

δ) Ὄταν εὐρεθῶν πρὸ ὁμαδικῶν συγκεντρώσεων λαθροῦλοτόμων δασικῶν προϊόντων καὶ ἐχόντων ἀπειλητικὰς διαθέσεις κατὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργάνων τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προηγεῖται τριπλῆ πρόκλησις ἐν νόμῳ τοῦ νόμου πρὸς διάλυσιν καὶ ἀποχώρησιν καὶ χρῆσις ἐκφοβιστικῆς βολῆς.

ε) Ὄταν ἐνεργῆται παράνομος δασικὴ ἐντὸς ἀπηγορευμένων ἐκτάσεων καὶ ἐγκαταλείπεται τὸ ποίμνιον ὑπὸ τοῦ ποιμένου. Εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην ἢ χρῆσις τῶν ὄπλων γίνεται ἐναντίον τοῦ ποιμνίου.

στ) Όταν τις καταληφθῆ παρανόμως θηρεύων ἢ μεταβαίνων πρὸς θήραν ἢ επιστρέφων ἐξ αὐτῆς καὶ παρὰ τὴν προσταγὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὀργάνου ἀρνηθῆ ὅπως προσέλθῃ καὶ παραδώσῃ τὸ ὄπλον του.

ζ) Εἰς ἄς περιπτώσεις καὶ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς χωροφυλακῆς ἐνεργεῖν μετ' αὐτῶν ἀπὸ κοινοῦ.

*Α ρ ρ ρ ο ν 309.

Προτίμησις δασικῶν ὑπαλλήλων εἰς μεταφορικά μέσα.

Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, κινούμενοι πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δικαιούνται προτιμήσεως εἰς τε τοὺς σιδηροδρόμους, τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἄλλα μεταφορικά μέσα.

*Α ρ ρ ρ ο ν 310.

Κόλυμα ἐκμεταλλεύσεως δασῶν ὑπὸ τέως δασικῶν ὑπαλλήλων.

Δασικοὶ ὑπάλληλοι, παραιτηθέντες ἢ ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβουν ἐκμεταλλεύσεις δασῶν εἰς τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὑποῖαν διατέλεσαν δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον δὲν παρήλαε διατρία τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεώς των.

*Α ρ ρ ρ ο ν 311.

Ἀρμοδιότητες κλπ. δασικῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ διαταγμάτων ὀρίζονται :

- α) Αἱ διατάξεις περὶ τῆς εὐθύνης, τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀρμοδιότητος ἐν γένει τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων.
- β) Τὰ περὶ τῆς στολῆς αὐτῶν.
- γ) Τὰ τῆς χορηγήσεως εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους, ὄπλισμοῦ, ἔκπαιψις ἢ ἡμιόνων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὄρων τῆς τοιαύτης χορηγήσεως.
- δ) Τὰ ἐξόδα φερμάνσεως τῶν γραφείων τῶν ἐξωτερικῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν.
- ε) Τὰ τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν καθέλου, αἱ μεταξὺ των σχέσεις καὶ αἱ τοιαῦται πρὸς τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ἀρχὰς χωροφυλακῆς, ἀστυνομίας κλπ.
- στ) Αἱ περιπτώσεις τοῦ συνυπευθύνου μεταξὺ δασαρχῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δασικῶν ὀργάνων.
- ζ) Αἱ λεπτομέρειαι ἐκδόσεως ἀδειῶν ὕλοτομίας ὑπὸ τῶν δασικῶν ὀργάνων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Α ρ ρ ρ ο ν 312.

Γενικὴ ἀρμοδιότης δι' ἐκδοσιν διαταγμάτων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ἢ ἐκδόσεις διατάγματος, τοῦτο ἐκδίδεται ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἂν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν αὐτῷ.

*Α ρ ρ ρ ο ν 313.

Αἰζημείωσης χρηματικῶν ὀρίων καὶ ποσῶν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ὀριζόμενα χρηματικὰ ὄρια καὶ ποσά, ἐξαιρέσει τῶν ποινῶν εἰς χρέμα (χρηματικῆς πηγῆς καὶ προσταξίμου) καὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 262 καὶ τῆς παρ. 14 τοῦ ἀρθροῦ 287, δύνανται νὰ αὐξομεῖσθαι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

*Α ρ ρ ρ ο ν 314.

Παρακαταθέσεις ὀδοπορικῶν ἐξόδων δι' ἐπανεξέτασιν ὑποθέσεων.

Οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀποστολὴν δασικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιθεώρησιν, αὐτοψίαν ἢ ἐξέτασιν δασικῆς ὑποθέσεως, διὰ τὴν ὑποῖαν ὑπάρχει σχετικὴ ἐκδίεσις καὶ ἀναφορὰ ἐτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, προκαταβάλλουν ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς δημόσιον

ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν ἰκανὸν νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας δι' ὀδοπορικὰ ἐξόδα καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ ποσὸν τοῦτο επιστρέφεται εἰς τὸν αἰτούντα, ἐφ' ὅσον ἡ νέα ἐκδίεσις τούτου ἀποδοτικῶς πρὸς τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἄλλως κατα- ἢ ἀναφορὰ συμφωνεῖ πρὸς τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἄλλως κατα- πίπτει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ ὀδοπο- ρικὰ ἐξόδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δικαιούται ὁ ἀποσταλὴς δασικὸς ὑπάλληλος, τὸ δὲ τυχὸν ὑπόλοιπον ἐπι- στρέφεται τῷ δικαιούχῳ, μὴ δικαιουμένῳ πλέον νὰ αἰτήσεται τὴν ἀποστολὴν ἐτέρου ὑπαλλήλου.

*Α ρ ρ ρ ο ν 315.

Ἐπιφύλαξις ἀρμοδιοτήτων νομαρχῶν.

1. Δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος κώδικος αἱ διὰ τοῦ ν. 3200 τῆς 13) 23.4.1955 (περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως) καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ β. διαταγμάτων μετασβιβασθεῖσαι ἀρμοδιότητες εἰς τοὺς νομάρχας.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ν. 3200) 1955 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀρμοδιοτήτων ὀργάνων ἐν γένει τῆς διοικήσεως.

*Α ρ ρ ρ ο ν 316.

Ἴσχυς ἐκδοθέντων διαταγμάτων κλπ.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προ- βλεπομένων κανονιστικῶν διαταγμάτων, ἀποφάσεων, κανονι- σμῶν καὶ ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐπὶ τῇ ἑσάσει τῶν προϋφισταμένων ἀντιστοίχων διατάξεων ἐκδοθε- μέναι, ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

*Α ρ ρ ρ ο ν 317.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόν- τος κώδικος :

1) Τὸ ν.δ. τῆς 17) 18.10.1923 «περὶ παραχωρήσεως κυριό- τος δασῶν ρητινευομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν» (Φ.Ε.Κ. 297) 1923).

2) Τὸ ν.δ. τῆς 1.12.1923 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 17.10.1923 «περὶ παραχωρήσεως κυριότητος δασῶν, ρητινευομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ διὰ τὸ δάσος τοῦ τέως Δήμου Περαιῶνας Κορινθίας» (Φ.Ε.Κ. 360) 1923).

3) Ὁ ν. 4173) 1929 «περὶ κερύσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 ν. δ) τος «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ. Ε.Κ. 205) 1929, ἐξαιρέσει :

α) Τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 131, τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 139 καὶ τῶν παρ. 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 140, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 84 παρ. 2 καὶ 87 παρ. 2 τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων, ἀντιστοίχως, διαταγμάτων.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος θιγόμενων, ὡς ἀναγο- μένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 14, 16, 17, 18 παρ. 1, 21, 22, τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 24, τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 25, τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 30, τῶν ἀρθρῶν 31, 33, 37 καὶ 248.

4) Ὁ ν. 4687) 1930 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώ- σεως τοῦ ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 157) 1930) ἐξαιρέσει :

α) Τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 43, διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 34 παρ. 2 τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένου διατάγματος.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος θιγόμενων ὡς ἀναγο- μένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 5, παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6, τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 9, παρ. 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 13 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 14.

5) Ὁ ν. 5263) 1931 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώ- σεως τῶν νόμων 4173) 1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος» καὶ 4687) 1930 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 264) 1931, ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος θιγόμενων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρ- θρῶν 1, 2, 4 καὶ 22.

6) Τὸ ἀρθρὸν 1 τοῦ ἀπὸ 15.12.1931 δ) τος «περὶ διοική- σεως καὶ διαχειρίσεως τῶν εἰς τὰς διαλελυμένους μονὰς ἀνή-

κόντων δασών και τών βοσκών τών εύρισκομένων εντός τών δημοσίων δασών κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 419)1931).

7) Τò άρθρον 1 τού ν. 5450)1932 «περί συμπληρώσεως του νόμου 4834 περί προστασίας λιγνίτου» (Φ.Ε.Κ. 147)1932).

8) 'Ο ν. 5698)1932 «περί τροποποιήσεως τών διατάξεων του Δασικού Κώδικος (νόμοι 4173, 4687 και 5263) τών άφορωσών τας έκχερσώσεις και πυρκαϊάς τών δασών» (Φ.Ε.Κ. 320)1932), έξαιρέσει τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως άναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρου 14.

9) 'Ο ν. 5763)1933 «περί κυρώσεως του ν. δ. τής 15.7.1933, περί αθροεντικής έρμηνείας τής παραγράφου 2 του άρθρου 151 του ν. 4173 περί Δασικού Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 264)1933).

10) 'Ο ν. 5773)1933 «περί τροποποιήσεως του άρθρου 1 του ν. 5698 περί τροποποιήσεως τών διατάξεων του ν. 4173 περί δασικού κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 291)1933).

11) 'Ο ν. 6226)1934 «περί εκτελέσεως έργων δασικής διευθετήσεως χειμάρρων» (Φ.Ε.Κ. 257)1934), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών παρ. 1 έως 4 του άρθρου 1.

12) Τò άρθρον 3 του ν. 6320)1934 «περί παραχωρήσεως τής χρήσεως δημοσίων δασών εις τò Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διά σκοπούς εκπαιδευτικούς, έρευνών κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 356)1934).

13) 'Ο ά. ν. 17)17 'Απριλίου 1935 «περί έκχερσώσεως δασικών εκτάσεων και καρπώσεως δημοσίων ή μη δασών κειμένων εντός τών παραμεθωρίων περιοχών» (Φ.Ε.Κ. 153)1935).

14) 'Ο ά. ν. 3)3 'Ιουνίου 1935 (άναδημοσίευσις 22 'Ιουνίου 1935) «περί τροποποιήσεως τών περί δασών νόμων» (Φ.Ε.Κ. 278)1935), έξαιρέσει τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης ως μεταβατικής ή περιορισμένης χρονικής διάρκειας διατάξεως τής παρ. 7 του άρθρου 13.

15) 'Ο ά. ν. 22 'Ιανουαρίου 1936 «περί απόδοσεως εις την Α.Μ. τών Βασιλέα τών Έλλήνων του κτήματος Τατοΐου» (Φ.Ε.Κ. 39)1936), έξαιρέσει τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως άναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρου 1.

16) 'Ο ά. ν. 25 'Ιανουαρίου 1936 «περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων τών περί δασών νόμων (Φ.Ε.Κ. 59)1936), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρου 6, παρ. 2 του άρθρου 12, τών άρθρων 13, 14 και τών εδαφίων 1ου και 2ου του άρθρου 15.

17) 'Ο ά. ν. 826)1937 «περί έκμεταλλεύσεως δημοσίων δασών άπ' εύθείας υπό του Κράτους ή διά πολυετούς ένοικιάσεως ή συμβάσεως» (Φ.Ε.Κ. 343)1937), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών παρ. 2 και 3 του άρθρου 1.

18) 'Ο ά. ν. 856)1937 «περί Έθνικών Δρυμών» (Φ.Ε.Κ. 368)1937).

19) 'Ο ά. ν. 857)1937 «περί παραχωρήσεως δημοσίων και κοινοτικών δασικών εκτάσεων διά σκοπούς γεωργικούς και βιοδρομικής έκμεταλλεύσεως» (Φ.Ε.Κ. 367)1937), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών άρθρων 19—24.

20) 'Ο ά. ν. 875)1937 «περί βοσκής εντός δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και μη πεδινών χορτολιβαδίων» (Φ.Ε.Κ. 379)1937).

21) 'Ο ά. ν. 1111)1938 «περί εκτελέσεως άναδασώσεων και δασικών έργων και περί έκμεταλλεύσεως δασών» (Φ.Ε.Κ. 80)1938), έξαιρέσει τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως άναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρου 3.

22) 'Η παρ. 1 του άρθρου 1 και τò άρθρον 20 του ά. ν. 1247)1938 «περί κυρώσεως του καταστατικού τής Φιλοδασικής Ένώσεως κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 202)1938).

23) 'Ο ά. ν. 1460)1938, «περί αύξήσεως τής παραγωγής δασικών κάυστοξύλων ύλών και περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων τών περί δασών νόμων» (Φ.Ε.Κ. 423)1938), έξαιρέσει τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως άναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρου 12.

24) Τò άρθρον 37 του ά. ν. 1539)1938 «περί προστασίας τών δημοσίων κτημάτων» (Φ.Ε.Κ. 488)1938).

25) 'Ο ά. ν. 1627)1939 «περί δασικών συνεταιρισμών» (Φ.Ε.Κ. 64)1939), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρου 1, τών παρ. 1, 2, 3 και 7 του άρθρου 2, παρ. 1 και 3 του άρθρου 3 και του άρθρου 8.

26) 'Η παρ. 1 του άρθρου 4 και τò άρθρον 9 του β. δ. 21.2.1939 «περί ρητινεύσεως δασών» (Φ.Ε.Κ. 74)1939).

27) 'Ο ά. ν. 1700)1939 «περί δασικών μεταφορικών έγκαταστάσεων» (Φ.Ε.Κ. 141)1939), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών εδαφίων 2ου, 3ου, 5ου και 6ου τής παρ. 7 του άρθρου 2.

28) 'Ο ά. ν. 1729)1939 «περί τροποποιήσεως του άρθρου 2 ά. ν. 826)1937 περί έκμεταλλεύσεως δημοσίων δασών κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 190)1939).

29) 'Ο ά. ν. 1747)1939 «περί συστάσεως παρά τή 'Υπουργείω Γεωργίας Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Δασών» (Φ.Ε.Κ. 208)1939).

30) 'Ο ά. ν. 1791)1939 «περί δασοπολιτικής επίτηρήσεως του κράτους επί τήν δασοπονίαν εις τὰ έν Κεφαλληνία δάση τών Φιλανθρωπικών Καταστημάτων ως και εις τοιαύτα κοινοφειλών έν γένει ιδρυμάτων» (Φ.Ε.Κ. 232)1939), έξαιρέσει τής μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένης, ως άναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεως τής παρ. 7 του άρθρου 1.

31) 'Ο ά. ν. 1926)1939 «περί θήρας» (Φ.Ε.Κ. 354)1939), έξαιρέσει του άρθρου 13 και τών εδαφίων α' και β' τής παρ. 4 του άρθρου 8, όν ή ισχύς παρατείνεται μέχρι 10 Μαρτίου 1969.

32) 'Ο ά. ν. 2124)1939 «περί έρμηνείας του άρθρου 28 ν. 4173, περί δασικού κώδικος, προσθήκης εις τόν ά. ν. 1700)1939, περί δασικών μεταφορικών έγκαταστάσεων και τροποποιήσεως διατάξεών τινων τών περί δασών νόμων» (Φ.Ε.Κ. 522)1939), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τής παρ. 3 του άρθρου 6 και του άρθρου 11.

33) 'Ο ά. ν. 2204)1940 «περί δασικής φορολογίας» (Φ.Ε.Κ. 48)1940), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών παρ. 1, 6 και 7 του άρθρου 17.

34) 'Ο ά. ν. 2359)1940 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τών περί Γνωμοδοτικών Συμβουλίων Δασών και Συμβουλίων 'Ιδιοκτησίας Δασών διατάξεων και τροποποιήσεως διατάξεών τινων τών Άναγκαστικών Νόμων 857)1937, 1627)1939, 2204)1940 κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 163)1940), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρου 1 και παρ. 2 του άρθρου 2.

35) 'Ο ά. ν. 2478)1940 «περί θέσεως διατάξεών τινων άφορωσών τας ύπηρεσίας του 'Υπουργείου Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 241)1940), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών εδαφίων 1ου έως 3ου του άρθρου 8 και τών άρθρων 9, 12 και 14.

36) Τò ν. δ. 202)1941 «περί λήψεως μέτρων προς κατάσβεσιν τών πυρκαϊών τών δασών» (Φ.Ε.Κ. 205)1941).

37) Τò ν. δ. 841)1941 «περί λήψεως έκτάκτων μέτρων διά τήν έκμετάλλευσιν και διαχείρισιν τών δασών λόγω τών έκ του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών» (Φ.Ε.Κ. 445)1941), έξαιρέσει τών μη υπό του παρόντος κώδικος διγομένων, ως άναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν ύπ' αυτού ύλην, διατάξεων τών άρθρων 10, 11, 15, 17 έως 20 και 22.

38) Τὸ ν. δ. 1644)1942 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 209)1942), ἐξαίρεσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3, 7, 8, 11 καὶ 12.

39) Ὁ ν. 482)1943 «περὶ τρόπου ἐκδικάσεως τῶν δασικῶν ἀδικημάτων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 266)1943), ἐξαίρεσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 7.

40) Τὸ ἀρθρον 11 τοῦ ν. 1296)1944 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγικῶν Ἔργων Μακεδονίας (ΥΠΕΜ) καὶ Ὑπηρεσίας Συμπληρώσεως καὶ Συντηρήσεως Ὑδραυλικῶν Ἔργων Μακεδονίας (ΥΣΣΥΕΜ)» (Φ.Ε.Κ. 63)1944).

41) Ὁ ν. 1804)1944 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ ν. 6242 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους» (Φ.Ε.Κ. 203)1944).

42) Ὁ ν. 1857)1944 «περὶ τροποποιήσεως Δασικῆς Νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 218)1944).

43) Ὁ ἀ. ν. 854)1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασικῶν συναρισμῶν καὶ ἐνίων ἄλλων διατάξεων καὶ περὶ ἐκμεταλλεύσεως κεκαυμένων δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 18)1946), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2.

44) Ὁ ἀ. ν. 959)1946 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δασοφυλάκων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 53)1946), ἐξαίρεσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7.

45) Ὁ ν. 192)1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ἀ. ν. 875)1937 περὶ θεοκῆς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως δασῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 357)1946), ἐξαίρεσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 22 καὶ τῶν ἀρθρῶν 24 ἕως 26.

46) Αἱ παράγραφοι 1 ἕως 5 τοῦ ἀρθρου 201 τοῦ β. δ. τῆς 29.10.1949 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Ἀγροτικῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 342)1949).

47) Ὁ ν. 1570)1950 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως κοινοτικῶν δασῶν Θάσου» (Φ.Ε.Κ. 285)1950).

48) Τὸ ν. δ. 2501)1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ δασῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 200)1953), ἐξαίρεσει:

α) Τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς μεταβατικῆς ἢ περιορισμένης χρονικῆς διαρκειᾶς, διατάξεως τοῦ ἀρθρου 56.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 32, 33 καὶ 52.

49) Τὸ ν. δ. 2582)1953 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων ἀ. ν. 1926)1939 περὶ θήρας» (Φ.Ε.Κ. 252)1953).

50) Ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 199 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ν. δ. 2888)1954 «περὶ κυρώσεως Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 139)1954).

51) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ ν. δ. 2967)1954 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαγίμου περιουσίας» (Φ.Ε.Κ. 199)1954).

52) Τὸ ἀρθρον 35 τοῦ ν. 3194)1955 «περὶ Ἐσόδων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης κειμένης νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς ἐποικιστικῆς νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 96)1955).

53) Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 29 ν. δ. 3784)1957 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ὑδραυλικοῦ Ἐσόδου Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ, ὑπα-

γωγῆς τῶν ἔργων Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Κοπαΐδος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 207)1957).

54) Ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 6 καὶ ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 38 ν. δ. 3881)1958 «περὶ Ἔργων Ἐγγείων Βελτιώσεων» (Φ.Ε.Κ. 181)1958).

55) Ἡ παρ. 1 καὶ ἐδάφιον 1ον τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ν. 4054)1960 «περὶ διαρρυθμίσεως καὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινῶν τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς» (Φ.Ε.Κ. 78)1960).

56) Τὸ ἀρθρον 30 καὶ ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 102 τοῦ ν. δ. 4260)1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν» (Φ.Ε.Κ. 186)1962).

57) Ὁ ἀ. ν. 525)1968 «περὶ προστασίας τοῦ δημοκρατικοῦ πλοῦτους καὶ τρόπου ἐνασχίσεως τῆς θήρας» (Φ.Ε.Κ. 197)1968), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς μεταβατικῆς ἰσχύος, διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 13.

Ἄρθρον 318.

Παραπομπὰ εἰς καταργουμένας διατάξεις.

Παραπομπὰ εἰς διατάξεις καταργουμένας διὰ τοῦ παρόντος κώδικος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, νοοῦνται γενόμενοι εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦς διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου.

Ἄρθρον 319.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος ἐνίων περὶ θήρας διατάξεων.

Αἱ, περὶ τοῦ τύπου κ.λ.π. τῆς πρὸς ἐκδοσὶν ἀδείας θήρας αἰτήσεως, διατάξεις τοῦ ἀρθρου 262 καὶ αἱ περὶ κυνηγετικῶν ὁργανώσεων διατάξεις τοῦ ἀρθρου 266 τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 11ης Μαρτίου 1969. Μέχρι τῆς 10ης Μαρτίου 1969 ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθρου 8 καὶ τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ ἀ. ν. 1926 τῆς 26—8)1.9.1939 (περὶ θήρας).

Ἄρθρον 320.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος κώδικος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος κώδικος ἀρχεῖται μετὰ τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαίρεσει τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθρου 319.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ἰανουαρίου 1969

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΗ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ὁ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΔΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΔΕΒ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ἰανουαρίου 1969

Ὁ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α *

Α'. ΠΙΝΑΞ

περιλαμβάνων τὰς κατ' ἄρθρον τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (ν. δ. 86/1969 Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969)
ἐνώματωθείσας διατάξεις τῶν πηγῶν

Ἄρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ	
Ἄρθρον 1.	Ἄρθρον 45 ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ α.ν. 3/3-6-1935 καὶ ὡς αἱ παραγ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 45 ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 5 τοῦ α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 2.	Ἄρθρον 46 τοῦ ν. 4173/1929.
Ἄρθρον 3 παρ. 1 καὶ 2.	Ἄρθρον 62 τοῦ ν. 4173/1929.
Ἄρθρον 3 παρ. 3 καὶ 4.	Ἄρθρον 64 τοῦ ν. 4173/1929.
Ἄρθρον 4.	Ἄρθρον 65 ν. 4173/1929 παρ. 1—4, ὡς συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ α.ν. 2124/1939.
Ἄρθρον 5.	Ἄρθρον 65 ν. 4173/1929 παρ. 5 καὶ 6, προστεθείσαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 5263/1931.
Ἄρθρον 6.	Ἄρθρον 66 ν. 4173/1929.
Ἄρθρον 7.	Ἄρθρον 29 ν.δ. 841/1941 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 8.	Ἄρθρον 49 ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 9.	Ἄρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 1747/1939.
Ἄρθρον 10.	Ἄρθρον 1 παρ. 2—5 τοῦ α.ν. 1747/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ β. δ. 625/1965.
Ἄρθρον 11.	Ἄρθρον 2 α.ν. 1747/1939.
Ἄρθρον 12.	Ἄρθρον 4 α.ν. 1747/1939.
Ἄρθρον 13.	Ἄρθρον 5 α.ν. 1747/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ἢ παρ. 1 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 1857/1944.
Ἄρθρον 14, πλην τοῦ 2ου ἐδάφειου τῆς παρ. 4.	Ἄρθρον 1 παρ. 1—4 τοῦ α.ν. 857/1937 ὡς ἡ παρ. 1 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 14 παρ. 4, ἐδάφειον 2ον.	Ἄρθρον 13 α.ν. 1460/1938.
Ἄρθρον 15 παρ. 1—4.	Ἄρθρον 4 παρ. 1—4 τοῦ α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 15 παρ. 5.	Ἄρθρον 18 ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 16.	Ἄρθρον 2 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθησαν αἱ παρ. 1 καὶ 2 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ α.ν. 2359/1940 καὶ ὡς αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ α.ν. 857/1937 συγχωνεύσονται εἰς μίαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ν. δ. 2501/1953 ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τούτου.
Ἄρθρον 17.	Ἄρθρον 3 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ν. δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 18.	Ἄρθρον 5 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ α. ν. 2359/1940 καὶ ὡς ἐτροποποιήθη τὸ 2ον ἐδάφειον τῆς παρ. 2 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν. 192/1946 καὶ ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 19.	Ἄρθρον 6 α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 20.	Ἄρθρον 7 α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 21.	Ἄρθρον 8 α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 22.	Ἄρθρον 9 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ἢ παρ. 6 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ α.ν. 2359/1940.
Ἄρθρον 23.	Ἄρθρον 10 α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 24.	Ἄρθρον 11 α.ν. 857, ὡς ἀντικατεστάθη ἢ παρ. 4 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 25.	Ἄρθρον 12 α.ν. 857/1937.

* Τὸ παρὸν νὰ τεθῆ εἰς τὸ τέλος τοῦ Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969.

Άρθρο Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 26.	Άρθρον 13 α.ν. 857/1937
Άρθρον 27.	Άρθρον 22 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 28.	Άρθρον 9 παρ. 1, 2 και 4 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 29.	Άρθρον 20 ν. 192/1946.
Άρθρον 30.	Άρθρον 15 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 31.	Άρθρον 18 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 32.	Άρθρον 23 παρ. 1-4 ν.δ. 2501/1953 ως αντικατεστάθη ή παρ. 4 υπό του άρθρου 29 παρ. 1 του ν.δ. 3784/1957.
Άρθρον 33.	Άρθρον 17 παρ. 1 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 34 παρ. 1.	Άρθρον 33 παρ. 1 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939)
Άρθρον 34 παρ. 2, ή πρώτη φραστική περίοδος και ή περίπτωσις α'.	Άρθρον 33 παρ. 12 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 34 παρ. 2 περιπτώσις β'.	Άρθρον 5 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 34 παρ. 2 περιπτώσις γ'.	Άρθρον μόνον ν. 1804/1944.
Άρθρον 34 παρ. 3	Άρθρον 33 παρ. 10 εδάφιον 2ον ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 34 παρ. 4	Άρθρον 33 παρ. 11 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρ. 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 1, 2 και 3	Άρθρον 33 παρ. 2, 3 και 4 ν.δ. 841/1941, ως ή παραγρ. 4 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 4 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 4, πλήν τελευταίου εδαφίου	Άρθρον 33 παρ. 5 ν.δ. 841/1941 ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 1 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 4 τελευταίον εδάφιον	Άρθρ. 33 παρ. 6α του ν.δ. 841/1941, ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 43 παρ. 2 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 έχει αντικαταστήσει το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 36	Άρθρον 33 παρ. 6 ν.δ. 841/1941, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 5 και 6 ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 έχει αντικαταστήσει το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 37	Άρθρον 33 παρ. 7 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 38	Άρθρον 33 παρ. 8 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 39	Άρθρον 33 παρ. 9 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939), εν συνδυασμῶ προς τὰ άρθρα 785 και ἐπόμενα του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (α.ν. 44/1967), εις 2 παραπέμπει το άρθρον 3 παρ. 3 του εισαγωγικού νόμου αὐτῆς.
Άρθρον 40	Άρθρον 33 παρ. 10, εδάφιον 1ον, ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 41	Άρθρον 49 ν. 4173/1929, ως συμπληρώθη ή παρ. 2 υπό του άρθρου 18 ν. 5698/1932.
Άρθρον 42 παρ. 1 και 2	Εἶναι εληγμένα ἀπό το άρθρον 1 ν. 6320/1934.
Άρθρον 42 παρ. 3	Άρθρον 3 παρ. 1 ν. 6320/1934.
Άρθρον 43	Άρθρον 58 παρ. 1, εδάφια 1ον και 3ον, και παρ. 2 και 4 του ν. 4173/1929, ως ἐτροποποιήθη το άρθρον 58 υπό του άρθρου 20 ν. 4687/1930 και ως αἱ παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 ν. 4687/1930 ἐτροποποιήθησαν υπό του άρθρου 5 του ν. 5263/1931.
Άρθρον 44	Άρθρον 58 παρ. 1 εδάφια 2ον, και παρ. 3, εδάφια 1ον, 2ον και 3ον, ν. 4173/1929, ως το άρθρον 58 ἐτροποποιήθη υπό του άρθρου 20 ν. 4687/1930 και ως ἐτροποποιήθησαν αἱ μὲν παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 υπό του άρθρου 5 ν. 5263/1931, ή δὲ παρ. 3 υπό του άρθρου 29 ν. 5263/1931.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 45	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 23 παρ. 3 ν. 4687/1930.
Άρθρον 46	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 23 παρ. 1 ν. 4687/1930.
Άρθρον 47	Άρθρον 23α παρ. 1 και 3 ν. 4687/1930, προστεθὲν τὸ ἄρθρον 23α ὑπὸ τοῦ άρθρου 6 ν. 5263/1931.
Άρθρον 48 παρ. 1	Άρθρον 60 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 22 ν. 4687/1930.
Άρθρον 48 παρ. 2	Άρθρον 23α παρ. 2 ν. 4687/1930, προστεθὲν τὸ ἄρθρον 23α ὑπὸ τοῦ άρθρου 6 ν. 5263/1931.
Άρθρον 49 παρ. 1	Άρθρον 67, οἱ πρώτοι 6 στίχοι, ν. 4173/1929.
Άρθρον 49 παρ. 2 καὶ 3	Άρθρον 68 παρ. 3 καὶ 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 50	Άρθρον 68, παρ. 1 καὶ 2, ν. 4173/1929.
Άρθρον 51	Άρθρον 4, οἱ τρεῖς πρώτοι στίχοι, α.ν. 25-1-1936.
Άρθρον 52	Άρθρον 8 α.ν. 1700/1939.
Άρθρον 53	Νέα διάταξις.
Άρθρον 54	Άρθρον 11 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 55	Νέα διάταξις.
Άρθρον 56	Άρθρον 69 ν. 4173/1929.
Άρθρον 57	Άρθρον 217 ν. 4173/1929.
Άρθρον 58 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 1 α.ν. 1539/1938.
Άρθρον 58 παρ. 2	Άρθρον 215 παρ. 1 ἐδάφιον 1ον ν. 4173, ως τὸ ἄρθρον 215 τροποποιήθη καὶ συμπληρώθη καὶ ως ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 16 ν. 192/1946.
Άρθρον 58 παρ. 3	Άρθρον 2 παρ. 2 καὶ 3 α.ν. 1539/1938.
Άρθρον 59	Άρθρον 2 παρ. 1 καὶ 2 ν. 1857/1944.
Άρθρον 60 παρ. 1	Άρθρον 216 ν. 4173/1929.
Άρθρον 60 παρ. 2	Άρθρον 16 α.ν. 1368/1938.
Άρθρον 61	Άρθρον 215 παρ. 1, ἐδάφιον 2ον καὶ παρ. 2, ως τὸ ἄρθρον 215 τροποποιήθη ὑπὸ τῶν άρθρων 61 ν. 4687/1930 καὶ 12 ν. 5698/1932 καὶ ως ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 37 α.ν. 1539/1938 καὶ ως τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 16 ν. 192/1946, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 727 ἕως 747 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (ἀ.ν. 44/1967).

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Άρθρον 62 παρ. 1 καὶ 2	Άρθρον 70 ν. 4173/1929.
Άρθρον 62 παρ. 3 καὶ 4	Άρθρον 71 παρ. 1 καὶ 2 ν. 4173/1929 ως τροποποιήθη ἡ παρ. 2 ὑπὸ τοῦ άρθρου 12 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 63	Άρθρον 72 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 64	Άρθρον 74 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 25 τοῦ ν. 4687/1930.
Άρθρον 65	Νέα διάταξις συναγομένη ἐκ τῶν άρθρων 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 19-11-1928 δ/τος.
Άρθρον 66 παρ. 1	Άρθρον 12 παρ. 2 α.ν. 2204/1940, ἥτις καθήργησε σιωπηρῶς τὰς παρ. 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 77 ν. 4173/1929 καὶ παρ. 3 άρθρου 27 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 66 παρ. 2	Άρθρον 9 β.δ. 21/27 Φεβρ. 1939, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησε σιωπηρῶς τὴν παρ. 4 τοῦ άρθρου 77 ν. 4173/1929.
Άρθρον 66 παρ. 3	Άρθρον 77 παρ. 5 ν. 4173/1929, ως ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 64 ν. 4687/30 ἢ φράσις «δελεῖα καταμετρήσεως» διὰ τῆς φράσεως «πρωτόκολλον ἐξελέξεως».

"Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
"Άρθρον 66 παρ. 4	"Άρθρον 12 παρ. 4 α.ν. 875/1937 ως τροποποιήθη το άρθρον 12 υπό του άρθρου 25 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 67	"Άρθρον 76 εν συνδυασμῷ με την παρ. 2 του άρθρου 69 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 68	"Άρθρον 75 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 69	"Άρθρον 99 παρ. 1, η πρώτη φραστική περίοδος και αι περιπτώσεις α, β, γ, το πρώτον εδάφιον της περιπτώσεως δ και η παρ. 2 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 70	"Άρθρον 99 παρ. 4 και 5 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 71 παρ. 1	"Άρθρον 101 παρ. 3 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 71 παρ. 2	"Άρθρον 100 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 71 παρ. 3	"Άρθρον 99 παρ. 1 περιπτ. δ' εδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθησαν αι τελευταίαι λέξεις του εν λόγω εδαφίου υπό του άρθρου 16 παρ. 3 α.ν. 875/1937.
"Άρθρον 71 παρ. 4	"Άρθρον 99 παρ. 3 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 71 παρ. 5	"Άρθρον 11 παρ. 2 ν. 1296/1944.
"Άρθρον 72	"Άρθρον 101 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 73	"Άρθρον 1 α.ν. 17/17 'Απριλίου 1935.
"Άρθρον 74	"Άρθρον 2 και άρθρον 6 παρ. 1 α.ν. 17/17 'Απριλίου 1935.
"Άρθρον 75	"Άρθρον 3 και άρθρον 6 παρ. 2 α.ν. 17/17 'Απριλίου 1935.
"Άρθρα 76 και 77	Διά των εναντι άρθρων γίνεται παραπομπή, προκειμένου περί δασῶν το μὲν εἰς τοὺς α.ν. 376/38 και 1400/1938 περιληφθησομένους εἰς τὴν κωδικοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας ὡς ἀντικείμενον ταύτης, τὸ δὲ εἰς τὸν α.ν. 1366/1938 και α.ν. 1839/1939, περιληφθησομένους εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ ἐποικισμοῦ.
"Άρθρον 78	"Άρθρα 1, 3 παρ. 2 και 6 α.ν. 856/1937.
"Άρθρον 79	"Άρθρον 3 παρ. 1 α.ν. 856/1937.
"Άρθρον 80 παρ. 1 και 2	"Άρθρον 4 α.ν. 856/1937.
"Άρθρον 80 παρ. 3	"Άρθρον 4 παρ. 3 α.ν. 1460/1938.
"Άρθρον 80 παρ. 4 και 5	"Άρθρα 5 και 9 α.ν. 856/1937.
"Άρθρον 81	"Άρθρον 8 α.ν. 856/1937.
"Άρθρον 82	Νέα διάταξις παραπέμπουσα εἰς τοὺς σχετικοὺς νόμους.
"Άρθρον 83	"Άρθρον 3 παρ. 2 ν. 6320/1934.
"Άρθρον 84	"Άρθρον 139 παρ. 1 και 140 παρ. 8 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 85 παρ. 1	"Άρθρον 132 παρ. 2 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 85 παρ. 2	Νέα διάταξις ἐξαγομένη ἐκ τῆς ἑλλης δασικῆς νομοθεσίας παρέχουσα ἐξουσιοδότησιν ρυθμίσεως τοῦ θέματος διὰ 8/τος.
"Άρθρον 85 παρ. 3	"Άρθρον 4 παρ. 4 α.ν. 2204/1940.
"Άρθρον 85 παρ. 4	"Άρθρον 4 α.ν. 1627/1939.
"Άρθρον 85 παρ. 5	"Άρθρον 133 παρ. 1 ν. 4173/1929, ὡς τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 64 ν. 4687/1930.
"Άρθρον 85 παρ. 6 και 7	"Άρθρον 37 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 86	"Άρθρον 131 παρ. 1 εδάφιον 1ον ν. 4173/1929.
"Άρθρον 87 παρ. 1	"Άρθρον 131 παρ. 1 εδάφιον 2ον ν. 4173/1929.
"Άρθρον 87 παρ. 2	Νέα διάταξις παρέχουσα ἐξουσιοδότησιν.
"Άρθρον 88 παρ. 1-7	"Άρθρον 131 παρ. 5 ν. 4173/1929, προστεθείσα ὑπὸ τοῦ άρθρου 15 ν. 5263/1932, τροποποιηθείσα δὲ ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 ν. 5497/1932, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ άρθρον 3 παρ. 2 τοῦ εἰσηγητικοῦ νόμου τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (α.ν. 44/1967).

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 88 παρ. 8.	Άρθρον 102 παρ. 3 ν.δ. 4260/1962.
Άρθρον 89.	Άρθρον 132 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 90.	Άρθρον 134 παρ. 1, 2 και 5 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 64 ν. 4687/1930.
Άρθρον 91.	Άρθρον 134 παρ. 3 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παρ. 8 ν. 5263/1931.
Άρθρον 92.	Άρθρον 134 παρ. 8 ν. 4173/1929.
Άρθρον 93.	Άρθρα 135 και 136 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 94.	Άρθρον 136 παρ. 3, ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παρ. 9 ν. 5263/1931.
Άρθρον 95.	Άρθρον 136 παρ. 4 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 96.	Άρθρον 134 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 64 ν. 4687/1930.
Άρθρον 97.	Άρθρον 5 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 98.	Άρθρον 14 παρ. 6, 7 και 9 ν. 4173/1929.
Άρθρον 99.	Άρθρον 78 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 30 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 100.	Άρθρον 5 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 101.	Άρθρον 17 ν. 5698/1932.
Άρθρον 102.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ τής παρ. 2 άρθρου 8 α.ν. 826/1937, παρ. 2 άρθρου 15 α.ν. 1460/1938 και παρ. 3 άρθρου μόνου α.ν. 1729/1939.
Άρθρον 103.	Άρθρον 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 104.	Άρθρον 24 παρ. 1 και 2 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνέπτυξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 του α.ν. 875/1937.
Άρθρον 105.	Άρθρον 7 παρ. 1, 2 και 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 106.	Άρθρον 7 παρ. 4 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 107 παρ. 1, 2 και 4.	Άρθρον 8 α.ν. 875/1937, ως αντικατεστάθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 4 ν. 192/1946.
Άρθρον 107 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 108.	Άρθρον 10 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 109.	Άρθρον 11 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 110.	Άρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 875/1937, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 192/1946.
Άρθρον 111.	Άρθρον 2 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 112.	Άρθρον 14 παρ. 1 έως 5 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 113 παρ. 1.	Άρθρον 12 παρ. 1 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 παρ. 1 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 113 παρ. 2.	Άρθρα 24 παρ. 4 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνέπτυξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 113 παρ. 3.	Άρθρον 24 παρ. 3 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνέπτυξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 α.ν. 875/1937.
Άρθρα 113 παρ. 4 και 5	Άρθρον 12 παρ. 2 και 3 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθησαν υπό του άρθρου 25 παρ. 2 και 3 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 114.	Άρθρον 12 παρ. 4 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 παρ. 4 ν. δ. 2501/1953 και άρθρ. 13 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό τής παρ. 1 του άρθρου 26 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 115.	Άρθρον 4 α.ν. 875/1937, ως συνεπληρώθησαν αι παρ. 1 και 2 υπό του άρθρου 6 παρ. 1 και 2 ν. 2124/1940, και ως αντικατεστάθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 2 ν. 192/1946.
Άρθρον 116.	Νέα διάταξις επί τη βάσει τής 60/9-4-1960 πράξεως Υπουργικού Συμβουλίου.

"Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
"Άρθρον 117 παρ. 1 και 2.	Σχετικά διατάξεις άρθρα 79 παρ. 1, 59 παρ. 4 ν. 4173/1929 και 3 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 117 παρ. 3.	"Άρθρον 94 παρ. 6 ν. 4173/1929 ως ετροποποιήθη υπό του άρθρου 24 ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 117 παρ. 4.	Νέα διάταξις.
"Άρθρον 118.	"Άρθρον 1 του από 15-12-1931 π. δ/τος, (έκδοθέντος εις εκτέλεσιν του άρθρου 80 του ν. 4173/1929).
"Άρθρον 119 παρ. 1 και 2.	"Άρθρον 82 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 119 παρ. 3.	"Άρθρον 8 παρ. 6 ν.δ. 2501/1953, όσον άφορα τα δημόσια κτήματα.
"Άρθρον 120 παρ. 1.	"Άρθρον 81 παρ. 1 έδάφιον 1ον ν. 4173/1929, ως ετροποποιήθη ή παρ. 1 υπό του άρθρου 10 ν. 5263/1931.
"Άρθρον 120 παρ. 2 και 3.	"Άρθρον 6 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 121.	"Άρθρον 7 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 122.	"Άρθρον 8 παρ. 1 - 5 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 123 παρ. 1	"Άρθρον 5 α.ν. 4111/1938.
"Άρθρον 123 παρ. 2 και 3.	"Άρθρον 140 παρ. 4, 6 και 7 ν. 4173/1929, ως συνεπληρώθη ή παρ. 4 υπό του άρθρου 10 παρ. 2 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 123 παρ. 4.	"Άρθρον 3 α.ν. 2359/1940.
"Άρθρον 123 παρ. 5.	"Άρθρον 7 α.ν. 854/1946, έν συνδυασμῳ προς την παρ. 8 του άρθρου 56 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 124 παρ. 1.	"Άρθρον 81 παρ. 1 έδάφιον 1ον ν. 4173/1929, και άρθρον 4 παρ. 1 β.δ. 21-2-1939 «περι ρητινεύσεως δασών» (ΦΕΚ 74/1939).
"Άρθρον 124 παρ. 2.	"Άρθρον 7 παρ. 1 α.ν. 826/1937, ως ετροποποιήθη υπό του άρθρου 5 παρ. 1 α.ν. 1460/1938 και άρθρον 81 παρ. 1 έδάφιον 2ον ν. 4173, ως ή παρ. 1 του άρθρου 81 ετροποποιήθη υπό του άρθρου 10 ν. 5263/1931.
"Άρθρον 124 παρ. 3.	"Άρθρον 81 παρ. 2 έδάφιον 2ον ν. 4173/1929.
"Άρθρον 125 παρ. 1.	"Άρθρον 6 παρ. 1 α.ν. 826 / 1937 (το άρθρον 6 αντικατέστησε τάς παρ. 3, 4, 5 και 7 του άρθρου 81 ν. 4173, ως τουτο είχε τροποποιηθή υπό του άρθρου 27 ν. 4687/1930).
"Άρθρον 125 παρ. 2.	"Άρθρον 15 α. ν. 192/1946, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 14 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 126.	"Άρθρον 6 παρ. 2 α.ν. 826/1937. (Το άρθρον 6 αντικατέστησε τάς παρ. 3, 4, 5 και 7 του άρθρου 81 ν. 4173, ως τουτο είχε τροποποιηθή υπό του άρθρου 27 ν. 4684/1930).
"Άρθρον 127 παρ. 1 και 2.	"Άρθρον 84 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929, ως ή παρ. 2 ετροποποιήθη υπό του άρθρου 1 παρ. 6 α.ν. 1460/1938 και αντικατεστάθη υπό του άρθρου 4 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 127 παρ. 3.	"Άρθρον 8 παρ. 3 α.ν. 854/1946.
"Άρθρον 128, ή πρώτη φραστική περίοδος και αι περιπτώσεις α' και δ'.	"Άρθρον 85 παρ. 1 ή πρώτη φραστική περίοδος και αι περιπτώσεις α' και στ' ν. 4173/1929.
"Άρθρον 128 περίπτωσης β'	"Άρθρον 85 περιπτ. ζ' ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 28 ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 128 περίπτωσης γ'.	"Άρθρον 85, μέρος της περιπτώσεως η', ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 5 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 128 περίπτωσης ε'.	Νέα διάταξις. (Αυτή συνάγεται προφανῶς εκ του ν. 4834/1930 «περι προστασίας λιγνίτου»).
"Άρθρον 129 παρ. 1 πρώτη φραστική περίοδος και αι περιπτώσεις α, β, γ και ε'.	"Άρθρον 85 παρ. 1, ν. 4173/1929, ή πρώτη φραστική περίοδος και αι περιπτώσεις β, γ, δ και ε'.
"Άρθρον 129 παρ. 1, περίπτωσης δ'.	Νέα διάταξις. (Αυτή συνάγεται εκ του Π. Δ. 19-11-1928 «περι διαχειρίσεως δασών, πρόπου ύλοτομίας κ.λπ.»).

"Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
"Άρθρον 129 παρ. 1, περιπτώσεις στ'.	"Άρθρον 85 μέρος της περιπτώσεως η', ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 5 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 129 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
"Άρθρον 130.	"Άρθρον 85 παρ. 3, εδάφιον 1ον ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ή παρ. 3 υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930.
"Άρθρον 131.	"Άρθρον 85 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930.
"Άρθρον 132 παρ. 1 και 3.	"Άρθρον 85 παρ. 3 εδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ή παρ. 3 υπό του άρθρ. 29 ν. 4687/1930 και ως το εδάφιον 2ον τροποποιήθη υπό του άρθρου 14 ν. 192/1946.
"Άρθρον 132 παρ. 2.	"Άρθρον 1 εδάφιον 2ον, ν. 5450/1932 (περί συμπληρώσεως του νόμου 4834 περί προστασίας του λιγνίτου) (ΦΕΚ 147).
"Άρθρον 132 παρ. 4.	"Άρθρον 85 παρ. 2 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 133.	"Άρθρον 86 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 134.	"Άρθρον 3 παρ. 2 και 4 άρθρου 6 α.ν. 1627/1939, ως ή παρ. 2 τροποποιήθη υπό του άρθρου 17 α.ν. 2359/1940 και ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 1 του α.ν. 854/1946, και ως ή παρ. 4 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 28 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 135 παρ. 1.	"Άρθρον 4 α.ν. 854/1946.
"Άρθρον 135 παρ. 2.	"Άρθρον 3 παρ. 6 α.ν. 1627/1939, ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 3 α.ν. 954/1946.
"Άρθρον 135 παρ. 3.	"Άρθρον 5 α.ν. 854/1946.
"Άρθρον 136.	"Άρθρον 4 α.ν. 1627/1937.
"Άρθρον 137 παρ. 1 έως 5.	"Άρθρον 1 παρ. 1, 4, 5, 8 και 9 α.ν. 826/1937.
"Άρθρον 137 παρ. 6.	"Άρθρον 4 α.ν. 2478/1940.
"Άρθρον 137 παρ. 7.	"Άρθρον 1 παρ. 10 α.ν. 826/1937.
"Άρθρον 138.	"Άρθρον 1 παρ. 6 και 7 α.ν. 826/1937, ως ή παρ. 6 τροποποιήθη υπό του άρθρου 4 παρ. 2 α.ν. 1460/1938 και αντικατεστάθη υπό του άρθρου 13 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 139.	"Άρθρον 9 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 140.	"Άρθρον 90 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 2 α.ν. 1791/1939.
"Άρθρον 141 παρ. 1, 2, 4 και 5.	"Άρθρον 91 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 141 παρ. 3.	"Άρθρον 25 παρ. 4 ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 141 παρ. 6 και 7.	"Άρθρον 93 παρ. 3 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 6 ν. 192/1946.
"Άρθρον 141 παρ. 8.	Νέα διάταξις.
"Άρθρον 142.	Νέα διάταξις.
"Άρθρον 143 παρ. 1.	"Άρθρον 94 παρ. 1 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 143 παρ. 2 έως 5.	"Άρθρον 25 παρ. 1, 2 και 3 ν.δ. 841/1941, εν συνδυασμῳ πρὸς τὰ άρθρα 722 έως 725 του Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (α.ν. 44/1967).
"Άρθρον 143 παρ. 6 και 7.	"Άρθρον 94 παρ. 7 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 24 ν.δ. 841/1941 και τροποποιηθείσα υπό του άρθρου 39 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 144 παρ. 1 έως 6.	"Άρθρον 1 παρ. 1 έως 6 α.ν. 1791/1939.
"Άρθρον 144 παρ. 7.	"Άρθρον 141 παρ. 4 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 42 ν. 4687/1930 και τροποποιηθείσα υπό του άρθρου 28 και 30 παρ. 9 ν. 5263/1931.
"Άρθρον 145.	"Άρθρα 1, 2, 3, 5, 6 παρ. 2 και 7 ν. 1570/1950.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 146 παρ. 1 και 2	Άρθρα 91 και 92 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθησαν (καταργούμενα) υπό του άρθρου 3 α.ν. 1791/1939 παρ. 1 και 2.
Άρθρον 146 παρ. 3	Άρθρον 8 παρ. 6 ν.δ. 2501/1953, όσον άφορα τα μη δημόσια δάση.
Άρθρον 147 παρ. 1	Άρθρον 199 παρ. 3 ν.δ. 2888/1954 απερὶ κυρώσεως Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος (Φ.Ε.Κ. 139/54).
Άρθρον 147 παρ. 2 έως 4	Άρθρον 30 ν.δ. 4260/1962 (Φ.Ε.Κ. 186/1962).
Άρθρον 148 παρ. 1 και 2	Άρθρον 2 ν. 5763/1933.
Άρθρον 148 παρ. 3-9	Άρθρον 16 α.ν. 1368/1938.
Άρθρον 149 παρ. 1 και 2	Άρθρον 11 παρ. 2 και 3 ν.δ. 2967/1954 και ν. 3713/1957.
Άρθρον 150 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 201 β.δ. 29-10-1949 απερὶ κωδικοποιήσεως τών Ἀγροτικών νόμων» (Φ.Ε.Κ. 342/1949).
Άρθρον 150 παρ. 6	Άρθρον 35 ν. 3194/1955 (Φ.Ε.Κ. 96/1955).
Άρθρον 151 παρ. 1 έως 3	Άρθρον 7 α.ν. 1627/1939, ως ή παρ. 1 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 8 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 151 παρ. 4 και 5	Άρθρα 7 και 8 ν. 192/1946.
Άρθρον 151 παρ. 6	Άρθρον 12 α.ν. 2359/1940, έν συνδυασμῶ πρὸς τὸ άρθρον 3 παρ. 2 του είσαγωγικού νόμου του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (δ.ν. 44/1967).
Άρθρον 151 παρ. 7 και 8	Άρθρον 2 παρ. 2 εδάφιον 1ον, παρ. 4 και παρ. 5 α.ν. 1627/1939.
Άρθρον 152	Άρθρον 98, ως έτροποποιήθη ή παρ. 2 υπό τών άρθρων 30 ν. 4687/1930 και 30 παρ. 4 ν. 5263/1931.
Άρθρον 153 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 102 παρ. 1, 2, 4 και 5 ν. 4173/1929 ως συνεπληρώθη τὸ άρθρον υπό τών άρθρων 32 ν. 4687/30 και 11 ν. 5263/1931 και έτροποποιήθη υπό του άρθρου 1 ν. 5698/1932 και ως έτροποποιήθη ή μέν παρ. 1 υπό του άρθρου μόνου ν. 5773/1933, ή δε παρ. 5 υπό του άρθρου 26 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 153 παρ. 6, 7 και 8	Άρθρον 38 παρ. 5 ν.δ. 3881/1958 (Φ.Ε.Κ. 181/1958).
Άρθρον 153 παρ. 9	Νέα διάταξις.
Άρθρον 154	Άρθρον 103 παρ. 1 και 2 ν. 4173 (πλήν τών τελευταίων στίχων τής παρ. 1) ως έτροποποιήθησαν υπό του άρθρου 31 ν. 4687/1930 και ως τούτο έτροποποιήθη υπό του άρθρου 2 ν. 5698/1932.
Άρθρον 155	Άρθρον 27 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 156	Άρθρον 9 παρ. 1 α.ν. 192/1946.
Άρθρον 157	Άρθρον 1 α.ν. 17/17-Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 158	Νέα διάταξις.
Άρθρον 159	Άρθρον 9 παρ. 4 α.ν. 192/1946.
Άρθρον 160 παρ. 1 και 2 πλην τελευταίου εδαφίου	Άρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 160 παρ. 2 εδάφιον τελευταίον	Άρθρον 1, εδάφ. 2ον ν.δ. 1644/1942.
Άρθρον 160 παρ. 3	Άρθρον 1 παρ. 2 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 161 παρ. 1 και 2	Άρθρον 2 α.ν. 2204/1940 (ὁ ἐπὶ τής ρητίνης προβλεπόμενος φόρος καταργήθη διά του άρθρου 6 παρ. 1 ν. 4054/1960).
Άρθρον 161 παρ. 3	Νέα διάταξις.
Άρθρον 162	Άρθρον 3 α.ν. 2204/1940, ως ή παρ. 2 έτροποποιήθη υπό του άρθρου 11 ν. 192/1946.
Άρθρον 163	Άρθρον 5 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 164	Άρθρον 6 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 165	Άρθρον 8 παρ. 1 και 2 α.ν. 2204/1940 ως έτροποποιήθησαν υπό του άρθρου 34 ν.δ. 2501/1953.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 166 παρ. 1	Άρθρον 102 παρ. 3 <i>εδαφ.</i> 1ον ν. 4173/1929 ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 1 ν. 5698/1932.
Άρθρον 166 παρ. 2	Άρθρον 103 παρ. 1 τελευταίοι στίχοι ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 2 ν. 5698/1932.
Άρθρον 167	Άρθρον 9 παρ. 1 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 168 παρ. 1 έως 3	Άρθρον 10 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 168 παρ. 4	Άρθρον 2 παρ. 3 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 168 παρ. 6 και 7	Νέαι διατάξεις.
Άρθρον 169	Άρθρον 1 <i>εδάφιο</i> ν 1ον ν. 5450/1932.
Άρθρον 170	Άρθρον 14 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 171	Άρθρον 25 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 172	Άρθρον 20 παρ. 5 ν.δ. 3713/1957, ήτις συνεπλήρωσε τὸ ἄρθρον 18 β.δ. 24-10-1940.
Άρθρον 173	Άρθρον 8 παρ. 3 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 174 παρ. 1	Άρθρον 102 παρ. 3 <i>εδάφιο</i> ν 2ον ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη τὸ ἄρθρον 102 υπό του άρθρου 1 ν. 5698/1932.
Άρθρον 174 παρ. 2	Άρθρον 103 παρ. 1 οἱ τελευταῖοι στίχοι, ως τὸ ἄρθρον τροποποιήθη υπό του άρθρου 2 ν. 5698/1932.
Άρθρον 175	Άρθρον 6 παρ. 2 <i>εδάφιο</i> ν 1ον ν. 4054/1960.
Άρθρον 176	Άρθρον 11 α.ν. 2204/1940, ως συνεπληρώθη υπό του άρθρου 8 παρ. 2 ν. 192/1946.
Άρθρον 177	Άρθρον 12 παρ. 1 α.ν. 2204/1940. (Αἱ τελευταῖαι φράσεις τοῦ 1ου <i>εδαφίου</i> τῆς περιπτώσεως στ' προσετέθησαν κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας) και παρ. 1 και 2 άρθρου 27 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 178	Άρθρον 13 α.ν. 2204/1940, ως ἡ περίπτωση β' τῆς παρ. 1 τροποποιήθη υπό του άρθρου 35 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 179	Άρθρον 14 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 180	Άρθρον 15 α.ν. 2204/1940 ως και ἄρθρον 36 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 181	Άρθρον 250 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 182 παρ. 1	Άρθρον 42 παρ. 1 α.ν. 332/1936. (Διάταξις γενικῆ περὶ φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνηλίκτων εἰς Α.Μ.Βασιλέα).
Άρθρον 182 παρ. 2	Άρθρον 10 παρ. 2 ν. 1881/1951. (Διάταξις γενικῆ περὶ φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ Ταμείου Διοικήσεως και Διαχειρίσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης).
Άρθρον 183 παρ. 1	Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 1 ν.δ. 2501/1953, <i>εδάφια</i> 1ον και 2ον.
Άρθρον 183 παρ. 2 έως 4	Άρθρον 10 α.ν. 959/1946.
Άρθρον 183 παρ. 5	Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 1 ν.δ. 2501/1953, <i>εδάφιο</i> ν 3ον, ἐν συνδυασμῷ μετὸ ἄρθρον 11 α.ν. 959/1946.
Άρθρον 183 παρ. 6	Άρθρον 12 α.ν. 959/1946.
Άρθρον 183 παρ. 7	Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 1 ν. δ. 2501/1953, <i>εδάφιο</i> ν 4ον, ἐν συνδυασμῷ μετὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 ν. 1570/1950.
Άρθρον 184 παρ. 1 και 2	Άρθρον 20 παρ. 2 ν. 4173/1929 ἐν συνδυασμῷ μετὸ ἄρθρον 4, πλην τελευταίου <i>εδαφίου</i> , α.ν. 22 Ἰανουαρίου 1936.
Άρθρον 184 παρ. 3	Άρθρον 158 ν. 4173/1933.
Άρθρον 184 παρ. 4	Άρθρον 3 παρ. 3 α.ν. 1791/1939 (τὸ ἄρθρον 3 τοῦ α.ν. 1791/1939 ἀντικατέστησε (καταργούμενα) τὰ ἄρθρα 91 και 92 τοῦ ν. 4173/1929).
Άρθρον 184 παρ. 5	Άρθρον 20 παρ. 3 ν. 4173/1929.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 184 παρ. 6.	Άρθρον 2 παρ. 6 α.ν. 1629/1939.
Άρθρον 185.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 186.	Άρθρον 152 ν.δ. 2888/1954.
Άρθρον 187 παρ. 1.	Άρθρον 19 ν. 4173/1929.
Άρθρον 187 παρ. 2.	Άρθρον 3 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 187 παρ. 3.	Νέα διάταξις.

BIBLION TPITON

Άρθρον 188 παρ. 1.	Άρθρον 148 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 188 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 189 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 148 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 189 παρ. 3.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ του άρθρου 173α ν. 4173/1929.
Άρθρον 190.	Άρθρον 148 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 191 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 150 παρ. 1 και 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 191 παρ. 3 και 4.	Άρθρον 151 ν. 4173/1929.
Άρθρον 192.	Άρθρον 152 ν. 4173/1929.
Άρθρον 193.	Άρθρον 149 ν. 4173/1929.
Άρθρον 194.	Άρθρον 153 ν. 4173/1929.
Άρθρον 195 παρ. 1, 2 και 3.	Άρθρον 154 ν. 4173/1929.
Άρθρον 195 παρ. 4.	Άρθρον 4 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936, εδάφια 1ον και 2ον.
Άρθρον 196.	Άρθρον 155 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 197 παρ. 1.	Άρθρον 155 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 197 παρ. 2.	Άρθρον 12 α.ν. 3/3 Ιουνίου 1935.
Άρθρον 198 παρ. 1.	Άρθρον 150 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 198 παρ. 2.	Άρθρον 5 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 199.	Άρθρον 150 παρ. 3 και 5 ν. 4173/1929, η παρ. 5 προσετέθη υπό του άρθρου 65 ν. 4687/1930, ως τούτο διορθώθη υπό άρθρου 30 παρ. 16 ν. 5263/1931.
Άρθρον 200.	Άρθρον 156 παρ. 1, 2 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 201.	Άρθρον 158 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 202 παρ. 1.	Άρθρον 157 ν. 4173/1929.
Άρθρον 202 παρ. 2.	Άρθρον 4 α. ν. 25 Ιανουαρίου 1936, εδάφιον 3ον.
Άρθρον 203 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 1 παρ. 1 και άρθρον 20 α. ν. 1247/1938.
Άρθρον 203 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 204 παρ. 1 έως 6.	Άρθρα 159-164 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθησαν υπό του άρθρου 13 α.ν. 3/3-6-1935 παρ. 1 έως 6.
Άρθρον 204 παρ. 7.	Άρθρον 1 παρ. 2 α. ν. 1141/1938.
Άρθρον 205.	Άρθρον 168 παρ. 1 ν. 4173/1929.

BIBLION TETAPTON

Άρθρον 206 παρ. 1 και 3.	Άρθρον 170 παρ. 1 έως 11, ως τροποποιήθησαν αι παρ. 4 και 11 υπό του άρθρου 3 ν. 5698/1932 και ως τροποποιήθησαν αι παρ. 4 και 5 υπό του άρθρου 2 α. ν. 1460/1938.
Άρθρον 206.	Νέα διάταξις.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 207.	Άρθρον 171 ν. 4173/1929.
Άρθρον 208.	Άρθρον 173 ν. 4173/1929.
Άρθρον 209.	Άρθρον 173α ν. 4173/1929, προστεθὲν ὑπὸ ἀρθρου 5 ν. 5698/1932.
Άρθρον 210.	Άρθρον 174 παρ. 1, 2 καὶ 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 211.	Άρθρον 3 παρ. 1 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 212 παρ. 1.	Άρθρον 6 παρ. 9 ν. 5698/1932.
Άρθρον 212 παρ. 2 καὶ 3.	Άρθρον 176 παρ. 3 καὶ 4 ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 7 παρ. 3 καὶ 4 ν. 5698/1932.
Άρθρον 213 παρ. 1.	Άρθρον 177 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 213 παρ. 2.	Άρθρον 8 παρ. 1 ν. 5698/1932.
Άρθρον 214.	Άρθρον 172 παρ. 1 καὶ 2 ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 2 ὑπὸ ἀρθρου 4 ν. 5698/1932.
Άρθρον 215 παρ. 1 καὶ 2.	Άρθρον 2 παρ. 1 καὶ 2 ν.δ. 202/1941.
Άρθρον 215 παρ. 3.	Άρθρον 172 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 216.	Άρθρον 177α ν. 4173/1929, πλὴν τελευταίου ἐδαφίου παρ. 1, προστεθὲν τὸ ἐν λόγῳ ἀρθρον ὑπὸ ἀρθρου 9 ν. 5698/1932.
Άρθρον 217.	Άρθρον 179 ν. 4173/1929.
Άρθρον 218.	Άρθρον 179α ν. 4173/1929, προστεθὲν ὑπὸ ἀρθρου 11 ν. 5698/1932.
Άρθρον 219.	Άρθρον 13 α. ν. 959/1946. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 προσετέθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.
Άρθρον 220.	Άρθρον 11 α. ν. 1460/1938.
Άρθρον 221.	Άρθρον 11 παρ. 2 α. ν. 1460/1938, προστεθεῖσα ὑπὸ ἀρθρου 27 ν.δ. 2501/1953 ἐδάφιον 1ον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Άρθρον 222.	Άρθρον 2 παρ. 1 καὶ 2 ν. 6226/1934, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἀρθρου 53 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 223.	Άρθρον 2 παρ. 3 ν. 6226/1934, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἀρθρου 53 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 224.	Άρθρον 6 παρ. 5 ν.δ. 3881/1958.
Άρθρον 225 παρ. 1 καὶ 2.	Άρθρον 11 παρ. 1 ν. 1296/1944.
Άρθρον 225 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 226.	Άρθρον 1 παρ. 1 καὶ 2 α.ν. 1700/1939, ὡς ἡ παρ. 1 ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἀρθρου 2 παρ. 1 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 227.	Άρθρον 31 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 228.	Άρθρον 9 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 229.	Άρθρον 10 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 230.	Άρθρον 1 παρ. 3 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 231 παρ. 1 καὶ 2.	Άρθρον 6 παρ. 1 α. ν. 1700/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἀρθρου 29 ν.δ. 2501/1953 παρ. 1.
Άρθρον 231 παρ. 3.	Άρθρον 6 παρ. 2 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 232.	Άρθρον 7 α. ν. 1700/1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἀρθρου 30 ν. δ. 2501/1953.
Άρθρον 233 παρ. 1.	Άρθρον 13 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 233 παρ. 2.	Νέα διάταξις.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 234.	Άρθρον 29 παρ. 2 ν. δ. 2501/1953, το όποιον έτροποποίησε το άρθρον 6 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 235.	Άρθρον 56 παρ. 14 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 236.	Άρθρον 24 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθησαν υπό άρθρου 10 ν. 4687/1930.
Άρθρον 237 παρ. 1.	Άρθρον 2 α. ν. 1111/1938.
Άρθρον 237 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 238.	Άρθρον 9 α. ν. 854/1946.
Άρθρον 239 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5.	Άρθρον 2 παρ. 1, 2, 4, 5 και 6 α. ν. 1700/1939, ως ή παρ. 2 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 2 α. ν. 2124/1939, αντικατασταθείσα εκ νέου υπό άρθρου 1 παρ. 2 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 239 παρ. 6.	Άρθρον 17 παρ. 3 α. ν. 2204/1940, ήτις προσέθεσεν εις άρθρον 2 α. ν. 1700/1939 την 8ην παράγραφον.
Άρθρον 240 παρ. 1.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ του άρθρου 4 παρ. 5 ν. 389/1943.
Άρθρον 240 παρ. 2.	Άρθρον 3 παρ. 2 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 241.	Άρθρον 3 παρ. 3 περίπτωσις β' α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 3 α. ν. 2124/1939 και άρθρον 3 παρ. 5 α. ν. 1700/1939, ως ή περίπτωσις γ' αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 5 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 242.	Άρθρον 3 παρ. 6 και 7 α. ν. 1700/1939, ως ή παρ. 7 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 5 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 243.	Άρθρον 3 παρ. 8 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 244.	Άρθρον 3 παρ. 4 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 17 παρ. 2 α. ν. 2204/1940.
Άρθρον 245.	Άρθρον 3 παρ. 11 α. ν. 1700/1939 και άρθρον 8 εδάφια 4ον και 5ον α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 246.	Άρθρον 4 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 247.	Άρθρον 5 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 10 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 248.	Άρθρον 2 παρ. 7 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 α. ν. 2478/1940, εδάφια 1ον και 5ον.
Άρθρον 249.	Άρθρον 3 παρ. 2 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 250.	Άρθρον 5 α. ν. 2478/1940.

BIBLION EKTON

Άρθρον 251	Άρθρον 1 δ.ν. 525/1968
Άρθρον 252 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 1, πλήν των τελευταίων τεσσάρων στίχων, δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 2	Άρθρον 2 παρ. 2 περιπτώσεις α' και β' δ.ν. 525/1968 καταλλήλως προσηρμοσμένα.
Άρθρον 252 παρ. 3	Νέα προσαρμοστική διάταξις ειλημμένη εκ τής παρ. 3 άρθρου 2 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 4 και 5	Άρθρον 2 παρ. 4 και 5 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 6	Νέα προσαρμοστική διάταξις ειλημμένη εκ τής παρ. 7 άρθρου 2 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 7	Άρθρον 2 παρ. 8 δ.ν. 525/1968
Άρθρον 253	Άρθρον 10 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 254	Άρθρον 9 δ.ν. 525/1968, πλήν τής φράσεως τής παρ. 2 αμφοτέρων των παραβατών διά ποινής φυλάκισεως μέχρι 2 ετών. 1 παρ. 8 ειλημμένη εκ τής παρ. 8 άρθρου 9 δ.ν. 525/1968, διατ. κώδη, ως απαγορευτική διάταξις, τής υπ' αυτής προβλεπομένης και ής ένταχθείσης εις το άρθρον 237 του Κώδικος.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 255 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 3 παρ. 1 έως 5, πλήν του 2ου εδαφ. τής παρ. 4 και του 3ου εδαφίου τής παρ. 5, ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 6	Άρθρον 3 παρ. 6 εδάφιον 1ον ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 7	Άρθρον 3 παρ. 7 ά.ν. 525/1968, πλήν τής φράσεως του πρώτου εδαφίου άλλως τιμωρείται δια ποινής φυλακίσεως μέχρις έξι μηνών ή δια χρηματικής ποινής, ήτις ένεστάχθη εις τό άρθρον 287.
Άρθρον 255 παρ. 8	Άρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις δ' ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 9-11	Άρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις ε', στ' και ζ'.
Άρθρον 256	Άρθρον 8 παρ. 1 έως 4 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 257	Άρθρον 11 ά.ν. 525/1968, πλήν τελευταίου εδαφίου παρ. 3.
Άρθρον 258	Άρθρον 7 παρ. 1 έως 4 ά.ν. 525/1968, πλήν του τελευταίου εδαφίου τής παρ. 1 και τής δευτέρας περιόδου τής περιπτώσεως ζ' τής παρ. 2.
Άρθρον 259	Άρθρον 12 παρ. 1 έως 5 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 260	Άρθρον 4 παρ. 4 ά.ν. 525/1968, τής Λευκάδος περιληφθείσης εις την περιφέρειαν Στερεάς Ελλάδος και Θεσσαλίας, αντί τής Ήπειρου.
Άρθρον 261	Άρθρον 6 ά.ν. 525/1968, πλήν τής τελευταίας περιόδου τής παρ. 2 και του 2ου εδαφίου τής παρ. 5.
Άρθρον 262	Άρθρον 5 παρ. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, και 9 ά.ν. 525/1968, πλήν τής τελευταίας περιόδου τής παρ. 4.
Άρθρον 263	Άρθρον 5 παρ. 10 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 264	Άρθρον 5 παρ. 11 έως 15 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 265	Άρθρον 16 ά.ν. 525/1968. Είς την περίπτωσιν γ' τής παραγράφου 3 προσετέθη ή φράσις «κατά των παραβαινόντων τας περιθήρας διατάξεις».
Άρθρον 266	Άρθρον 4 παρ. 1 έως 3 και 5 έως 11 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 267	Άρθρον 13 παρ. 1, 2, 4 και 5 ά.ν. 525/1968.

BIBLION EBΔOMON

Άρθρον 266 παρ. 1 έως 3.	Άρθρον 219 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 17 ν. 192/1946 και ως οι παρ. 1 και 2 αντικατεστάθησαν υπό άρθρου 11 παρ. 1 ν.δ. 2501/1953 (έδαφια 1, 2 και 3).
Άρθρον 268 παρ. 4.	Άρθρον 14 παρ. 6 α. ν. 875/1937.
Άρθρον 269.	Άρθρον 27 ν. δ. 2501/1953, προσθέσαν εις τό άρθρον 11 α. ν. 1460/1938 και 2αν παράγραφον, έδαφια 2ον, 3ον και 4ον.
Άρθρον 270.	Άρθρον 1 α. ν. 25/25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 271 παρ. 1.	Άρθρον 220 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 6 παρ. 1 α. ν. 1460/1938.
Άρθρον 271 παρ. 2 έδαφια 1ον και 2ον.	Άρθρον 3 παρ. 1 έδαφια 2ον και 3ον ν. 482/1943.
Άρθρον 271 παρ. 2 έδαφιον 3ον	Άρθρον 220 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη τό άρθρον 220 υπό άρθρ. 6 α. ν. 1460/1938 και ως ή παρ. 4 αντικατεστάθη υπό άρθρου 51 ν. δ. 2501/1953.
Άρθρον 271 παρ. 3 έως 7.	Άρθρον 3 παρ. 2 έως 6 ν. 482/1943, ως ή παρ. 3 αντικατεστάθη υπό άρθρου 44 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 272.	Άρθρον 221 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 11 παρ. 2 ν. δ. 2501/1953.
Άρθρον 273.	Άρθρον 222 ν. 4173/1929.
Άρθρον 274.	Άρθρον 12, πλήν τελευταίου εδαφίου, α.ν. 854/1946.
Άρθρον 275 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 1 παρ. 2 και 3 ν. 482/1943.

"Αρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
"Αρθρον 275 παρ. 3.	"Αρθρον 10 ν. δ. 1644/1942.
"Αρθρον 276.	"Αρθρα 224 και 225 ν. 4173/1929, ως το άρθρ. 224 τροποποιήθη υπό του άρθρου 63 ν. 4687/1930 και αντικατεστάθη υπό άρθρου 11 παρ. 3 ν.δ. 2501/1953. ("Αρθρ. 11 παρ. 3 ν. δ. 2501, εδάφιο 1ον).
"Αρθρον 277.	"Αρθρον 226 παρ. 1 έως 4 ν. 4173/1929, ως ή παρ. 2 αντικατεστάθη υπό άρθρου 18 ν. 192/1946.
"Αρθρον 278.	"Αρθρον 227 ν. 4173/1929.
"Αρθρον 279 παρ. 1.	"Αρθρον 228 ν. 4173/1929.
"Αρθρον 279 παρ. 2.	"Αρθρον 11 παρ. 1 εδαφ. τελευταίον ν. δ. 2501/1953.
"Αρθρον 280.	"Αρθρον 218 ν. 4173/1929.
"Αρθρον 281.	"Αρθρον 229 ν. 4173/1929, ως ή παρ. 2 αντικατεστάθη υπό άρθρου 12 ν.δ. 2501/1953.
"Αρθρον 282.	"Αρθρον 4 α. ν. 17/17 "Απριλίου 1935.
"Αρθρον 283.	"Αρθρον 230 ν. 4173/1929.
"Αρθρον 284.	"Αρθρον 231 ν. 4173/1929.
"Αρθρον 285 παρ. 1 έως 6.	"Αρθρον 232 παρ. 1-6 ν. 4173/1929.
"Αρθρον 285 παρ. 7.	"Αρθρον 174 παρ. 4 ν. 4173/1929.
"Αρθρον 285 παρ. 8.	"Αρθρον 177 παρ. 2 ν. 4173/1929 και ή συναφής διάταξις άρθρου 8 παρ. 2 ν. 5698/1932.
"Αρθρον 285 παρ. 9.	"Αρθρον 177α παρ. 1 εδάφιο τελευταίον ν. 4173/1929, προστεθόν το άρθρον υπό άρθρου 9 ν. 5698/1932.
"Αρθρον 286 παρ. 1.	"Αρθρον 238 ν. 4173/1929 εν συνδυασμῳ με τας παρ. 1 και 2 άρθρου 12 α.ν. 856/1937.
"Αρθρον 286 παρ. 2.	"Αρθρον 12 παρ. 3 α.ν. 856/1937.
"Αρθρον 287 παρ. 1	"Αρθρον 2 παρ. 3 α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 2	"Αρθρον 2 παρ. 7 α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 3 περ. α'	"Αρθρον 3 παρ. 4 εδάφιο 2ον α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 3 περ. β'	"Αρθρον 3 παρ. 5 εδαφ. 3ον α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 3 περ. γ'	"Αρθρον 7 παρ. 5 α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 3 περ. δ'	"Αρθρον 12 παρ. 6 (οι δύο τελευταίοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 4	"Αρθρον 12 παρ. 6, (οι τρεις πρώτοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 5	"Αρθρον 7 παρ. 1 εδάφιον τελευταίον.
"Αρθρον 287 παρ. 6	"Αρθρον 3 παρ. 7, εδάφ. 1ον (οι δύο τελευταίοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 7	"Αρθρον 8 παρ. 5 α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 8	"Αρθρον 2 παρ. 2 περίπτ. γ' (τέσσαρες πρώτοι στίχοι), α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 9	"Αρθρον 9 παρ. 8 α.ν. 525/1968 και εκ της παρ. 2 αυτού ή φράσις «τιμωρουμένων των παραβατών δια πωνης φυλακίσεως μέχρι δύο ετών».
"Αρθρον 287 παρ. 10 περ. α'	"Αρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις α, β και γ α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 10 περ. β'	"Αρθρον 6 παρ. 2 τελευταίον εδάφιο α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 10 περ. γ'	"Αρθρον 5 παρ. 2 εδάφιο δεύτερον α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 11 περ. α'	"Αρθρον 11 παρ. 3 εδάφιον τελευταίον α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 11 περ. β'	"Αρθρον 7 παρ. 2 εδάφιον τελευταίον α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 11 περ. γ'	"Αρθρον 6 παρ. 5 εδάφιο 2ον α.ν. 525/1968.
"Αρθρον 287 παρ. 11 περ. δ'	"Αρθρον 5 παρ. 2 εδάφιον πρώτον α.ν. 525/1968.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
"Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. ε'	"Άρθρον 14 παρ. 2 δ.ν. 525/1968.
"Άρθρον 287 παρ. 12	"Άρθρον 3 παρ. 6 εδάφιον δεύτερον δ.ν. 525/1968.
"Άρθρον 287 παρ. 13	"Άρθρον 2 παρ. 1 δεύτερον εδάφιον (δύο τελευταίοι στίχοι) δ.ν. 525/1968.
"Άρθρον 287 παρ. 14 και 15	"Άρθρον 14 παρ. 3 και 4 δ.ν. 525/1968.
"Άρθρον 287 παρ. 16	"Άρθρον 15 παρ. 2 δ.ν. 525/1968.
"Άρθρον 288	"Άρθρον 14 παρ. 5 έως 8 δ.ν. 525/1968.
"Άρθρον 289 παρ. 1	"Άρθρον 14 παρ. 1 δ.ν. 525/1968.
"Άρθρον 289 παρ. 2	"Άρθρον 15 παρ. 1 δ.ν. 525/1968.
"Άρθρον 290.	"Άρθρον 241 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 291.	"Άρθρον 5 παρ. 1 α. ν. 17/17 'Απριλίου 1935.
"Άρθρον 292.	"Άρθρον 242 ν. 4173/1929 και άρθρ. 11 παρ. 5 ν. δ. 2501/1953.
"Άρθρον 293.	"Άρθρον 243 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 294.	"Άρθρον 244 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 295.	"Άρθρον 245 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

"Άρθρον 296.	"Άρθρον 38 παρ. 1, οί πρώτοι 5 στίχοι, ν. 4173/1929, εν συνδυασμῳ πρὸς τὸ β.δ. 4/1961 «περὶ Ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας».
"Άρθρον 297.	"Άρθρον 39 παρ. 3 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 298.	"Άρθρον 38 παρ. 1, οί τελευταίοι στίχοι ν. 4173/1929.
"Άρθρον 299.	"Άρθρον 38 παρ. 2 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 300.	"Άρθρον 39 παρ. 1 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 301.	"Άρθρον 18 παρ. 2, οί δύο πρώτοι στίχοι, ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
"Άρθρον 302.	"Άρθρον 18 παρ. 2, 3ος ἕως 8ος στίχος, ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
"Άρθρον 303.	"Άρθρον 39 παρ. 4 ν. 4173/1929, προσθεῖσα ὑπὸ άρθρου 20 ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 304.	"Άρθρον 18 παρ. 1, εδάφιον τελευταίον ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 2 ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
"Άρθρον 305 παρ. 1.	"Άρθρον 2 ν. δ. 2501/1953, προσθέσαν εἰς τὸ άρθρον 24 παρ. 1 ν. 4173/1929 τὰ δύο τελευταία εδάφια.
"Άρθρον 305 παρ. 2.	"Άρθρον 14 α. ν. 3/3-6-1935.
"Άρθρον 306.	"Άρθρον 9 α. ν. 959/1946.
"Άρθρον 307.	"Άρθρον 36 ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 308 παρ. 1.	"Άρθρον 23 περιπτ. α' ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 308 παρ. 2.	"Άρθρον 4 ν. 482/1943.
"Άρθρον 309.	"Άρθρον 10 παρ. 1 ν.δ. 1644/1942.
"Άρθρον 310.	"Άρθρον 30 παρ. 3 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 311.	"Άρθρον 36 παρ. 1 ν. 4173/1929

BIBLION ENATON

Άρθρον 312.	Νέα διάταξις, γενικής εφαρμογής.
Άρθρον 313.	Άρθρον 48 ν.δ. 2501/1953, γενικευόμενον.
Άρθρον 314.	Άρθρον 27 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 12 ν. 4687/1930.
Άρθρον 315.	Νέα διάταξις, γενικής εφαρμογής.
Άρθρον 316.	Νέα διάταξις, μεταβατική.
Άρθρον 317.	Διάταξις καταργητική.
Άρθρον 318.	Νέα διάταξις, μεταβατική.
Άρθρον 319.	Διάταξις μεταβατική, έχουσα πηγήν μέρος τοῦ άρθρου 17 τοῦ δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 320.	Καθορισμὸς χρονολογίας ἐνάρξεως ἰσχύος.

Β'. ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΔΑΣΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ
(ν. δ. 86/1969 Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

		"Αρθρα
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Δασική ιδιοκτησία	1 έπ.
» Β'.	Αναγνώρισις μη δημοσίων δασών	3 έπ.
» Γ'.	Παραχώρησις δασικών εκτάσεων δια γεωργικούς και κοινοφελείς σκοπούς ..	14 έπ.
» Δ'.	Συνιδιοκτησία επί δημοσίων δασών	34 έπ.
» Ε'.	Εθδικαι περιπτώσεις παραχώρησης ...	41 έπ.
» ΣΤ'.	Αποτελεσματισμός, όροθέτησις και χαρτογράφησις	43 έπ.
» Ζ'.	Έξαγορά, ανταλλαγή και απαλλοτριώσις ιδιωτικών εκτάσεων	49 έπ.
» Η'.	Δικαιώματα επί δασών	56 έπ.
» Θ'.	Άστικά διατάξεις	58 έπ.
» Ι'.	Δικονομικά διατάξεις	61 έπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις. Δασοπονικά μελέται ..	62 έπ.
» Β'.	Διαχειρίσις προστατευτικών δασών ..	69 έπ.
» Γ'.	Διαχειρίσις παραμεθωρίων δασών	73 έπ.
» Δ'.	Διαχειρίσις Έθνικών δρυμών	78 έπ.
» Ε'.	Διαχειρίσις δασών Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης	82 έπ.
» ΣΤ'.	Ένέργεια ύλοτομιών	84 έπ.
» Ζ'.	Μεταφορά δασικών προϊόντων	100 έπ.
» Η'.	Ρη-ίνευσις	102 έπ.
» Θ'.	Βοσκή εντός δασών	103 έπ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις	117 έπ.
» Β'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών δια δημοπρασίας	120 έπ.
» Γ'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών έννευ δημοπρασίας	127 έπ.
» Δ'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών εις δασικούς συνεταιρισμούς εργασίας ..	134 έπ.
» Ε'.	Πρότυπος δι' αντίπεριστασίας έμμεταλλεύσις δημοσίων δασών	137 έπ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις. Δασοπονικά μελέται ..	140 έπ.
» Β'.	Δάση κοινοφελών προσώπων, δήμων, κοινοτήτων, ανταλλαξίμου περιουσίας ..	144 έπ.
» Γ'.	Δάση συνεταιρικά	150 έπ.
» Δ'.	Έκχέρσεσις Δασών	153 έπ.
» Ε'.	Δασική φορολογία (Μίσθωμα. Δασικός φόρος)	160 έπ.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΕΣ. ΒΠΟΠΤΑΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Ίδιωτικών προσωπικών εις ιδιωτικά δάση	183 έπ.
» Β'.	Έκτακτοι δασοφύλακες δημοσίων δασών. Έπόπται πρασίνου	187 έπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Άναδασωτέα έδάφη	188 έπ.
» Β'.	Φιλοδασική προπαγάνδα. Φιλοδασικά σωματεία	202 έπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ

Ἄρθρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Προστασία δασῶν ἐκ πυρκαϊῶν	206 ἐπ.
» Β΄	Προστασία δασῶν ἐξ ἐντόμων καὶ μυ- κήτων	220 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΑ ἜΡΓΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς δασοτε- χνικὰ ἔργα	222 ἐπ.
» Β΄	Ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων	224 ἐπ.
» Γ΄	Δασικαὶ μεταφορικαὶ ἐγκαταστάσεις. Δα- σικὰ κτίρια	226 ἐπ.
» Δ΄	Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις δασικῶν ἔργων	238 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Θ Η Ρ Α

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Θηράματα. Μέσα ἀσκήσεως θήρας. Κυ- νηγετικὰ περιοχὰ	251 ἐπ.
» Β΄	Ἀπαγόρευσις θήρας. Προστασία θηρα- μάτων	256 ἐπ.
» Γ΄	Κυνηγετικὰ περιφέρειαι-Χρόνος-Ἄδεια θήρας. Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις	260 ἐπ.
» Δ΄	Κυνηγετικὰ ὀργανώσεις	266 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Ποινικαὶ διατάξεις	268 ἐπ.
» Β΄	Ποινικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις	290 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Ἐκπαίδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασι- κοῦ προσωπικοῦ	296 ἐπ.
» Β΄	Μετεκπαίδευσις μέσου δασικοῦ προσω- πικοῦ	301 ἐπ.
» Γ΄	Εἰδικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα	305 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΡΑΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

..... 312 ἐπ.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

Πέντε πηγῶν

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that proper record-keeping is essential for transparency and accountability, particularly in financial matters. The text notes that without clear documentation, it becomes difficult to track expenses and revenues, which can lead to misunderstandings and disputes.

2. The second section focuses on the role of technology in modern record-keeping. It highlights how digital tools and software solutions have revolutionized the way data is stored and accessed. These technologies not only improve efficiency but also reduce the risk of human error and data loss. The document suggests that organizations should invest in reliable digital systems to ensure their records are secure and easily retrievable.

3. The third part of the document addresses the legal and regulatory requirements surrounding record-keeping. It explains that various industries and jurisdictions have specific rules regarding how long records must be kept and what information must be included. Compliance with these regulations is crucial to avoid penalties and legal challenges. The text provides a general overview of these requirements, encouraging organizations to consult with legal counsel for more detailed guidance.

4. The final section discusses the importance of regular audits and reviews of records. It states that periodic checks help identify any discrepancies or inaccuracies in the data, allowing for timely corrections. Audits also serve as a valuable tool for assessing the overall health of an organization's record-keeping processes and identifying areas for improvement. The document concludes by emphasizing that consistent and accurate record-keeping is a cornerstone of good business practice and operational excellence.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1966 ἡ ἔτησις συνδρομῆ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400	Ἐπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:		
2. » » Β'	»	350			
3. » » Γ'	»	300			
4. » » Δ'	»	500			
5. » » ν Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300			
6. » » Παράρτημα	»	200	1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. ...	»	750	2. » » Β'	»	17,50
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200	3. » » Γ'	»	15.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500	4. » » Δ'	»	25.—
Οἱ Δήμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἴμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.			5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
			6. » » Παράρτημα	»	10.—
			7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
			8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
			9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

ἑκαστὸν φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μνησίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραγωγῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παραγωγῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπουσιν ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωτέρων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67	»	500

Β' Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	300
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

II Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων		200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων ...	»	500
Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὀρίσθη εἰς 5%.		

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀπο- (RONEO 139) ἐγκυκλίον διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν ἀποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιτογῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ